

P O L S K A A K A D E M I A N A U K

ODDZIAŁ W LUBLINIE

20-LECIE ODDZIAŁU

1998-2017

BIULETYN INFORMACYJNY

23

Lublin 2018

KOMITET REDAKCYJNY

Tomasz Trojanowski
Jan Gliński
Marek Rozmus
Iwona Czopska-Gródek
Piotr Gliński

Adres Redakcji: Polska Akademia Nauk Oddział w Lublinie,
Plac Litewski 2, 20-080 Lublin,
tel. (81) 475 - 62 - 00
fax (81) 475 - 62 - 80
e-mail: lublin@pan.pl
<http://www.pan-ol.lublin.pl>

© Copyright Polska Akademia Nauk Oddział w Lublinie, Lublin 2018

ISSN 1505-7445

Wyd. I. Nakład 250 egz.
Skład komputerowy: Iwona Czopska-Gródek
Druk: Wydawnictwo Polihymnia Sp. z o.o.
ul. Deszczowa 19, 20-832 Lublin

SPIS TREŚCI
Część I
20-lecie Oddziału PAN w Lublinie

Wstęp	<i>Redakcja</i>	6
Wprowadzenie	<i>Redakcja</i>	7

TŁO HISTORYCZNE

Prekursorzy	<i>Henryk Cholaĳ</i>	9
-------------	----------------------	---

**ODDZIAŁ PAN
W LUBLINIE W LATACH
1998 - 2017**

Utworzenie Oddziału	<i>Marian Truszczyński, Jan Gliński, Tomasz Troja- nowski</i>	20
Cel i zadania Oddziału	<i>Redakcja</i>	23
Członkowie Oddziału		24
Wydawnictwa Oddziału		33
Konferencje, seminaria, Wszechnica		36
Działalność integracyjna, współpraca z pla- cówkami naukowymi krajowymi		39
Współpraca z placówkami naukowymi za- granicznymi		45
Komisje naukowe Oddziału, składy osobowe Komisji		47

Liczbowe zestawienie działalności Oddziału w latach 1998 - 2017	76
---	----

JEDNOSTKI PAN W LUBLINIE

Fundacja PAN - 15-lecie	<i>Ireneusz Samodulski</i>	77
Instytut Agrofizyki PAN - 50-lecie	<i>Cezary Sławiński</i>	89

KRONIKA ODDZIAŁU W 16 OBRAZACH

92

Część II Działalność Oddziału w 2017 roku

PREZENTACJE

Władze Polskiej Akademii Nauk i Oddziału PAN w Lublinie na kadencję 2015-2018	<i>Redakcja</i>	101
Stacje zagraniczne PAN	<i>Marek Rozmus</i>	105
Prof. Cezary Sławiński - Dyrektor IA PAN w Lublinie	<i>Instytut Agrofizyki PAN</i>	107

SPRAWOZDANIE

Sprawozdanie z działalności Oddziału PAN w Lublinie w roku 2017:	<i>Tomasz Trojanowski, Jan Gliński, Marek Rozmus</i>	111
- Informacje ogólne		111
- Zebrania Oddziału		114
- Konferencje naukowe		116
- Działalność wydawnicza Oddziału		120
- Aktywność Komisji Oddziału		121
- Działalność naukowa Członków Oddziału PAN w Lublinie		137
- Liczbowe zestawienie rocznej działalności Oddziału		148

**DZIAŁALNOŚĆ
ODDZIAŁU NA RZECZ
REGIONU**

Wyróżnienia Prezesa Oddziału PAN w Lublinie

Redakcja

149

**KONTAKTY
ODDZIAŁU
Z ZAGRANICĄ**

Konferencja ELMECO

Henryka Stryczewska

151

REFERATY

Teologiczne i prawne podstawy relacji Kościół-państwo

Ks. Mirosław Sitarz

156

Odkrycie spuścizny ks. prof. Piotra Kremera – współpracownika Założyciela KUL

Ks. Krzysztof Kaucha

167

WYDARZENIA

1050. rocznica Chrztu Polski

Ks. Paweł Borto

170

Ks. Krzysztof Kaucha

700-lecie Lublina

Eugeniusz Niebelski

173

Piotr Gliński

175

**KSIĄŻKI
I CZASOPISMA**

KRONIKA ODDZIAŁU

Iwona Czopska-Gródek

190

PRO MEMORIA

Henryk Chołaj

198

**DIRECTORY PAS
BRANCH IN LUBLIN**

200

Wstęp

Biuletyn Informacyjny Oddziału PAN w Lublinie nr 23/2018 został podzielony na dwie części. Pierwsza (I) jest poświęcona jubileuszowi 20-lecia Oddziału. Zamieszczone są także okolicznościowe teksty z okazji 15-lecia Fundacji PAN i 50-lecia Instytutu Agrofizyki PAN. Część druga (II) zawiera następujące działy: PREZENTACJE (placówek naukowych, jak i sylwetek naukowców); SPRAWOZDANIE (z działalności Oddziału w 2017 roku); DZIAŁALNOŚĆ ODDZIAŁU NA RZECZ REGIONU, KONTAKTY Z ZAGRANICĄ (wspólnie organizowane imprezy naukowe, konferencje, wystawy, wydawnictwa); WYDARZENIA (ważne w skali regionu lub kraju związane z Oddziałem lub Polską Akademią Nauk); KOMUNKATY (wybrane zagadnienia głoszone podczas posiedzeń Komisji Oddziału, konferencji oraz Wszechnicy); CZASOPISMA I KSIĄŻKI (prezentacja publikacji wydawanych przez Oddział PAN, a także pozycji wydawniczych otrzymywanych bezpłatnie w ramach wymiany, które zasilają księgozbiór biblioteki Oddziału); KRONIKA ODDZIAŁU (chronologiczny, szczegółowy opis wydarzeń związanych z działalnością Oddziału w danym roku).

Redakcja

Część I

20-lecie Oddziału PAN w Lublinie

Wprowadzenie

Oddział PAN w Lublinie obejmował swoim zasięgiem południowo-wschodnią Polskę. Opierał się na działalności 19 Komisji naukowych (ok. 700 członków), w ramach których integrował środowisko naukowe uczelni wyższych Lublina (KUL, UMCS, PL, UM, UP) oraz instytutów naukowych Lublina (IAPAN) i Puław (IUNG, PIWET).

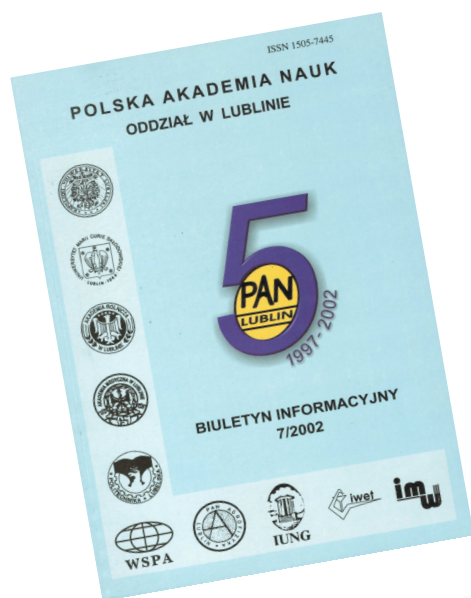
Komisje naukowe reprezentowały różne dziedziny nauki, od ogólnych jak: historia, prawo, politologia, rolnictwo i weterynaria, środowisko przyrodnicze, medycyna, architektura, teologia do wąsko ukierunkowanych na takie problemy jak: chemia plazmy niskotemperaturowej, zastosowań fizyki i chemii w technice, rolnictwie i medycynie, biotechnologii, filozoficzno-przyrodnicza, polsko-ukraińskich związków kulturowych, ekonomii i zarządzania, budowy i eksploatacji maszyn, elektrotechniki, budownictwa, nauk nieliniowych, agrometeorologii i klimatologii stosowanej, motoryzacji i energetyki rolnictwa.

Działalność Oddziału, inspirowana przez kierownictwo Oddziału, członków PAN i Komisji naukowych opierała się głównie na organizowaniu cyklicznych lub okolicznościowych konferencji naukowych krajowych i zagranicznych (ok. 10 rocznie) oraz na wydawaniu 10 tematycznych czasopism (TEKA ośmiu Komisji, MOTROL, ECONTECHMOD, w ocenie parametrycznej MNiSzW 5-12 pkt) z zakresu: historii, prawa, architektury, środowiska przyrodniczego, medycyny, politologii, motoryzacji i energetyki rolnictwa, polsko-ukraińskich związków kulturowych. Autorami artykułów w wymienionych czasopismach byli zarówno uznani jak i młodzi naukowcy krajowi i zagraniczni. Poszczególne tomy zawierały artykuły z danego zakresu o różnej tematyce, ale były też problemowe poświęcone np.: 700-leciu miasta Lublina, rewitalizacji miast, koncepcji, ewaluacji i zarządzania ryzykiem, językowi ukraińskiemu poza granicami Ukrainy.

Biuletyn Informacyjny Oddziału (rocznik) wydawany systematycznie od roku 1998 relacjonował przede wszystkim roczną działalność Oddziału. W kolejnych numerach przedstawiał sylwetki lubelskich naukowców oraz członków PAN działających na Lubelszczyźnie, m.in. Stanisława Baca, Bohdana Dobrzańskiego, Laury Kauffman, Lucjana Kaznowskiego, Juliusza Kleintera, Stanisława Krausa, Tadeusza Krwawicza, Władysława Kunickiego-Goldfingera, Stanisława Raabego, Saturnina Zawadzkiego, Jadwigi Ziemięckiej. Zawierał ponadto problemowe artykuły w oparciu o organizowane przez Oddział wydarzenia naukowe, a także prezentacje lubelskich placówek naukowych.

W tej części opracowania oparto się na materiałach zawartych w Biuletynach nr 1/1998 - 21/2016.

Redakcja

Prekursorzy

„Lublin od wieków był miastem, którego społeczeństwo stanowili przedstawiciele wielu narodów i wyznań. Historia ukształtowała jego charakter, a tolerancja i zrozumienie łączą się z patriotyzmem. Ranga dawnej wielokulturowości jest znacząca. To złota karta w dziejach miasta”.

Krzysztof Żuk, prezydent miasta Lublin.

Czy Oddział PAN w Lublinie ma godną szacunku genealogię? Jakie jest podłoże historyczne naszej obecnej działalności? Czy uzasadniona jest duma ze swych korzeni? Jakie są więc tradycje akademickie Lubelszczyzny?

Oto główne pytania, na które wypada poszukiwać odpowiedzi. Nie jestem zawodowym historykiem nauki i idei, więc moja wypowiedź - niekompletna wobec ewentualnych oczekiwań – jest wypowiedzią obywatelską.

I.

Lubelski Oddział PAN ma swoje korzenie historyczne, ma swoich protoplaszów jakimi są dawne ośrodki naukowe w Zamościu, Puławach i w Lublinie, jest więc kontynuatorem bogatych tradycji. Słowem nie powstał w próżni, w pustym miejscu. Byli protoplaści, ale nie były to prototypy.

Nawiązywanie do tradycji, zachowywanie historycznej pamięci o dawnych ośrodkach naukowych, o korzeniach rodzimej myśli naukowej, o tym jak zaczynała się ta historia, to obowiązek współczesnych uczonych. Istnieje potrzeba opowiedzenia historii, patrzenia z odległej perspektywy historycznej.

W nowym kontekście historycznym wydobywanie tradycji nabrało nowego sensu i znaczenia. Nastąpiło nawet wzbogacenie jej funkcji społecznych, gdyż udzieliła się dążność do eksponowania swej identyczności, tożsamości i samoświadomości przez wspólnoty ludzkie. Ale poczucie własnej tożsamości kształtuje się nie tylko w odpowiedzi na pytanie kim kto jest ale także na pytaniu skąd jest. Określenie tożsamości wymaga więc sięgnięcia do rodzimych korzeni. Innymi słowy idzie o podłoże historyczne naszej dzisiejszej działalności, o korzystanie z mądrości historii.

Nie można powiedzieć, że lubelski Oddział PAN nie ma swego podłoża historycznego. Polska Akademia Nauk, reprezentowana przez jej oddział lubelski, może i powinna być uznawana za depozytariusza dziedzictwa przeszłości, być pomostem pomiędzy tradycją a nowoczesnością.

Istnieje wszakże problem selekcji tradycji, ochrony przed nabożnością wobec dziedzictwa. Nie po to poszukujemy protoplastów, by kopiować ich sposób myślenia. Przodkowie pozostawili nam dziedzictwo, które należy pielęgnować wybiórczo, gdyż różne są odmiany spuścizny historycznej.

Nieodzowna jest pamięć pokoleń. Nie może być zgody na zrywanie ciągłości narodowej historii, zrywania ciągłości kulturowej. Jest to patriotyczny obowiązek. A czym jest patriotyzm w naszej epoce?

W każdej epoce naszych dziejów co innego wybijało się na czoło patriotyzmu. Dzisiaj jest to kultywowanie tradycji, ale także myślenie o przyszłości bez grzęźnięcia w wąskich ramach wspomnień. Jeśli mamy mówić o patriotyzmie w obecnej rzeczywistości, to przede wszystkim o racjonalnym rozwiązywaniu problemów w zakresie edukacji, nauki, kultury. Patriotyzm to przede wszystkim zobowiązanie wobec kraju i regionu, poszukiwanie nowych form działania.

Idzie tu o krótkie rozważania prenatalne dzisiejszego Oddziału PAN w Lublinie, lecz nie o traktat poświęcony historii nauki na Lubelszczyźnie, temu czym była ona na mapie nauki polskiej w procesie dziejowym. Moje rozważania odnoszą się tylko do tradycji akademickich, uniwersyteckich. A więc idzie o studium prenatalne dzisiejszego Oddziału PAN w Lublinie w zakresie instytucji ale nie ludzi nauki i ich osiągnięć (nie jestem historykiem idei), chociaż to nie instytucje tworzą naukę. Instytucjonalne rozwiązania są jednakże narzędziem niezbędnym do pracy i twórczości naukowej. Naukę tworzą uczeni ale uprawiają ją przede wszystkim w ramach instytucji, które ponoszą odpowiedzialność za uprawianie nauki. Taka jest funkcja PAN jako korporacji twórców nauki.

II.

Przejdźmy do rzeczy i zacznijmy ab ovo, to jest do epoki Renesansu. Był to potężny ruch umysłowy w Europie u schyłku średniowiecza, który przyczynił się do transformacji całego ustroju społeczno-gospodarczego w XV i XVI stulecie. Historia filozofii określa ten prąd umysłowy jako świecką reakcję na kulturę średniowieczną pochłoniętą bez reszty dociekaniem nad życiem duchowym. Odrzucono scholastykę w imię wolności umysłu. Rozwój nauki europejskiej w dobie renesansu mógł kwitnąć między innymi dzięki instytucjonalizacji nauki, czego przejawem było pojawienie się akademii. Pierwsza z nich powstała w 1603 roku w Rzymie (nasuwa się tu analogia do najsłynniejszej szkoły starożytności, którą założył Platon).

By uniknąć tzw. nadużycia semantycznego przypomnijmy, że słowa „akademia” używa się w dwojakim znaczeniu. Najogólniej rzecz biorąc można wyodrębnić:

- a) Akademię nauk jako wielodziedzinową, samorządną korporację uczonych, gdzie celem jest uprawianie nauki, a także kierowanie pracami badawczymi.
- b) Akademię, jako nazwę różnych uczelni wyższych, używaną od czasów Odrodzenia, kiedy to akademiami zaczęto nazywać uniwersytety, których

pierwotną funkcją jest edukacja. To Platon założył pierwszą Akademię w Atenach w 387 r. p.n.e., która była przeznaczona dla młodych słuchaczy. Zwolennicy pojęcia akademii posługują się nim w sposób obrotowy. Szkoły akademickie mają zastrzeżone prawo do używania wielu nazw, jak wszechnica, szkoła główna etc.

Tradycje akademickie Lubelszczyzny sięgają właśnie czasów Renesansu, liczą więc przeszło czterysta lat i wiążą się z ówczesnym rozkwitem Zamościa, gdzie w 1595 roku powstała Akademia Zamojska i drukarnia, co uczyniło z Zamościa słynny ośrodek nauki i kultury, promieniujący na wschodnie ziemie Korony. Nastąpiło to w polskim złotym wieku XVI. Nie umniejszając zasług Krakowskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego można powiedzieć, że była to najstarsza szkoła wyższa na Ziemi Lubelskiej, matka wszystkich uczelni tej ziemi. Zamość był perłą Renesansu, Padwą Północy.

Była to instytucja naukowa z prawdziwego zdarzenia. Wzorowana ściśle na Akademii Strasburskiej, Akademia Zamojska była uczelnią wyższą humanistyczną i świecką. Nazywano ją polską Sorboną. Był to rzeczywiście typowy uniwersytet, którego studenci rekrutowali się z pięciu nacji: polskiej, litewskiej, ruskiej, inflanckiej, cudzoziemskiej. Ciekawa jest okoliczność dotycząca formy uposażeń profesorów zamojskich. Otóż profesorowie świeccy otrzymywali w dożywocie sołectwa. Natomiast osobom duchownym znaczne dochody przynosiły kanonie kolegiackie. W przeciwieństwie do uczelni średniowiecznych nowożytny uniwersytet zatrudniał pracujących na cały etat profesorów. Była to pierwsza uczelnia prywatna w Polsce, gdzie kształcenie odbywało się w kulcie ojczyzny.

Akademia Zamojska była *de facto* - choć nie formalnie - jednym z czterech uniwersytetów polskich okresu przedrozbiorowego, obok Jagiellońskiego, Wileńskiego i Lwowskiego.

Od połowy XVII wieku poziom tej uczelni stopniowo obniżał się. Całkowity upadek nastąpił w 1789 roku, gdy Zamość znalazł się przejściowo w granicach zaboru austriackiego. Akademia Zamojska zyskała pozycję jednego z głównych ośrodków ówczesnej myśli naukowej.

III.

Losy i zasługi Akademii Zamojskiej są nieźle znane czytającej publiczności. Nie można tego powiedzieć natomiast o słynnej wyższej uczelni żydowskiej, która powstała w 1518 r., w Lublinie. Nie ma o niej wzmianki w „Dziejach Lublina” (tom I) opublikowanej w 1965 r. A przecież uczelnia ta należy do intelektualnej historii Lubelszczyzny.

Powstałe w wyniku Unii Lubelskiej z 1569 r., państwo nazywane Rzeczpospolitą Obojga Narodów (Korony Polskiej i Wielkiego Księstwa Litewskiego) było w rzeczywistości Rzeczpospolitą wielu narodów. Dawna Rzeczpospolita była jednym z najbardziej zróżnicowanych etnicznie i kulturowo państw w Europie. Jedną z największych grup etniczno-religijnych w Rzeczpospolitej stali

się żydzi. Było to największe skupisko diaspory żydowskiej w Europie i w ówczesnym świecie. Językiem liturgicznym żydów był hebrajski, potocznym zaś ukształtowany w Niemczech jidysz.

Lublin jest niezwykłym miastem, w którym przez blisko sześćset lat żyli razem, tworząc specyficzną społeczność wielokulturową – Żydzi i Polacy. Największy rozkwit gospodarczy i kulturowy miasta przypadł właśnie na XVI i pierwszą połowę XVII wieku. Lublin był zwany kiedyś Jerozolimą Królestwa Polskiego.

Jak napisał niedawno prezydent Lublina do czytelników „Przewodnika po zabytkach kultury żydowskiej w Lublinie”: „Jerozolima Królestwa Polskiego – to jedno z określeń jakiego używano mówiąc o naszym mieście. Lublin zasłużył na to zaszczytne miano, bo jego historia to również dzieje społeczności, która tu właśnie rozwinęła jeden z najstarszych hasyidskich ośrodków Europy”.

Rabin Meir Szapiro był pierwszym rektorem słynnej Jeszywas Chachmej Lublin (Uczelni Mędrców Lublina), w której kształciło się 800 kandydatów na rabinów.

Lubelski jeszybot, który doszedł do najwyższego szczybla rozwoju, był swego rodzaju akademią talmudyczną. W talmudycznych akademiach kwitło życie naukowe charakterystyczne dla kultury judaizmu. Według opinii o. prof. Mieczysława Krąpca z KUL-u, lubelski jeszybot był Oxfordem polskiego judaizmu. Niestety historia tej żydowskiej uczelni stanowi do dzisiaj nie zapisaną kartę, chociaż była ona częścią kultury społeczeństwa Lubelszczyzny.

Już u zarania swej egzystencji znajdowała się ona na wysokim poziomie. Za czasów rektoratu rabiego Szlomy Jurija uzyskała ona sławę światową. Za jego czasów król polski Zygmunt nadał uczelni przywilej będący udziałem wszystkich wyższych zakładów naukowych w Polsce – i tym samym stała się ona uznaną przez Rzeczpospolitą Akademią. Był to złoty wiek rozkwitu wiedzy talmudycznej w Polsce, której nie należy mieszać z hebraistyką. Jeszywa Lubelska przeszła rozmaite koleje losu, okresy rozkwitu i upadku, aż zupełnie znikła na długi czas ze sceny historycznej.

Szkodliwe byłoby pomniejszanie lub ignorowanie udziału mniejszości narodowych w życiu kulturalnym i naukowym dawnej Polski. Należy dostrzegać wzbogacającą rolę, jaką rozmaite mniejszości odgrywały w polskiej historii. Wielokulturowość oznaczała zachowanie rysów odrębności, pielęgnowanie swojej kultury, lecz nie osobno, tylko w ramach zróżnicowanego społeczeństwa. W interpretacji wspólnego dziedzictwa wypada przyznać, że przedstawiciele judaizmu zajmowali poczesne miejsce. Obok tradycji łacińskiej stanowią cenny składnik polskiej spuścizny kulturowej. Choć jesziwa w Lublinie należy do kultury żydowskiej, możemy czuć się spadkobiercami i takiego dziedzictwa Rzeczpospolitej. Życie umysłowe kształtowało się wtedy na styku różnych opcji narodowych, religijnych i politycznych.

IV.

W epoce Oświecenia nastąpił wiek rozumu po raz pierwszy od czasu rozkwitu cywilizacji antycznej Grecji. W Europie odrodził się duch wolnej myśli.

W XVIII wieku życie naukowe nie miało jeszcze ustabilizowanych ośrodków. W okresie Oświecenia Polska nie wytworzyła jeszcze ośrodka organizacyjnego, który miałby charakter nowoczesny i spełniał nowe zadania społeczne. Epoka Oświecenia stworzyła natomiast powszechną w warstwach wyższych atmosferę kultu nauki. Życie naukowe i umysłowe w Polsce znalazły się jednak za czasów panowania Sasów w stanie upadku, Oświecenie osiągnęło swój tryumf dopiero w pierwszych dziesięcioleciach XIX wieku.

Wiek XVIII w Polsce był nie tylko upadkiem państwa. Był on również wiekiem przewrotu umysłowego opartym na epoce polskiego Oświecenia. Lublin był beneficjentem tego przewrotu ale nie współautorem tego przewrotu, jaki dokonał się w XVIII wieku.

Aż do schyłku XVIII wieku zasadniczym typem promocji i organizacji nauki oraz życia umysłowego – poza uniwersytetami – pozostawał mecenat, ukształtowany w Polsce jako instytucja królewska lub możnowładcza. Nie było u nas też w owym czasie akademii nauk, jak we Francji, w Niemczech czy Rosji. Złożyły się na to osobliwe losy Rzeczypospolitej.

Król Stanisław August darzył niekiedy życzliwością uczonych, ale projekt powołania Akademii nauk nie został zrealizowany. Tymczasem tradycyjne ośrodki życia umysłowego, tj. uniwersytety przestały wystarczać w nowych warunkach historycznych. Nowe funkcje akademii nauk spełniały też towarzystwa naukowe, jak na przykład brytyjskie Royal Society of Sciences.

V.

W okresie Renesansu, a następnie Oświecenia, występowały dwa ośrodki życia intelektualnego na Lubelszczyźnie. Po Zamościu przyszła kolej na Puławę. Używając dzisiejszego nazewnictwa można powiedzieć, że powstał tam prężny ośrodek gromadzenia tzw. kapitału intelektualnego.

Otóż w 1783 roku Czartoryscy opuścili Warszawę, aby stworzyć w Puławach ośrodek kultury przeciwstawny polityce królewskiej Stanisława Augusta i dworskiemu klasycyzmowi. Puławy stworzyły całkiem nowy typ intelektualnego i literackiego życia, okrywając się szybko legendarną sławą. Puławy – dawna siedziba Lubomirskich, Sieniawskich i Czartoryskich – stały się prężnym ośrodkiem intelektualnym w okresie polskiego Odrodzenia. Były kiedyś Atenami Północy.

W studium przygotowanym pod red. prof. Stefana Kieniewicza pt. „Polska XIX wieku” (Warszawa 1977) czytamy: „Na pytanie co Polska pod zaborami odziedziczyła po Polsce niepodległej, w jakich ośrodkach skupiało się jej życie literackie i intelektualne, odpowiedź jest oczywista: mieliśmy nazajutrz po rozbiorach dwa ośrodki – Warszawę i Puławę. Przyjrzyjmy się każdemu z nich, a dojdziemy do wniosku niespodziewanego – musimy zacząć od Puław. Przecież w pruskiej Warszawie nie pozostał ani jeden wybitny pisarz; wszystkich wymiotła

burza dziejowa. Puławy kontynuowały piękną tradycję polskiego Oświecenia. Chociaż, w związku z ogólną koniunkturą polityczną Puławy straciły rangę dominującego ośrodka kulturalnego, to jednak odgrywały nadal poważną rolę w życiu umysłowym i literackim Królestwa Polskiego. Okryte legendarną sławą zostały nazwane „Polskimi Atenami”. Tyle Kieniewicz.

Po Powstaniu Listopadowym nastąpił upadek Puław, które przekroczyły okresową świetność. Ale po upływie kilkudziesięciu lat Puławy przeżyły renesans, choć już na innym polu. Można powiedzieć, że w Puławach zagościł *genius loci*, który objawił się tam w II połowie XIX stulecia i w całym wieku XX. Po okresie politycznej i kulturowej degradacji. Puławy odzyskały utracone znaczenie i stały się terenem nowych inicjatyw, nieznanych w poprzedniej epoce. Jak widać, Puławy zostały stworzone do wyższych przeznaczeń.

Pierwszym polskim towarzystwem naukowym było powstałe w 1800 roku Towarzystwo Warszawskie Przyjaciół Nauk, które odegrało wybitną rolę w krzewieniu kultury umysłowej w Polsce początku XIX wieku. Była to najbardziej prestiżowa instytucja naukowa w Księstwie Warszawskim, m.in. jako inicjator prac badawczych w skali nieznanej wcześniej. Powstało ono jako instytucja samopomocy społecznej (stąd płacenie stałych składek członkowskich). Wzorując się na Akademii Francuskiej podzielono członków na honorowych, czynnych i przybranych.

Wtedy po raz pierwszy w naszych dziejach uprawianie nauki przekroczyło granice indywidualnych zainteresowań i mecenatowej opieki. Staszic i inni twórcy Towarzystwa uzasadniali potrzebę rozwoju nauki względami społecznymi. Skierowali oni pod adresem uczonych wezwanie, aby badania ich były przydatne do gospodarki krajowej i kultury.

Służba dla Rzeczypospolitej powinna być jednocześnie spojona z wizją naprawy przyszłego niezależnego państwa polskiego. Na inauguracyjnym posiedzeniu Towarzystwa w 1800 roku padły znamienne słowa: „Polityka i wojna nie są Polakom dostępne, więc pozostaje wartość życia poświęconego nauce i umiejętnościom”. Słowa te wypowiedział Staszic, człowiek tej miary, że można o nim powiedzieć, iż miał on w owym czasie cały świat na swojej głowie. A więc mamy do czynienia z koncepcją uprawiania nauki pod zaborami, jako substytutu niedostępnej wtedy działalności państwowotwórczej, to jest dyplomacji etc.

I rzeczywiście na ziemiach polskich pod zaborami nauka stała się w wieku XIX jedną z najważniejszych metod zachowania bytu narodowego i jego tożsamości. Był to wymóg polskiej racji stanu, kiedy Polacy musieli grać o najwyższą z możliwych stawek. Żyjący w niewoli naród stanął w obliczu egzystencjonalnego końca.

Towarzystwo Warszawskie Przyjaciół Nauk nie pozostało odosobnione. W atmosferze „oświeceniowej” rodziły się analogiczne inicjatywy. I tak na wzór Towarzystwa Warszawskiego powstały stowarzyszenia naukowe różnej nazwy w miastach prowincjonalnych, a także w Lublinie pod nazwą Lubelskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk. Było ono organizacją samorządną, skupiającą ludzi nauki i

miłośników nauki oraz organizatorem ich zespołowej pracy badawczej. Powstała instytucja o charakterze wielodyscyplinowym, która poczęła się troszczyć w równej mierze o nauki historyczne, co i medyczne. Była to próba ogarnięcia całej wiedzy naukowej. Towarzystwo dość skutecznie mobilizowało swych członków do prac zespołowych pod hasłem „nauka w służbie ojczyźnie”. To wielka kondensacja treści. Towarzystwo Lubelskie zostało zamknięte po powstaniu listopadowym.

W drugiej połowie wieku XIX na mapie nauki polskiej Lubelszczyzna była reprezentowana tylko dzięki Puławom, w których działała krótko „Politechnika Puławska”, a w latach 1869-1915, słynny Instytut Gospodarstwa Wiejskiego i Leśnictwa. Nie wdając się w szczegóły wypada zwrócić uwagę, że wyłania się tu kwestia przynależności Instytutu puławskiego do polskiego dziedzictwa historycznego. Ze względu na postępujące procesy depolonizacji niektórzy traktują go jako uczelnię rosyjską. W ślad za Bogdanem Suchodolskim nie podzielam takiego poglądu.

Nawiasem mówiąc podobne dylematy ma estoński uniwersytet w Tartu, daw-niej w Dorpacie, na tle sporów o jego przynależność do dziedzictwa estońskiego. Podobnie przedstawia się sprawa uniwersytetu Komeńskiego w Bratysławie i jego przynależność do dziedzictwa słowackiego. Nadszedł czas, by nasz polocentryczny obraz historii nauki zharmonizować z obrazem historii nauki naszych sąsiadów i innych krajów. Trzeba odrzucić błędną płaszczyznę dyskusji wyznaczoną przez polskie narodowe sentymenty.

Jak się rzekło, Puławy mają swoje bogate dziedzictwo historyczne, związane z Instytutem Politechnicznym (zwanym „Politechniką Puławską” istniejącą w latach 1862-69) oraz Instytutem Gospodarstwa Wiejskiego i Leśnictwa (1869-1915). Puławy były wtedy ośrodkiem akademickim.

Sprawcą powstania „Politechniki Puławskiej” był margrabia Aleksander Wielopolski. Pomysł A. Wielopolskiego utworzenia wyższej uczelni technicznej, z uwzględnieniem rolnictwa i leśnictwa, był wzorowany na politechnice w Zurychu (ETH). Nazwa uczelni nawiązuje do dawniejszej nazwy Politechniki Warszawskiej sprzed 1831 roku. Była to więc druga politechnika polska – po warszawskiej – w naszym kraju. „Politechnika Puławska” obejmowała pięć wydziałów: inżynierów cywilnych, mechaników, chemików, górników, rolników i leśników. W 1862 roku powstał pierwszy w Polsce zakład maszynoznawstwa.

W lutym 1863 roku studenci Politechniki przyłączyli się do Powstania Styczniowego, po upadku którego nie wznowiono już zajęć. Jako placówka badawcza Instytut Politechniczny dotrwał do 1869 roku, ale władze carskie wypłacały pobory profesorom.

Sukcesem Politechniki był Instytut Gospodarstwa Wiejskiego i Leśnictwa w Puławach, powołany w 1869 r. Była to bezsprzecznie uczelnia typu akademickiego, choć początkowo nie miała uprawnień akademickich. O randze Instytutu Gospodarstwa Wiejskiego i Leśnictwa w Puławach decydowała nie tylko duża liczba studentów, ile jego znaczenie, jako ośrodka badawczego. Wysoki poziom

uczelnia zapewnili profesorowie o mocnej pozycji w nauce. To w Puławach powstała pierwsza na świecie katedra gleboznawstwa.

W 1918 roku Puławy przekazały odrodzonej Polsce określony dorobek organizacyjny oraz rezerwę polskiej kadry naukowej. Działający w Puławach Instytut Gospodarstwa Wiejskiego i Leśnictwa nie został jednak reaktywowany jako uczelnia. Okazał się natomiast nader aktywny w zakresie badań naukowych. Na podstawie nowej ustawy statutowej powołano w 1921 roku Państwowy Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego i Leśnictwa. Instytut ten stał się czołową placówką badawczą w kraju w zakresie nauk rolniczych. Na szczególne wyróżnienie zasługuje w okresie międzywojennym Wydział Ekonomiki Rolnej Drobnych Gospodarstw Chłopskich. W 1945 roku ewakuowano do Charkowa profesorów oraz część wyposażenia naukowego Instytutu, tym samym Puławy przestały być miastem akademickim.

Powstało pojęcie „Puławski Ośrodek Nauk Rolniczych”. W 2012 roku minęło 150 lat obecności istnienia nauk rolniczych w Puławach.

VI.

Po odzyskaniu niepodległości, już w II Rzeczypospolitej, powstał w Lublinie prywatny uniwersytet z czterema wydziałami o profilu humanistycznym. Utworzono mianowicie wydział prawa, nauk ekonomicznych, humanistyczny oraz wydział teologii i prawa kanonicznego. W ten sposób został zapoczątkowany proces uniwersytezacji Lublina.

W 1928 roku uniwersytet lubelski przekształcił się w Katolicki Uniwersytet Lubelski. KUL był głównym ośrodkiem nauki katolickiej w kraju, a rektor Idzi Radziszewski należał do elity duchowieństwa polskiego. Za wyborem Lublina przemawiała m.in. tradycja Zamościa. Papieski akt erekcyjny nadał uczelni prawo nadawania stopni licencjatu i doktoratu. W 1938 roku uczelnia zatrudniała 27 zwyczajnych i nadzwyczajnych profesorów oraz 11 zastępców profesora.

W Lublinie, który przed II wojną światową liczył 100 tys. mieszkańców, w okresie międzywojennym postanowiono wznieść siedzibę odrodzonej nauki talmudycznej pod nazwą „Jeszywas Chachmei Lublin”, której założycielem i rektorem był słynny rabi M. Szapira. Otwarcie nastąpiło w 1930 roku. Wkrótce stała się ona ośrodkiem światowej nauki judaistycznej. Jeszywę lubelską zniszczyli hitlerowscy najeźdźcy w 1939 roku.

W odróżnieniu od jeszywy KUL nie był podporządkowany konfesjonalizacji. Została jednak utrzymana określona specyfika KUL. Jak powiedział Jan Paweł II podczas spotkania z profesorami i studentami KUL w 1979 roku „Jestem jak najdalej od konfesjonalizacji uniwersytetu. Celem uniwersytetu jest wiedza, jest mądrość. Celem Kościoła jest zbawienie, jest Ewangelia, jest porządek miłości, porządek nadprzyrodzony. Te dwa porządki święty Tomasz doskonale rozróżniał”.

W czasie okupacji niemieckiej życie naukowe i umysłowe Polaków na Lubelszczyźnie zeszło do podziemia. Okręg Lubelski był jednym z największych w

kraju, zarówno pod względem stanu zorganizowania terenu, liczebności szeregów, jak i ilości stoczonych walk partyzanckich. Lubelszczyzna stała się prawdziwie „partyzanckim krajem”. Okupant uczynił z obszaru pomiędzy Wisłą a Bugiem cmentarzysko Europy tworząc aż trzy wielkie obozy zagłady – Bełżec, Majdanek, Sobibór.

Lubelszczyzna była w planach okupanta traktowana jako spichlerz Generalnej Guberni. W tym kontekście można patrzeć na utrzymanie przy życiu Instytutu Rolniczego w Puławach, gdzie zachowała się liczna polska kadra naukowa i znaczny potencjał badawczy. Okupant zmienił strukturę Instytutu i nadał mu nazwę „Rolniczy Zakład Badawczy GG” (Landwirtschaftliche Forschungsanstalt des Generalgouvernement). Instytut dał schronienie pracownikom naukowym z całej Polski. W ten sposób przetrwała tam okupację duża ilość profesury - m.in. Emil Chroboczek, Wacław Dąbrowski, Marian Górski, Franciszek Majewski, Eugeniusz Pijanowski, Czesław Znamierowski, Arkadiusz Musierowicz, Bolesław Świętochowski i wielu innych.

VII.

W drugiej połowie 1944 roku, kiedy Lubelszczyzna została uwolniona spod okupacji niemieckiej i front stanął na Wiśle, a Lublin był przez parę miesięcy stolicą kraju, wznowił działalność KUL. Następnie zainaugurował swoją działalność nowy uniwersytet – Uniwersytet Marii Curie Skłodowskiej. UMCS powołano do życia w mieście leżącym, jak to zostało oficjalnie określone – „na rubieży etnograficznej Polski – dla umocnienia polskości”.

W następnych kilkudziesięciu latach nastąpił niebywały boom edukacyjny. Lublin stał się miastem na wskroś uniwersyteckim. Szybko od UMCS odłączył się Uniwersytet Medyczny i Uniwersytet Przyrodniczy. Powstała też Politechnika Lubelska. Lublin stał się centrum kultury i nauki wschodniej Polski, głównym ośrodkiem życia naukowego na tym obszarze – pomimo cennych wysiłków wzdźwignięcia się Białegostoku i Rzeszowa.

Uniwersytezacja Lublina zmieniła zasadniczo oblicze miasta. Nadaje to miastu specyficzną atmosferę. Co to znaczy, widać w miastach starych, takich jak Bolonia, Oxford, Montpellier, Getynga, Heidelberg, Tartu etc.

Środowisko naukowe Lubelszczyzny obejmuje dzisiaj 27 uczelni wyższych oraz pięć filii uczelni wyższych, a także wiele prężnych placówek naukowo-badawczych. W samym Lublinie studiuje ponad 100. 000 studentów. Mamy do czynienia z silnym potencjałem naukowym liczącym ok. 6.000 pracowników, w tym 1.200 profesorów i doktorów habilitowanych. Odzywają się niekiedy głosy czy w Lublinie nie ma za dużo wyższych uczelni. Na pytanie to można rzeczowo odpowiedzieć, jeśli weźmie się pod uwagę perspektywę długofalowego rozwoju regionu Lubelskiego. Poczesne miejsce zajmuje potencjał naukowy Puław. Stąd w języku potocznym używa się często określenia „ośrodek lubelsko-puławski”.

Oddział PAN na Lubelszczyźnie nie powstał więc w pustym miejscu, nie wziął się ex nihilo, nie wynurzył się z niebytu. Wyrósł on na żywym podglebiu

i stanowi ogniwo w łańcuchu tradycji. Można by wręcz powiedzieć, że mamy tu do czynienia z tzw. żywym wiązaniem, jeśli wolno posłużyć się analogią z fenomenem znanym z ogrodnictwa. Tak jak internacjonalizacja życia gospodarczego jest punktem wyjścia dla globalizacji, tak akumulacja kapitału intelektualnego wysokiej próby w murach uniwersyteckich i znanych placówek nieuniwersyteckich stała się punktem wyjścia do powstania nowożytnej akademii nauk.

Utworzenie Oddziału PAN w Lublinie było zamiarem środowiska od wielu lat. Pod koniec lat 90. Lublin – wraz z Puławami – przekroczył krytyczną liczbę dziesięciu członków PAN, co upoważniło do powołania Oddziału. Na szczególne podkreślenie zasługuje życzliwość Lubelskiego Towarzystwa Naukowego w tym akcie stworzenia. Można powiedzieć, że było ono jednym z akuszerów.

W skład nowo utworzonego Oddziału PAN w Lublinie weszli członkowie Akademii czynni w Instytucie Agrofizyki PAN w Lublinie, a także czynni w UMCS, AR, KUL, PL w puławskich resortowych instytutach badawczych. Do grona członków – założycieli wypada zaliczyć też kilku wychodźców z Lubelszczyzny, którzy powrócili do macierzy. Sam należę do tego grona. Oddział nie był więc jeno nadbudową nad szkolnictwem wyższym, jest więc emanacją wszystkich możliwych sektorów nauki polskiej.

VIII.

Tekst niniejszy ma orientację retrospektywną i dotyczy spraw wewnętrznych podwórka nauki. Jest poświęcony w szczególności kształtowaniu historycznych przesłanek formy organizacji życia naukowego w postaci korporacji twórców nauki, za jaką uważa się nowożytna akademia. Nasuwa się jednak pytanie, jak związać obrazy przeszłości z teraźniejszością, a także z jakąś projekcją przyszłości. Unikając przy tym patetycznego prometeizmu i tonu mesjanistycznego.

Wypada sięgnąć do cytowanej już wcześniej formuły Staszica, która ma znaczenie testamentalne. Idzie tu o jego sztandarowe hasło, a mianowicie, że „praca naukowa jest służbą społeczną”. Jest to typowa polska cecha myślenia, jego znak rozpoznawczy wyeksponowany w czasie niewoli narodu, naczelną wśród odziedziczonych po przeszłości tradycja. Czy formuła ta jest już dzisiaj przebrzmiała? - Wezwanie Staszica do pełnienia narodowej służby, nie odeszło całkowicie w krainę cieni, wymaga jednak redefinicji.

Wezwanie Staszica stało się trwale obowiązujące aż po nasze czasy. Ale egzystencjalne dylematy Polski nie mają dzisiaj takich dymensji, a próba namawiania ludzi, by prowadzili życie heroiczne, byłaby próbą skazaną na niepowodzenie („wolę mieć fiata niż własne zdanie”).

Jak więc odczytać dzisiaj ten testament Staszica, będący przesłaniem do potomności? Dzisiaj, w czasie panowania Wikipedii, komercjalizacji nauki, kiedy buduje się społeczeństwo oparte na wiedzy uważanej za główny czynnik bogactwa narodowego etc, a więc kiedy zasadniczo odmieniły się reguły świata realnego. Jest to pytanie, które stoi również przed uczonymi Lubelszczyzny.

Służba społeczna to nadal poznawczy i etyczny obowiązek polskich uczonych. Ale inny jest konkretny wyraz tej służby. W XXI wieku służenie społeczeństwu przejawia się w szczególności w promowaniu innowacyjnej gospodarki i podnoszeniu jej zdolności konkurencyjnej. A gospodarka innowacyjna wymaga kadr zdolnych do kreowania nowych idei i wcielania ich w życie. Służba społeczna uczonych wymaga dziś godziwego wynagrodzenia. Jednak najlepsi ludzie w tej dziedzinie są motywowani przez pasję.

Post Scriptum

W pewnym zakresie został wykorzystany referat wygłoszony na sesji jubileuszowej w 2007 r., z okazji 10-lecia Oddziału PAN w Lublinie. Wykorzystałem również swoją książkę „Tradycje akademickie Puław” (Puławy 1999) oraz książkę „Gmina Żyrzyn. Tu warto być”, Puławy 2011; Włodzimierz Zinkiewicz „Puławy i okolice”, Puławy 1939; Michał Strzemiński „Instytut Gospodarstwa Wiejskiego i Leśnictwa w Puławach (1862-1914), Puławy 1980.

Przedruk artykułu z Biuletynu nr 18/2013 (15-lecie).

Prof. Henryk Cholań, czł. koresp. PAN

Członkowie Polskiej Akademii Nauk związani z naukowym ośrodkiem lubelsko-puławskim, przed powstaniem Oddziału:

1. Stanisław BAC (1887–1970) – melioracje wodne
2. August DEHNEL (1903 – 1962) – biologia
3. Bohdan DOBRZAŃSKI (1909 – 1987) – gleboznawstwo, agrofizyka
4. Eugeniusz DOMAŃSKI (1909 – 1992) – fizjologia zwierząt
5. Alfred JAHN (1915 – 1999) - geografia
6. Laura KAUFMAN (1889 – 1972) – hodowla zwierząt i genetyka
7. Lucjan KAZNOWSKI (1890 – 1955) – uprawa roślin
8. Jan KIELANOWSKI (1910 – 1989) – żywienie zwierząt
9. Juliusz KLEINER (1886 – 1957) – historia
10. Stanisław KRAUS (1901 – 1973) – epizootologia
11. Tadeusz KRZAWICZ (1910 – 1988) – okulistyka
12. Władysław KUNICKI – GOLDFINGER (1916 – 1995) - mikrobiologia
13. Anatol LISTOWSKI (1904 – 1987) – fizjologia i uprawa roślin
14. Roman PRAWOCHEŃSKI (1877 – 1965) – hodowla zwierząt
15. Tadeusz PRZECISZEWSKI (1922 – 2000) – ekonomia społeczna
16. Zdzisław RAABE (1909 – 1972) – protozoologia
17. Maria TUSZKIEWICZ (1910 – 1999) – mikrobiologia
18. Saturnin ZAWADZKI (1923 – 2003) – gleboznawstwo
19. Jadwiga ZIEMIĘCKA (1891 – 1968) – mikrobiologia

ODDZIAŁ PAN W LUBLINIE W LATACH 1998 - 2017

Utworzenie Oddziału

W Biuletynie Oddziału nr 13/2008 przedstawiona została informacja (M. Truszczyński), że w związku z brakiem do roku 1997 Oddziału w Lublinie członkowie Polskiej Akademii Nauk pochodzący z Lublina i Puław: Jan Gliński, Jan Kisyński, Mieczysław Krąpiec, Zbigniew Lorkiewicz, Leszek Malicki, Stanisław Nawrocki, Bohdan Rodkiewicz i Marian Truszczyński należeli do Oddziału PAN w Krakowie.

Biorąc pod uwagę odległość i uciążliwość kontaktów, a częściowo też odrębną specyfikę oraz przede wszystkim wzrastające znaczenie badań naukowych i edukacji ośrodka lubelsko-puławskiego, wymienieni członkowie PAN podjęli w latach 90-tych kolejną próbę powołania Oddziału PAN w Lublinie. Dodać bowiem należy, że starania wcześniejsze, z lat siedemdziesiątych, którym patronował wybitny okulista lubelski, członek rzeczywisty Polskiej Akademii Nauk, prof. Tadeusz Krwawicz, nie zakończyły się powodzeniem.

Zatem 15 maja 1995 r. wystosowane zostało pismo do prezesa PAN w sprawie powołania Oddziału w Lublinie, które podpisali wcześniej wymienieni członkowie Akademii z ośrodka lubelsko-puławskiego. W efekcie na posiedzeniu Prezydium PAN (9 października 1995 r.) podjęta została dyskusja dotycząca ewentualnego utworzeniu Oddziału. Zgodnie z protokołem z tego posiedzenia prof. M. Truszczyński, będąc wówczas członkiem Prezydium PAN, przedstawił zebranym argumenty na rzecz lubelsko-puławskiego regionu, jako prężnego ośrodka naukowego, w skład którego wchodzi: Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej, Katolicki Uniwersytet Lubelski, Politechnika Lubelska, Akademia Medyczna i Akademia Rolnicza, Państwowy Instytut Weterynaryjny, Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa, Instytut Nawozów Sztucznych, Instytut Medycyny Wsi i Instytut Europy Środkowo-Wschodniej, a także duża placówka naukowo-badawcza Polskiej Akademii Nauk jaką jest Instytut Agrofizyki imienia Bohdana Dobrzańskiego. Informował dalej, że w wymienionych instytucjach prowadzone są badania z zakresu nauk humanistycznych i ścisłych, nauk biologicznych, medycznych, weterynaryjnych i rolniczych o dużej, uznanej w skali międzynarodowej, wartości poznawczej i aplikacyjnej. Wypowiedź ta stanowiła uzasadnienie do powołania Oddziału Polskiej Akademii Nauk w Lublinie. Nim jednak decyzja została podjęta, sprawa wracała jeszcze kilkakrotnie na posiedzenia Prezydium PAN w kolejnych latach.

Zasadnicze znaczenie dla decyzji o powołaniu Oddziału PAN w Lublinie miało wyjazdowe posiedzenie Prezydium PAN, które odbyło się 5 maja 1997 r. w siedzibie Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, przy Placu Litewskim 2 w Lublinie.

W posiedzeniu wzięło udział 18 członków Prezydium PAN, czołowi przedstawiciele lubelskiego i puławskiego środowiska naukowego, wojewoda lubelski i prezydent Lublina. Wojewoda w swym wystąpieniu stwierdził, że inicjatywa powołania Oddziału PAN wychodzi naprzeciw aspiracjom Lublina w zakresie rozwoju miasta i regionu, którego nie uda się osiągnąć bez udziału prężnego środowiska naukowego. Głos zabrali następnie prezes PAN, prof. Leszek Kuźnicki i prof. Edmund Prost, prezes Lubelskiego Towarzystwa Naukowego. W kolejności prof. M. Truszczyński, wówczas jako wiceprezes PAN - przedstawił wykład pt. Nauki rolnicze i biologiczne w lubelsko-puławskim ośrodku naukowym. Drugi wykład został wygłoszony przez członka rzeczywistego PAN, o. prof. Mieczysława Krąpca pt. Ogólny potencjał nauk humanistycznych w środowisku Lublina. Oba wystąpienia miały na celu prezentację osiągnięć naukowych naszego środowiska o szczególnym znaczeniu poznawczym i aplikacyjnym, w tym o zasięgu ogólnosiwiatowym, uzasadniającą wobec członków Prezydium PAN potrzebę powołania Oddziału PAN w Lublinie. Przedstawione w dyskusji wypowiedzi członków Prezydium w przeważającej większości popierały ten zamiar.

Jako rezultat posiedzenia Prezydium PAN w Lublinie, prezes PAN, prof. Leszek Kuźnicki, bardzo życzliwy powołaniu Lubelskiego Oddziału PAN, zdecydował o rekomendowaniu na najbliższej Sesji Zgromadzenia Ogólnego PAN (w dniach 22-23 maja 1997 r.) powołanie Oddziału Polskiej Akademii Nauk w Lublinie.

W konsekwencji – po przeprowadzeniu dyskusji i głosowania – na posiedzeniu tym podjęta została Uchwała Nr 1/97 Zgromadzenia Ogólnego PAN z dnia 23 maja 1997 roku, zatwierdzona następnie na posiedzeniu Rady Ministrów w dniu 15 lipca 1997 roku, o utworzeniu Oddziału PAN w Lublinie, który rozpoczął czynną działalność w 1998 r.

Oddział Polskiej Akademii Nauk w Lublinie stał się zatem siódmym (po Gdańsku, Katowicach, Krakowie, Łodzi, Poznaniu i Wrocławiu) i jedynym oddziałem po prawej stronie Wisły.

Dzięki przychylności Władz UMCS, Oddział uzyskał w momencie powstania pomieszczenie w budynku Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi, przy ul. Akademickiej 19 w Lublinie. Obsługę finansowo - księgową Oddziału zabezpieczał Instytut Agrofizyki im. Bohdana Dobrzańskiego PAN w Lublinie do roku 2011, a potem Kancelaria PAN.

Pierwszym prezesem Oddziału lubelskiego PAN (do chwili śmierci, która nastąpiła 6.06.2001) był Zbigniew Lorkiewicz, członek rzeczywisty PAN, wybitny genetyk i mikrobiolog, a wiceprezesem - Jan Gliński. Członkiem Prezydium został wybrany prof. Marian Truszczyński. Na kolejnego prezesa Oddziału wybrano Jana Glińskiego, zaś wiceprezesami zostali Mariana Truszczyński i Ryszard Walczak. Od roku 2010 prezesem Oddziału jest Tomasz Trojanowski, a wiceprezesami są: Jan Gliński i Marian Truszczyński. Obecnie w Kancelarii są zatrudnione 3 osoby zapewniające obsługę administracyjną Oddziału, w tym na pełnym etacie naczelnik Działu Obsługi Oddziału PAN w Lublinie mgr inż.

Marek Rozmus i dwoje specjalistów na pół etatu: mgr Iwona Czopska-Gródek i dr Piotr Gliński.

W dniu utworzenia Oddział skupiał 10 członków (Henryk Chołaj, Jan Gliński, Jan Kisiński, Mieczysław Krąpiec, Zbigniew Lorkiewicz, Leszek Malicki, Stanisław Nawrocki, Bohdan Rodkiewicz, Franciszek Tomczak, Marian Truszczyński).

W dalszych latach Oddział wzbogacił się o 10 kolejnych członków (Tomasz Brandyk, Stanisław Czuczwar, Janusz Haman, Janusz Nowicki, Wiesław Oleszek, Lucjan Pawłowski, Zygmunt Pejsak, Tomasz Trojanowski, Ryszard Walczak, Jan Żmudziński).

W 2017 roku Oddział liczył 12 członków (Stanisław Czuczwar, Jan Gliński, Janusz Haman, Jan Kisiński, Stanisław Nawrocki, Wiesław Oleszek, Lucjan Pawłowski, Zygmunt Pejsak, Franciszek Tomczak, Tomasz Trojanowski, Marian Truszczyński, Jan Żmudziński), bowiem w sposób naturalny, ubyło 6 członków (Bohdan Rodkiewicz, Leszek Malicki, Zbigniew Lorkiewicz, Ryszard Walczak, Tomasz Brandyk, Mieczysław Krąpiec, Henryk Chołaj), natomiast 1 (Janusz Nowicki) przeszedł do Oddziału w Gdańsku.

Siedziba Oddziału mieści się w Pałacu Czartoryskich, przy Pl. Litewskim 2 w Lublinie.

Prof. Marian Truszczyński, czł. rzecz. PAN

Prof. Jan Gliński, czł. rzecz. PAN

Prof. Tomasz Trojanowski, czł. rzecz. PAN

**POLSKA AKADEMIA NAUK
ODDZIAŁ W LUBLINIE**

Cel i zadania Oddziału

Oddziały PAN , w liczbie 8, są terenowymi reprezentantami Polskiej Akademii Nauk. Zostały utworzone w: Krakowie (1957 r.), Wrocławiu (1970 r.), Poznaniu (1972 r.), Katowicach (1974 r.), Łodzi (1977 r.), Gdańsku (1980 r.), Lublinie (1997 r.), Olsztynie i Białymstoku (2014 r.)

Do zakresu działalności Oddziału w Lublinie (Statut §3) należy w szczególności:

- 1) integracja życia naukowego i współpraca ze wszystkimi instytucjami naukowymi regionu (uczelniami, instytutami naukowymi, towarzystwami naukowymi), m.in. poprzez organizację otwartych i zamkniętych zebrań naukowych, konferencji i zjazdów naukowych, wydawnictw naukowych;
- 2) popieranie prac naukowych i prac rozwojowych o istotnym znaczeniu dla gospodarki i kultury narodowej ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień ważnych dla terenu swojego działania oraz uczestniczenie w upowszechnianiu i promocji ich wyników;
- 3) popularyzacja na terenie działalności Oddziału roli jaką pełni Akademia w skali krajowej i międzynarodowej;
- 4) pozyskiwanie środków europejskich i innych środków pochodzących ze źródeł zagranicznych na rzecz realizacji badań naukowych i prac rozwojowych, w szczególności dotyczących tematyki regionalnej, z wykorzystaniem działalności Komisji Naukowych i Fundacji PAN Oddziału w Lublinie „Nauka i Rozwój Lubelszczyzny” („Fundacja PAN” od 2016 r.) ;
- 5) współdziałanie z organami samorządu terytorialnego i organami administracji rządowej w województwie, w szczególności przez wykonywanie ekspertyz na rzecz tych organów, z wykorzystaniem działalności Komisji Naukowych i Fundacji PAN Oddział w Lublinie „Nauka i Rozwój Lubelszczyzny” („Fundacja PAN” od 2016 r.) ;
- 6) inicjowanie i prowadzenie międzynarodowej współpracy naukowej z państwami członkowskimi Unii Europejskiej i innymi krajami.

**ODDZIAŁ PAN W LUBLINIE
W LATACH 1998 - 2017**

Członkowie Oddziału

Tomasz TROJANOWSKI, czł. rzec. PAN, Wydział V Nauk Medycznych PAN

- prof. dr hab. n. med. - chirurgia chorób naczyniowych mózgu, neuroonkologia, technika operacyjna, radiochirurgia,
- prezes Oddziału PAN w Lublinie 2011-,
- Kierownik Katedry i Kliniki Neurochirurgii i Neurochirurgii Dziecięcej Uniwersytetu Medycznego w Lublinie,
- Członek rzeczywisty PAN,
- Członek korespondent PAU,
- Honorowy Przewodniczący Komitetu Nauk Neurologicznych PAN,
- Członek Światowej Akademii Neurochirurgicznej, Niemieckiej Akademii Neurochirurgicznej,
- Honorowy Prezydent Polskiego Towarzystwa Neurochirurgów oraz Akademia Eurasiana Neurochirurgica,
- Honorowy członek Akademii Nauk Krymu,
- Członek Korespondent Niemieckiego Towarzystwa Neurochirurgów,
- Konsultant Krajowy ds. Neurochirurgii,
- Członek Komitetu Etyki w Nauce PAN - 2012,
- Członek Komitetu Bioetyki PAN - 2012,
- Ambasador Lubelszczyzny 2001,
- Komandor Orderu Św. Sylwestra (Watykan) 2008,
- Order Gloria Medicinæ – najwyższe odznaczenie Polskiego Towarzystwa Lekarskiego,
- Nagroda „Bryła Bursztynu” Hospicjum dla dzieci „Bursztynowa Przystań w Gdyni” i Ambasady Francuskiej,
- „Złoty Hipolit - Wybitna Osobistość Pracy Organicznej”.

Jan GLIŃSKI, czł. rzec. PAN, Wydział II Nauk Biologicznych i Rolniczych PAN

- prof. dr hab. nauk rolniczych – agrotechnika, gleboznawstwo, agrofizyka,
- wiceprezes Oddziału PAN w Lublinie 1998-2000, 2011- ,
- prezes Oddziału PAN w Lublinie 2001-2010,
- dyrektor Instytutu Agrofizyki PAN w Lublinie 1987-2003,

- dr h.c. Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie, Uniwersytetów we Lwowie, w Ługańsku i Symferopolu na Ukrainie,
- członek Polskiego i Międzynarodowego Towarzystwa Gleboznawczego,
- członek Polskiego Towarzystwa Agrofizycznego i Lubelskiego Towarzystwa Naukowego,
- członek Academia Europaea w Londynie,
- członek zagraniczny Słowackiej Akademii Nauk Rolniczych,
- redaktor naczelny International Agrophysics,
- członek zespołu redakcyjnego Acta Agronomica Hungarica,
- autor lub współautor 145 oryginalnych prac naukowych, 17 patentów, 14 książek i monografii, w tym dwóch wydanych w USA oraz Encyclopedia of Agrophysics wydana przez Springera.
- czynny uczestnik w ośmiu Światowych Kongresach Gleboznawczych
- zespołowe nagrody Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (2) i PAN (5)
- Krzyż zasługi: Brązowy, Złoty, Kawalerski, Oficerski i Komandorski
- Medal „Za Zasługi dla Lubelszczyzny”

Marian TRUSZCZYŃSKI,

czł. rzecz. PAN, Wydział II Nauk Biologicznych i Rolniczych PAN

- prof. zw. dr hab. nauk weterynaryjnych, mikrobiologia weterynaryjna, epizootiologia,
- współzałożyciel i wiceprezes Oddziału PAN w Lublinie 2007-,
- czł. czynny PAU,
- dyrektor Państwowego Instytutu Weterynaryjnego w Puławach 1972-2001, kierownik Zakładu Mikrobiologii 1963-1999,
- czł. Prezydium Polskiej Akademii Nauk 1990-2011,
- wiceprezes PAN 1996-1998,
- przewodniczący Wydziału V Nauk Rolniczych, Leśnych i Weterynaryjnych PAN 1999-2002,
- dr h.c. Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie, Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie,
- czł. zagr. Niemieckiej Akademii Nauk „Leopoldina”, Królewskiej Szwedzkiej Akademii Rolnictwa i Leśnictwa, Florenckiej Akademii Rolniczej (czł. koresp.), European Academy of Arts, Sciences and Humanities (Paryż),
- czł. honorowy Polskiego Towarzystwa Mikrobiologów, Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych, The Royal Society of Medicine (W. Brytania),
- czł. komitetów redakcyjnych czasopism: Revue Scientifique et Technique Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt w Paryżu; Comparative Immunology, Microbiology and Infectious Diseases; Polish Journal of Veterinary Sciences; Zentralblatt f. Veterinärmedizin, Veterinary immunology and

immunopathology; Medycyna Weterynaryjna; Bulletin of the Veterinary Institute in Pulawy,

- przew. Komisji Standardów Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt w Paryżu 1982-2003, współred.: Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines,
- autor lub współautor 188 prac oryginalnych, ogłoszonych w j. angielskim, niemieckim, polskim w renomowanych czasopismach polskich lub zagranicznych; ponad 20 pozycji książkowych, w tym rozdziałów książek oraz monografii wydanych w Niemczech i USA i 3 wydań Bakteriologii Weterynaryjnej pierwszej polskiej książki z tej dyscypliny oraz 2 wydań Zarysu Mikrobiologii Weterynaryjnej. Autor lub współautor ponad 250 naukowych prac przeglądowych i kilkunastu artykułów poświęconych organizacji nauki,
- współrozwinął w latach 1972-2001 Państwowy Instytut Weterynaryjny - Państwowy Instytut Badawczy w Puławach do poziomu instytucji naukowej o wysokiej renomie w kraju i zagranicą,
- uzyskał oryginalne wyniki dotyczące właściwości antygenowych włoskowca różycy, pałeczki okrężnicy i pałeczek Salmonella. Opisał nowy serotyp włoskowca różycy, opracował własne metody serotypowania szczepów włoskowca różycy, technologii produkcji szczepionek przeciw różycy, coli bakteriozie i salmonellozie świń oraz salmonellozie bydła. Jego badania przyczyniły się do określenia roli w etiologii i patogenezie chorób zwierząt Mycoplazmatales i Chlamediales.
- czł. (1973-90), wiceprzewodniczący (1984-90) Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej ds. Kadr Naukowych przy Prezesie Rady Ministrów; czł. (1991-96), wiceprzewodniczący (1991-93) Centralnej Komisji ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych.
- liczne nagrody: Prezesa Rady Ministrów, resortowe, PAN
 - Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski;
 - Złoty Medal Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt OIE.

Stanisław Jerzy CZUCZWAR,

czł. koresp. PAN, Wydział V Nauk Medycznych PAN

- prof. zw. dr hab. nauk medycznych – patofizjologia, farmakologia, epileptologia doświadczalna,
- czł. koresp. PAN od 2013 r., czł. koresp. PAU od 2012 r.,
- kierownik Katedry i Zakładu Patofizjologii Uniwersytetu Medycznego w Lublinie,
- kierownik Zakładu Fizjopatologii Instytutu Medycyny Wsi w Lublinie,
- członek Komitetu Nauk Fizjologicznych i Farmakologicznych PAN (od 1997 r.),
- członek Komitetu Neurobiologii PAN (w latach 2006-2012),

- członek Komitetu Terapii i Nauk o Leku PAN (w latach 2009-2012),
- prezes Polskiego Towarzystwa Farmakologicznego (w latach 2007-2010),
- członek Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów Naukowych (w latach 2011-2015),
- wiceprezes PAN 2015-,
- członek komitetów redakcyjnych czasopism: *Pharmacology Biochemistry & Behavior* (od 1998 r.), *Epilepsia* (w latach 2004-2006), *Epilepsy Research* (w latach 2004-2008), *Neurotoxicity Research* (w latach 2000-2010), *J. Epileptology* (od 2003 r.), *Journal of Pre-Clinical and Clinical Research* (od 2007), *Neurochemical Research* (od 2014), *Pharmacological Reports* (od 2018),
- Funkcja Associate Editor *Neurochemical Research* (od 2015),
- autor (współautor) 411 prac naukowych (baza PubMed z dnia 18 kwietnia 2018), opublikowanych z reguły w j. angielskim w prestiżowych czasopiśmie polskich i zagranicznych,
- Współczynnik Hirscha = 45 (wg. bazy Web of Science w dniu 18.04.2018)
- Liczba cytowań 8882 (wg. bazy Web of Science w dniu 18.04.2018).

Janusz HAMAN,**czł. rzec. PAN, Wydział II Nauk Biologicznych i Rolniczych PAN**

- prof. dr hab. inż. nauk technicznych - mechanizacja rolnictwa,
- honorowy przewodniczący Komitetu Techniki Rolniczej PAN,
- członek Zarządu i Rady Polskiej Fundacji Upowszechniania Nauki,
- członek honorowy Stowarzyszenia Inżynierów Mechaników Polskich, Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa, Lubelskiego Towarzystwa Naukowego,
- członek Amerykańskiego Stowarzyszenia Techniki Rolniczej, British Association (BAAS), Nowojorskiej Akademii Nauk, czł. założyciel Euro-science,
- honorowy przewodniczący Komitetu Agrofizyki PAN i Komitetu Techniki Rolniczej PAN,
- członek honorowy (Fellow) Amerykańskiego Towarzystwa Inżynierii Biologicznej i Rolniczej (ASABE) American Society of Biological and Agricultural Engineering,
- Członek Międzynarodowej Komisji Techniki Rolniczej - czł. zarządu (1972-1983).

Jan KISYŃSKI,**czł. koresp. PAN, Wydział III Nauk Ścisłych i Nauk o Ziemi PAN**

- prof. zw. dr hab. nauk matematycznych - matematyka, analiza funkcjonalna,
- członek korespondent PAU (2009),
- członek zwyczajny Towarzystwa Naukowego Warszawskiego (1994, w latach 1984-1994 członek korespondent)
- członek rzeczywisty Lubelskiego Towarzystwa Naukowego (1997),
- członek Polskiego Towarzystwa Matematycznego,
- członek Amerykańskiego Towarzystwa Matematycznego (AMS),
- członek Komitetu Redakcyjnego Sekcji Matematycznej Biuletynu PAN,
- członek Komitetu Redakcyjnego Studia Mathematica,
- przewodniczący Komitetu Matematyki PAN (2003-2006),
- członek Rady Naukowej Instytutu Matematycznego PAN i Instytutu Agrofizyki PAN
- funkcje pełnione podczas pracy w:
 - UW: prodziekan Wydziału Matematyki, Informatyki i Mechaniki, kierownik Zakładu Analizy Matematycznej
 - PL: kierownik katedry Matematyki, członek senatu

Stanisław NAWROCKI**czł. rzecz. PAN, Wydział II Nauk Biologicznych i Rolniczych PAN**

- prof. zw. dr hab. nauk rolniczych - technologia uprawy roli, metody użyźniania gleb lekkich,
- przewodniczący Komitetu Agrofizyki PAN,
- członek czynny PAU,
- przewodniczący Komisji Rolnictwa Oddziału PAN w Lublinie,
- dr h.c. Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie i Akademii Rolniczej w Lublinie,
- dr honorowy Instytutu Rolniczego w Kijowie-Czabanach,
- członek zagr. Rosyjskiej Akademii Nauk Rolniczych, członek International Soil Tillage Research Organization,
- członek Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, Polskiego Towarzystwa Nauk Agrotechnicznych, Polskiego Towarzystwa Gleboznawczego,
- dyrektor Instytutu Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach w latach 1968-1991.

Wiesław OLESZEK**czł. koresp. PAN, Wydział II Nauk Biologicznych i Rolniczych PAN**

- prof. dr hab. nauk rolniczych - biochemia roślin, fitochemia,
- kierownik Zakładu Biochemii i Jakości Plonów (1993-2010), dyrektor (2010-) Instytutu Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa, Państwowego Instytutu Badawczego w Puławach,
- Prezydent Towarzystwa Europejskiego „Phytochemical Society of Europe”
- Członek Zespołów Redakcyjnych: Allelopathy Journal, Phytochemistry Reviews, Phytochemistry Letters, Journal of Food Agriculture and Environment (Edytor regionalny), Open Journal of Biochemistry, Polish Journal of Food and Nutrition Sciences, Frontiers in Agricultural Biological Chemistry,
- członek Polskiego Towarzystwa Biochemicznego,
- członek założyciel International Allelopathy Society,
- Autor około 170 prac naukowych w czasopismach impaktowych (liczba cytowań około 2500, Index Hirsha 27) oraz 1 patentu europejskiego,
- Główne zainteresowania naukowe to badania metabolizmu wtórnego roślin w tym: izolacja, oczyszczanie badanie struktury chemicznej i oznaczanie produktów naturalnych, takich jak saponiny, związki fenolowe, glikoalkaloidy, glukozynolany, rezorcynole, glukozydy cyjanogenne, badanie aktywności biologicznej tych związków, ich znaczenia w żywieniu człowieka i zwierząt, funkcja ekologiczna tych związków, wpływ na jakość produktów roślinnych, biosynteza,
- Uczestnik wielu projektów międzynarodowych w Programach Ramowych UE: 5 PR (1 projekt), 6 PR (3 projekty), 7 PR (4 projekty, w tym jeden jako koordynator),
- portfolio - <http://iung.pulawy.pl/~wo/>.

Lucjan PAWŁOWSKI**czł. koresp. PAN, Wydział IV Nauk Technicznych PAN**

- prof. zw. dr hab. inż. w dyscyplinie Inżynierii Środowiska,
- dziekan Wydziału Inżynierii Środowiska Politechniki Lubelskiej,
- profesor honorowy Chińskiej Akademii Nauk (1997),
- członek Europejskiej Akademii Nauki i Sztuki,
- członek Komitetu nominującego do nagrody Green Prize przyznawanej przez japońską fundację Ashai,
- członek prezydium Państwowej Rady Ochrony Środowiska,
- przewodniczący Rady Naukowej Instytutu Inżynierii Środowiska PAN,
- członek unijnego komitetu Environmental and Sustainable Development,
- wiceprzewodniczący Komitetu Człowiek i Środowisko przy Prezydium PAN (1996-1999),

- przewodniczący Komitetu Inżynierii Środowiska PAN (VII Wydział), (1999-2005),
- wiceprzewodniczący Komitetu Inżynierii Środowiska PAN (VII Wydział),
- członek Rady Naukowej Instytutu Ekologii Terenów Uprzemysłowionych Środowiska,
- wielokrotny przewodniczący zespołu Inżynierii Środowiska w MNiSW (1996-obecnie),
- członek interdyscyplinarnego zespołu ds. wspomagania nauki MNiSW (2006-obecnie),
- członek Polskiej Akademii Inżynierskiej,
- Przewodniczący Rady Programowej 2 czasopism: Arch. Envir. Protectio, Envir. Prot Eng.,
- Członek Kolegium redakcyjnego: Environmental Engineering Science, Problems of Sustainable Development.

Zygmunt PEJSAK

czł. rzecz. PAN, Wydział II Nauk Biologicznych i Rolniczych PAN

- prof. dr hab. nauk weterynaryjnych - weterynaria, diagnostyka chorób zakaźnych świń,
- członek rzeczywisty Polskiej Akademii Nauk (od 2010 r.)
- kierownik Zakładu Chorób Świn Państwowego Instytutu Weterynaryjnego w Puławach od roku 1981 do chwili obecnej,
- członek Centralnej Komisji ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych od 1997 r. do chwili obecnej,
- dr h. c. Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie w 2004 r. i Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu w 2015 r.
- wiceprezes Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych w latach 1997-2001, a w latach 2001-2004 oraz 2007-2010 prezes Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych,
- kierownik Krajowej Specjalizacji z zakresu Chorób Świń od 2003 do chwili obecnej,
- ekspert i kierownik Referencyjnych Laboratoriów ds. Klasycznego Pomoru Świń oraz Zespołu Rozrodczo - Oddechowego Świń, Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (O.I.E.),
- liczba opublikowanych prac oryginalnych na liście JCR 248, wydawnictw książkowych i monografii 26, artykułów przeglądowych 205, instrukcji oraz metodyk dot. diagnostyki chorób zakaźnych świń - 35,
- przewodniczący Rady Sanitarno-Epizootycznej powołanej przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi,
- autor podręczników – Ochrona zdrowia i terapia chorób świń (Polskie Wydawnictwo Rolnicze, 1999), Choroby świń (PWR, 2002), Ochrona zdrowia świń (PWR, 2007), Wybrane zagadnienia dotyczące: genetyki, rozrodu, im-

- munologii, środowiska, żywienia i prawodawstwa związane z produkcją świń (PIWet-PIB, 2010), Afrykański pomór świń (PIWet-PIB, 2016),
- współautor prestiżowego w skali światowej podręcznika „Diseases of Swine”, wydane przez Iowa State University Press (USA) (2005),
 - członek rad naukowych: Instytutu Genetyki i Hodowli Zwierząt PAN w Jastrzębcu oraz Instytutu Fizjologii i Żywienia Zwierząt PAN w Jabłonie,
 - członek komitetów redakcyjnych: Medycyna Weterynaryjna, Polish Journal of Vet. Sciences, Bull. Inst. Vet. Pulawy, Życie Weterynaryjne, Magazyn Weterynaryjny, Medycyna po Dyplomie,
 - członek komitetów naukowych PAN: Nauk Weterynaryjnych, Biotechnologii, Biologii Zwierząt Użytkowych, członek Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, członek Komisji Rolnictwa Polskiej Akademii Umiejętności,
 - 2008-2010 członek Rady Nauki przy Ministrze Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
 - 2011-2012 członek Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych (KEJN) przy Ministrze Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
 - od 2013 przewodniczący Zespołu ewaluacji KEJN w obszarze nauk rolniczych,
 - od 2014 członek Zespołu specjalistycznego do oceny czasopism naukowych dla potrzeb przyszłej oceny parametrycznej i sporządzenia wykazu wybranych czasopism naukowych,
 - nagroda I stopnia Ministra Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń (1985),
 - nagrody i wyróżnienia: Nagroda Wydz. Nauk Roln. i Leśn. PAN - 1986, 1994; Nagroda II stopnia Prezesa Rady Ministrów za osiągnięcia naukowo-techniczne – 1999; Nagroda Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za wybitne osiągnięcia naukowe w kategorii badań na rzecz rozwoju gospodarki, 2006 r.,
 - nagroda naukowa im. M. Oczapowskiego PAN za książkę „Ochrona zdrowia świń” 2008 r., dwanaście nagród I stopnia Ministra Rolnictwa za opracowanie i wdrożenie do wielkoseryjnej produkcji szczepionek i leków przeznaczonych dla zwierząt oraz zestawów diagnostycznych przeznaczonych do wykrywania zakaźnych chorób świń – 1992, 1997, 1998, 1999, 2002, 2003, 2005, 2008, 2011, 2012, 2014, 2016. Wśród opracowanych i produkowanych wielkoseryjnie szczepionek znajdują się m. innymi: Rhinovac, Suimastivac, Celpest, Aptovac, Rhinovac-P, Pleurovac, Streptovac,
 - Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski – 2003 r.,
 - twórca krajowej szkoły hyopatologów.

Franciszek TOMCZAK**czł. rzecz. PAN, Wydział II Nauk Biologicznych i Rolniczych PAN**

- prof. dr hab. nauk ekonomicznych - ekonomika rolnictwa, agrobiznes, polityka rolna, organizacja gospodarstw, ewolucja rolnictwa światowego,
- członek Komitetu Ekonomiki Rolnictwa PAN, Komitetu Nauk Ekonomicznych PAN, Komitetu Polska 2000 Plus,
- członek Europejskiego i Światowego Stowarzyszenia Ekonomistów Rolnictwa,
- prof. zw. Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie,
- prof. zw. Politechniki Radomskiej.

Jan Franciszek ŻMUDZIŃSKI**czł. koresp. PAN, Wydział II Nauk Biologicznych i Rolniczych PAN**

- prof. dr hab. nauk weterynaryjnych - wirusologia, diagnostyka chorób wirusowych zwierząt,
- członek European Medicines Agency EMEA, European Society For Veterinary Virology ESVV, Polskie Towarzystwo Nauk Weterynaryjnych PTNW, Polskie Towarzystwo Mikrobiologów PTM, grup roboczych UE d.s. wścieklizny, BSE,
- zastępca dyrektora Państwowego Instytutu Weterynaryjnego-Państwowego Instytutu Badawczego w Puławach d.s. nauk.-bad.
- kierownik Zakładu Wirusologii PIWet-PIB

Zmarli Członkowie Oddziału:

1. Tomasz BRANDYK (1951–2009) – melioracje rolne
2. Henryk CHOŁAJ (1927 – 2017) – ekonomista
3. O. Mieczysław A. KRAPIEC (1921–2008) – filozofia
4. Zbigniew LORKIEWICZ (1923 – 2001) – mikrobiologia
5. Leszek MALICKI (1933 – 2003) – uprawa roli i roślin
6. Janusz NOWICKI (1937 – 2013) – uprawa roślin
7. Bohdan RODKIEWICZ (1925 – 1998) – botanika
8. Ryszard WALCZAK (1943 – 2006) – agrofizyka

Wydawnictwa Oddziału

Ważną rolę i trwałe ślad, świadczący o aktywnej działalności pozostawiały cykliczne wydawnictwa Oddziału. W minionym czasie wydano: 23 numery Biuletynu Informacyjnego Oddziału PAN, 7 Informatorów o placówkach dydaktyczno-naukowych Lubelszczyzny, oraz 122 roczniki Oddziału PAN w Lublinie:

1. TEKA Komisji Prawniczej - 10 tomów
2. TEKA Komisji Historycznej - 14 tomów
3. TEKA Komisji Polsko-Ukraińskich Związków Kulturowych - 12 tomów
4. TEKA Komisji Politologii i Stosunków Międzynarodowych - 12 tomów
5. TEKA Komisji Ochrony i Kształtowania Środowiska Przyrodniczego - 14 tomów
6. TEKA Komisji Architektury, Urbanistyki i Studiów Krajobrazowych - 13 tomów
7. TEKA Komisji Nauk Medycznych - 5 tomów
8. TEKA Komisji Motoryzacji i Energetyki Rolnictwa - 17 tomów
9. ECONTECHMOD - 6 tomów
10. MOTROL - 19 tomów

Niektóre roczniki wydawane były w czterech (poz. 4, 6, 8, 9), a nawet w dziesięciu (poz. 10) numerach rocznie.

Były zarejestrowane w KRS, redaktorzy naczelni (pracownicy wyższych uczelni z Lublina) mieli nominacje prezesa PAN. Punktacja MNiSzW zwiększyła się w 2015 roku niemal dwukrotnie z 0 – 6 do 5 – 12.

Były od wielu lat redagowane społecznie przez Komisje naukowe Oddziału i dofinansowane w ok. 50% (na poziomie ok. 50 tys. zł rocznie) w ramach działalności upowszechniającej naukę (DUN) przez PAN. Przewodniczący Komisji wraz z kierownictwem Oddziału zabiegali o brakujące na wydanie środki u sponsorów oraz z opłat autorskich (poz. 5, 8, 9, 10).

Autorami prac byli zarówno uznani naukowcy, jak również młodzi pracownicy naukowcy z Lubelszczyzny (głównie z uczelni wyższych Lublina), a także z innych ośrodków naukowych z Polski i zagranicy (w większości z Ukrainy).

Oryginalne prace w zależności od tomu, stanowiły materiały z różnych dziedzin wiedzy: historii, prawa, politologii, architektury, techniki, medycyny, ochrony środowiska i kultury. Poszczególne tomy zawierały artykuły o różnicowanej tematyce z określonej dziedziny wiedzy, ale też bywały problemowe, np. poświęcone: 700-leciu miasta Lublina (poz. 2), rewitalizacji miast (poz. 6), koncepcji, ewaluacji i zarządzania ryzykiem (poz. 4), językowi ukraińskiemu poza granicami Ukrainy (poz. 3).

Prace zawierały, obok aspektów poznawczych, wiele danych wziętych z praktyki i ważnych dla gospodarki (poz. 8-10), medycyny (poz. 7), ochrony środowiska (poz. 5), kształtowania krajobrazu (poz. 6).

Wydawnictwami, z którymi od wielu lat Oddział współpracował z zakresie czasopism były: Wyższa Szkoła Inżynieryjno-Ekonomiczna w Rzeszowie, Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie, Politechnika Lubelska, Polihymnia. Istotną rolę odgrywały czasopisma redagowane przez Komisję Motoryzacji i Energetyki Rolnictwa (poz. 8-10) ze względu na współpracę z licznymi placówkami naukowymi na Ukrainie. Wersja papierowa tych czasopism była systematycznie wysyłana do polskich bibliotek oraz do Niemiec na zamówienie German National Library of Science and Technology (TIB) and University Library Hannover.

We wrześniu 2017 r. PAN podjęła decyzję o rezygnacji z publikacji wielu czasopism, m.in. Oddziału PAN w Lublinie, pozostawiając możliwość przeniesienia praw właściciela do tytułów na inny podmiot, który byłby zainteresowany kontynuacją wydawanych od kilkunastu lat czasopism.

Monografie wydane przez Oddział:

- Stres w badaniach biologicznych i medycznych. Wyd. Oddział PAN w Lublinie, Zeszyt 1, Lublin 2000 ss.155.
- Mechanisms of Cadmium Activity – Ecology of the Polish-Ukrainian Border Area, Wyd. Oddział PAN w Lublinie, Zeszyt 2, Lublin 2000 ss.125.
- Współpraca naukowa ośrodka lubelskiego z placówkami naukowymi na Ukrainie. Publikacje i Konferencje. Rok Polski na Ukrainie 2004, pod red. J. Głinski, M. Rozmus, R. Dolecki, Oddział PAN 2004, ss. 74.
- Fundaments of metal-metal adhesive joint design. Józef Kuczmazewski. Politechnika Lubelska, Oddział PAN w Lublinie. Lublin 2006, ss. 208.
- Architektura sakralna w kształtowaniu tożsamości kulturowej miejsca. red. Elżbieta Przesmycka. Wyd. Politechnika Lubelska i Oddział PAN w Lublinie. Lublin 2006, ss. 447.
- Zalew Zemborzycki. Struktura ekologiczna, antropogeniczne zagrożenia i ochrona. Red. Stanisław Radwan. Oddział PAN w Lublinie i Urząd Marszałkowski Miasta Lublin. Lublin 2006, ss. 99.
- Eneida. Iwan Kotlarewski w tłumaczeniu Piotra Kuprysia. Wydawnictwo KUL. Lublin. 2008, ss. 271.
- Kobziarz. Taras Szewczenko w tłumaczeniu Piotra Kuprysia, Wydawnictwo KUL, Lublin, 2008, ss. 745.
- Poezje i przekłady. Piotr Kupryś. Oddział PAN w Lublinie, Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie, Lublin. 2010, ss. 219.
- Człowiek i autyzm. Red. Janusz Kocki i Andrzej Kiciński. Oddział PAN w Lublinie, 2010, ss. 172.
- Motorization, power industry in agriculture and machines construction. Jan Gliški, Aleksandr Holubenko, Eugeniusz Krasowski. Polish Academy of Sciences Branch in Lublin. Lublin-Ługańsk 2010, ss. 437.

- Exploitation of agricultural machines, modeling and new technologies. Jan Gliński, Aleksandr Holubenko, Eugeniusz Krasowski. Polish Academy of Sciences Branch in Lublin. Lublin-Ługańsk 2010, ss. 638.
- Respiration in soil: Conditions and effects. Jan Gliński, Małgorzata Brzezińska, Teresa Włodarczyk, Paweł Szarlip. Oddział PAN w Lublinie, Lublin, 2010, ss.75.
- Hydraulika. Maszyny hydrauliczne. Ilija Nikolenko, Eugeniusz Krasowski, Aleksander Daszczenko, Jan Gliniski, Stanisław Sosnowski. Oddział PAN w Lublinie, Lublin, 2010, ss. 383.
- Teoria instytucji prawa administracyjnego Księga pamiątkowa Profesora Jerzego Stefana Langroda. Red. Janusz Niczyporuk. PAN, Paryż 2011, ss. 771.
- Wybrane uwarunkowania medyczne i społeczne rozwoju dziecka niepełnosprawnego. Red. Anna-Bogucka-Kocka, Marcin Feldo, Janusz Kocki. Wydawca: Oddział PAN w Lublinie, Lublin 2011, ss. 325.
- Selected problems of diagnosis treatment and prophylaxis of a disabled child. Red. Anna-Bogucka-Kocka, Marcin Feldo, Janusz Kocki. Wydawca: Oddział PAN w Lublinie, Lublin 2011, ss. 305.
- Hydraulics. Hydraulic machines. Eugeniusz Krasowski, Ilya Nikolenko, Jan Gliński, Aleksander Daschenko, Stanisław Sosnowski. Oddział PAN w Lublinie, Lublin, 2011, ss. 350.
- Les problemes théoriques de la science administrative. Red. Janusz Niczyporuk. Bruxelles – Paris. 2012, ss. 358.
- Poezje i przekłady. Piotr Kupryś Wyd. II. Red. Eugeniusz Krasowski i Grzegorz Kuprianowicz. Oddział PAN w Lublinie, Towarzystwo Ukrainkie w Lublinie. Lublin, 2012, ss. 259.
- Hydrophysical properties of soils. Barbara Witkowska-Walczak, Cezary Sławiński, Jan Gliński, Oddział PAN w Lublinie, Lublin 2012, ss.132.
- Oxydation – reduction (redox) properties of soils. Jan Gliński, Zofia Stępniewska, Witold Stępniewski, Oddział PAN w Lublinie, Lublin 2012, ss. 129.
- Nowe technologie utylizacji odpadów przemysłowych. Maszyny i przeróbka surowców, P. Ławriniew, E. Krasowski, A. Morozow, J. Gliniski, W. Korocho, MOTROL Oddział PAN w Lublinie, Lublin-Symferopol 2012, ss. 376.
- Lublin przeobrażenia urbanistyczne 1815-1939. Natalia Przesmycka, Wydawca Oddział PAN w Lublinie, Politechnika Lubelska, Lublin, 2012, ss. 272.
- Lepsza nam kula niżli takie życie. Polskie powstanie nad Bajkałem w 1866 r. E. Niebelski, Lublin 2016 r., ss. 165.
- Kodeks Prawa Kanonicznego w badaniach młodych naukowców. T. 4, Red. Mirosław Sitarz, Lublin, 2017, ss. 264.

Konferencje, seminaria, Wszechnica

Istotną rolę integrującą środowisko naukowe i upowszechniającą naukę, spełniały liczne konferencje i seminaria organizowane przez Komisję Oddziału, wspólnie z uczelniami i instytutami naukowymi zarówno krajowymi, jak i zagranicznymi. Bardzo dużym społecznym zaangażowaniem wykazali się przewodniczący i sekretarze Komisji Oddziału PAN w Lublinie. Należy tu wymienić prof., prof.: Tadeusza J. **Chmielewskiego**, Jana **Hudzika**, Janusza **Kockiego**, Józefa **Kołodzieja** Stanisława **Krasowicza**, Eugeniusza **Krasowskiego**, Jana **Lewandowakiego**, Michała **Lesiowa**, Stanisława **Nawrockiego**, Janusza **Niczyporuka**, Eugeniusza **Niebelskiego**, Andrzeja **Niewczasa**, Mirosławę **Oldakowską-Kufłową**, Ziemowita Jacka **Pietrasia**, Marka **Pietrasia**, Iwo **Polo**, Elżbietę **Przesmycką**, Stanisława **Radwana**, ks. Mariana **Ruseckiego**, Mieczysława **Sawczuka**, ks. Mirosława **Sitarza**, Włodzimierza **Sitko**, Agnieszkę **Sitko-Lutek**, Annę **Skorupską**, Henrykę Danutę **Stryczewską**, Marcina **Szymańskiego**, Tomasza **Trojanowskiego**, Ewę M. **Ziółek**, Jana **Ziółka** oraz dr Mateusza **Jastrzębskiego** i dr Joannę **Sender**.

Konferencje organizowane Przez Oddział lub we współpracy z innymi jednostkami naukowymi cieszyły się dużym zainteresowaniem naukowców krajowych i zagranicznych. Należy tu wymienić cykliczne konferencje międzynarodowe:

- Motoryzacja i energetyka rolnictwa (MOTROL, ENERGIA i ENERGO-BIOTECHNOLOGIA);
- Innowacje w praktyce;
- Fizyka uszkodzeń eksploatacyjnych;
- Klimat pola uprawnego;
- Chemia niskotemperaturowej plazmy HAKONE;
- Medycyna personalizowana;
- Roślina – źródłem materiału badawczego;
- Kodeks prawa kanonicznego w badaniach młodych naukowców;
- Warsztaty młodych naukowców BiophysSpring.

Podczas konferencji realizowano główne cele, jakimi były:

- prezentacja aktualnej wiedzy z zakresu nauk przyrodniczych, medycznych, technicznych, humanistycznych,
- integracja krajowego środowiska naukowego,
- współpraca z zagranicznymi ośrodkami naukowymi, w szczególności z

Ukrainy,

- prezentacja rozwoju wiedzy podczas cyklicznych spotkań naukowych,
- inspiracja w tworzeniu nowej tematyki badawczej poprzez panele i fora dyskusyjne.

Należy podkreślić, że problematyka konferencji i zebrań referatowych organizowanych przez Komisje i Oddział, była udostępniana na bieżąco mediom (radio, telewizja, prasa), a także zamieszczana na stronie internetowej Oddziału i Polskiej Akademii Nauk.

Oddział wspólnie z Lubelskim Towarzystwem Naukowym organizował w Pałacu Czartoryskich w latach 2009, popularno-naukowe spotkania pod nazwą Wszechnica. Z inicjatywy prof. J. Kockiego w roku 2016 została uruchomiona nowa formuła Wszechnicy dla młodzieży.

Ostatnio odbyły się dwie edycje tej Wszechnicy pt. „Medycyna i muzyka”. Uczestnikami byli uczniowie szkół podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych województwa lubelskiego – z Lublina, Świdnika, Puław, Kraśnika, Stróż i Nałęczowa. W obu edycjach uczestniczyło ok. 560 uczniów. Program spotkania zawierał wykłady prowadzone przez członków Komisji Nauk Medycznych Oddziału PAN w Lublinie oraz pracowników naukowych Uniwersytetu Medycznego w Lublinie. Po każdym wykładzie był akcent muzyczny w wykonaniu uczniów Szkoły Muzycznej I i II stopnia im. T. Szeligowskiego w Lublinie.

Spotkanie w auli w Pałacu Czartoryskich w Lublinie.

Fot. J. Kocki, P. Chomik

Szczegółowy program ostatniego spotkania:

- Wykład pt. Genetyczne programowanie komórek macierzystych człowieka. Dr n. med. Alicja Petniak, prof. UM Janusz Kocki; Zakład Genetyki Klinicznej Uniwersytetu Medycznego w Lublinie.

- Koncert uczniów klasy trąbki Szkoły Muzycznej I i II stopnia im. T. Szeligowskiego w Lublinie: Sylwia Pelak, Brygida Szejka, Michał Padała i Adam Syc pod kierunkiem prof. Grzegorza Hordyjewicza. W programie: J. Clarke – Trumpet Voluntary; T. Kassac – Blues; Theme from „The Muppet Show”; The Beatles – Yesterday; Carl S. Stalling – Looney Toons; G. Wechter – Spanish Flea; Traditional – Amazing Grace; Traditional, arr. Paolo Trettel – Happy Brithday
- Wykład pt. Pasożyty znane i nieznane. Dr n. farm. Przemysław Kołodziej, dr hab. Anna Bogucka-Kocka, Katedra i Zakład Biologii z Genetyką Uniwersytetu Medycznego w Lublinie
- Koncert uczniów klasy gitary Szkoły Muzycznej I i II stopnia im. T. Szeligowskiego w Lublinie: Franciszek Lewocki, Mateusz Gorecki i Stefan Pyczek pod kierunkiem prof. Jakuba Niedoborka. W programie: Roland Dyens - Libre Sonatine cz. III (8) (Franciszek Lewocki), Astor Piazzolla – Libertango, Sevillanas - taniec flamenco, Rumba - taniec flamenco - trio w składzie: Mateusz Gorecki, Stefan Pyczek, Franciszek Lewocki.
- Wykład pt. Innowacyjne metody stosowane w chirurgii naczyniowej. Dr n. med. Marcin Feldo, Klinika Chirurgii Naczyń i Angiologii Uniwersytetu Medycznego w Lublinie
- Koncert uczniów klasy saksofonu Szkoły Muzycznej I i II stopnia im. T. Szeligowskiego w Lublinie: Emilia Babicz – saksofon sopranowy, Paulina Tyc – saksofon altowy, Iwona Wrotna – saksofon tenorowy i Magdalena Pyda – saksofon barytonowy pod kierunkiem prof. Andrzeja Waszczuka. W programie: J. Williams - Cantina Band z Gwiazdnych wojen, H. Mancini - Moon River, Melodia tradycyjna - Danny Boy, C. Daguet - Banana Rag.
- Wykład pt. Sekwencjonowanie następnej generacji (NGS) – aplikacje kliniczne. Dr n. med. Karol Ruszel, prof. UM Jnausz Kocki, Zakład Genetyki Klinicznej Uniwersytetu Medycznego w Lublinie

Działalność integracyjna, współpraca z placówkami naukowymi krajowymi

Oddział pełnił funkcję integracyjną w stosunku do życia naukowego regionu lubelskiego poprzez aktywną działalność 19 Komisji, skupiających ponad 700 członków. Oddział organizował sesje, konferencje i seminaria naukowe, wydawał publikacje. Utrzymywał kontakty z 42 uczelniami wyższymi, instytutami badawczymi, towarzystwami naukowymi i władzami administracyjnymi regionu, które na bieżąco były informowane o pracach Oddziału i Akademii, otrzymywały bezpłatne publikacje naukowe Oddziału, a ich przedstawiciele brali udział w sesjach plenarnych Oddziału. Sesje te były organizowane wspólnie z władzami uczelni, instytutów naukowych, Urzędu Wojewódzkiego i Urzędu Miasta w Lublinie. Potencjał naukowy placówek ośrodka lubelskiego stanowi kadra ponad 6 tys. samodzielnych pracowników naukowych, kształcących ponad 70 tys. studentów.

Prezesi Oddziału reprezentowali Akademię poprzez udział w:

- Kolegiach Rektorów Uczelni Wyższych Lublina,
- inauguracjach roku akademickiego uczelni wyższych regionu lubelskiego, uroczystościach wręczania doktoratów honoris causa wybitnym naukowcom przez uczelnie lubelskie,
- Kapitułę (jako przewodniczący) Nagrody Gospodarczej Wojewody Lubelskiego dla najlepszego przedsiębiorstwa i gospodarstwa rolnego Lubelszczyzny.
- Komitetach Honorowych znaczących konferencji,
- Komitetach Honorowych obchodów ważnych rocznic państwowych (3.V, i 11.XI.),
- organizacji Lubelskiego Festiwalu Nauki,
- obchodach rocznic niepodległości Ukrainy, na zaproszenie Konsula Generalnego Ukrainy w Lublinie.

Oddział udostępniał swoją salę seminaryjną w celu organizacji interdyscyplinarnych zebrań naukowców z ośrodka lubelskiego oraz spotkań ludzi nauki z przedstawicielami lokalnych władz miejskich wojewódzkich i samorządowych, a także posiedzeń działających przy Oddziale Komisji naukowych.

Oddział popierał działalność naukową o istotnym znaczeniu dla gospodarki i kultury narodowej oraz uczestniczył w upowszechnianiu jej wyników poprzez:

- udział w badaniach środowiska przyrodniczego Polesia Lubelskiego, Ukrainieńskiego i Białoruskiego przez Komisję Ochrony i Kształtowania Środowiska

Przyrodniczego, oraz utrzymywanie ścisłych kontaktów z Szackim Parkiem Narodowym na Ukrainie i Poleskim Instytutem Rolno-Ekologicznym Akademii Nauk Białorusi w Brześciu,

- współpracę w zakresie agrofizyki (w ramach Komisji Rolnictwa i Komisji Ochrony i Kształtowania Środowiska Przyrodniczego) z Instytutem Agrofizyki PAN w Lublinie oraz z Centrum Doskonałości Zastosowań Fizyki w Zrównoważonym Rolnictwie U.E.,

- organizowanie, wspólnie z Lubelskim Towarzystwem Naukowym wykładów otwartych WSZECHNICA (od 2016 r. dla uczniów szkół województwa lubelskiego).

- ofertę 3 lubelskich placówek PAN dla środowiska naukowego, władz lokalnych, samorządowych, przedsiębiorstw i parlamentarzystów, wyrażona następującą ofertą.

W wyniku spotkania przedstawicieli PAN w Lublinie z reprezentantami władz administracyjnych i samorządowych oraz uczelni wyższych Lubelszczyzny w grudniu 2015 roku zrodziła się inicjatywa poszerzenia obszaru współdziałania tych instytucji dla środowiska naukowego, władz lokalnych, samorządowych, przedsiębiorców i parlamentarzystów, wyrażona - następującą ofertą:

Polska Akademia Nauk na Lubelszczyźnie jest reprezentowana przez Oddział PAN w Lublinie, Instytut Agrofizyki PAN i Fundację Oddziału PAN w Lublinie.

Oddział lubelski PAN tworzy 13 członków PAN oraz skupia ponad 700 naukowców w większości z uczelni lubelskich, działających w 19 komisjach naukowych Oddziału. Działa na rzecz integracji środowiska naukowego Lubelszczyzny, współpracuje z lokalnymi władzami w celu wzmocnienia znaczenia i rozwoju regionu. Nawiązuje i utrzymuje kontakty z naukowcami zagranicznymi, których znaczna grupa pracuje w instytucjach badawczych i edukacyjnych na Ukrainie.

Instytut Agrofizyki zatrudnia ok.100 pracowników i prowadzi zaawansowane badania naukowe ukierunkowane na poprawę jakości środowiska przyrodniczego, gleb i żywności, rozwoju i wykorzystania odnawialnych źródeł energii oraz rozwoju technicznego wyposażenia rolnictwa.

Fundacja PAN zatrudniająca 10 pracowników, organizuje szkolenia w ramach różnych programów z wykorzystaniem środków U.E., wspiera inicjatywy lokalne oraz utrzymuje ścisłe kontakty z władzami administracyjnymi i samorządowymi Lubelszczyzny.

W oparciu o dotychczasową działalność lubelskich placówek PAN, ich potencjał intelektualny, osobowy i bazę materialną Akademia jest zainteresowana dalszym udziałem w rozwoju naszego regionu.

Oddział PAN

zapewnia platformę integracji instytucjonalnej lubelskich uczelni dla wzmocnienia roli i autorytetu w skali krajowej i zagranicznej naszego środowiska naukowego i dydaktycznego. Pomaga w poszukiwaniu powiązań nauki z praktyką (przedsiębiorstwami, biznesem). Współorganizuje konferencje naukowe, w tym międzydyscyplinarne, wydaje czasopisma naukowe w zakresie nauk humanistycznych, społecznych, przyrodniczych, technicznych, medycznych, bierze udział w opracowywaniu projektów badawczych. Zapewnia wsparcie wybitnych specjalistów i doradców miejskim, wojewódzkim i samorządowym gremiom decyzyjnym.

Działa na rzecz promocji regionu lubelskiego w kraju i zagranicą.

Instytut PAN

jest jedynym instytutem w Unii Europejskiej specjalizującym się w obszarze agrofizyki, który łączy badania podstawowe z systemem gleba-roślina-atmosfera.

Aktywność Instytutu dotyczy fizyki i innych nauk o życiu w obszarze kontroli, zarządzania i środowiskowej ochrony zasobów naturalnych, zrównoważonego rolnictwa oraz przetwarzania żywności pochodzenia rolniczego. Instytut swoją ofertę przedstawia w trzech obszarach tj. nauka, edukacja

i innowacje oferując:

-w zakresie nauki - wykorzystanie wyników prowadzonych w instytucie badań w obszarze nauk rolniczych, szczególnie o charakterze aplikacyjnym, w celu podniesienia atrakcyjności regionu pod względem ochrony środowiska, wykorzystania biomateriałów rolno-spożywczych oraz produkcji energii odnawialnej z wykorzystaniem biomasy.

-w zakresie edukacji - Środowiskowe Studia Doktoranckie, kształcąc wysokiej klasy specjalistów w dziedzinie nauk rolniczych, dyscyplinie agronomia, specjalności agrofizyka.

-w zakresie innowacji - opracowano urządzenia i produkty, które mogą być wykorzystane przez regionalny przemysł do podniesienia jego konkurencyjności.

Fundacja PAN

zapewnia kompleksową obsługę przy realizacji projektów współfinansowanych ze środków europejskich oraz innych funduszy zewnętrznych. Przeprowadza diagnozę potrzeb, opracowuje wnioski o dofinansowanie oraz pomaga w realizacji i rozliczaniu dotacji. Oferta jest kierowana do przedstawicieli rynku komercyjnego oraz jednostek samorządu terytorialnego.

Fundacja prowadzi szereg działań edukacyjnych, szkoleniowych, rewitalizacyjnych oraz opracowuje strategie rozwoju w obszarach problemów społecznych, kultury, edukacji. Oferuje usługi z zakresu badań społecznych i ekonomicznych, współpracując w tym zakresie z Urzędem Statystycznym w Lublinie i z uczelniami.

Przedsiębiorcy mogą korzystać z działań o charakterze szkoleniowo-doradczym, a także analiz ekonomiczno-finansowych, wsparcia promocyjnego, pozyskiwania zewnętrznych środków na inwestycje.

<i>Prezes Fundacji</i> /.../	<i>Prezes Oddziału</i> /.../	<i>Dyrektor Instytutu</i> /.../
<i>Ireneusz Samodulski</i>	<i>Prof. Tomasz Trojanowski</i> <i>czł. rzecz. PAN</i>	<i>Prof. Cezary Sławiński</i>

Akt podpisania oferty (od lewej) I. Samodulski, T. Trojanowski, C. Sławiński

Fot. Archiwum PAN Oddział w Lublinie

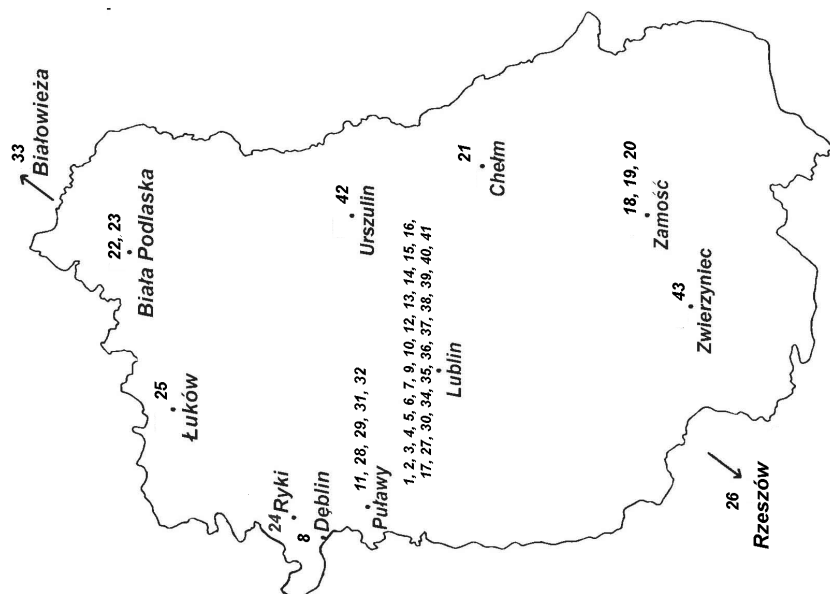
FUNDACJA
PAN
POLSKA AKADEMIA NAUK

PAN
POLSKA AKADEMIA NAUK
ODDZIAŁ W LUBLINIE

INSTYTUT
AGROFIZYKI
PAN

Wykaz placówek naukowych z Lubelszczyzny współpracujących z Oddziałem:

1. PAN ODDZIAŁ W LUBLINIE	23. ZAMIEJSCOWY WYDZIAŁ WYCHO-
2. KUL	WANIA FIZYCZNEGO I SPORTU AWF
3. UMCS W LUBLINIE	Z SIEDZIBĄ W BIAŁEJ PODLASKIEJ
4. EUROPEJSKIE KOLEGIMUM POL-	24. LUBELSKA SZKOŁA WYŻSZA W RY-
SKICH I UKRAIŃSKICH UNIWERSY-	KACH
TETÓW	25. WYŻSZA SZKOŁA BIZNESU I ADMI-
5. UM W LUBLINIE	NISTRACJI W ŁUKOWIE
6. UP W LUBLINIE	26. WYŻSZA SZKOŁA INŻYNIERYNO-
7. PL W LUBLINIE	EKONOMICZNA W RZESZOWIE
8. WYŻSZA SZKOŁA OFICERSKA SIŁ	27. INSTYTUT AGROFIZYKI IM. B. DO-
POWIETRZNYCH W DEBLINIE	BRZĄSKIEGO PAN W LUBLINIE
9. METROPOLITALNE SEMINARIUM	28. IUNG-PIB W PUŁAWACH
DUCHOWNE W LUBLINIE	29. PIWET-PIB W PUŁAWACH
10. WSPA W LUBLINIE	30. IMW W LUBLINIE
11. PUŁAWSKA SZKOŁA WYŻSZA	31. INS W PUŁAWACH
12. LUBELSKA SZKOŁA WYŻSZA	32. OPISIK W PUŁAWACH
13. WYŻSZA SZKOŁA SPOŁECZNO-	33. ZAKŁAD BADAŃ I SSAKÓW PAN W
-PRZYRODNICZA W LUBLINIE	BIĄŁOWIEŻY
14. MIĘDZYUCZELNIANY INSTYTUT	34. LUBELSKIE TOWARZYSTWO NA-
DZIENNIKARSTWA I NAUK SPO-	UKOWE
ŁECZNYCH W LUBLINIE	35. TOWARZYSTWO NAUKOWE KUL
15. WYŻSZA SZKOŁA EKONOMII I IN-	36. POLSKIE TOWARZYSTWO AGROFI-
NOWACJI W LUBLINIE	ZYCZNE
16. WYŻSZA SZKOŁA NAUK SPOŁECZ-	37. POLSKIE TOWARZYSTWO LOGOPE-
NYCH W LUBLINIE	DYCZNE
17. WYŻSZA SZKOŁA PEDAGOGICZ-	38. TOWARZYSTWO INSTYTUTU EURO-
NA TWP W WARSZAWIE WYDZIAŁ	PY SRODKOWO-WSCHODNIEJ
ZAMIEJSCOWY W LUBLINIE	39. INSTYTUT EUROPY SRODKOWO-
18. WYŻSZA SZKOŁA ZARZĄDZANIA I	-WSCHODNIEJ
ADMINISTRACJI W ZAMOŚCIU	40. CENTRUM BADAŃ EKOLOGICZ-
19. WYŻSZA SZKOŁA HUMANISTYCZ-	NYCH PAN. STACJA BADAWCZA W
NO-EKONOMICZNA W ZAMOŚCIU	LUBLINIE
20. PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZA-	41. ZESPÓŁ TEORII ADSORPCJI INSTY-
WODOWA W ZAMOŚCIU	TUTU KATALIZY FIZYKOCHEMII
21. PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZA-	POWIERZCHNI PAN
WODOWA W CHELMIE	42. POLESKI PARK NARODOWY
22. PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZA-	43. ROZTOCZAŃSKI PARK NARODOWY
WODOWA W BIAŁEJ PODLASKIEJ	

**ODDZIAŁ PAN W LUBLINIE
W LATACH 1998 - 2017****Współpraca z placówkami naukowymi zagranicznymi**

Lubelski Oddział Polskiej Akademii Nauk utrzymywał poprzez Komisje naukowe kontakty z wieloma zagranicznymi naukowcami i placówkami badawczymi, a z racji swego usytuowania na wschodniej granicy Polski, współpracował aktywnie od wielu lat z Ukrainą w obszarze rolnictwa i ochrony środowiska, techniki, medycyny i kultury. Współpraca odbywała się poprzez Komisje problemowe Oddziału PAN w Lublinie, skupiające wielu wybitnych naukowców z Polski i Ukrainy (Kijów, Lwów, Odessa, Mykołaiw, Ługańsk, Łuck i inne):

- Komisja Motoryzacji i Energetyki Rolnictwa.
- Komisja Ochrony i Kształtowania Środowiska Przyrodniczego.
- Komisja Nauk Medycznych.
- Komisja Polsko-Ukraińskich Związków Kulturowych.
- Komisja Politologii i Stosunków Międzynarodowych.
- Komisja Agrometeorologii i Klimatologii Stosowanej.

Wśród 130 zagranicznych członków wymienionych Komisji większość (82) stanowili naukowcy z Ukrainy. Wchodzili oni w skład Rady Naukowych czasopism Oddziału: TEKA Komisji Motoryzacji i Energetyki Rolnictwa, TEKA Polsko-Ukraińskich Związków Kulturowych, TEKA Komisji Nauk Medycznych, TEKA Komisji Politologii i Stosunków Międzynarodowych. Brali też aktywny udział w organizacji konferencji naukowych.

Szczególnie dużą aktywność we współpracy z Ukrainą wykazywała Komisja Motoryzacji i Energetyki Rolnictwa. Współpraca ta, przy wielkim zaangażowaniu Profesora Eugeniusza Krasowskiego – przewodniczącego Komisji, przejawiała się w postaci wymiany myśli naukowej i wyników prowadzonych badań, organizacji konferencji naukowych. Corocznie organizowane cykliczne 3 konferencje: Energia, Energobiotechnologia (na Ukrainie) i Motrol (w Polsce) oraz wydawanie czasopism TEKA (kwartalnik w j. angielskim), ECONTECHMOD (kwartalnik w j. angielskim) i MOTROL (rocznik w j. polskim, rosyjskim i angielskim), a także monografie.

Tematyka tych wydawnictw dotyczyła m.in.:

- Badania maszyn rolniczych, ich konstrukcji i eksploatacji;
- Diagnostyki pojazdów i emisji produktów spalania;
- Energii odnawialnych i produkcji biopaliw;
- Energochłonności maszyn i technologii w przemyśle rolno-spożywczym;

- Modelowania procesów;
- Nowych technologii.

Sukcesem wydawniczym Oddziału, a zarazem przykładem współpracy z Ukrainą było opublikowanie kompletnych dzieł klasyków ukraińskich Tarasa Szewczenki KOBZIARZ i Iwana Kotlarewskiego ENEIDA, przetłumaczonych z języka ukraińskiego na polski przez lubelskiego poetę i filologa Piotra Kuprysia. Inicjatorami wydania byli profesorowie: Józef Kołodziej - przewodniczący Zespołu wydawniczego i Eugeniusz Krasowski - redaktor wydania dzieł.

Fot. Józef Kołodziej

Komisje naukowe Oddziału

Oddział pełnił funkcję integracyjną w stosunku do życia naukowego regionu lubelskiego poprzez aktywną działalność 19 Komisji, skupiających ponad 700 członków (w 2017 roku 788 członków, w tej liczbie 148 zagranicznych Oddział poprzez Komisje organizował sesje, konferencje i seminaria naukowe, wydawał publikacje, utrzymywał kontakty z placówkami i naukowcami zagranicznymi: Francji, Holandii, Ukrainy, Białorusi, Włoch, Francji, Holandii, Niemiec, Rumunii, USA, Japonii, Rosji, Litwy, Łotwy, Ukrainy. Przedstawiciele tych krajów byli członkami Komisji Oddziału i zespołów wydawniczych czasopism Oddziału oraz uczestniczyli w organizowanych przez nie konferencjach naukowych.

Komisje powstawały samorzutnie z inicjatywy i na wniosek naukowców różnych specjalności, reprezentujących środowisko naukowe Lubelszczyzny. Duże zaangażowanie społeczne kierownictwa, aktywność członków i efekty działalności, uzasadniały potrzebę istnienia Komisji, a w konsekwencji także Oddziału Lubelskiego PAN.

Szczegółowy opis działalności Komisji w poszczególnych latach znajduje się w poprzednich numerach Biuletynu Informacyjnego oraz na stronie internetowej Oddziału.

POLSKA AKADEMIA NAUK
ODDZIAŁ W LUBLINIE

Składy osobowe Komisji (w obecnej kadencji):**KOMISJA CHEMII PLAZMY NISKOTEMPERATUROWEJ**

(powstała 14.09.1998, inicjator i pierwszy przewodniczący prof. Iwo Polo)

1. Prof. dr hab. inż. Henryka Stryczewska, PL Lublin (Przewodnicząca Komisji)
2. Dr hab. Justyna Jaroszyńska-Wolińska, prof. PL, PL Lublin (Sekretarz Komisji),
3. Dr inż. Artur Boguta, PL, Lublin
4. Dr Jarosław Diatczyk, PL Lublin
5. Dr Dariusz Dziadko, PL Lublin
6. Dr hab. inż. Stanisław Fic, prof. PL Lublin
7. Dr hab. inż. Marcin Hołub, ZUT Szczecin
8. Dr inż. Marek Horyński, PL Lublin
9. Dr hab. Andrzej Huczko, prof. UW, UW Warszawa
10. Prof. dr hab. Tadeusz Janowski, PL Lublin
11. Dr inż. Sławomir Jodzis, PWA Warszawa
12. Dr Lucyna Kapka-Skrzypczak, IMW, Lublin
13. Dr hab. Lesław Karpiński, IFPiLM Warszawa
14. Prof. dr hab. inż. Zbigniew Kołaciński, PŁ Łódź
15. Dr Grzegorz Komarzyniec, PL Lublin
16. Dr inż. Joanna Koziół, PL Lublin
17. Prof. dr hab. Hubert Lange, prof. UW, UW
18. Dr inż. Jacek Majcher, PL, Lublin
19. Dr inż. Paweł Mazurek, PL, Lublin
20. Prof. dr hab. Jerzy Mizeraczyk, IMP PAN Gdańsk
21. Dr Teresa Opalińska, IChP Warszawa
22. Dr inż. Joanna Pawłat, prof. PL, PL Lublin
23. Dr inż. Grzegorz Raniszewski, PŁ Łódź
24. Dr Andrzej Resztak, PW Warszawa
25. Dr Małgorzata Rzączyńska, PL Lublin
26. Dr hab. inż. Łukasz Szymański, PŁ, Łódź
27. Dr inż. Teresa Szymura, PL Lublin
28. Prof. dr hab. inż. Jacek Tyczkowski, PŁ Łódź, CBMiM PAN Łódź,
29. Dr hab. inż. Paweł Węgierek, prof. PL, PL Lublin
30. Dr hab. Marian Wnuk, prof. KUL, KUL Lublin
31. Dr inż. Mariusz Wroński, PL Lublin
32. Prof. dr hab. Aleksander Wróbel, CBMiM PAN Łódź, PŁ
33. Dr hab. Józef Zon, prof. KUL, KUL Lublin
34. Prof. dr hab. inż. Wiesław Żytnicki, PWR Wrocław

Członkowie zagraniczni:

1. Prof. Shin-ichi Aoqui, University of Sojo, Kumamoto, Japonia
2. Prof. Mirko Černák, Masaryk University, Czechy
3. Prof. Albin Czernichowski, Université d'Orleans, Francja
4. Prof. Valeriy Ya. Chernyak, Taras Shevchenko National University, Ukraina
5. Prof. Kenji Ebihara, Environment and Energy Laboratory, Fukuoka, Japonia
6. Dr Tony Herbert, Dow Cornnig Corporation, Cork, Irlandia
7. Prof. Tairo Ito, Musashi Institute of Technology, Tokyo, Japonia USA
8. Prof. Jan Janca, Uniwersytet w Brnie, Czechy
9. Prof. Masuhiro Kogoma, Sophia University, Tokio, Japonia
10. Prof. Paweł Kozłowski, University of Louisville, Kentucky, USA
11. Dr Fumiaki Mitsugi, Kumamoto University, Japan
12. Prof. Mehmet MUTLU, Hacettepe University, Turcja
13. Prof. Satiko Okazaki, Sophia University, Japonia
14. Prof. Dong-Wha PARK, INHA University, Korea
15. Prof. Gerhard Pietsch, Technische Universität, Aachen, Niemcy
16. Prof. Massimo Rea, Università di Padova, Włochy
17. Prof. Takao Sakai, Musashi Institut of Technology, Tokyo, Japonia
18. Dr Bong S. Shim, INHA University, Korea
19. Prof. Hans-Erich Wagner, Universität in Greifswald, Niemcy
20. Prof. Chobei Yamabe, University of Saga, Japonia

KOMISJA PODSTAW I ZASTOSOWAŃ FIZYKI I CHEMII
W TECHNICE, ROLNICTWIE I MEDYCYNIE

(powstała 10.03.2000, inicjator prof. Andrzej Niewczas)

1. Prof. dr hab. inż. Andrzej Niewczas (Przewodniczący Komisji), PL Lublin
2. Prof. dr hab. Barbara Surowska, (Wiceprzewodnicząca Komisji), Przewodnicząca Sekcji Techniki, PL Lublin
3. Dr hab. Jolanta Narkiewicz-Michałek, prof. UMCS, (Wiceprzewodnicząca Komisji), Przewodnicząca Sekcji Chemii, UMCS
4. Dr hab. Grzegorz Wójcik, (Wiceprzewodniczący Komisji), Przewodniczący Sekcji Fizyki, UMCS Lublin
5. Dr inż. Grzegorz Koszałka, (Sekretarz Naukowy Komisji), Sekcja Techniki, PL Lublin

Sekcja Fizyki

6. Dr hab. Andrzej Bieganski, IA PAN
7. Dr inż. Jacek Gowin, UP Lublin
8. Prof. dr hab. Wiesław Gruszecki, UMCS Lublin
9. Prof. dr hab. Stanisław Hałas, UMCS
10. Prof. dr hab. Józef Horabik, IA PAN

11. Prof. dr hab. Krystyna Konstankiewicz, IA PAN
12. Dr Bogdan Księżopolski, UMCS Lublin
13. Dr Artur Markowski, UMCS Lublin
14. Prof. dr hab. Keshra Sangwal, PL Lublin
15. Prof. dr hab. Jan Sielewiesiuk, UMCS
16. Prof. dr hab. Karol Wysokiński, UMCS

Sekcja Chemii

17. Prof. dr hab. Jan Gliński, IA PAN
18. Prof. dr hab. Tomasz Pańczyk, Instytut Katalizy i Fizykochemii
Powierzchni PAN (filia w Lublinie, UMCS)
19. Prof. dr hab. Władysław Rudziński, UMCS
20. Dr hab. Janusz Ryczkowski, UMCS
21. Prof. dr hab. Zofia Sokołowska, IA PAN
22. Prof. dr hab. Zofia Stępniewska, KUL
23. Dr hab. Paweł Szabelski, UMCS

Sekcja Techniki

24. Prof. dr hab. Teresa Bachanek, UM Lublin
25. Dr inż. Grzegorz Bartnik, UP Lublin
26. Prof. dr hab. inż. Jan Ryszard Dąbrowski, PB Białystok
27. Dr hab. inż. Małgorzata Grądzka-Dahlke, PB Białystok
28. Dr hab. inż. Jacek Hunicz, prof. PL, PL Lublin
29. Dr hab. n. med. Mirosław Jarosz, WSEI Lublin
30. Prof. dr hab. inż. Józef Jonak, PL Lublin
31. Dr hab. inż. Tomasz Klepka, prof. PL, PL Lublin
32. Prof. dr hab. inż. Henryk Komsta, PL Lublin
33. Dr inż. Aneta Krzyżak, PL Lublin
34. Prof. dr hab. inż. Andrzej Kusz, UP Lublin
35. Prof. dr hab. Wiesław Leszek, PP Poznań
36. Prof. dr hab. Ryszard Maciejewski, UM Lublin
37. Dr hab. inż. Andrzej Marciniak, UP Lublin
38. Dr inż. Dariusz Mazurkiewicz, PL Lublin
39. Dr hab. Agata Maria Niewczas, UM Lublin
40. Prof. dr hab. inż. Marek Opielak, PL Lublin
41. Prof. dr hab. inż. Marek Orkisz, PRz Rzeszów
42. Prof. dr hab. Inż. Wiesław Piekarski, UP Lublin
43. Prof. dr hab. Ingrid Różyło Kalinowska, UM Lublin
44. Prof. dr hab. inż. Maciej Sobieszczański, WSEI Lublin
45. Dr hab. inż. David Valis, Akademia Obrony w Brnie, Republika Czeska
46. Dr hab. inż. Andrzej Wac-Włodarczyk, prof. PL, PL Lublin

KOMISJA BIOTECHNOLOGII

(powstała 10.03.2000, inicjator i pierwsza przewodnicząca prof. Anna Skorupska)

1. Prof. dr hab. Jan Fiedurek, (Przewodniczący Komisji), UMCS Lublin
2. Prof. dr hab. Teresa Jakubowicz, (Wiceprzewodnicząca Komisji), UMCS Lublin
3. Prof. dr hab. Jerzy Jamroz, UP, Lublin
4. Dr hab. Anna Jarosz-Wilkolażka, prof. UMCS, Lublin
5. Dr hab. Jolanta Jaroszek- Ścisiel, UMCS, Lublin
6. Dr Monika Janczarek, (Sekretarz Komisji), UMCS Lublin
7. Prof. dr hab. Magdalena Fikus, Instytut Biochemii i Biofizyki PAN, Warszawa
8. Dr hab. Krzysztof Grzywnowicz, prof. UMCS, UMCS Lublin
9. Dr Józef Kaczor, UMCS Lublin
10. Prof. dr hab. Martyna Kandefer-Szerszeń, UMCS, Lublin
11. Prof. dr hab. Jacek Kuźmak, PIWet-PIB Puławy
12. Prof. dr hab. Wanda Małek, UMCS Lublin
13. Dr hab. Małgorzata Pleszczyńska, UMCS, Lublin
14. Prof. dr hab. Jerzy Rogalski, UMCS Lublin
15. Prof. dr hab. Wojciech Rzeski, UMCS Lublin
16. Prof. dr hab. Anna Skorupska, UMCS Lublin
17. Dr hab. Magdalena Staszczak, UMCS, Lublin
18. Prof. dr hab. Janusz Szczodrak, UMCS Lublin
19. Prof. dr hab. Renata Śnieżko, UMCS Lublin
20. Dr hab. Teresa Urbanik-Sypniewska, prof. UMCS, UMCS Lublin
21. Prof. dr hab. Zdzisław Targoński, UP Lublin
22. Prof. dr hab. Marek Tchórzewski, UMCS, Lublin
23. Prof. dr hab. Jacek Wojciorowski, UM Lublin
24. Dr hab. Adam Waśko, UP, Lublin
25. Dr hab. Adrian Wiater, UMCS, Lublin
26. Dr Iwona Wojda, UMCS Lublin

KOMISJA FILOZOFICZNO-PRZYRODNICZA

(powstała 06.10.2000, inicjator i pierwszy przewodniczący prof. Stefan Symotiu)

1. Dr hab. Zbysław Muszyński, (Przewodniczący Komisji), prof. UMCS, UMCS Lublin
2. Dr Grzegorz Nowak, (Wiceprzewodniczący Komisji), UMCS Lublin
3. Dr Anna Matuszewska (Sekretarz Komisji), UMCS Lublin
4. Dr Andrzej Zykubek (Sekretarz techniczny Komisji), KUL Lublin

5. Dr hab. Marek Hetmański, prof. UMCS, UMCS Lublin
6. Prof. dr hab. Kazimierz Jałochowski, UMCS Lublin
7. Prof. dr hab. Kazimierz Jodkowski, UZ Zielona Góra
8. Prof. dr hab. Elżbieta Kałuszyńska, UWM Olsztyn
9. Dr hab. Andrzej Kuczumow, prof. KUL, KUL Lublin
10. Dr hab. Andrzej Łukasik, UMCS Lublin
11. Prof. dr hab. Robert Piłat, Instytut Filozofii i Socjologii PAN, Warszawa
12. Dr hab. Zenon Roskał, prof. KUL, KUL Lublin
13. Prof. dr hab. Wojciech Sady, UMCS Lublin
14. Prof. dr hab. Stefan Symotiuk, UMCS Lublin
15. Prof. dr hab. Michał Tempczyk, UMK Toruń
16. Prof. dr hab. Tadeusz Zawadzki, UMCS Lublin

KOMISJA MOTORYZACJI I ENERGETYKI ROLNICTWA

(powstała 14.11.2000, inicjator prof. Eugeniusz Krasowski)

1. Prof. dr hab. Eugeniusz Krasowski (Przewodniczący Komisji), UP Lublin
2. Prof. dr hab. Andrzej Kusz, (Wiceprzewodniczący Komisji) UP Lublin
3. Prof. dr hab. Jerzy Grudziński, (Sekretarz Komisji) UP Lublin
4. Prof. dr hab. Andrzej Ambrozik, Politechnika Świętokrzyska
5. Prof. dr hab. Dariusz Andrejko, UP Lublin
6. Prof. dr hab. inż. Andrzej Baliński, Instytut Odlewnictwa w Krakowie
7. Prof. dr hab. inż. Włodzimierz Białczyk, Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu
8. Prof. dr hab. Janusz Bowszys, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski Olsztyn
9. Prof. dr hab. inż. Zbigniew Burski, UP Lublin
10. Prof. dr hab. Karol Cupiał Politechnika Częstochowska
11. Prof. dr hab. Kazimierz Dreszer, UP Lublin
12. Dr hab. Dariusz Dziki, UP
13. Prof. dr hab. Jan Gliński, IA PAN Lublin
14. Prof. dr hab. Janusz Grzelka, PCz Częstochowa
15. Prof. nadzw. dr inż. Aleksander Karwiński, Instytut Odlewnictwa w Krakowie
16. Prof. dr hab. Stanisław Kokoszka, Uniwersytet Rolniczy w Krakowie
17. Prof. dr hab. Józef Kowalczyk, UP Lublin
18. Prof. dr hab. inż. Sławomir Kurpaska, Uniwersytet Rolniczy w Krakowie
19. Prof. dr hab. inż. Elżbieta Kusińska, UP Lublin
20. Prof. dr hab. Janusz Laskowski, UP Lublin
21. Prof. dr hab. Kazimierz Lejda, Politechnika Rzeszowska
22. Prof. dr hab. inż. Ryszard Lewkowicz, Politechnika Koszalińska
23. Prof. dr hab. Jerzy Merkiś, Politechnika Poznańska
24. Prof. dr hab. Ryszard Michalski, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski Olsztyn
25. Prof. dr hab. Leszek Mościcki, UP Lublin

26. Prof. dr hab. Andrzej Mruk, Politechnika Krakowska
 27. Prof. dr hab. Janusz Mysłowski, Uniwersytet Technologiczny Szczecin
 28. Prof. dr hab. Jaromir Mysłowski, UT Szczecin
 29. Prof. dr hab. inż. Ignacy Niedziółka, UP Lublin
 30. Dr hab. Marian Panasiewicz, UP Lublin
 31. Prof. dr hab. Józef Sawa, UP Lublin
 32. Prof. dr hab. Alojzy Skrobacz, SGGW Warszawa
 33. Prof. dr hab. Henryk Sobczuk, PL Lublin, Przedstawicielstwo PAN w Kijowie
 34. Prof. dr hab. Stanisław Sosnowski, Wyższa Szkoła Inżynierska - Ekonomiczna Rzeszów
 35. Prof. dr hab. Andrzej Stępniewski, UP Lublin
 36. Prof. dr hab. Jarosław Stryczek, PW Wrocław
 37. Dr inż. Mariusz Szymanek, UP Lublin
 38. Prof. Dr hab. Beata Ślaska-Grzywna, UP Lublin
 39. Prof. dr hab. Wojciech Tanaś, UP Lublin
 40. Prof. dr hab. Małgorzata Trojanowska, Uniwersytet Rolniczy w Krakowie
 41. Prof. dr hab. Henryk Tylicki, Uniwersytet Techniczno-Przyrodniczy Bydgoszcz
 42. Dr hab. Janusz Wojdalski, prof. SGGW, SGGW Warszawa
 43. Prof. dr hab. Tadeusz Złoto, Politechnika Częstochowska
 44. Dr hab. inż. Anna Sienkiewicz, Politechnika Krakowska im. Tadeusza Kościuszki
 45. Prof. dr hab. Andrzej Marczuk, Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie
- Członkowie zagraniczni:

1. Prof. dr hab. Stepan Kovalyshyn, (Przewodniczący Komisji), Lwowski Narodowy Uniwersytet Rolniczy w Dublanach, Ukraina
2. Prof. dr hab. Ilya Nikolenko, (Wiceprzewodnicząca Komisji) Narodowa Akademia Budownictwa Obiektów Sanatoryjnych i Ochrony Przyrody w Symferopolu, Ukraina
3. Prof. dr hab. Nikołaj Bakum, Charkowski Narodowy Techniczny Uniwersytet Gospodarki Rolnej im. Petro Vasylenko, Ukraina
4. Prof. dr hab. Vadim Bredikhin, Charkowski Narodowy Techniczny Uniwersytet Gospodarki Rolnej im. Petro Vasylenko, Ukraina
5. Prof. dr hab. Vitaliy Boyarchuk, Lwowski Uniwersytet Narodowy, Dublany, Ukraina
6. Prof. dr hab. Anatoliy Boyko, Kijów, Narodowy Uniwersytet Przyrodniczy i Środowiska Nauk Ukrainy
7. Prof. dr hab. Volodymyr Bułgakov, Narodowa Akademia Nauk Agrarnych, Ukraina
8. Prof. dr inż. Jurij Borchalenko, Charkowski Narodowy Techniczny Uniwersytet Gospodarki Rolnej im. Petro Vasylenko, Ukraina

9. Prof. dr inż. Ivan Boiko, Charkowski Narodowy Techniczny Uniwersytet Gospodarki Rolnej im. Petro Vasylenko, Ukraina
10. Prof. dr hab. Konstantin Dumenko, Rolniczy Narodowy Uniwersytet w Mykołajewie, Ukraina
11. Prof. dr hab. Alexander Dworetsky, Narodowa Akademia Ochrony Przyrody i Budownictwa Obiektów Sanatoryjnych w Symferopolu, Ukraina
12. Prof. dr hab. Stepan Epoyan, Charków, Narodowy Uniwersytet Budownictwa i Architektury, Ukraina
13. Prof. dr hab. Sergiej Fedorkin, Narodowa Akademia Budownictwa Obiektów Sanatoryjnych i Ochrony Przyrody w Symferopolu, Ukraina
14. Prof. dr hab. Yevhen Fornalchyk, Politechnika Lwowska
15. Prof. dr hab. Dmitriy Goncharenko, Charków, Narodowy Uniwersytet Budownictwa i Architektury
16. Prof. dr hab. Juriy Gerber, Krymski Uniwersytet Rolniczy
17. Prof. dr hab. Aleksandr Holubenko, Wschodnioukraiński Narodowy Uniwersytet w Ługańsku im. W. Dala, Ukraina
18. Prof. LPBU Janssen, Groningen, Holandia
19. Prof. dr hab. Volodymyr Kobzev, Charków, Narodowy Uniwersytet Radioelektroniki
20. Prof. dr hab. Woldymyr Kravchuk, Kijów, Instytut Badawczy im. Pohoritogo
21. Dr hab. Siergiej Krawczenko, Ukraina
22. Prof. dr hab. Petro Kulikov, Kijów, Kijowski Narodowy Uniwersytet Budownictwa i Architektury, Ukraina
23. Prof. dr inż. Sergiy Kyuchev, Tavrisheskiy Narodowy Uniwersytet Agrotechnologii Ukrainy
24. Doc. dr Pawel Lavriniev, Państwowy Uniwersytet Rolniczy w Mykołajewie, Ukraina
25. Prof. dr hab. Vyatzeslaw Loweykin, Kijów, Narodowy Uniwersytet Przyrodniczy i Środowiska Nauk Ukrainy
26. Prof. Mykola Lysychenko, Charkowski Narodowy Techniczny Uniwersytet Gospodarki Rolnej, Ukraina
27. Prof. dr inż. Vitaliy Lysenko, Narodowy Uniwersytet Przyrodniczy i Środowiska Nauk Ukrainy w Kijowie, Ukraina
28. Prof. dr hab. Siergiej Kharchenko, Charkowski Narodowy Techniczny Uniwersytet Gospodarki Rolnej, Ukraina
29. Prof. dr hab. Mykola Medkovskyy, Politechnika Lwowska
30. Prof. dr hab. Oleksandr Miroshynk, Charkowski Narodowy Techniczny Uniwersytet Gospodarki Rolnej im. Petro Vasylenko
31. Prof. dr hab. Jarosław Mykhajlovych, Charkowski Narodowy Techniczny Uniwersytet Gospodarki Rolnej im. Petro Vasylenko, Ukraina
32. Prof. dr hab. Boris Morgun, Odessa, Politechnika Odeska, Ukraina

33. Prof. dr hab. Aleksandr Morozov, Narodowa Akademia Budownictwa Obiektów Sanatoryjnych i Ochrony Przyrody w Symferopolu, Ukraina
34. Prof. dr inż. Medykovsky Mykola, Politechnika Lwowska, Ukraina
35. Prof. dr inż. Oleksandr Nanka, Charkowski Narodowy Techniczny Uniwersytet Gospodarki Rolnej im. Petro Vasylenko, Ukraina
36. Prof. dr inż. Ołeksandr Naumenko, Charkowski Narodowy Techniczny Uniwersytet Gospodarki Rolnej im. Petro Vasylenko, Ukraina
37. Prof. dr inż. Iwan Nazarenko, Kijowski Narodowy Uniwersytet Budownictwa i Architektury, Ukraina
38. Prof. dr hab. Stanisław Nikolajenko, Narodowy Uniwersytet Bioresursów i Pryrodowykorzystania w Kijowie, Ukraina
39. Prof. dr hab. Paweł Nosko, Wschodnioukraiński Narodowy Uniwersytet w Ługańsku im. W. Dala, Ukraina
40. Prof. dr hab. Andrzej Nowicki, Narodowy Uniwersytet Przyrodniczy i Środowiska, Kijów, Ukraina
41. Prof. dr hab. Gennadiy Oborski, Politechnika Odeska, Ukraina
42. Prof. dr hab. Sergiy Pastushenko, Państwowy Uniwersytet Rolniczy w Chersonii, Ukraina
43. Prof. dr hab. Vitaliy Ploskiy, Kijowski Narodowy Uniwersytet Budownictwa i Architektury, Ukraina
44. Prof. dr hab. Ivan Rohowski, Narodowy Uniwersytet Bioresursów i Pryrodowykorzystania w Kijowie, Ukraina
45. Prof. dr hab. Zinovii Ruzhylo, Narodowy Uniwersytet Przyrodniczy i Środowiska, Kijów, Ukraina
46. Prof. dr hab. Taras Shchur, Lwowski Narodowy Uniwersytet Rolniczy, Ukraina
47. Prof. dr hab. Viacheslav Shebanin, Rolniczy Narodowy Uniwersytet w Mykołajewie
48. Prof. dr Povilas A. Sirvydas, Litewski Uniwersytet Rolniczy, Kowno, Litwa
49. Prof. dr inż. Volodymyr Semencov, Charkowski Narodowy Techniczny Uniwersytet Gospodarki Rolnej im. Petro Vasylenko, Ukraina
50. Prof. dr hab. Volodymyr Snitynski, Dublany, Lwowski Narodowy Uniwersytet Rolniczy
51. Prof. dr hab. inż. Liudvikas Spokas, Litewski Uniwersytet Rolniczy Kowno, Litwa
52. Prof. dr hab. Mikhail Sukach, Kijowski Narodowy Uniwersytet Budownictwa i Architektury, Ukraina
53. Prof. dr hab. Aleksandr Sydorchuk, Instytut Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa, Chlewacha, Ukraina
54. Prof. dr hab. inż. Georgij Tayanowski, Białoruski Narodowy Uniwersytet Techniczny w Mińsku, Białoruś
55. Prof. dr hab. Andriy Teviashev, Uniwersytet Narodowy Radioelektroniki

w Charkowie

56. Prof. dr hab. Leonid Tishchenko, Uniwersytet Techniczny Rolnictwa w Charkowie
57. Prof. dr hab. Oleg Zajcev, Narodowa Akademia Budownictwa Obiektów Sanatoryjnych i Ochrony Przyrody w Symferopolu, Ukraina
58. Prof. dr hab. Dainis Viesturs, Uniwersytet Rolniczy w Ulbroku, Łotwa
59. Prof. dr inż. Dmytro Voytjuk, Narodowy Uniwersytet Bioresursów i Pryrodowykorzystania w Kijowie, Ukraina
60. Prof. dr inż. Valery Voytjuk, Narodowy Uniwersytet Przyrodniczy i Środowiska Nauk Ukrainy w Kijowie, Ukraina
61. Prof. dr inż. Fornalchuk Yevhen, Politechnika Lwowska, Ukraina
62. Prof. dr inż. Anatolij Yakovenko, Państwowy Uniwersytet Rolniczy w Odessie, Ukraina

KOMISJA POLSKO-UKRAIŃSKICH ZWIĄZKÓW KULTUROWYCH
(powstała 30.03.2001, inicjator i pierwszy przewodniczący prof. Michał Łesiów)

1. Prof. dr hab. Mirosława Ołdakowska-Kuflowa (Przewodnicząca Komisji), KUL Lublin
2. Prof. dr hab. Michał Łesiów (Wiceprzewodniczący Komisji), KUL Lublin, UMCS Lublin
3. Dr Mateusz Jastrzębski (Sekretarz Komisji), UMCS Lublin
4. Prof. dr hab. Jan Adamowski, UMCS Lublin
5. Prof. dr hab. Jerzy Bartmiński, UMCS Lublin
6. Ks. dr Stefan Batruch, KUL Lublin
7. Prof. dr hab. Feliks Czyżewski, UMCS Lublin
8. Dr Tadeusz Karabowicz UMCS Lublin
9. Dr Mirosława Kawecka
10. Prof. dr hab. Witold Kołbuk, KUL Lublin
11. Dr hab. Karol Klauza, prof. KUL, KUL Lublin
12. Prof. dr hab. Józef Kość, UMCS Lublin
13. Prof. dr hab. Marian Maciejewski, KUL Lublin
14. Prof. dr hab. Władysław Makarski, KUL Lublin
15. Ks. prof. Stanisław C. Napiórkowski, KUL Lublin
16. Dr hab. Włodzimierz Osadczy, prof. nadzw.
17. Prof. dr hab. Jerzy Święch, UMCS Lublin

Członkowie zagraniczni:

1. Prof. dr hab. Stefania Andrusiw, Uniwersytet Lwowski, KUL Lublin
2. Prof. dr hab. Lubow Frolak, Uniwersytet w Doniecku, UMCS Lublin
3. Prof. dr hab. Paweł Hrycenko, Narodowa Akademia Nauk Ukrainy w

Kijowie, UMCS Lublin

4. Prof. dr hab. Bohdan Jakumowycz, Uniwersytet Iwana Franki we Lwowie
5. Docent Anżela Michajliwna Kuza, Lwowski Państwowy Uniwersytet Rolniczy
6. Prof. dr hab. Mykoła Lytwyn, dyrektor Instytutu Ukrainoznawstwa Narodowej Akademii Nauk Ukrainy
7. Prof. dr hab. Wasyl Łazańczuk, Uniwersytet Iwana Franki we Lwowie
8. Doc. dr Ihor Nabytowycz, prof. UMCS, Uniwersytet w Drohobyczu, UMCS Lublin
9. Prof. dr hab. Oleksandra Serbeńska, akademik, Uniwersytet im. Iwana Franki we Lwowie
10. Prof. dr hab. Ihor Skoczylas, Katolicki Uniwersytet we Lwowie

KOMISJA ROLNICTWA I WETERYNARII

(powstała 26.10.2001, inicjator i pierwszy przewodniczący prof. Stanisław Nawrocki)

1. Prof. dr hab. Zygmunt Litwińczuk, (Przewodniczący Komisji), UP Lublin
2. Prof. dr hab. Jan F. Żmudziński, (Wiceprzewodniczący Komisji), PIWET-PIB Puławy
3. Dr hab. Marek Babicz, sekretarz, UP Lublin
4. Prof. dr hab. Stanisław Baran, UP Lublin
5. Prof. dr hab. Barbara Baraniak, UP Lublin
6. Prof. dr hab. Joanna Barłowska, UP Lublin
7. Prof. dr hab. Andrzej Borowy, UP Lublin
8. Prof. dr hab. Bohdan Dobrzański, IA PAN Lublin
9. Prof. dr hab. Jan Dyduch, UP Lublin
10. Prof. dr hab. Roman Dziedzic, UP Lublin
11. Prof. dr hab. Tadeusz Filipek, UP Lublin
12. Prof. dr hab. Jan Gliński, czł. rzecz. PAN, IA PAN Lublin
13. Prof. dr hab. Zdzisław Gliński, UP Lublin
14. Prof. dr hab. Zbigniew Grądzki, UP Lublin
15. Prof. dr hab. Eugeniusz Grela, UP Lublin
16. Prof. dr hab. Tomasz Gruszecki, UP Lublin
17. Prof. dr hab. Izabela Jachowska, UP Lublin
18. Prof. dr hab. Józef Horabik, IA PAN Lublin
19. Prof. dr hab. Krzysztof Kostro, UP Lublin
20. Prof. dr hab. Krzysztof Kowalczyk, UP Lublin
21. Prof. dr hab. Stanisław Krasowicz, IUNG-PIB Puławy
22. Prof. dr hab. Jan Kuś, IUNG-PIB Puławy
23. Prof. dr hab. Jerzy Lipiec, IA PAN Lublin
24. Prof. dr hab. Iwona Markowska-Daniel, PIWet-PIB Puławy

25. Prof. dr hab. Stanisław Nawrocki, czł. rzecz. PAN, czł. PAU
26. Prof. dr hab. Wiesław Oleszek, czł. koresp. PAN, IUNG-PIB Puławy
27. Prof. dr hab. Edward Pałys, UP Lublin
28. Prof. dr hab. Zygmunt Pejsak, czł. rzecz. PAN, PIWet-PIB Puławy
29. Prof. dr hab. Elżbieta Samorek -Salomonowicz, PIWet-PIB Puławy
30. Prof. dr hab. Krzysztof Szkucik, UP Lublin
31. Prof. dr hab. Marian Truszczyński, czł. rzecz. PAN, PIWet-PIB Puławy
32. Prof. dr hab. Marian Wesołowski, UP Lublin
33. Prof. dr hab. Stanisław Winiarczyk, UP Lublin

KOMISJA OCHRONY I KSZTAŁTOWANIA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

(powstała 26.10.2001, inicjator i pierwszy przewodniczący prof. Stanisław Radwan)

1. Dr hab. Jacek Łętowski(Przewodniczący Komisji), prof. UP, UP Lublin
2. Dr hab. Danuta Urban,prof. UP Lublin, (Wiceprzewodnicząca Komisji)
3. Dr Joanna Sender (Sekretarz Komisji), UP Lublin
4. Dr hab. Tadeusz Chmielewski, prof. UP, Up Lublin
5. Prof. dr hab. Krzysztof Czernaś, UP Lublin
6. Prof. dr hab. Ryszard Dębicki, UMCS Lublin
7. Prof. dr hab. Roman Dziedzic, UP Lublin
8. Dr hab. Dominik Fijałkowski, UMCS Lublin
9. Prof. dr hab. Tadeusz Filipek, UP Lublin
10. Prof. dr hab. Jan Gliński, czł. rzecz. PAN, IA PAN Lublin
11. Prof. dr hab. Marian Harasimiuk, UMCS Lublin
12. Prof. dr hab. Bogusław M. Kaszewski, UMCS
13. Prof. dr hab. Ryszard Kornijów, IM Gdynia
14. Dr hab. Bogdan Lorens, UMCS Lublin
15. Prof. dr hab. Zdzisław Michalczyk, UMCS Lublin
16. Prof. dr hab. Modest Misztal, UP Lublin
17. Prof. dr hab. Barbara Pawlik-Skowrońska, UP Lublin
18. Prof. dr hab. Kajetan Perzanowski, KUL Lublin
19. Dr Dariusz Piasecki, RDLP Lublin
20. Mgr Beata Sielewicz, Dyrektor RDOŚ Lublin
21. Prof. dr hab. Tadeusz Skowroński, CBE PAN
22. Prof. dr hab. Cezary Sławiński, IA PAN Lublin
23. Mgr inż Jarosław Szymański, PPN Urszulin
24. Prof. dr hab. Władysława Wojciechowska, KUL Lublin
25. Prof. dr hab. Krzysztof Wojciechowski, UMCS Lublin
26. Mgr inż. Leszek Żelazny, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska

KOMISJA EKONOMII I ZARZĄDZANIA

(powstała 26.04.2002, inicjator i pierwszy przewodniczący prof. Włodzimierz Sitko)

1. Dr hab. Agnieszka Sitko - Lutek, (Przewodnicząca Komisji) prof. UMCS, UMCS Lublin
2. Prof. dr hab. Marian Żukowski, (Wiceprzewodniczący Komisji), KUL
3. Dr hab. Magdalena Rzemieniak, (Sekretarz Komisji), prof. PL, PL Lublin
4. Prof. dr hab. Tadeusz Banek, PL Lublin
5. Dr Agnieszka Baruk, UP Lublin
6. Dr hab. Teresa Bednarczyk, prof. UMCS, UMCS Lublin
7. Prof. dr hab. Ewa Bojar, PL Lublin
8. Mgr inż. Grzegorz Dębiec, Przewodniczący Forum Pracodawców
9. Prof. dr hab. Wiesław Janik, PL Lublin
10. Mgr inż. Dariusz Jodłowski, Prezes Związku Prywatnych Pracodawców Lubelszczyzny Lewiatan
11. Dr hab. inż. Jerzy Lipski, prof. PL, PL Lublin
12. Mgr inż. Maciej Maniecki, Kanclerz Lubelskiej Loży Business Centre Club
13. Dr hab. Radosław Mścik
14. Dr Elena Mieszajkina, prof. WSPA, WSPA
15. Prof. dr hab. Bogumiła Mucha-Leszko, UMCS Lublin
16. Prof. dr hab. Sławomir Partycki, KUL Lublin
17. Dr hab. Zbigniew Pastuszek, prof. UMCS, UMCS Lublin
18. Prof. dr hab. inż. Marek Pawlak, KUL Lublin
19. Dr hab. Anna Rakowska, prof. UMCS, UMCS Lublin
20. Prof. dr hab. Henryk Ronek, UMCS Lublin
21. Dr Mariusz Sagan, KUL Lublin
22. Prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sitko, PL Lublin
23. Dr hab. inż. Stanisław Skowron, prof. PL, PL Lublin
24. Prof. dr hab. Elżbieta Skrzypek, UMCS Lublin
25. Dr hab. Jolanta Szolno - Koguc, prof. UMCS, UMCS Lublin
26. Mgr inż. Marek Wagner, Prezes Zarządu Regionalnej Izby Gospodarczej w Lublinie
27. Dr Krzysztof Żuk, UMCS Lublin
28. Dr hab. Helena Żukowska, prof. KUL, KUL Lublin

KOMISJA HISTORYCZNA

(powstała 18.10.2002, inicjator i pierwszy przewodniczący prof. Jan Ziółek)

1. Prof. dr hab. Eugeniusz Niebelski, (Przewodniczący Komisji), KUL Lublin

2. Dr hab. Dariusz Słapek, prof. UMCS, (Wiceprzewodniczący Komisji)
3. Dr hab. Anna Barańska prof. KUL, (Sekretarz Komisji), KUL
4. Ks. dr hab. Grzegorz Bujak, KUL
5. Dr hab. Mirosław Filipowicz, prof. KUL, KUL Lublin
6. Dr hab. Andrzej Gil, prof. KUL, KUL Lublin
7. Prof. dr hab. Henryk Gmiterek, UMCS Lublin
8. Prof. dr hab. Grzegorz Jawor, prof. UMCS, UMCS Lublin
9. Dr hab. Piotr Kochanek, prof. KUL, KUL UMCS
10. Dr hab. Mariusz Korzeniowski, prof. UMCS, UMCS Lublin
11. Dr hab. Waldemar Kozyra, prof. UMCS, UMCS Lublin
12. Dr hab. Paweł Kras, prof. KUL, KUL Lublin
13. Prof. dr hab. Lechosław Lameński, KUL Lublin
14. Prof. dr hab. Jan Lewandowski, UMCS Lublin
15. Dr hab. Robert Litwiński, prof. UMCS, UMCS Lublin
16. Dr hab. Hubert Łaskiewicz, prof. KUL, KUL Lublin
17. Dr hab. Janusz Łossowski, prof. UMCS, UMCS Lublin
18. Dr hab. Witold Matwiejczyk, prof. KUL
19. Prof. dr hab. Marek Mądzik, UMCS Lublin
20. Ks. prof. dr hab. Jerzy Pałucki, prof. KUL, KUL Lublin
21. Dr hab. Tomasz Panfil, prof. KUL, KUL Lublin
22. Dr hab. Andrzej Pleszczyński, prof. UMCS, UMCS Lublin
23. Prof. dr hab. Jan Pomorski, UMCS Lublin
24. O. dr hab. Roland Prejs, prof. KUL, KUL Lublin
25. Dr hab. Jan Ptak, prof. KUL, KUL Lublin
26. Dr hab. Krzysztof Skupieński, prof. UMCS, UMCS Lublin
27. Dr hab. Anna Sochacka, prof. UMCS, UMCS Lublin
28. Dr hab. Andrzej Stępnik, prof. UMCS, UMCS Lublin
29. Dr hab. Bogumił Szady, prof. KUL, KUL Lublin
30. Prof. dr hab. Ryszard Szczygieł, UMCS Lublin
31. Ks. prof. dr hab. Mariusz Szram, KUL Lublin
32. Prof. dr hab. Wiesław Śladkowski, UMCS Lublin
33. Dr hab. Cezary Taracha, prof. KUL, KUL Lublin
34. Ks. prof. dr hab. Jan Walkusz, KUL Lublin
35. Prof. dr hab. Małgorzata Willaume, UMCS Lublin
36. Dr hab. Rafał Wnuk, prof. KUL, KUL Lublin
37. Dr hab. Leszek Wojciechowski, prof. KUL, KUL Lublin
38. Dr hab. Marek Woźniak, prof. UMCS, UMCS Lublin
39. Prof. dr hab. Janusz Wrona, UMCS Lublin
40. Prof. dr hab. Zbigniew Zaporowski, UMCS Lublin
41. Dr hab. Konrad Zieliński, prof. UMCS, UMCS Lublin
42. Dr hab. Ewa Ziółtek, KUL Lublin

Członkowie zagraniczni:

1. Prof. Idesbald Goddevis, University of Leuven, Belgia
2. Prof. Marfa Browczenko, Rosyjski Państwowy Uniwersytet Rolnictwa w Moskwie, Rosja

KOMISJA BUDOWY I EKSPLOATACJI MASZYN, ELEKTROTECHNIKI, BUDOWNICTWA

(powstała 30.01.2003, inicjator i pierwszy przewodniczący prof. Jerzy Weroński)

1. Prof. dr hab. inż. Piotr Tarkowski (Przewodniczący Komisji), PL Lublin
2. Dr hab. inż. Tomasz Klepka, prof. PL (Przewodniczący Sekcji Budowy Maszyn), PL Lublin
3. Dr hab. inż. Rafał Longwic, prof. PL (Przewodniczący Sekcji Eksploatacji Maszyn), PL Lublin
4. Prof. dr hab. inż. Tadeusz Janowski (Przewodniczący Sekcji Elektrotechniki), PL Lublin
5. Prof. dr hab. inż. Tomasz Sadowski (Przewodniczący Sekcji Budownictwa), PL Lublin
6. Dr hab. inż. Jarosław Pytka, prof. PL (Sekretarz Komisji), PL Lublin
7. Prof. dr hab. inż. Zbigniew Baczyński, PL Lublin
8. Dr hab. inż. Piotr Budzyński, prof. PL, PL Lublin
9. Dr hab. inż. Jacek Czarnigowski, prof. PL, PL Lublin
10. Dr hab. inż. Tadeusz Ciężak, prof. PL, PL Lublin
11. Dr hab. inż. Jacek Hunicz, prof. PL, PL Lublin
12. Prof. dr hab. inż. Józef Jonak, PL Lublin
13. Dr hab. inż. Jan Kolano, prof. PL, PL Lublin
14. Prof. dr hab. inż. Henryk Komsta, PL Lublin
15. Dr hab. inż. Grzegorz Koralewski, WSOSP Lublin
16. Prof. dr hab. inż. Józef Kuczmaszewski, PL Lublin
17. Dr hab. inż. Jan Kukielka, prof. PL, PL Lublin
18. Dr hab. inż. Jerzy Lipski, prof. PL, PL Lublin
19. Prof. dr hab. inż. Andrzej Niewczas, WSEI Lublin
20. Prof. dr hab. inż. Marek Opielak, PL Lublin
21. Prof. dr hab. inż. Zbigniew Pater, PL Lublin
22. Prof. dr hab. inż. Tadeusz Pełczyński, PL Lublin
23. Prof. dr hab. inż. Stanisław Płaska, PL Lublin
24. Dr hab. inż. Magdalena Rzemieniak, prof. PL, PL Lublin
25. Prof. dr hab. inż. Janusz Sikora, PL Lublin
26. Prof. dr hab. inż. Robert Sikora, PL Lublin
27. Prof. dr hab. inż. Marek Stabrowski, PWa Warszawa
28. Prof. dr hab. inż. Henryka D. Stryczewska, PL Lublin

29. Prof. dr hab. Barbara Surowska, PL Lublin
30. Prof. dr inż. Kazimierz Szabelski, PL Lublin
31. Dr hab. inż. Bogusław Szmygin, prof. PL, PL Lublin
32. Prof. dr hab. inż. Antoni Świć, PL Lublin
33. Prof. dr hab. inż. Andrzej Wac-Włodarczyk, PL Lublin
34. Prof. dr hab. inż. Jerzy Warmiński, PL Lublin
35. Prof. dr hab. inż. Mirosław Wendeker, PL Lublin
36. Prof. dr hab. inż. Waldemar Wójcik, PL Lublin
37. Dr hab. inż. Kazimierz Zaleski, prof. PL, PL Lublin

KOMISJA NAUK MEDYCZNYCH

(powstała 30.01.2003, inicjator i pierwszy przewodniczący prof. Tomasz Trojanowski)

1. Dr hab. n. med. Janusz Kocki (Przewodniczący Komisji), prof. UM, UM Lublin
2. Dr Marcin Feldo, UM w Lublinie, (Sekretarz Sekcji Komisji)
3. Dr hab. n. med. Iwona Beń-Skowronek, UM Lublin
4. Dr hab. n. med. Maria Cioch, UM Lublin
5. Dr n. med. Piotr Czuczwar, UM Lublin
6. Dr hab. n. med. Mirosław Czuczwar, UM Lublin
7. Prof. dr hab. n. med. Stanisław J. Czuczwar, UM Lublin
8. Prof. dr hab. n. med. Anna Dmoszyńska, UM Lublin
9. Prof. dr hab. n. med. Andrzej Drop, UM Lublin
10. Prof. dr hab. n. med. Wanda Furmaga-Jabłońska, UM Lublin
11. Prof. dr hab. n. med. Mirosław Jabłoński, UM Lublin
12. Dr hab. n. med. Andrzej Jaroszyński, UM Lublin
13. Dr hab. n. med. Grzegorz Kandzierski, UM Lublin
14. Prof. dr hab. n. med. Tomasz Karski, UM Lublin
15. Dr hab. n. med. Tomasz Kocki, UM Lublin
16. Dr hab. n. med. Elżbieta Korobowicz, UM Lublin
17. Prof. dr hab. n. med. Jan Kotarski, UM Lublin
18. Prof. dr hab. n. med. Jerzy Kowalczyk, UM Lublin
19. Dr hab. n. med. Witold Krupski, UM Lublin
20. Prof. dr hab. n. med. Andrzej Książek, UM Lublin
21. Prof. dr hab. n. med. Ryszard Maciejewski, UM Lublin
22. Dr hab. n. med. Beata Matyjaszek-Matuszek, UM Lublin
23. Prof. dr hab. Janusz Milanowski, UM Lublin
24. Prof. dr hab. n. med. Jan Oleszczuk, UM Lublin
25. Prof. dr hab. n. med. Agnieszka Pedrycz-Wieczorska, UM Lublin
26. Prof. dr hab. n. med. Jacek Roliński, UM Lublin
27. Prof. dr hab. n. med. Małgorzata Szczerbo-Trojanowska, UM Lublin

28. Prof. dr hab. n. med. Leszek Szewczyk, UM Lublin
29. Dr hab. n. med. Piotr Trojanowski, UM Lublin
30. Dr hab. n. med. Agnieszka Trojanowska, UM Lublin
31. Prof. dr hab. n. med. Tomasz Trojanowski, UM Lublin, czł. rzecz. PAN
32. Prof. dr hab. n. med. Grzegorz Wallner, UM Lublin
33. Prof. dr hab. n. med. Marian Wielosz, UM Lublin

Sekcja - Medycyny Wsi

34. Prof. dr hab. Jerzy Zagórski (Wiceprzewodniczący Komisji, Przewodniczący Sekcji Medycyny WSI), IMW Lublin
35. Prof. dr hab. Wojciech Sodolski (Wiceprzewodniczący sekcji), IMW Lublin
36. Dr Stanisław Lachowski (Sekretarz sekcji), IMW Lublin
37. Prof. dr hab. Tadeusz Baum, PL Lublin
38. Dr Franciszek Bujak, IMW Lublin
39. Prof. dr. hab. Jacek Dutkiewicz, IMW Lublin
40. Prof. dr hab. Zdzisław Gliński, UP Lublin
41. Dr hab. med. Mirosław J. Jarosz, prof. WSEI, IMW Lublin
42. Dr hab. Irena Dorota Karwat, prof. UM, UM Lublin
43. Prof. dr hab. med. Jarogniew Łuszczki, IMW Lublin
44. Prof. dr. hab. Elżbieta Weryszko - Chmielewska, UP Lublin

Sekcja - Nauk Farmaceutycznych

45. Dr hab. Anna Bogucka-Kocka, UM Lublin, Przewodnicząca Sekcji Nauk Farmaceutycznych
46. Prof. dr hab. n. farm. Grażyna Biała, UM Lublin
47. Prof. dr hab. Grażyna Ginalska, UM Lublin
48. Prof. dr hab. n. farm. Kazimierz Główniak, UM Lublin
49. Prof. dr hab. n. farm. Anna Gumieniczek, UM Lublin
50. Prof. dr hab. Krzysztof Jóźwiak, UM Lublin
51. Prof. dr hab. Ryszard Kocjan, UM Lublin
52. Prof. dr hab. n. farm. Łukasz Komsta, UM Lublin (sekretarz Sekcji)
53. Prof. dr hab. n. farm. Jolanta Kotlińska, UM Lublin
54. Prof. dr hab. n. farm. Anna Malm, UM Lublin
55. Prof. dr hab. n. farm. Dariusz Matosiuk, UM Lublin
56. Dr hab. Renata Nurzyńska- Wierdak, prof. nadzw. UP, UP Lublin
57. Prof. dr hab. n. farm. Janusz Solski, UM Lublin
58. Dr hab. n. farm. Ireneusz Sowa, UM Lublin
59. Prof. dr hab. Monika Waksmundzka-Hajnos, UM Lublin
60. Dr hab. n. farm. Magdalena Wójciak-Kosior, UM Lublin

Sekcja - Psychologii Klinicznej i Edukacji Zdrowotnej

61. Dr hab. Małgorzata Latoch-Zielińska, (Przewodnicząca sekcji) UMCS Lublin
62. Dr Jacek Bogucki, WWSH Warszawa, (Sekretarz sekcji)
63. Prof. dr hab. Teresa Kulik, UM Lublin

64. Dr hab. prof. nadzw. Grażyna E. Kwiatkowska, KUL
65. Prof. dr hab. Marta Makara-Studzińska, UM w Lublinie
66. Dr hab. Iwona Morawska, UMCS Lublin
67. Dr hab. prof. nadzw. Iwona Aneta Niewiadomska, KUL
68. Dr hab. Jolanta Panasiuk, UMCS Lublin
69. Dr hab. Beata Pawłowska, UM Lublin
70. Prof. dr hab. n. hum. Stanisława Steuden, KUL
71. Dr hab. psych. Wioletta Tuszyńska-Bogucka, WSEI Lublin
72. Prof. dr hab. Irena Wrońska, UM Lublin

Członkowie zagraniczni:

1. Prof. dr hab. n. med. Hayane Akopyan, Instytut Patologii Dziedzicznej UAN, Lwów, Ukraina
2. Dr n. med. Olga Antoniv, Uniwersytet Medyczny, Lwów, Ukraina
3. Prof. Natalia Bal, Białoruski Uniwersytet Pedagogiczny im. M. Tanka, Mińsk, Białoruś
4. Prof. Lyudmyla Bobyрева, Ukraińska Medyczna Akademia Stomatologiczna, Połtawa, Ukraina
5. Prof. dr hab. Olha Demydiak, Uniwersytet Medyczny Lwów, Ukraina.
6. Prof. dr hab. Walentyn Capko, Instytut Medycyny Pracy w Kijowie, Ukraina
7. Dr Volodymyr Chayka, Uniwersytet Pedagogiczny, Tarnopol, Ukraina
8. Prof. dr hab. Olha Demydiak, Uniwersytet Medyczny, Lwów, Ukraina
9. Tatyana Devyatkina, Ukraińska Medyczna Akademia Stomatologiczna, Połtawa, Ukraina
10. Prof. dr hab. Lyudmyla Fedorovych, Uniwersytet Psychologiczno-Pedagogiczny w Poławie, Ukraina
11. Prof. dr Reginald Gorczynski, Uniwersytet w Toronto, Kanada
12. Dr Marcin T. Górniewicz, East Tennessee Children's Hospital, Knoxville, USA
13. Prof. Viktor Kaliagin, Uniwersytet Pedagogiczny, Saint-Petersburg, Rosja
14. Dr hab. n. med. Nadiya Helner, Instytut Patologii Dziedzicznej UAN, Lwów, Ukraina
15. Prof. dr hab. n. med. Oleh Roman Hnateyko, Instytut Patologii Dziedzicznej UAN, Lwów, Ukraina
16. Dr Nataliya Huleyuk, Instytut Patologii Dziedzicznej UAN, Lwów, Ukraina
17. Dr n. med. Nataliya Kech, Instytut Patologii Dziedzicznej Ukraińskiej Akademii Nauk, Lwów, Ukraina
18. Vadim K?bulch?nk?, Pedagogiczna Ukraińska Akademia Nauk, Kijów, Ukraina
19. Dr Iryna Kovaliv, Instytut Patologii Dziedzicznej UAN, Lwów, Ukraina
20. Dr n. med. Solomiia Kozachok, Uniwersytet Medyczny, Lwów, Ukraina

21. Dr Katerina Krut'ya, Uniwersytet Pedagogiczny, Zaporozhe, Ukraina
22. Prof. Tamara Kuznetsova, Instytut Fizjologiczny im. I.P. Pawłowa, Saint-Petersburg, Rosja
23. Dr Lyudmyla Lototska-Volkova, Instytut Patologii Dziedzicznej UAN, Lwów, Ukraina
24. Dr Oksana Lototska-Savchak, Instytut Patologii Dziedzicznej UAN, Lwów, Ukraina
25. Dr n. med. Yuliya Lutsenko, Uniwersytet Medyczny, Lwów, Ukraina
26. Dr n. med. Roman Lysiuk, Uniwersytet Medyczny, Lwów, Ukraina
27. Dr Halyna Makukh, Instytut Patologii Dziedzicznej UAN, Lwów, Ukraina
28. Prof. dr hab. Svitlana Marchyschyn, Uniwersytet Medyczny, Lwów, Ukraina
29. Dr n. med. Nataliya Markevych, Instytut Patologii Dziedzicznej UAN, Lwów, Ukraina
30. Prof. Iryna Omelchenko, Pedagogiczna Ukraińska Akademia Nauk, Kijów, Ukraina
31. Dr n. med. Zoryana Osadchuk, Instytut Patologii Dziedzicznej Ukraińskiej Akademii Nauk, Lwów, Ukraina
32. Tatyana Ovchinnikova, Narodowy Uniwersytet im. A. S. Puszkina, Saint-Petersburg, Rosja
33. Prof. dr hab. Oleh Pinyazhko, Uniwersytet Medyczny, Lwów, Ukraina
34. Dr Adolfo Rivero-Müller, Institute of Biomedicine, University of Turku, Finlandia
35. Dr Yevheniya Sharhorodska, Instytut Patologii Dziedzicznej UAN, Lwów, Ukraina
36. Dr Vira Shuvarska, Instytut Patologii Dziedzicznej UAN, Lwów, Ukraina
37. Prof. Igor Skrypnyk, Ukraińska Medyczna Akademia Stomatologiczna, Połtawa, Ukraina
38. Dr Oresta Terpylyak, Instytut Patologii Dziedzicznej UAN, Lwów, Ukraina
39. Prof. dr Zivoslav Tesic, Uniwersytet w Belgradzie, Serbia
40. Prof. Przemko Tylzanowski, University of Leuven, Belgia
41. Dr Marta Tyrkus, Instytut Patologii Dziedzicznej UAN, Lwów, Ukraina
42. Prof. Lyudmila Vesnina, Ukraińska Medyczna Akademia Stomatologiczna, Połtawa, Ukraina
43. Prof. dr hab. Nataliya Vorobets, Uniwersytet Medyczny, Lwów, Ukraina
44. Prof. dr Jean-Luc Wolfender, Uniwersytet w Genewie, Szwajcaria
45. Dr n. med. Oksana Yezerska, Uniwersytet Medyczny, Lwów, Ukraina
46. Dr hab. Danuta Zastawna, Instytut Patologii Dziedzicznej UAN, Lwów, Ukraina
47. Dr n. med. Marta Zastshyzhna, Uniwersytet Medyczny, Lwów, Ukraina
48. Prof. dr Christian Zidorn, Uniwersytet Leopolda-Franzens'a, Innsbruck, Austria

KOMISJA PRAWNICZA

(powstała 30.01.2003, inicjator i pierwszy przewodniczący prof. Mieczysław Sawczuk)

1. Ks. prof. dr hab. Józef Krukowski (Przewodniczący Komisji), KUL Lublin
2. Prof. dr hab. Lech Antonowicz, (Wiceprzewodniczący Komisji), UMCS Lublin
3. Ks. dr hab. Mirosław Sitarz, (Wiceprzewodniczący Komisji), prof. KUL, KUL Lublin
4. Dr Juliusz Petraniuk, (Sekretarz Komisji), KUL Lublin
5. Mgr Paweł Strzelec, (Sekretarz Komisji), UMCS Lublin
6. O. prof. dr hab. Wiesław Bar, KUL Lublin
7. Prof. dr hab. Tadeusz Bojarski, UMCS Lublin
8. Dr Grzegorz Borkowski, Krajowa Rada Sądownictwa
9. Prof. dr hab. Waldemar Bednaruk, KUL Lublin
10. Prof. dr hab. Henryk Cioch, UMCS Lublin
11. Ks. prof. dr hab. Antoni Dębiński, KUL Lublin
12. Dr hab. Lech Dubel, prof. UMCS, UMCS Lublin
13. Prof. dr hab. Dariusz Dudek, prof. KUL, KUL Lublin
14. Dr hab. Katarzyna Dudka, prof. UMCS Lublin
15. Abp. dr hab. Andrzej Dzięga, prof. KUL, KUL Lublin
16. Ks. dr hab. Sławomir Fundowicz, prof. KUL, KUL Lublin
17. Dr Wojciech Graliński UMCS Lublin
18. Prof. dr hab. Mirosław Granat, UKSW Warszawa
19. Dr hab. Beata Jeżyńska, UMCS Lublin
20. Dr Marcin Konarski, Wyższa Szkoła Menedżerska w Warszawie
21. Prof. dr hab. Andrzej Kidyba, UMCS Lublin
22. Prof. dr hab. Marek Kuryłowicz, UMCS Lublin
23. Dr hab. Teresa Liszcz, prof. UMCS, UMCS Lublin
24. Bp. dr hab. Artur Miziński, KUL Lublin
25. Ks. prof. dr hab. Artur Mezglewski, UO w Opolu
26. Dr hab. Janusz Nicyporuk, prof. UMCS, UMCS Lublin
27. Dr hab. Ireneusz Nowikowski, prof. UMCS Lublin
28. Ks. prof. dr hab. Henryk Misztal, KUL Lublin
29. Dr Jan Mojak UMCS Lublin
30. Dr hab. Ryszard Mojak, prof. UMCS
31. Ks. dr hab. Krzysztof Orzeszyna, prof. KUL, KUL Lublin
32. Prof. dr hab. Piotr Pogonowski
33. Prof. dr hab. Alicja Pomorska, UMCS Lublin
34. Dr hab. Jadwiga Potrzeszcz, KUL Lublin
35. Prof. dr hab. Anna Przyborowska-Klimczak
36. Dr Agnieszka Romanko, KUL Lublin

37. Prok. Magdalena Samodulska, Prokuratura Rejonowa w Chełmie
38. Prof. dr hab. Edward Skrętowicz, UMCS Lublin
39. Prof. dr hab. Wiesław Skrzydło, UMCS Lublin
40. Prof. dr hab. Ryszard Skubisz, UMCS Lublin
41. Dr Anna Słowikowska, KUL Lublin
42. Dr hab. Paweł Smoleń, prof. KUL, KUL Lublin
43. Dr hab. Paweł Sobczyk, UKSW, Warszawa
44. Ks. dr hab. Piotr Stanisław, prof. KUL, KUL Lublin
45. Dr hab. Jerzy Stelmasiak, prof. UMCS, UMCS Lublin
46. Prof. dr hab. Jan Szreniawski, UMCS Lublin
47. Prof. dr hab. Roman Tokarczyk, UMCS Lublin
48. Dr hab. Hanna Witczak, KUL Lublin
49. Prof. dr hab. Władysław Witczak, KUL Lublin
50. Prof. dr hab. Wanda Wójtowicz, UMCS Lublin
51. Prof. dr hab. Andrzej Wróbel, UMCS Lublin
52. Dr hab. Mieczysław Żołnierczuk, prof. WSAiZ, WSAiZ Przemysł

Członkowie zagraniczni:

1. Prof. Georges Bolard, Professeur a la Faculté de Droit de Dijon, France
2. Prof. Federico Carpi, President of the International Association of Procedural Law, Italy
3. Prof. Alphonso Kohl, L'Universite de Liege, Belgia
4. Prof. S. J. Fursa, Kijowski Uniwersytet Narodowy im. Tarasa Szewczenki, Ukraina
5. Prof. Nicola Picardi, Uniwersytet „La Sapienza”, Włochy
6. Prof. dr. dr. h. c. Marcel Storme, Honorary President of the International Association of Procedural Law, Belgia
7. Prof. dr h.c. Francesco Coccopalmerio - Przewodniczący Papieskiej Rady Tekstów Prawnych w Watykanie
8. Kard. prof. dr h.c. Zenon Grocholewski - Prefekt Kongregacji Edukacji Katolickiej w Watykanie

KOMISJA NAUK NIELINIOWYCH

(powstała 6.01.2004, inicjator i pierwszy przewodniczący prof. Kazimierz Szabelski)

1. Doc. dr hab. med. Marcin Szymański (Przewodniczący Komisji), UM Lublin
2. Dr hab. inż. Jerzy Warmiński, prof. PL (Wiceprzewodniczący Komisji), PL Lublin
3. Dr n. med. Marek Zadrożniak (Sekretarz Komisji), UM Lublin

4. Dr inż. Marcin Bocheński, PL Lublin
5. Dr inż. Marek Borowiec, PL Lublin
6. Prof. dr hab. Jan Gliński, czł. rzecz. PAN, IA PAN Lublin
7. Prof. dr hab. Wiesław Gołąbek, UM Lublin
8. Prof. dr hab. Józef Horabik, IA PAN Lublin
9. Dr hab. inż. Wojciech Jarzyna, prof. PL, PL Lublin
10. Prof. dr hab. inż. Józef Jonak, PL Lublin
11. Doc. dr hab. n. med. Hanna Karakuła, UM Lublin
12. Lek med. Wacław Karakuła, Oddział Chirurgii Naczyniowej i Angiologii -
Klinika Chirurgii Naczyń i Angiologii, Staszica 11, Lublin
13. Dr inż. Tomasz Kamir, PL Lublin
14. Dr inż. Krzysztof Kęcik, PL Lublin
15. Dr inż. Janusz Kisiel, PL Lublin
16. Dr inż. Jarosław Latański, PL Lublin
17. Prof. dr hab. Grzegorz Litak, prof. PL, PL Lublin
18. Dr inż. Andrzej Mitura, PL Lublin
19. Prof. dr hab. n. med. Kamal Morshed, UM Lublin
20. Dr inż. Konrad Pylak, PL Lublin
21. Dr hab. inż. Rafał Rusinek, prof. PL, PL Lublin
22. Prof. dr hab. inż. Tomasz Sadowski, PL Lublin
23. Dr n. med. Henryk Siwiec, UM Lublin
24. Dr inż. Sylwester Samborski, PL Lublin
25. Prof. dr inż. Kazimierz Szabelski, PL Lublin
26. Dr hab. Paweł Szabelski, prof. UMCS, UMCS Lublin
27. Mgr inż. Zofia Szmit, PL Lublin
28. Dr hab. inż. Andrzej Teter, prof. PL, PL Lublin
29. Prof. dr hab. inż. Andrzej Wac-Włodarczyk, PL Lublin
30. Mgr inż. Andrzej Weremczuk, PL Lublin

Członkowie zagraniczni:

1. Prof. Jose Manoel Balthazar, Rio Claro, Sao Paulo, Brazylia
2. Prof. dr inż. Giuseppe Rega, Università di Roma La Sapienza, Włochy
3. Dr inż. Fotios Georgiades, School of Engineering, Faculty of Science,
University of Lincoln, UK
4. Prof. dr hab. inż. Emil Manoach, Instytut of Mechanics and Biomechanics,
Bulgarian Academy of Sciences, Sofia, Bulgaria

KOMISJA POLITOLOGII I STOSUNKÓW MIĘDZYNARODOWYCH (powstała 6.03.2004, inicjator i pierwszy przewodniczący prof. Ziemowit Pietraś)

1. Prof. dr hab. Marek Pietraś (Przewodniczący Komisji), UMCS Lublin
2. Prof. dr hab. Henryk Chałupeczak, UMCS Lublin
3. Dr hab. Hanna Dumała, UMCS Lublin
4. Dr hab. Iwona Hofman, UMCS Lublin
5. Prof. dr hab. Jan Hudzik, UMCS Lublin
6. Prof. dr hab. Jan Jachymek, UMCS Lublin
7. Prof. dr hab. Władysław Kucharski, UMCS Lublin
8. Prof. dr hab. Ewa Maj, UMCS Lublin
9. Prof. dr hab. Maria Marczevska-Rytko, UMCS Lublin
10. Prof. dr hab. Włodzimierz Mich, UMCS Lublin
11. Prof. dr hab. Stanisław Michałowski, UMCS Lublin
12. Prof. dr hab. Edward Olszewski, UMCS Lublin
13. Dr hab. Waldemar Paruch, UMCS Lublin
14. Dr hab. Agnieszka Pawłowska, UMCS Lublin
15. Prof. dr hab. Marek Żmigrodzki, UMCS Lublin
16. Dr Krzysztof Grabczuk, UMCS Lublin

KOMISJA ARCHITEKTURY, URBANISTYKI I STUDIÓW KRAJO- BRAZOWYCH

(powstała 16.03.2005, inicjatorka prof. Elżbieta Przesmycka)

1. Dr hab. inż. arch. Elżbieta Przesmycka, prof. UP, prof. PWR
(Przewodnicząca Komisji), PW Wrocław, UP Lublin
2. Mgr inż. arch. Halina Landecka (Sekretarz Komisji), Wojewódzki
Konserwator Zabytków, PL Lublin
3. Dr inż. arch. Kamila Boguszewska, UP Lublin
4. Dr inż. arch. Małgorzata Doroz-Turek, Politechnika Świętokrzyska w
Kielcach, Kielce
5. Prof. Mariusz Dąbrowski, PL Lublin
6. Dr hab. Marek Dąbski, prof. UP, UP Lublin
7. Prof. dr hab. inż. Jerzy Hetman, UP Lublin
8. Dr inż. arch. Bartłomiej Kwiatkowski, PL Lublin
9. Dr Ewa Miłkowska, WSPA Lublin
10. Dr inż. arch. kraj. Katarzyna Pałubska, UP Lublin
11. Dr hab. Krystyna Pudelska, prof. UP, UP Lublin
12. Dr inż. arch. Natalia Przesmycka, PL Lublin
13. Dr inż. arch. kraj. Mirosława Sieroszevska, UP Lublin
14. Prof. dr hab. inż. Anna Sobotka, AGH Kraków

15. Dr inż. Małgorzata Sosnowska, UP Lublin
16. Dr inż. arch. Bolesław Stelmach, WSPA Lublin

Członkowie zagraniczni:

1. Prof. arch. Jurij Kryworuczko, Lwów, Ukraina
2. Dr. Eng. Architect Bo Larson, Lund, Szwecja
3. Prof. arch. Halina Petryszyn, Lwów, Ukraina
4. Prof. Olga Mykhaylyshyn, Równe, Ukraina
5. Prof. Ryczkow, Równe, Ukraina
6. Prof. Mykoła Bevz, Lwów, Ukraina
7. Prof. Smolenska, Charków, Ukraina
8. Dr Larysa Polishchuk, Ivanofrankowsk, Ukraina

KOMISJA TEOLOGII

(powstała 1.12.2006, inicjator i pierwszy przewodniczący ks. prof. Marian Rusecki)

1. Ks. dr hab. Krzysztof Kaucha, prof. KUL, (Przewodniczący Komisji)
2. Ks. dr hab. Jacenty Mastej, (Wiceprzewodniczący Komisji),
3. Dr hab. Krzysztof Mielcarek, prof. KUL, (Sekretarz Komisji)
4. Ks. dr hab. Włodzimierz Bielak, KUL Lublin
5. Ks. dr hab. Marek Chmielewski, prof. KUL, KUL Lublin
6. Bp prof. dr hab. Andrzej Czaja, prof. KUL, KUL Lublin
7. O. prof. dr hab. Andrzej Derdziuk, KUL Lublin
8. Ks. prof. dr hab. Franciszek Drączkowski, KUL Lublin
9. Ks. prof. dr hab. Stanisław Dyk, KUL Lublin
10. Ks. prof. dr hab. Władysław Głowa, KUL Lublin
11. Dr hab. Leonard Górka, prof. KUL, KUL Lublin
12. Ks. prof. dr hab. Krzysztof Gód, KUL Lublin
13. Ks. prof. dr hab. Wacław Hryniewicz, KUL Lublin
14. Ks. dr hab. Marek Jagodziński, KUL Lublin
15. Ks. dr hab. Krzysztof Jeżyna, prof. KUL, KUL Lublin
16. Ks. prof. dr hab. Mirosław Kalinowski, KUL Lublin
17. Ks. prof. dr hab. Ryszard Kamiński, KUL Lublin
18. Ks. dr hab. Krystian Kałuża, KUL Lublin
19. Ks. dr hab. Andrzej Kiciński, prof. KUL, KUL Lublin
20. Ks. prof. dr hab. Czesław Krakowiak, KUL Lublin
21. Ks. dr hab. Jerzy Koperek, prof. KUL, KUL Lublin
22. Ks. prof. dr hab. Stanisław Kulpaczyński, KUL Lublin
23. Ks. dr hab. Zdzisław Kupisiński, prof. KUL
24. O. dr hab. Sławomir I. Ledwoń, prof. KUL
25. Ks. dr hab. Dariusz Lipiec, KUL Lublin

26. Ks. dr hab. Jarosław Marczewski, KUL Lublin
27. Ks. prof. dr hab. Jerzy Misiurek, KUL Lublin
28. Ks. prof. dr hab. Antoni Paciorek, KUL Lublin
29. Ks. dr hab. Waldemar Pałęcki, KUL Lublin
30. Ks. prof. dr hab. Jerzy Pałucki, KUL Lublin
31. S. dr hab. Teresa Paszkowska, prof. KUL, KUL Lublin
32. Ks. prof. dr hab. Ireneusz Pawlak, KUL Lublin
33. Ks. dr hab. Andrzej Pietrzak, KUL Lublin
34. Ks. dr hab. Marian Pokrywka, KUL Lublin
35. Ks. dr hab. Jarosław Popławski, prof. KUL, KUL Lublin
36. Ks. dr hab. Wiesław Przygoda, prof. KUL, KUL Lublin
37. Ks. dr hab. Adam Rybicki, prof. KUL, KUL Lublin
38. Ks. dr hab. Piotr Szczur, prof. KUL, KUL Lublin
39. Ks. prof. dr hab. Mariusz Szram, KUL Lublin
40. Ks. dr hab. Stefan Szymik, prof. KUL, KUL Lublin
41. Ks. prof. dr hab. Antoni Tronina, KUL Lublin
42. Ks. dr hab. Jan Walkusz, prof. KUL, KUL Lublin
43. Ks. prof. dr hab. Stanisław Wilk, KUL Lublin
44. Ks. prof. dr hab. Henryk Witczyk, KUL Lublin
45. Ks. dr hab. Mirosław Wróbel, prof. KUL, KUL Lublin
46. Ks. dr hab. Marian Zając, prof. KUL, KUL Lublin
47. Ks. prof. dr hab. Tadeusz Zasępa, KUL Lublin
48. Ks. prof. dr hab. Henryk Zimoń, KUL Lublin

KOMISJA AGROMETEOROLOGII I KLIMATOLOGII STOSOWANEJ

(powstała 1.12.2010, inicjator prof. Józef Kołodziej)

1. Prof. dr hab. Józef Kołodziej, (Przewodniczący Komisji), UP Lublin
2. Prof. dr hab. Michał Kaszewski, (Wiceprzewodniczący Komisji), UMCS Lublin
3. Prof. dr hab. Waldemar Martyn, (Wiceprzewodniczący Komisji) PWSZ Zamość, UP Lublin
4. Dr inż. Henryk Galant, (Sekretarz Komisji), UP Lublin
5. Dr hab. Joanna Bac-Bronowicz, PW Wrocław
6. Prof. dr hab. Małgorzata Czarnecka, ZUT Szczecin
7. Prof. dr hab. Marek Ćwintal, UP Lublin
8. Prof. dr hab. Jan Gliński, czł. rzecz. PAN, IA PAN Lublin
9. Dr hab. Andrzej Doroszewski, IUNG PIB Puławy
10. Prof. dr hab. Tadeusz Górski IUNG-PIB Puławy
11. Dr hab. Krystyna Grabowska, prof. UM-W, UW-M Olsztyn
12. Dr hab. Jan Grabowski, prof. UM-W, UW-M Olsztyn

13. Prof. dr hab. Andrzej Kędziora, Instytut Środowiska Rolniczego i Leśnego PAN w Poznaniu
14. Prof. dr hab. Kazimierz Czesław Kłysik, UŁ Łódź
15. Prof. dr hab. Krzysztof Kowalczyk, UP Lublin
16. Prof. dr hab. Czesław Komiński, ZUT Szczecin
17. Dr Krzysztof Liniewicz, UP Lublin
18. Prof. dr hab. Bożena Michalska, ZUT Szczecin
19. Prof. dr hab. Janusz Miczyński, UR Kraków
20. Prof. dr hab. Tadeusz Niedwied czł. koresp. PAU, UŚ Sosnowiec
21. Dr hab. Marek Nowosad, prof. UMCS, UMCS Lublin
22. Prof. dr hab. Barbara Olechnowicz-Bobrowska, UR Kraków
23. Prof. dr hab. Janusz Paszyński, Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania PAN
24. Prof. dr hab. Marian Rojek, UP Wrocław
25. Dr hab. Andrzej Samborski, prof. PWSZ Zamość, PWSZ Zamość
26. Prof. dr hab. Barbara Sawicka, UP Lublin
27. Prof. dr hab. Tadeusz Zawora, UR Kraków
28. Dr hab. Agnieszka Ziernicka-Wojtaszek, Uniwersytet Rolniczy w Krakowie
29. Dr hab. Elwira Żmudzka, UW Warszawa
30. Prof. dr hab. Andrzej Żyromski, UP Wrocław

Członkowie zagraniczni:

1. Prof. dr hab. Wiktoria A. Batluk, Narodowy Uniwersytet Politechnika Lwowska, Lwów, Ukraina
2. Prof. dr hab. Aleksandr Chołopców, Narodowy Uniwersytet Techniczny w Sewastopolu, Ukraina
3. Doc. dr Stepan Kovalyszyn, Lwowski Narodowy Uniwersytet Rolniczy w Dublanach, Ukraina
4. Prof. dr hab. Volodymyr Kravchuk, członek korespondent Narodowej Akademii Nauk Agronomicznych Ukrainy, Instytut Naukowo-Badawczy Prognozowania i Testowania
5. Techniki Rolniczej dla Rolnictwa im. Leonida Pohoriłego, Ukraina
6. Prof. dr hab. Stepan Miahkota, Lwowski Narodowy Uniwersytet Rolniczy w Dublanach, Ukraina
7. Dr Bogdan Mukha, Narodowy Uniwersytet im. Iwana Franki we Lwowie
8. Prof. dr hab. Oleksandr Naumenko, czł. Ukraińskiej Akademii Nauk Inżynierskich, Narodowy Techniczny Uniwersytet Rolniczy im. Petra Wasilienki w Charkowie, Ukraina
9. Dr ing. Jaroslav Roznovsky, CSc., Dyrektor Czech Hydrometeorological Intitute, Brno, Czechy
10. Prof. ing. Frantisek Spanik, CSc., Slovenska Polnohospodarska

Univerzita, FZKI, Katerdra Biometeorologie a Hydrologie, Nitra,
Słowacja

11. Prof. dr hab. Iwan Szuwar, Lwowski Narodowy Uniwersytet Rolniczy w
Dublanach, Ukraina

KOMISJA ROZWOJU I PROMOCJI OSIĄGNIĘĆ MŁODYCH NA- UKOWCÓW

(powstała 23.11.2016 r., inicjator dr hab. Tomasz Klepka)

1. Dr hab. inż. Tomasz Klepka, prof. PL (Przewodniczący Komisji), PL
Lublin
2. Dr inż. Monika Ostapiuk, (Sekretarz Komisji), PL Lublin
3. Dr hab. inż. Tomasz Bajda, AGH Kraków
4. Dr Marek Bieńko, UP Lublin
5. Dr n. farm. Eliza Blicharska, UM Lublin
6. Dr hab. inż. Gabriel Borowski, PL Lublin
7. Dr hab. inż. Małgorzata Cieślak, IW Łódź
8. Dr hab. inż. Dariusz Czerwiński, PL Lublin
9. Dr hab. inż. Wojciech Franus, PL Lublin
10. Dr hab. inż. Tomasz Garbacz, PL Lublin
11. Dr inż. Tomasz Jachowicz, PL Lublin
12. Dr hab. inż. Sławomir Kocira, UP Lublin
13. Dr Kamila Kollbek, AGH Kraków
14. Dr Aleksandra Kołtun, UMCS Lublin
15. Dr hab. inż. Rafał Longwic, PL Lublin
16. Dr hab. inż. Marek Macko, UKW Bydgoszcz
17. Dr n. med. Bożena Muraczyńska, UM Lublin
18. Dr hab. Agnieszka Nosal-Wiercińska, UMCS Lublin
19. Dr hab. Piotr Nowicki, UAM Poznań
20. Dr hab. inż. Tomasz Oniszczyk, UP Lublin
21. Dr n. med. Paweł Polak, UM Lublin
22. Dr hab. Radosław Radzki, UP Lublin
23. Dr hab. inż. Tomasz Rydzkowski PK Koszalin
24. Dr inż. Bronisław Samujło, PL Lublin
25. Dr hab. Sławomira Skrzypek, UŁ Łódź
26. Dr n. med. Bożena Tarczydło, UM Lublin
27. Dr inż. Aneta Tor-Świstek, PL Lublin
28. Dr hab. Małgorzata Wiśniewska, UMCS Lublin
29. Dr hab. inż. Agnieszka Wójtowicz, UP Lublin
30. Dr inż. Jarosław Zubrzycki, PL Lublin
31. Dr n. med. Katarzyna Zacharczuk, NIZP PZH

WYKAZ PEŁNYCH NAZW PLACÓWEK NAUKOWYCH

AGH Kraków – Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie

CBMiM PAN Łódź – Centrum Badań Molekularnych i Makromolekularnych PAN w Łodzi

CBE PAN – Centrum Badań Ekologicznych PAN

IA PAN Lublin – Instytut Agrofizyki im. B. Dobrzańskiego PAN w Lublinie

IBIB PAN Warszawa – Instytut Biochemii i Biofizyki PAN w Warszawie

IBMER Warszawa – Instytut Budownictwa, Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa

w Warszawie

ICHp Warszawa – Instytut Chemii Przemysłowej w Warszawie

IFPiLM Warszawa – Instytut Fizyki Plazmy i Laserowej Mikrosyntezy w Warszawie

IMP PAN Gdańsk – Instytut Maszyn Przepływowych PAN w Gdańsku

IMW Lublin – Instytut Medycyny Wsi w Lublinie

IS PAN Warszawa – Instytut Sztuki PAN w Warszawie

IUNG – PIB Puławy – Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa - Państwowy Instytut Badawczy w Puławach

KUL Lublin – Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II

OAUJ Kraków – Obserwatorium Astronomiczne Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie

PB Białystok – Politechnika Białostocka

PCz Częstochowa – Politechnika Częstochowska

PIWet – PIB Puławy – Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy

w Puławach

PK Kraków – Politechnika Krakowska

PL Lublin – Politechnika Lubelska

PŁ Łódź – Politechnika Łódzka

PP Poznań – Politechnika Poznańska

PRz Rzeszów – Politechnika Rzeszowska

PS Szczecin – Politechnika Szczecińska

PŚ Kielce – Politechnika Świętokrzyska w Kielcach

PTE Lublin – Polskie Towarzystwo Ekonomiczne w Lublinie

PWa Warszawa – Politechnika Warszawska

PWr Wrocław – Politechnika Wrocławska

SGGW Warszawa – Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie

UMCS Lublin – Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie
UM Lublin – Uniwersytet Medyczny w Lublinie
UP Lublin – Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie
UR Kraków – Uniwersytet Rolniczy w Krakowie im. Hugona Kołłątaja
UP Poznań – Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu
URz Rzeszów – Uniwersytet Rzeszowski
UT Szczecin – Uniwersytet Technologiczny Szczecin
UTP Bydgoszcz – Uniwersytet Techniczno - Przyrodniczy Bydgoszcz
UUK Lwów – Ukraiński Uniwersytet Katolicki we Lwowie
UW Warszawa – Uniwersytet Warszawski
UWM Olsztyn – Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie
WSAiZ Przemyśl – Wyższa Szkoła Administracji i Zarządzania w Przemysłu, Zamiejscowy Wydział Administracyjno-Prawny w Rzeszowie
WSI-E Rzeszów – Wyższa Szkoła Inżynieryjno-Ekonomiczna w Rzeszowie
WSOSP Dęblin – Wyższa Szkoła Oficerska Sił Powietrznych „Szkoła Orląt” w Dęblinie
WSPA Lublin – Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości i Administracji w Lublinie
WSM Warszawa – Wyższa Szkoła Menedżerska w Warszawie
WSS-P Lublin – Wyższa Szkoła Społeczno-Przyrodnicza w Lublinie
ZUT Szczecin – Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie

Liczbowe zestawienie działalności Oddziału w latach 1998-2017

RODZAJ DZIAŁALNOŚCI	ILOŚĆ
Zgromadzenie Ogólne Oddziału	41
Posiedzenia Prezydium Oddziału	62
Konferencje naukowe	121
a. krajowe (2008-2017)	61
b. międzynarodowe (2008-2017)	60
Pozycje wydawnicze Oddziału lub pod patronatem	212
Publikacje członków Oddziału (2008-2017)	661
Ekspertyzy i opinie członków Oddziału (2008-2017)	787

W okresie 20-letniej działalności Oddział, realizując zadania statutowe, został zaakceptowany w środowisku lubelsko – puławskim i według zgodnej opinii przedstawicieli środowiska naukowego i władz lokalnych Lubelszczyzny, spełniał ważną rolę integracyjną, a szyld POLSKA AKADEMIA NAUK dowartościowywał wiele przedsięwzięć i imprez zarówno naukowych, jak i administracyjnych. Oddział nie prowadził własnych badań naukowych, ale przez swoją działalność organizacyjną i promocyjną (Komisje, Fundacja, wydawnictwa, konferencje) odgrywał ważną rolę w polskiej i europejskiej (głównie wschodnioeuropejskiej) nauce, zyskując wyrazy uznania także zagranicą, szczególnie na Ukrainie, przyczyniając się do utworzenia w Kijowie Przedstawicielstwa PAN.

Efekty 20-letniej działalności Oddziału należy w dużej mierze zawdzięczać:

- przychylności Władz Polskiej Akademii Nauk;
- wielkiemu, społecznemu zaangażowaniu kierownictwa naukowego (członków Prezydium i Zarządom Komisji Naukowych Oddziału);
- pracy nielicznego Działu obsługi Oddziału (1 i 2x1/2 etatu).

Pracownicy tego Działu w osobach: Naczelnik Działu Obsługi Oddziału PAN w Lublinie mgr inż. Marek Rozmus i dwoje Specjalistów mgr Iwona Czopska-Gródek i dr Piotr Gliški z wyjątkowym zaangażowaniem uczestniczyli w przygotowaniu i rozliczaniu organizowanych średnio 10 w ciągu roku konferencji międzynarodowych i krajowych, kilkunastu posiedzeń i sesji naukowych działających przy Oddziale 19 Komisji. Duży wkład wnieśli przy wydawaniu każdego roku 8 tomów czasopisma TEKA Komisji, redagowaniu roczników Biuletyn Oddziału i Informatora o placówkach dydaktyczno-naukowych Lubelszczyzny. Wiele czasu wymagało ponadto utrzymywanie bieżących kontaktów z Zarządami Komisji Oddziału, oraz z 43 współpracującymi z Oddziałem placówkami naukowymi regionu i lokalnymi władzami administracyjnymi.

Szczególne podziękowania za owocną współpracę należy wyrazić Rektorom i Władzom Uczelni lubelskich oraz Dyrekcji Instytutu Agrofizyki PAN w Lublinie za istotną pomoc w organizowanych przez Oddział przedsięwzięciach.

Redakcja

15 lat Fundacji Polskiej Akademii Nauk

W dniu 31 marca 2003 roku, z inicjatywy i przy udziale Oddziału PAN w Lublinie, a także współpracy osób prywatnych reprezentujących środowiska naukowe, samorządowe oraz przedsiębiorców, została powołana Fundacja pod nazwą: Fundacja Polskiej Akademii Nauk Oddział w Lublinie „Nauka i Rozwój Lubelszczyzny”.

Podczas posiedzenia założycielskiego Fundatorów, którzy powołali Radę Fundacji wybierając Przewodniczącego, określono i przyjęto następujące cele statutowe Fundacji:

1. Wspieranie działań naukowych, społecznych i gospodarczych związanych z rozwojem nauki i gospodarki.
2. Działalność szkoleniową związaną z krzewieniem postępu naukowo-technicznego i gospodarczego.
3. Wspomaganie działań na rzecz rozwoju nauki, techniki, oświaty i kultury.
4. Udzielanie pomocy środowisku naukowemu, w szczególności wywodzącemu się z regionu lubelskiego, w realizacji zadań w dziedzinie nauki i rozwoju kadry naukowej, dydaktyki i tworzenia nowych, międzyuczelnianych kierunków kształcenia.
5. Propagowanie w kraju i za granicą polskiego dorobku naukowego i gospodarczego oraz twórczego wzbogacania kultury narodowej.
6. Wspieranie działania Oddziału PAN w Lublinie zmierzającego do poprawy bazy materialnej, uzupełniania majątku trwałego oraz pomnażania i uzupełniania wyposażenia.
7. Wspieranie przedsiębiorczości akademickiej oraz innych form aktywności przyczyniających się do rozwoju naukowego, gospodarczego i technologicznego, między innymi poprzez transfer technologii oraz promocja innowacyjności.
8. Promowanie idei integracji europejskiej oraz szeroko rozumianej europejskiej współpracy naukowej i gospodarczej.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 25 kwietnia 2003 Fundacja została wpisana do Rejestru Stowarzyszeń, Innych Organizacji Społecznych i Zawodowych, Fundacji oraz Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej oraz Rejestru Przedsiębiorców w Sądzie Rejonowym w Lublinie w Wydziale Gospodarczym KRS.

Poniżej przedstawiono wybrane obszary działalności Fundacji, niektóre przedsięwzięcia, inicjatywy oraz projekty zrealizowane w okresie obejmującym lata 2003 -2018.

W początkach swojej działalności, Fundacja organizowała konkursy na najlepszą pracę magisterską oraz doktorską wśród studentów i doktorantów lubelskich uczelni wyższych. Spośród nadsyłanych prac, powołana przez Fundację Kapituła Konkursu dokonywała wyboru opracowań zasługujących na szczególne wyróżnienie.

W 2004 roku Fundacja rozpoczęła współpracę z naukowcami z Instytutu Agrofizyki im. Bohdana Dobrzańskiego Polskiej Akademii Nauk oraz ówczesnej Akademii Rolniczej w Lublinie w ramach organizacji cyklicznej konferencji pod hasłem „EKOENERGIA”, tworząc lokalną inicjatywę pod nazwą „Lubelska Rada Ekoenergii”. Coroczne konferencje cieszące się dużym zainteresowaniem w całym kraju, zaowocowały sformalizowaniem inicjatywy w 2008 roku, kiedy to Uchwałą Zarządu Fundacji powołano zakład pod nazwą „Lubelska Rada Ekoenergii Fundacji PAN”.

W 2006 roku Fundacja podjęła pierwszą próbę realizacji zadań w oparciu o środki budżetu Unii Europejskiej, jakim w tym przypadku były środki pochodzące z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego dystrybuowane w ramach programu INTERREG III C „Visualisation of innovation and technology transfer institution”. W ramach projektu wraz z Lubelską Fundacją Rozwoju został wydany pierwszy biuletyn przedstawiający wybrane instytucje województwa lubelskiego, oferujące transfer technologii oraz wsparcie dla przedsiębiorstw wdrażających innowacyjne rozwiązania.

W 2007 roku Fundacja rozpoczęła przygotowania do aktywnego pozyskiwania zewnętrznych źródeł finansowania swojej działalności w kierunku realizacji coraz szerszego zakresu celów statutowych. Współpraca z ekspertami w zakresie środków pochodzących z Funduszy Strukturalnych zaowocowała rozpoczęciem aktywnych działań w ramach kampanii na rzecz efektywnego wykorzystania środków z budżetu przeznaczonych na lata 2007 – 2013. Nawiązano współpracę z samorządem województwa, przedsiębiorcami oraz jednostkami samorządu terytorialnego Lubelszczyzny. Fundacja była organizatorem szeregu otwartych konferencji, spotkań i warsztatów z zakresu pozyskiwania Funduszy Europejskich. W działania Fundacji na rzecz promocji aktywnej integracji europejskiej włączyli się samorządowcy oraz parlamentarzyści krajowi i europejscy. Cykl spotkań zainauguowała uroczystość 50 - lecia podpisania traktatów rzymskich pod nazwą „Unia Europejska - 50 lat razem. Wspólna przeszłość, nadzieje na przyszłość,” której Fundacja była współorganizatorem. Uroczystość uświetnili swą obecnością Eurodeputowani z kilku krajów członkowskich Unii Europejskiej.

W ramach działań na rzecz promocji wykorzystania środków europejskich Fundacja zawarła partnerskie porozumienia między innymi ze Związkiem Prywatnych Przedsiębiorców Lubelszczyzny LEWIATAN, Związkiem Gmin Lubelszczyzny, Towarzystwem Współpracy Europejskiej, Bankiem Zachodnim WBK, Bankiem PKO BP, COMARCH S.A. W spotkaniach konferencyjno-warsztato-

wych uczestniczyła większość wójtów gmin z województwa lubelskiego oraz kilkudziesięciu przedsiębiorców.

Jednocześnie w 2007 roku Fundacja była organizatorem kursów przygotowawczych dla kandydatów na studia na kierunkach związanych z architekturą.

Obserwowane przez władze Fundacji procesy gospodarcze zachodzące w kraju, wzrost znaczenia ekonomiczno - społecznego współpracy sfery nauki z biznesem, procesy integracyjne pomiędzy środowiskiem naukowym i przedsiębiorcami, stały się impulsem do zorganizowania przez Fundację wraz z Kancelarią Prezydenta Miasta Lublin oraz Związkiem Prywatnych Pracodawców Lubelszczyzny LEWIATAN Wielkiej Gali Nauki i Biznesu 2008. Z uwagi na fakt, iż funkcjonowanie sfery nauki i biznesu oparte na wzajemnej współpracy wymaga skutecznego wspomagania legislacyjnego, podczas uroczystości przeprowadzono panel dyskusyjny pt. „Nauka, Biznes, Polityka – jak wyznaczyć wspólny mianownik?” do udziału w którym zaproszono między innymi: Prof. Michała Kleibera – Prezesa Polskiej Akademii Nauk, Dr Henrykę Bochniarz – Prezydent Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych, Prof. Barbarę Kudrycką – Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, oraz Bronisława Komorowskiego – Marszałka Sejmu RP, który objął Galę oficjalnie honorowym patronatem.

Goście Wielkiej Gali Nauki i Biznesu Lublin 2008.

Fot. E. Kaczanowska

Podczas Gali zostały wręczone nagrody Prezesa Oddziału Polskiej Akademii Nauk w Lublinie, prof. Jana Glińskiego dla zespołów naukowych i jednostek badawczych wyróżniających się wybitnymi osiągnięciami w zakresie komercjalizowania wyników badań naukowych.

Wręczenie nagród Prezesa Oddziału PAN.

fot. E. Kaczanowska

W 2008 roku Fundacja rozpoczęła aktywne pozyskiwanie środków pochodzących z Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki. W odpowiedzi na 2 „konkursy pilotażowe” (pierwsze w województwie ogłoszone w ramach perspektywy finansowej 2007 – 2013) Fundacja złożyła 2 projekty, jako wnioski o dofinansowanie przedsięwzięć o charakterze szkoleniowo - doradczym, które w drodze konkursu zostały zakwalifikowane do dofinansowania. W ramach projektów rozpoczęto szkolenia studentów studiów niestacjonarnych z lubelskich uczelni wyższych w zakresie zarządzania sieciami informatycznymi CISCO. Ponadto zrealizowano bloki szkoleniowe dla pracowników lubelskich przedsiębiorstw w grupie wiekowej powyżej 45 roku życia w zakresie nauki języka angielskiego. Szerokie zainteresowanie kursami prowadzonymi przez Fundację sprawiło iż Zarząd rozpoczął starania o kolejne źródła finansowania do realizacji zadań edukacyjnych, szkoleniowych, doradczych dla osób pracujących, poszukujących zatrudnienia, jak również długotrwale bezrobotnych. Grupą docelową szczególnego zainteresowania Fundacji pozostawali bezrobotni absolwenci studiów wyższych.

W celu pomocy studentom stacjonarnym jak i niestacjonarnym oraz doktorantom, Zarząd pozyskał dofinansowanie projektu pod nazwą „Z uczelni do biznesu”. Na przełomie lat 2008 -2009 zorganizowano cykl zajęć grupowych dostarczających wiedzę z zakresu sposobu zakładania oraz prowadzenia działalności gospodarczej o charakterze *spin off* oraz *spin out*. Uczestnicy posiadli wiedzę z zakresu prawa podatkowego, prawa własności intelektualnej, tworzenia biznes planów dla swoich przedsięwzięć oraz kreślenia strategii rozwoju przedsiębiorstwa z wykorzystaniem wiedzy zdobytej w trakcie studiów.

W 2009 roku, w związku z budową portu lotniczego w Świdniku oraz rozpoczętymi przygotowaniem do organizacji w Polsce Mistrzostw Europy w piłce nożnej, Zarząd Fundacji podjął działania zmierzające do pozyskania środków finansowych na przeprowadzenie badań dotyczących gospodarczego znaczenia powstania portu lotniczego oraz organizacji mistrzostw Europy w piłce nożnej „EURO 2012” dla przedsiębiorstw regionu lubelskiego, w kontekście rynku pracy. Badania przeprowadzono na próbie 400 przedsiębiorstw metodą CATI oraz IDI. Raport z badań został opublikowany w formie książkowej oraz elektronicznej i upowszechniony na terenie województwa lubelskiego. W latach 2009-2013 realizowano szereg projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego dotyczących podnoszenia kwalifikacji zawodowych pracowników przedsiębiorstw, wspierania osób poszukujących zatrudnienia oraz znajdujących się w trudnej sytuacji zawodowej (na przykład w trakcie wypowiedzenia stosunku pracy). Zakres wsparcia udzielanego beneficjentom projektu był zróżnicowany pod względem metodycznym i rodzajowym w zależności od wieku, statusu zawodowego oraz indywidualnych potrzeb uczestnika. Udzielana pomoc obejmowała przede wszystkim: szkolenia zawodowe, poradnictwo zawodowe, szkolenia uzupełniające i podnoszące kwalifikacje, szkolenia certyfikowane nadające konkretne uprawnienia zawodowe, finansowanie egzaminów państwowych w przedmiocie zawodu, kreowanie ścieżek kariery wraz z indywidualnym planem działań dla poszczególnych osób.

We wskazanym okresie aktywność Fundacji została poszerzona o poszukiwanie metod aktywizacji edukacyjnej w formie zajęć dodatkowych, będących uzupełnieniem podstawowych programów nauczania w systemie oświaty. Wspólnie z Narodowym Bankiem Polskim opracowano serię wykładów i prelekcji dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych z zakresu podnoszenia świadomości o procesach ekonomicznych zachodzących w gospodarce, metodach oszczędzania środków pieniężnych, czy historii pieniądza. Podstawową wiedzę ekonomiczną przekazano ponad 2500 uczniom z terenu województwa lubelskiego.

Zainteresowanie systemem edukacji doprowadziło do opracowania w 2012 roku innowacyjnego projektu mającego na celu wypracowanie efektywnego modelu współpracy szkół zawodowych z pracodawcami. Projekt nosił nazwę Lubelskie Ramy Kwalifikacji Zawodowych i odpowiadał na potrzeby szybkiej adaptacji procesów kształcenia w szkołach zawodowych do dynamicznie zmieniającej się sytuacji na rynku pracy. Pomysłem interdyscyplinarnego zespołu naukowego Fundacji był system informatyczny pod nazwą e-Barometr. e-Barometr jest e-platformą współpracy placówek kształcenia zawodowego z pracodawcami i badania jej skuteczności na podstawie programu komputerowego służącego do: monitorowania losów absolwentów; sieciowania uczniów szkół zawodowych chcących odbyć praktykę u potencjalnego pracodawcy; corocznej aktualizacji zapotrzebowania przedsiębiorców na zawody i specjalności w skali lokalnej, przyjętej przez gminę lub powiat; badania jakości współpracy zasadniczych szkół zawodowych z pracodawcami.

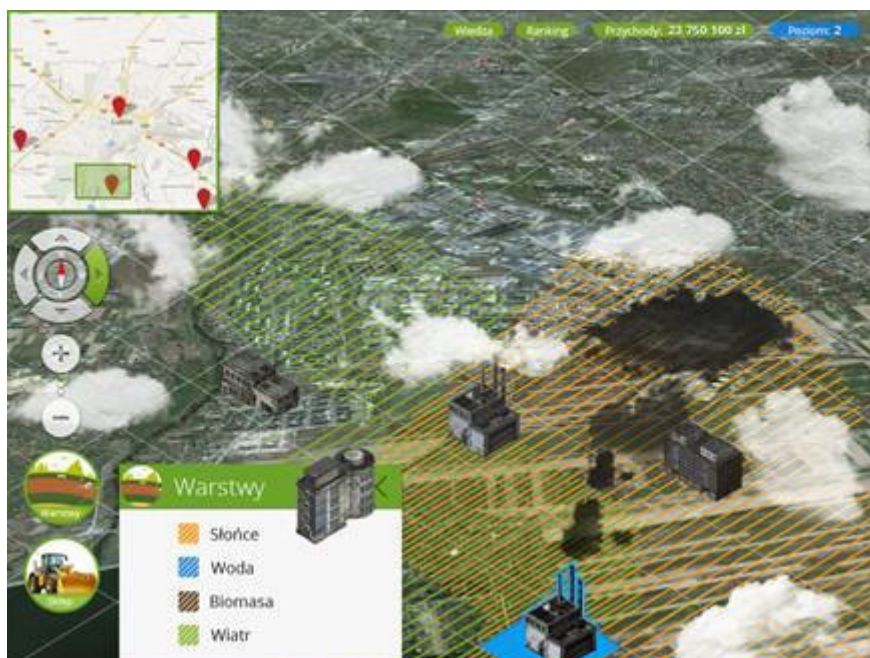
Dodatkowe wsparcie szkół stanowi „Podręcznik metodologii partnerskiego programu rozwojowego szkoły zawodowej we współpracy z pracodawcami” wskazujący na schemat tworzenia programu rozwojowego szkoły we współpracy z pracodawcami, zawierający także praktyczne wskazówki zaangażowania pracodawców w kształcenie zawodowe. Uzupełnieniem jest Regionalny Program Kształcenia Zawodowego zawierający rekomendacje dotyczące zasad praktycznej nauki zawodu w kontekście wyników badań określających uwarunkowania współpracy szkół i pracodawców przeprowadzonych na próbie losowej 1361 przedsiębiorców, 1098 uczniów oraz 119 nauczycieli z województwa lubelskiego. Rekomendacje opracowano dla 5 kluczowych zawodów (tj. monter zabudowy i robót wykończeniowych w budownictwie; kucharz; monter sieci instalacji i urządzeń sanitarnych; mechanik pojazdów samochodowych; monter sieci i urządzeń telekomunikacyjnych) w kontekście strategicznych trendów rozwoju województwa lubelskiego. Podręcznik uwzględnia zdefiniowane przez pracodawców rekomendacje (m.in. jak rozszerzać podstawę programową MEN zgodnie z oczekiwaniami pracodawców), dzięki czemu stanowi praktyczny model kształcenia zawodowego, w celu zwiększenia efektywności i dostosowania go do potrzeb lokalnego i regionalnego rynku pracy. Docelowo program może stać się ramowym programem regionalnej standaryzacji kształcenia zawodowego w zgodności z oczekiwaniami pracodawców, w tym jako nieobligatoryjne uzupełnienie i doprecyzowanie ram krajowych do oczekiwań wobec absolwentów szkół zawodowych, zgłaszanych przez lokalny rynek pracy województwa lubelskiego.

Zebranie Panelu Praktyków Fundacji

fot. Archiwum Fundacji PAN

Kontynuując wsparcie systemu edukacji, Fundacja realizowała innowacyjny na skalę ogólnopolską program, prowadzący do wzrostu zainteresowania wśród uczniów szkół gimnazjalnych oraz ponadgimnazjalnych, studiami na kierunkach związanych z Gospodarką Opartą na Wiedzy. Problemem zdiagnozowanym przez Fundację jest niewielkie zainteresowanie wśród uczniów studiami na kierunkach technicznych, związanych z odnawialnymi źródłami energii. Wynika to w dużej mierze z braku atrakcyjnych informacji przekazywanych do uczniów w procesie edukacji oraz ograniczona liczba nowoczesnych, z informatyzowanych metod nauczania. Według Instytutu Badań Edukacyjnych ograniczona liczba chętnych do studiowania na kierunkach technicznych, matematycznych i przyrodniczych, wynika ze słabości podstaw nauczania. Fundacja opracowała też innowacyjne narzędzia dla szkół i uczniów w postaci gry edukacyjnej online zawierające symulację prowadzenia inwestycji w odnawialne źródła energii na terenie województwa lubelskiego wraz z podręcznikiem metodycznym dla nauczycieli dotyczącym sposobu i metody kształcenia. Symulacja polegała na dokonywaniu przez ucznia inwestycji na mapie Lubelszczyzny zawierającej rzeczywiste dane o rozmieszczeniu źródeł alternatywnej energii tj: wietrzności, nasłonecznienia, przepływu wód w rzekach oraz zasobów biomasy. Podjęto prace nad testowaniem w powiatach województwa wersji wstępnej gry oraz podręczników metodycznych.

Ekran z gry „GRA O PRĄD” Fundacji

Kontynuując działania wspierające system edukacji, Fundacja zawarła szereg partnerskich porozumień z samorządowymi organami prowadzącymi dla szkół, koncentrując się szczególnie na współpracy ze szkołami zawodowymi (branżowymi).

W ramach kooperacji nie pomijano szkół o charakterze ogólnokształcącym, lecz z uwagi na mniejszą różnorodność instrumentów ich wspierania (w tym również finansowego), nie wykreowano zbyt wielu wspólnych projektów.

Umowy partnerskie zawarto z samorządami z różnych regionów Polski: z województwa zachodniopomorskiego, mazowieckiego, śląskiego, świętokrzyskiego oraz małopolskiego. Największa liczba partnerstw powstała w województwie lubelskim z których wyróżnić należy: Miasta: Lublin, Zamość, Biała Podlaska, Chełm, Puławy, Kraśnik, Parczew oraz Świdnik.

Głównym celem partnerstw w obszarze edukacji było zwiększenie poziomu współpracy szkół i placówek kształcenia zawodowego z pracodawcami m. in. poprzez realizację działań ukierunkowanych na wspólne przygotowywanie programów nauczania, organizację wysokiej jakości zajęć praktycznych, praktyk zawodowych i staży zarówno dla uczniów, jak i dla nauczycieli kształcenia zawodowego oraz instruktorów praktycznej nauki zawodu.

Celem było wdrażanie nowych, innowacyjnych form nauczania zawodowego, dodatkowe zajęcia specjalistyczne umożliwiające uczniom uzyskiwanie i uzupełnianie wiedzy i umiejętności zawodowych, wsparcie uczniów w zakresie zdobywania dodatkowych uprawnień zwiększających ich szanse na rynku pracy, wyposażenie pracowni przedmiotów zawodowych.

Poza projektami o charakterze stażowym i uzupełniającym wiedzę w szkołach samorządy współpracowały z Fundacją w zakresie polityki społecznej. Szereg programów wspomagających działania MOPS, GOPS, PCPR oraz różne ośrodki wychowawcze powstał we współpracy Fundacji z pracownikami tychże instytucji dla poprawy jakości opieki i pomocy potrzebującym.

W zakresie polityki społecznej, Fundacja od 2013 roku pracowała nad alternatywnymi metodami przeciwdziałającymi wykluczeniu społecznemu młodzieży w wieku 15-21 lat. W ramach prac naukowych z zakresu psychologii powstały podręczniki opisujące metody postępowania z trudną młodzieżą. Opracowania obejmowały płaszczyzny wykluczeń społecznych z uwagi na: trudności w nauce oraz przedwczesne opuszczanie systemu edukacji, trudności z adaptacją środowiskową wynikająca z zaburzeń osobowościowych, nadużywanie środków psychoaktywnych oraz alkoholu. Podręczniki opracowane przez lubelskich naukowców zostały już przetestowane w szkołach, ośrodkach pomocy rodzinie, placówkach opiekuńczo wychowawczych oraz innych jednostkach, które mają do czynienia z młodzieżą trudną.

Jako przykłady można przedstawić dwa projekty współfinansowane ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego realizowane przez Fundację na terenie województwa lubelskiego oraz mazowieckiego.

W ramach realizacji pierwszego projektu pt.: „Innowacyjne Programy Integralne Wczesnej Interwencji Socjalnej przeciwdziałające wykluczeniu społecz-

nemu młodzieży w województwie lubelskim” przeprowadzone zostało badanie kluczowe, mające na celu diagnozę sytuacji młodzieży zagrożonej wykluczeniem społecznym, co było bardzo istotne w kontekście uwarunkowania skutecznego modelu wczesnej interwencji socjalnej. Raport przedstawia wyniki badania młodzieży w wieku od 15 do 21 lat przebywającej w chwili badania w placówkach opiekuńczo-wychowawczych. Opracowane wyniki przedstawiały sytuację młodzieży z ośrodków interwencyjnych, rodzinnych, socjalizacyjnych oraz wychowawczych w porównaniu z młodzieżą nie znajdującą się w tego typu ośrodkach. W celu udzielenia odpowiedzi na postawione pytania badawcze łącznie przebadano 1789 osób w wieku od 15 do 21 lat.

W ramach projektu powstały następujące analizy z zakresu polityki społecznej:

- Identyfikacja potrzeb w zakresie wczesnej interwencji socjalnej i innowacyjnych programów integralnych.
- Nowa metodyka innowacyjnych programów przeciwdziałania wykluczeniu młodzieży.
- Diagnoza kapitału psychospołecznego odbiorców - młodzieży powyżej 15 roku życia zagrożonej wykluczeniem społecznym z powodu używania środków psychoaktywnych, w tym pochodzącej z rodzin z problemem alkoholowym.
- Diagnoza kapitału psychospołecznego wyznaczającego efektywność pracy zawodowej użytkowników – osób pracujących z młodzieżą zagrożoną wykluczeniem na etapie wczesnej interwencji socjalnej.

W ramach drugiego projektu pt.: „Zintegrowane Innowacyjne Programy przeciwdziałania wykluczeniu społecznemu młodzieży szczególnego ryzyka w wieku 15-19 lat ukierunkowane na zwiększenie potencjału zawodowego” przeprowadzone zostało badanie empiryczne na 1500 osobach w wieku 15-19 lat z zastosowaniem autorskich kwestionariuszy weryfikujących z jednej strony zachowania konstruktywne przejawiane przez młodzież z drugiej zachowania dewiacyjne występujące wśród młodzieży, zasoby podmiotowe, stanu oraz materialne w zakresie zysku i utraty, poziom zaspokojenia potrzeb psychicznych oraz strategię radzenia sobie w sytuacjach trudnych.

W ramach projektu powstały następujące analizy z zakresu polityki społecznej:

- Badanie i analiza *desk research* i *best practices* programów wczesnej interwencji socjalnej młodzieży szczególnego ryzyka.
- Analiza dotycząca dobrych praktyk i programów służących przeciwdziałaniu ryzykownym zachowaniom seksualnym dla potrzeb kształtowania programów wczesnej interwencji w obszarze przeciwdziałania marginalizacji młodzieży.
- Badanie i analiza *desk research* dotycząca zapobiegania agresji i przemocy u młodzieży szczególnego ryzyka – z uwzględnieniem młodzieży opuszczającej placówki opiekuńczo-wychowawcze i rodziny zastępcze – jako czynnika doprowadzającego do marginalizacji społecznej.

W wyniku badań powstały następujące rozwiązania innowacyjne:

- Model wczesnej interwencji i adaptacji zawodowej - Program profilaktyczny seksualnych zachowań ryzykownych młodzieży szczególnego ryzyka.
- Model wczesnej interwencji i adaptacji zawodowej - Program zapobiegania przemocy i agresji młodzieży szczególnego ryzyka w oparciu o nowoczesne formy i metody wsparcia indywidualnego i środowiskowego.
- Model wczesnej interwencji i adaptacji zawodowej - Program profilaktyczny młodzieży uzależnionej od multimediów.

Zrealizowanie przedstawionych programów odbyło się dzięki współpracy interdyscyplinarnych zespołów naukowych składających się z pracowników naukowych i ekspertów między innymi Uniwersytetu Marii Curie Skłodowskiej, Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, Uniwersytetu Medycznego w Lublinie oraz Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie.

Fundacja aktywnie pozyskiwała środki zewnętrzne na realizację działalności badawczej, szkoleniowej i edukacyjnej wypełniając w ten sposób również zadania statutowe Oddziału PAN gdzie Fundacja była przywoływana jako podmiot, za pośrednictwem którego Oddział PAN mógł wykazać się pozyskiwaniem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej.

Fundacja prowadziła czynną działalność o charakterze komercyjnym w zakresie organizacji specjalistycznych szkoleń, prowadzenia badań oraz przygotowywania ekspertyz.

Szkolenia były dedykowane w szczególności dla administracji państwowej, jednostek samorządu terytorialnego na szczeblu gminnym, powiatowym i wojewódzkim oraz dla ich jednostek organizacyjnych, w tym instytucji pomocy społecznej, kultury, ochrony zdrowia, placówek oświatowych, zakładów komunalnych, instytucji rynku pracy i innych. Działalność szkoleniowa obejmowała kształcenie w zakresie szeroko pojętych aspektów prawnych, w tym organizacji i podstaw działania administracji państwowej, samorządu terytorialnego, gospodarki finansowej, podatków, prawa pracy, polityki społecznej, oświaty, ochrony środowiska, prawa zamówień publicznych, kultury, promocji i sportu, technologii informatycznych, kontroli i audytu wewnętrznego, a także etyki urzędniczej, przeciwdziałania korupcji, mobbingowi i dyskryminacji.

Działalność szkoleniowa obejmowała również rozwój umiejętności osobistych pracowników samorządowych, między innymi w zakresie komunikacji wewnątrz urzędu i z klientem, zarządzania personelem i organizacji pracy. W szkoleniach udział wzięło ok 20000 pracowników administracji publicznej z województwa lubelskiego, mazowieckiego, łódzkiego, śląskiego, podkarpackiego i wielkopolskiego.

Poza działalnością komercyjną o charakterze doradczym i szkoleniowym, Fundacja oferowała samorządom liczne inicjatywy o charakterze nieodpłatnym, takie jak konferencje tematyczne, dyskusje, debaty. Jednym z przykładów mógł być Kongres Samorządowy zorganizowany w 2015 r. we współpracy z Urzędem Statystycznym w Lublinie. Udział w Kongresie wzięło ponad 500 przedstawicieli samorządów i ich jednostek organizacyjnych z terenu województwa lubelskiego.

Panel tematyczny podczas Kongresu Samorządowego w Lublinie.

fot. Archiwum Fundacji PAN

Uczestnicy Kongresu otrzymali opracowane w formie raportu wnioski i rekomendacje płynące z dyskusji w kilku panelach tematycznych. Mottem przewodnim kongresu było pojęcie roli miast jako, Lokomotyw Regionu.

Fundacja w początkowym okresie swojej działalności funkcjonowała jako podmiot o zasięgu regionalnym utożsamiając się szczególnie z Lubelszczyzną, poprzez nazwę : Fundacja Polskiej Akademii Nauk Oddział w Lublinie „Nauka i Rozwój Lubelszczyzny”. W kolejnych latach działalności wraz ze zwiększaniem zasięgu terytorialnego swoich działań, nazwa uległa zmianie w roku 2015 na: Fundacja Polskiej Akademii Nauk(Fundacja PAN).

Zaktualizowane cele statutowe Fundacji:

- 1.Wspieranie działań naukowych, społecznych i gospodarczych związanych z rozwojem nauki i gospodarki.
- 2.Działalność szkoleniowa związana z krzewieniem postępu naukowo-technicznego i gospodarczego.
- 3.Wspomaganie działań na rzecz rozwoju nauki, gospodarki opartej na wiedzy, techniki, oświaty i kultury.
- 4.Udzielanie pomocy środowisku naukowemu, a w szczególności wywodzącemu się z regionu lubelskiego, w realizacji zadań w dziedzinie nauki i rozwoju kadry naukowej, dydaktyki i tworzenia nowych, międzyuczelnianych kierunków kształcenia.
- 5.Propagowanie w kraju i za granicą polskiego dorobku naukowego i gospodarczego oraz twórczego wzbogacania kultury narodowej.
- 6.Wspieranie działania oddziału lubelskiego PAN w celu poprawy bazy materialnej, uzupełniania majątku trwałego oraz pomnażania i uzupełniania wyposażenia.

7. Wsparcie przedsiębiorczości, w tym przedsiębiorczości akademickiej oraz innych form aktywności przyczyniających się do rozwoju naukowego, gospodarczego i technologicznego, między innymi poprzez transfer technologii oraz promocję innowacyjności.
8. Promowanie idei integracji europejskiej oraz szeroko rozumianej europejskiej współpracy naukowej i gospodarczej.
9. Wsparcie rozwoju obszarów wiejskich.
10. Wsparcie rozwoju wspólnot i społeczności lokalnych.
11. Wsparcie wszechstronnego rozwoju społeczeństwa obywatelskiego, w tym upowszechnianie i obrona wolności oraz praw człowieka, swobód obywatelskich i działań wspomagających rozwój demokracji w Polsce oraz poza jej granicami.
12. Promowanie, inicjowanie i prowadzenie działań z zakresu polityki i ekonomii społecznej.
13. Promowanie i prowadzenie działań wspierających rozwój rynku pracy.
14. Wsparcie działań na rzecz poprawy i ochrony środowiska naturalnego, w tym promowanie idei wykorzystywania potencjału odnawialnych źródeł energii na rzecz rozwoju gospodarki oraz poprawy efektywności energetycznej.
15. Wsparcie rozwoju systemu edukacji.
16. Wsparcie rozwoju kontaktów i współpracy krajowej i międzynarodowej w zakresie statutowej działalności Fundacji.
17. Promocja zdrowia, profilaktyka prozdrowotna.

W roku 2017 Fundacja PAN realizowała około 40 przedsięwzięć o charakterze projektowym, finansowanych ze środków pochodzących z UE, Ministerstw oraz z działalności komercyjnej.

Przychód Fundacji wyniósł 11,5 mln PLN.

Przewodniczącym Rady Fundacji od chwili jej powstania jest prof. Jan Gliński.

Prezesem Zarządu Fundacji od 2007 roku jest Ireneusz Samodulski.

50 lat Instytutu Agrofizyki im. Bohdana Dobrzańskiego PAN w Lublinie

Instytut Agrofizyki im. Bohdana Dobrzańskiego PAN w Lublinie powstał w 1968 r., początkowo jako Zakład Agrofizyki, z inicjatywy prof. dr. hab. Bohdana Dobrzańskiego polskiego uczonego, gleboznawcy, rektora dwóch lubelskich uczelni. Działalność swoją rozpoczynał w trudnych warunkach. Z dostępnych materiałów i przekazywanych informacji wynika, że inicjator powołania zakładu, profesor Bohdan Dobrzański, czł. rzecz. PAN dążył, aby w naukach rolniczych wprowadzać metody badawcze charakterystyczne dla nauk ścisłych, takich jak fizyka, chemia, matematyka i biologia. Dlatego też w 1968 roku rozpoczął starania, aby na bazie Zakładu Podnoszenia Żyzności Gleb Uprawnych PAN w Chylicach utworzyć Zakład Agrofizyki. Tym samym rozpoczął się proces tworzenia interdyscyplinarnej specjalności naukowej, jaką jest agrofizyka - fizyka stosowana w naukach rolniczych. Profesor Bohdan Dobrzański został też pierwszym kierownikiem zakładu, a ponieważ ideę powstania Zakładu Agrofizyki PAN wspierały władze ówczesnej Wyższej Szkoły Rolniczej w Lublinie oraz Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, to Zakład został ulokowany w dwóch wydzielonych pomieszczeniach Wyższej Szkoły Rolniczej w Lublinie, w budynku przy ulicy Króla Stanisława Leszczyńskiego. Pomimo skromnych warunków lokalowych w Zakładzie rozpoczęto nabór kadry naukowej. Zatrudnieni zostali m.in. późniejsi profesorowie: Ryszard Walczak, Marek Malicki, Janusz Stawiński i Krystyna Konstankiewicz, a zastępcą kierownika Zakładu do spraw naukowych został docent Ignacy Dechnik. W roku 1972 do Zakładu dołączył docent Jan Gliški, który w roku 1974 uzyskał tytuł profesora. W roku 1980 funkcję kierownika objął profesor Ignacy Dechnik, a od roku 1982 do roku 2003 kierownikiem Zakładu, a później dyrektorem Instytutu Agrofizyki, był profesor Jan Gliški. Lata 70-te to czas, w którym pozyskano od miasta kilka lokali, w których ulokowano administrację – Krakowskie Przedmieście oraz pracownie Zakładu – ul. Przemysłowa i Próchniaka. W tym czasie rozpoczęto również budowę budynku przy ulicy Doświadczalnej. Budynek ten ukończono w roku 1977, co w sposób zdecydowany przyczyniło się do poprawy warunków pracy w Zakładzie. W tym okresie badania naukowe koncentrowały się na zastosowaniu metod charakterystycznych dla nauk ścisłych w rolnictwie. W roku 1986 Zakład Agrofizyki został przekształcony w Instytut Agrofizyki, a w roku 1987 oddany został do użytku obecny główny budynek Instytutu. W tym roku dyrekcja, administracja i wszystkie jednostki naukowe Instytutu zostały przeniesione na ulicę Doświadczalną, co w sposób zdecydowany poprawiło komfort pracy. W 1989 r. Instytut uzyskał prawo nadawania stopnia naukowego doktora nauk rolniczych w zakresie agrotechniki, a z

chwilą zmiany wykazu dziedzin i dyscyplin naukowych - w zakresie agronomii. W 1992 r. Instytut uzyskał uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie agronomii – agrofizyki. W roku 1990 Instytutowi nadano imię założyciela prof. dr. hab. Bohdana Dobrzańskiego. W roku 1998 Instytut uzyskał osobowość prawną i został wpisany do rejestru instytutów Polskiej Akademii Nauk. Koniec XX wieku to intensywne prace w Instytucie, m.in. nad rozwojem technik pomiarowych do monitorowania stanu środowiska. Zespół pod kierunkiem prof. Marka Malickiego rozwijał technologię TDR, co zaowocowało nawiązaniem współpracy z wieloma ośrodkami naukowymi w Europie i na świecie. Inne zespoły naukowe również intensywnie pracowały nad rozwojem metod umożliwiających opis i modelowanie procesów transportu i akumulacji masy i energii w systemie gleba-roślina-atmosfera.

Koniec lat 90-tych XX wieku i początek XXI wieku zaowocował szerokim otwarciem Instytutu na naukę europejską i światową. W tym czasie rozpoczęto realizację pierwszych projektów europejskich, takich jak EURO-ACCESS czy Centrum Doskonałości AGROPHYSICS. W roku 2003 funkcję dyrektora Instytutu objął prof. Ryszard Walczak czł. koresp. PAN. Nastąpił w tym czasie dalszy rozwój Instytutu, co przyczyniło się do przyznania kategorii naukowej A podczas pierwszej parametryzacji w roku 2004. Dużym krokiem na drodze rozwoju Instytutu było utworzenie studiów doktoranckich. Zadania tego w roku 2004 podjęła się prof. Krystyna Konstankiewicz i należy zaznaczyć, że wywiązała się z niego znakomicie. W ciągu 15 lat istnienia studiów doktoranckich wypromowano około 60 doktorów.

W roku 2006, po tragicznej śmierci prof. Ryszarda Walczaka, funkcję dyrektora objął prof. Józef Horabik i pełnił ją do maja roku 2015. Okres ten to realizacja 3 infrastrukturalnych projektów w ramach Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej, w wyniku czego nastąpiła gruntowna modernizacja budynków Instytutu oraz wyposażenie go w najnowocześniejszą aparaturę naukowo-badawczą. Zaowocowało to rozwojem dotychczasowych i powstaniem nowych kierunków badawczych oraz zwiększeniem komfortu pracy kadry naukowej i administracji. W roku 2013 Instytut w wyniku przeprowadzonej oceny parametrycznej uzyskał kategorię naukową A.

W roku 2015 stanowisko dyrektora Instytutu objął prof. Cezary Sławiński. W wyniku podjętych działań promujących jakość badań naukowych wśród pracowników w wyniku oceny parametrycznej przeprowadzonej w roku 2017 instytut otrzymał kategorię naukową A+.

Instytut Agrofizyki PAN jest dzisiaj uznaną placówką naukowo-badawczą w kraju i za granicą wyposażoną w najnowszą aparaturę, w której pracuje bardzo dobrze wykształcona interdyscyplinarna kadra naukowa.

Prowadzone w Instytucie interdyscyplinarne badania podstawowe mają na celu poznanie procesów transportu masy i energii w systemie gleba-roślina-atmosfera oraz czynników związanych z jakością gleby, jakością roślinnych surowców rolniczych i przetwarzaniem ich na cele żywieniowe i energetyczne.

Badania aplikacyjne skoncentrowane są na opracowywaniu i doskonaleniu metod i urządzeń do oceny i monitorowania gleby, rolniczych surowców roślinnych, emisji gazów oraz technologii produkcji żywności i przetwarzania biomasy na cele energetyczne lub wytwarzania nowych biomateriałów i bioproduktów.

Badania i prace rozwojowe realizowane są w trzech głównych obszarach:

- Środowisko rolnicze: badania podstawowe i aplikacyjne dotyczące jakości środowiska glebowego, wzrostu roślin i obiegu masy i energii w systemie gleba-roślina-atmosfera oraz metod i narzędzi do jego monitorowania.
- Żywność: badania podstawowe i aplikacyjne w zakresie jakości rolniczych surowców roślinnych oraz metod i narzędzi do ich oceny.
- Bioenergia i biomateriały: badania podstawowe i aplikacyjne dotyczące wykorzystania rolniczych surowców roślinnych na cele energetyczne oraz wytwarzania nowych biomateriałów.

Instytut prowadzi szeroką współpracę naukową z ponad 70 ośrodkami naukowymi w kraju i za granicą. W ciągu ostatnich 20 lat w Instytucie realizowano ponad 180 projektów badawczych krajowych i międzynarodowych.

Aktualnie w Instytucie zatrudnionych jest 110 osób z czego około 70 to pracownicy naukowcy. Obok interdyscyplinarnej tematyki badawczej, cechą wyróżniającą Instytut Agrofizyki jest również interdyscyplinarna i młoda kadra naukowa. Podstawowe wykształcenie pracujących w Instytucie naukowców to m. in. fizyka, chemia, matematyka i biologia. Kadra ta specjalizowała się w naukach rolniczych uzyskując stopnie i tytuły naukowe doktora, doktora habilitowanego i profesora nauk rolniczych w zakresie agronomii-agrofizyki. Tak wyspecjalizowani i przygotowani naukowcy prowadzą unikalne badania charakteryzujące się wykorzystaniem wiedzy w zakresie metod badawczych nauk technicznych i ścisłych. Można zatem stwierdzić, że prowadzone w Instytucie badania wykorzystują wiedzę z fizyki, fizykochemii i biologii do rozwiązywania aktualnych problemów rolnictwa.

Cezary Sławiński

Prof. Cezary Sławiński jest dyrektorem Instytutu Agrofizyki PAN.

KRONIKA ODDZIAŁU W 16 OBRAZACH

Zebranie Komisji Filozoficzno-Przyrodniczej Oddziału 24.04.2001. IX dyskusja panelowa „Przestrzeń we współczesnej nauce”. Zebranie otwiera prezes Oddziału prof. Zbigniew Lorkiewicz.

fot. Archiwum PAN Oddział w Lublinie

Wspólne posiedzenie Prezydium Oddziału z przewodniczącymi Komisji naukowych i szefami sekcji. 23.06.2003. Uczestnicy posiedzenia: (pierwszy rząd od lewej) prof. prof. M. Ołdakowska-Kuflowa, A. Niewczas, A. Skorupska, J. Gliński, M. Truszczyński, dr J. Jaroszyńska-Wolińska, prof. A. Weroński, (drugi rząd od lewej) prof. M. Sawczuk, dr T. Chmielewski, dr inż. D. Mazurkiewicz, prof., prof. E. Krasowski, J. Grycz, J. Zagórski, W. Sitko, J. Ziółek, mgr inż. M. Rozmus.

fot. Archiwum PAN Oddział w Lublinie

12. Sesja Zgromadzenia Ogólnego Oddziału. Sala Senatu PL. 28.03.2003. Prof. Jan Gliński wręcza prof. Tomaszowi Trojanowskiemu, czł. koresp. PAN, nominację na przewodniczącą Komisji XIII Nauk Medycznych O.L.PAN.

fot. Archiwum PAN Oddział w Lublinie

Wręczenie Nagrody Gospodarczej Wojewody Lubelskiego Andrzeja Kurowskiego przez przewodniczącego Kapituły nagrody – prof. Jana Glińskiego, prezesa Oddziału, dla Wytwórni Sprzętu komunikacyjnego PZL-Świdnik S.A. 25.02.2004.

fot. Archiwum Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie

Podpisanie (26.01.2004) umowy między O.L.PAN a LTN dotyczącej wynajęcia pomieszczeń w Pałacu Czartoryskich w Lublinie na siedzibę Oddziału (od lewej siedzą: prof. prof. Marian Wielosz – Wiceprezes LTN, Edmund Prost – Prezes LTN, Jan Gliński – Prezes O.L. PAN, Ryszard Walczak – Wiceprezes O.L. PAN).

fot. Archiwum PAN Oddział w Lublinie

Zebranie (29.10.2014) Prezydium Oddziału w Sali konferencyjnej siedziby Oddziału w Pałacu Czartoryskich w Lublinie.

fot. Archiwum PAN Oddział w Lublinie

Jubileusz 10-lecia Oddziału (5.12.2007). Aula LTN. W pierwszym rzędzie siedzą: Rektor KUL- ks. S. Wilk, Prezydent Miasta Lublin – A. Wasilewski, Rektor UMCS – W. Kamiński, Wiceprezes O.L. PAN – M. Truszczyński, Prezes PAN – M. Kleiber, Naczelnik O.L. PAN – M. Rozmus, Konsul Generalny Ukrainy w Lublinie – O. Horbenko.

fot. Archiwum PAN Oddział w Lublinie

Jubileusz 10-lecia Oddziału (5.12.2007). Aula LTN. Wystąpienie prof. Michała Kleibera – Prezesa PAN

fot. Archiwum PAN Oddział w Lublinie

Prof. Ryszard Górecki, wiceprezes PAN wręcza Medal Złoty za Długoletnią Służbę Markowi Rozmusowi, naczelnikowi Oddziału PAN w Lublinie. Instytut Agrofizyki PAN w Lublinie (31.05.2011)

fot. Archiwum PAN Oddział w Lublinie

Prof. Shin-ichi Aoki (czwarty z lewej) z Uniwersytetu Sojo w Kumamoto wśród uczestników posiedzenia Komisji Plazmy w siedzibie Oddziału PAN w Lublinie (26.05.2006).

fot. Archiwum PAN Oddział w Lublinie

Jubileusz 15-lecia Oddziału PAN w Lublinie (27.11.2013). Aula Instytutu Agrofizyki (w pierwszym rzędzie siedzą m.in. wojewoda lubelski Joanna Szołno-Koguc i prezes PAN prof. Michał Kleiber).

fot. Archiwum PAN Oddział w Lublinie

Jubileusz 15-lecia Oddziału PAN w Lublinie (27.11.2013). Aula Instytutu Agrofizyki. Wojewoda Lubelski Joanna Szołno-Koguc wręcza prezesowi Oddziału PAN w Lublinie prof. Tomaszowi Trojanowskiemu okolicznościowy prezent.

fot. Archiwum PAN Oddział w Lublinie

Uczestnicy seminarium organizacyjnego międzynarodowej konferencji polsko-białorusko-ukraińskiej nt przyrody Polesia. Lublin, 3-5. 09.2001: (od lewej w pierwszym rzędzie) O. Maryskiewicz, S. Pozniak, V. Korenchuk, L. Lishvan, T. Andrijenko, D. Fijałkowski, J. Horyński, J. Gliński, (od lewej w drugim rzędzie) S. Zawadzki, O. Razowa, N. Michalczuk, S. Radwan, W. Łoginow, A. Tkaczuk, Z. Michalczyk, H. Bichta, M. Geodecki).

fot. Archiwum PAN Oddział w Lublinie

Uczestnicy międzynarodowej konferencji Biophys Spring. Gödöllő (Węgry). 27-29.05.2015.

fot. IA PAN

Posiedzenia Rady Programowej Przedstawicielstwa PAN w Kijowie (19-23.09.2015) z udziałem prezesa PAN prof. Jerzego Duszyńskiego (drugi od lewej), czwarty od lewej –prof. Henryk Sobczuk, dyrektor Przedstawicielstwa.

fot. Archiwum Przedstawicielstwa PAN w Kijowie.

Otwarcie II Wystawy Innowacyjnych Rozwiązań Urządzeń Badawczo-Pomiarowych i Nowych Technologii. Targi Lublin 10-11.12. 2014.

(od lewej: Krystyna Węciewicz-Grajek – prezes Zarządu Targów Lublin S.A., prof. Piotr Kacejko – rektor Politechniki Lubelskiej, prof. Jan Gliński – wiceprezes Lubelskiego Oddziału PAN, prof. Dariusz Matosiuk – prorektor ds. Nauki Uniwersytetu Medycznego w Lublinie, dr hab. inż. Tomasz Klepka – przewodniczący Komisji BiEMEB – koordynator wydarzenia.

fot. archiwum CINE

Część II

Działalność Oddziału w 2017 r.

PREZENTACJE

Władze Polskiej Akademii Nauk obecnej kadencji 2015–2018

Prezes:

- prof. **Jerzy Duszyński**, czł. koresp. PAN

Wiceprezesi:

- prof. **Stanisław J. Czuczwar**, czł. koresp. PAN
- prof. **Elżbieta Frąckowiak**, czł. koresp. PAN
- prof. **Stefan Malepszy**, czł. koresp. PAN
- prof. **Edward Nęcka**, czł. rzecz. PAN
- prof. **Paweł Rowiński**, czł. koresp. PAN

Dziekani Wydziałów:

- prof. **Stanisław R. Filipowicz**, czł. rzecz. PAN
Wydział I Nauk Humanistycznych i Społecznych PAN
- prof. **Leszek Kaczmarek**, czł. rzecz. PAN
Wydział II Nauk Biologicznych i Rolniczych PAN
- prof. **Roman Micnas**
Wydział III Nauk Ścisłych i Nauk o Ziemi PAN
- prof. **Antoni Rogalski**, czł. rzecz. PAN,
Wydział IV Nauk Technicznych PAN
- prof. **Witold Rużyłło**, czł. koresp. PAN
Wydział V Nauk Medycznych PAN

Prezesi Oddziałów:

- prof. **Janusz Limon**, czł. rzecz. PAN - w Gdańsku
- prof. **Józef Dubiński**, czł. koresp. PAN - w Katowicach
- prof. **Andrzej Jajszczyk**, czł. koresp. PAN - w Krakowie
- prof. **Tomasz Trojanowski**, czł. rzecz. PAN - w Lublinie
- prof. **Aleksander Welfe**, czł. koresp. PAN - w Łodzi
- prof. **Mariusz Piskula**, , czł. koresp. PAN - w Olsztynie
i w Białymstoku
- prof. **Roman Słowiński**, czł. koresp. PAN - w Poznaniu
- prof. **Andrzej Żelaźniewicz**, czł. koresp. PAN - we Wrocławiu

Władze Oddziału PAN w Lublinie

Prezes - prof. **Tomasz Trojanowski**, czł. rzecz. PAN

Wiceprezes - prof. **Jan Gliński**, czł. rzecz. PAN

Wiceprezes - prof. **Marian Truszczyński**, czł. rzecz. PAN

Naczelnik Działu Obsługi Oddziału PAN w Lublinie - mgr inż. **Marek Rozmus**

SKŁAD OSOBOWY**ODDZIAŁU POLSKIEJ AKADEMII NAUK W LUBLINIE**

- prof. **Stanisław J. Czuczwar**, czł. koresp. PAN (Wydział V)
- prof. **Jan Gliński**, czł. rzecz. PAN (Wydział II)
- prof. **Janusz Haman**, czł. rzecz. PAN (Wydział II)
- prof. **Jan Kiszyński**, czł. koresp. PAN (Wydział III)
- prof. **Stanisław Nawrocki**, czł. rzecz. PAN (Wydział II)
- prof. **Wiesław Oleszek**, czł. koresp. PAN (Wydział II)
- prof. **Lucjan Pawłowski**, czł. koresp. PAN (Wydział IV)
- prof. **Zygmunt Pejsak**, czł. rzecz. PAN (Wydział II)
- prof. **Franciszek Tomczak**, czł. rzecz. PAN (Wydział II)
- prof. **Tomasz Trojanowski**, czł. rzecz. PAN (Wydział V)
- prof. **Marian Truszczyński**, czł. rzecz. PAN (Wydział II)
- prof. **Jan Żmudziński**, czł. koresp. PAN (Wydział II)

Prof. Stanisław J. Czuczwar,
czł. koresp. PAN

Prof. Jan Gliński,
czł. rzeczn. PAN

Prof. Janusz Haman,
czł. rzeczn. PAN

Prof. Jan Kiszyński,
czł. koresp. PAN

Prof. Stanisław Nawrocki,
czł. rzeczn. PAN

Prof. Wiesław Oleszek,
czł. koresp. PAN

Prof. Lucian Pawłowski,
czł. koresp. PAN

Prof. Zygmunt Pejsak,
czł. rzecz. PAN

Prof. Franciszek Tomczak,
czł. rzecz. PAN

Prof. Tomasz Trojanowski,
czł. rzecz. PAN

Prof. Marian Truszczyński,
czł. rzecz. PAN

Prof. Jan F. Żmudziński,
czł. koresp. PAN

Stacje zagraniczne PAN

Polska Akademia Nauk ma obecnie 6 stacji zagranicznych w: Berlinie, Brukseli, Moskwie, Paryżu, Rzymie i Wiedniu oraz jedno przedstawicielstwo w Kijowie. Celem działalności stacji jest:

- promocja nauki polskiej za granicą oraz udział w organizowaniu polsko-zagranicznej współpracy;
- wspomaganie polskich naukowców podczas ich wyjazdów do zagranicznych ośrodków naukowych, a także ułatwianie naukowcom zagranicznym kontaktów z polskim światem nauki;
- organizowanie międzynarodowych naukowych i kulturalnych imprez, konferencji, warsztatów, sesji dla obywateli danego kraju.

Adresy stacji:

Centrum Badań Historycznych w Berlinie

Center for Historical Studies in Berlin

Majakowskiring 47, 13156 Berlin

tel. (0-049) 30 486 285 40, fax: (0-049) 30 486 285 56

e-mail: info@panberlin.de

www.panberlin.de

Biuro Promocji Nauki PolSCA

Polish Science Contact Agency PolSCA

Rue du Trône 98, B-1050 Bruxelles

tel 003222134160, 0032485587899

Fax 003222134169

e-mail: polsca@polsca.pan.pl

polsca.pan.pl

Przedstawicielstwo Polskiej Akademii Nauk w Kijowie

Polish Academy of Sciences Representative Office in Kiev

ul. B. Chmielnickiego 49/4; 01044 Kijów, Ukraina

tel. +38 0968532681,

e-mail: Henryk.Sobczuk@pan.pl

Polska Akademia Nauk Stacja Naukowa PAN w Moskwie**Polish Academy of Sciences Scientific Center in Moscow**

ul. Klimaszkina 4 , 123557 Moskwa, Federacja Rosyjska

tel. 007 495 23 11 710, fax: 007 495 23 11 711

www.panmoskwa.pl

Polska Akademia Nauk Stacja Naukowa PAN w Paryżu**Polish Academy of Sciences Scientific Centre in Paris****Ośrodek Lauriston**

74 rue Lauriston, 75116 Paris

Sekretariat Stacji

tel. (0-0331) 56 90 18 34, fax: (0-0331) 47 55 46 97

e-mail: sekretariat.parispan@free.fr

www.academie-polonaise.org

Polska Akademia Nauk Stacja Naukowa w Rzymie**Polish Academy of Sciences Scientific Centre in Rome**

Vicolo Doria 2, Palazzo Doria (piazza Venezia) 00187 Roma

Biblioteka i biura

tel. (0-039) 06 6792 170, fax (0-039) 0667 94087

e-mail: accademia@accademiapolacca.it

www.rzym.pan.pl

Polska Akademia Nauk Stacja Naukowa w Wiedniu**Polish Academy of Sciences Scientific Centre of the in Vienna**

Boerhaavegasse 25, 1030 Wien

tel:(0-0431) 713 5929, (0-0431) 71398 37, fax:(0-0431) 713 0383 550

e-mail: office.viennapan@ycn.com

www.viennapan.org

Marek Rozmus

Prof. dr hab. Cezary Sławiński - Dyrektor Instytutu Agrofizyki Polskiej Akademii Nauk

Prof. dr hab. Cezary Sławiński urodził się w 1960 roku w Międzyrzecu Podlaskim gdzie, ukończył szkołę podstawową oraz liceum ogólnokształcące. Studia wyższe odbył w Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie na wydziale Matematyki Fizyki i Chemii, uzyskując w roku 1984, po przedstawieniu pracy „Oddziaływania pairing i izopairing w jądrach atomowych”, tytuł magistra fizyki.

Pracę w Instytucie Agrofizyki PAN w Lublinie, w Zakładzie Fizyki Gleby na etacie fizyka rozpoczął 3 września 1984 roku w zespole prof. dr. hab. Ryszarda Walczaka, gdzie zajmował się

badaniami dynamiki wilgotności w profilu glebowym, z wykorzystaniem nowoczesnej na owe czasy metody gammaskopowej oraz wyznaczaniem hydrofizycznych charakterystyk gleby. Umiejętność włączenia się w procesy komputeryzacji i informatyzacji w końcu lat 80-tych, pozwoliły mu również zająć się modelowaniem ruchu wody w glebie oraz modelowaniem innych wodnych charakterystyk, na podstawie fizycznych i chemicznych parametrów fazy stałej gleby.

W 1997 roku obronił pracę doktorską pt. „Modelowe badania preferencyjnego przepływu wody w ośrodku glebowym”, której promotorem był prof. Ryszard Walczak. Celem pracy było opracowanie modelu przepływu preferencyjnego wody w profilu glebowym i dołączenie go do jednowymiarowego modelu transportu wody opisanego równaniem Richardsa. Model ten pozwolił opisać heterogeniczność profilu glebowego ze względu na ruch wody. Został on zweryfikowany w eksperymencie laboratoryjnym, doświadczeniu numerycznym oraz wstępnie został wykalibrowany i zweryfikowany w warunkach polowych.

W 2003 roku opublikował rozprawę habilitacyjną pt. „Wpływ właściwości fizycznych gleby na wartości współczynnika przewodnictwa wodnego – badania modelowe”. Na podstawie przedstawionej rozprawy habilitacyjnej i przeprowadzonego przewodu habilitacyjnego, uchwałą Rady Naukowej IA PAN w Lublinie został mu nadany stopień naukowy doktora habilitowanego, który zatwierdziła Centralna Komisja do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych

31 maja 2004 roku. Celem rozprawy było opracowanie korelacyjnego modelu, który umożliwił wyliczanie współczynnika przewodnictwa wodnego gleby przy wybranych wartościach potencjału wody glebowej na podstawie znajomości jej parametrów w fazie stałej. Model ten, opracowany na bazie regresji segmentowej z punktem przełamania, pozwala wyznaczać współczynnik przewodnictwa wodnego w zakresie potencjałów od 1 do 1000 hPa.

Od początku działalności naukowej pracował w zakresie badań dotyczących opisu i modelowania przepływu masy i energii w systemie gleba-roślina-atmosfera oraz modelowania wodnych charakterystyk gleby na podstawie fizycznych i chemicznych parametrów jej fazy stałej (Pedotransfer Functions), a w szczególności:

- badaniem dynamiki wilgotności w profilu glebowym metodą gammaskopową,
- badaniem dynamiki wilgotności, potencjału wody i temperatury w procesie nieizotermicznego transportu wody w glebie,
- modelowaniem rozkładu dziennej i miesięcznej intensywności opadu, jako funkcji czasu i miejsca,
- modelowaniem ruchu wody w glebach zawierających makropory powstałe w wyniku fizycznych procesów pęcznienia i kurczenia gleby oraz aktywności fauny i flory glebowej,
- modelowaniem transportu wody w strefie nasyconej gleb o zróżnicowanej agregacji,
- wyznaczaniem współczynnika przewodnictwa wodnego w strefie nasyconej i nienasyconej do map hydrofizycznych właściwości gleb Polski,
- modelowaniem przebiegu krzywej retencji wodnej oraz współczynnika przewodnictwa wodnego gleby na podstawie parametrów jej fazy stałej (Pedotransfer Functions).

Rozpoczynając pracę w IA PAN został włączony do zespołu opracowującego metodykę pomiaru współczynników transportu wody w glebie przy użyciu metody gammaskopowej. Nowatorska na owe czasy, sterowana komputerem aparatura pozwalała w czasie rzeczywistym obserwować profile wilgotności, co umożliwiało wyznaczania współczynnika dyfuzji. Badania te prowadzone były w ramach Centralnego Programu Badań Podstawowych - CPBP 05.03, koordynowanego przez Instytut Agrofizyki PAN w Lublinie. W roku 1988 odbył trzymiesięczny staż naukowy w Agrofizycznym Instytucie w Sankt Petersburgu u profesora Aleksandra Globusa, gdzie w dalszym ciągu badał zjawiska termo-transportu.

Na początku lat 90-tych profesor Sławiński aktywnie uczestniczył w opracowywaniu i doskonaleniu metody profili chwilowych. Metoda ta umożliwia wyznaczanie dynamicznej krzywej retencji wodnej oraz współczynnika przewodnictwa wodnego w strefie nienasyconej na podstawie pomiaru wilgotności gleby techniką TDR oraz potencjału wody w wybranych warstwach kolumny glebowej w procesie niestacjonarnego przepływu wody.

W latach 1991-1992 brał udział w międzynarodowym multilateralnym projekcie badawczym finansowanym przez rząd Austrii (projekt Austriacko - Czesko - Słowacko - Węgiersko - Polski pt. „Badanie Struktury Gleby Użytkowanej Rolniczo”.

W latach 1993 - 1995 w zespole prof. Walczaka uczestniczył w realizacji międzynarodowego projektu badawczego finansowanego przez Unię Europejską pt. „Agro-climatic Change and European Soil Suitability – ACCESS”. Zadaniem tej grupy było między innymi wzbogacenie hydrologicznego modelu przepływu wody w profilu glebowym o możliwość modelowania zjawiska przepływu wody w glebach z makroporami pochodzenia fizycznego i biologicznego. Efektem realizacji tego projektu był opracowany przez niego submodel preferencyjnego przepływu wody w profilu glebowym. Prace te stały się podstawą opracowania jego rozprawy doktorskiej (w 1997 r.).

W latach 1996-1997 realizował projekt promotorski „Modelowe badania preferencyjnego przepływu wody w ośrodku glebowym”. W latach 1998-2001 uczestniczył jako główny wykonawca w realizacji projektu badawczego „Opracowanie bazy danych i map hydrofizycznych właściwości gleb orných Polski”, kierowanego przez prof. Walczaka. Efektem tej działalności było opublikowanie cyklu prac i monografii dotyczących pomiaru i analizy krzywej retencji wodnej i współczynnika przewodnictwa wodnego reprezentatywnych profili mineralnych gleb orných Polski. W latach 2001-2003 kierował projektem badawczym „Opracowanie algorytmów wyznaczania współczynnika przewodnictwa wodnego gleby z jej parametrów fazy stałej”. Realizacja tego projektu pozwoliła na przeprowadzenie badań, które stały się podstawą jego rozprawy habilitacyjnej, opublikowanej w 2003 r.

W latach 2003-2006 aktywnie uczestniczył w realizacji zadań związanych z realizacją projektu unijnego Centrum Doskonałości AGROPHYSICS.

W latach 2004-2010 swoje badania skoncentrował na konstrukcji modeli Pedotransfer Functions (PTFs). Efektem tych badań było opracowanie modeli PTFs i opublikowanie wyników w znaczących czasopiśmie takich, jak Journal of Hydrology, czy Soil Sciences Society of American Journal. W roku 2004 pod redakcją Rawlisa i Pachepskyego wydana została przez wydawnictwo Elsevier w USA książka „Pedotransfer Functions in Soil Hydrology”, w której znajduje się rozdział Pedotransfer studies in Poland, którego jest współautorem.

W latach 2007-2008 był koordynatorem projektu „Transboundary net of soil ecosystem monitoring at the area of International Western Polesie Bioresere” realizowanego w ramach programu INTERREG IIIA/TACIS. W latach 2006-2009 był koordynatorem Sieci Naukowej AGROGAS „Redukcja gazów cieplarnianych i amoniaku w rolnictwie”, a w latach 2011-2014 kierował projektem NCN pt. „Opracowanie modeli PTF krzywej retencji wodnej z uwzględnieniem efektu histerezy” oraz koordynował międzynarodowy projekt badawczy MACSUR – „Modelling European Agriculture with Climate Change for Food Protection”.

Uczestniczył aktywnie w ponad 50 seminariach i konferencjach naukowych w kraju i za granicą, gdzie przedstawiał wyniki swoich badań w postaci prezentacji ustnych lub posterów.

Brał udział w pracach komitetów naukowych i organizacyjnych konferencji „International Conference of Agrophysics” organizowanych przez Instytut Agrofizyki PAN.

Odbył dwa długoterminowe staże naukowe: 3-miesięczny w Sankt Petersburgu w Instytucie Agrofizycznym u prof. A. M. Globusa i 4-miesięczny w Instytucie Agrobiologii i Zasobów Naturalnych w Sewilli u dr. F. Moreno. Odbył również trzy, jednomiesięczne staże w Uniwersytecie Technicznym w Berlinie u prof. Manfreda Rengera.

W 1989 roku uczestniczył w „Szkole Fizyki Gleby”, organizowanej przez Centrum Fizyki Teoretycznej w Trieście we Włoszech.

Był opiekunem jednej pracy magisterskiej oraz jednej pracy doktorskiej. Recenzował 2 rozprawy habilitacyjne oraz 5 rozpraw doktorskich.

W ramach Szkół Letnich „Fizyka z elementami agrofizyki” prowadził wykłady i ćwiczenia z zakresu metrologii agrofizycznej i modelowania procesów agrofizycznych w systemie gleba-roślina-atmosfera oraz wykłady z fizyki z elementami agrofizyki na Studiach Doktoranckich w Instytucie.

Prowadził na wydziale Matematyczno-Przyrodniczym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego wykłady i ćwiczenia z fizyki na kierunkach Ochrona Środowiska i Matematyka, natomiast od roku 2009 prowadził również wykłady i ćwiczenia z agrofizyki, gleboznawstwa i fizyki w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Chełmie.

Od rozpoczęcia pracy w Instytucie Agrofizyki PAN do roku 2006 pracował w zespole kierowanym przez prof. Walczaka. Od roku 2006, po jego tragicznej śmierci, kierował tematem działalności statutowej Instytutu Agrofizyki PAN w Lublinie pt. „Monitoring i modelowanie procesów fizycznych w środowisku przyrodniczym”. Od 1 stycznia 2011 do maja 2015 roku kierował również Zakładem Metrologii i Modelowania Procesów Agrofizycznych. Od maja 2015 roku po wygraniu konkursie objął funkcję dyrektora Instytutu Agrofizyki.

Jest członkiem założycielem Polskiego Towarzystwa Agrofizycznego oraz członkiem korespondentem Lubelskiego Towarzystwa Naukowego.

Jest współautorem ponad 220 prac naukowych, w tym 16 monografii oraz ponad 80 oryginalnych prac twórczych. Według bazy SCOPUS jego index Hirscha wynosi 13, a prace cytowane były 501 razy.

Aktualnie jest członkiem Rady Naukowej Instytutu Agrofizyki PAN w Lublinie oraz Poleskiego Parku Narodowego. Jako edytor pomocniczy uczestniczy w pracach wydawnictwa International Agrophysics oraz Hindawi.

Dnia 24 kwietnia 2012 roku Prezydent Bronisław Komorowski nadał mu tytuł naukowy profesora nauk rolniczych. W roku 2004 został odznaczony Srebrnym, a w roku 2013 Złotym Krzyżem Zasługi.

Informacja z Sekretariatu Dyrektora Instytutu Agrofizyki PAN

Sprawozdanie z działalności Oddziału PAN w Lublinie w roku 2017

I. INFORMACJE OGÓLNE

Oddział zrzeszał 12 członków PAN, w tym 7 rzeczywistych i 5 korespondentów.

W okresie sprawozdawczym odbyły się dwie sesje zwyczajne (40. i 41.) Zgromadzenia Ogólnego Członków Oddziału PAN w Lublinie i sześć posiedzeń Prezydium.

Oddział pełnił funkcję integracyjną w stosunku do życia naukowego regionu lubelskiego, szczególnie poprzez aktywną działalność 19 komisji, skupiających 784 członków (w tym 147 zagranicznych). Organizował i współorganizował liczne sesje naukowe, warsztaty, dyskusje panelowe, a także 5 krajowych oraz 5 międzynarodowych konferencji, dofinansowanych w ramach DUN. Poprzez Komisje utrzymywał kontakty z krajowymi i zagranicznymi placówkami naukowymi, szczególnie na Ukrainie oraz z Przedstawicielstwem PAN w Kijowie.

Oddział organizował WSZECHNICĘ - cykl wykładów popularyzujący tematykę z zakresu nauk medycznych wśród uczniów szkół średnich na Lubelszczyźnie.

W 2017 roku Oddział wydał 10 czasopism naukowych, (znajdujących się na liście punktowanych czasopism MNiSzW), w tym 7 roczników i 3 kwartalniki. Są to TEKI Komisji Oddziału PAN w Lublinie, w tym: Ochrony i Kształtowania Środowiska Przyrodniczego, t. XIV; Motoryzacji i Energetyki Rolnictwa, t. XVII (kwartalnik); Architektury, Urbanistyki i Studiów Krajobrazowych, t. XII (kwartalnik); Komisji Historycznej, t. XIV; Komisji Prawniczej, t. X; Komisji Politologii i Stosunków Międzynarodowych, t. XII; Komisji Polsko-Ukraińskich Związków Kulturowych, t. XII; Komisji Nauk Medycznych, t. V; „MOTROL Motoryzacja i Energetyka Rolnictwa”, t. XIX (4 numery); oraz ECONTECHMOD vol. 6 (kwartalnik), a także roczniki: „Biuletyn Informacyjny 22/2017 Oddziału PAN w Lublinie” oraz „Kodeks Prawa Kanonicznego w badaniach młodych naukowców”, T. 4. Pod patronatem Oddziału wydano kolejne numery kwartalnika „Eksploracja i Niezawodność”.

Na podkreślenie zasługuje wspólne wydawanie i wsparcie finansowe wymienionych pozycji przez uczelnie lubelskie i ukraińskie.

Oddział ściśle współpracował z Fundacją Polskiej Akademii Nauk oraz z Instytutem Agrofizyki im. B. Dobrzańskiego PAN w Lublinie.

Rozbudowano i na bieżąco aktualizowano stronę internetową Oddziału - <http://www.pan-ol.lublin.pl>.

I.1. Komisje naukowe Oddziału PAN w Lublinie

Nazwa Komisji:	Liczba członków
Komisja Chemii Plazmy Niskotemperaturowej, prof. H.D. Stryczewska (data powołania: 14.09.1998)	50, w tym 20 zagranicznych
Komisja Podstaw i Zastosowań Fizyki i Chemii w Technice, Rolnictwie i Medycynie, prof. A. Niewczas (10.03.2000)	44
Komisja Biotechnologii, prof. J. Fiedurek (10.03.2000)	26
Komisja Filozoficzno-Przyrodnicza, prof. Z. Muszyński (06.10.2000)	16
Komisja Motoryzacji i Energetyki Rolnictwa, prof. E. Krasowski (14.11.2000)	85, w tym 42 zagranicznych
Komisja Polsko-Ukraińskich Związków Kulturowych, prof. M. Ołdakowska-Kufel (30.03.2001)	28, w tym 10 zagranicznych
Komisja Rolnictwa i Weterynarii, prof. Z. Litwińczuk (26.10.2001)	33
Komisja Ochrony i Kształtowania Środowiska Przyrodniczego, prof. J. Łętowski (26.10.2001)	26
Komisja Ekonomii i Zarządzania, prof. A. Sitko- Lutek (26.04.2002)	28
Komisja Historyczna, prof. E. Niebelski (18.10.2002)	44, w tym 2 zagranicznych

Komisja Budowy i Eksploatacji Maszyn, Elektrotechniki, Budownictwa, prof. P. Tarkowski (30.01.2003)	37
Komisja Nauk Medycznych PAN, prof. J. Kocki (30.01.2003)	120, w tym 48 zagranicznych
Komisja Prawnicza, ks. prof. J. Krukowski (30.01.2003)	60, w tym 8 zagranicznych
Komisja Nauk Nieliniowych, prof. M. Szymański (06.01.2004)	34, w tym 4 zagranicznych
Komisja Politologii i Stosunków Międzynarodowych, prof. M. Pietraś (06.01.2004)	16
Komisja Architektury, Urbanistyki i Studiów Krajobrazowych, prof. E. Przesmycka (16.03.2005)	23, w tym 4 zagranicznych
Komisja Teologii, ks. prof. K. Kaucha (01.12.2006)	49
Komisja Agrometeorologii i Klimatologii Stosowanej, prof. J. Kołodziej (01.12.2010)	40, w tym 10 zagranicznych
Komisja Rozwoju i Promocji Osią- gnięć Młodych Naukowców, prof. T. Klepka (07.11.2016)	25

I.2. Jednostki badawcze PAN usytuowane na terenie działania Oddziału:

Instytut Agrofizyki im. B. Dobrzańskiego PAN w Lublinie.
Dyrektor Instytutu- prof. Cezary Sławiński, przewodniczący Rady Naukowej
Instytutu- prof. Wiesław Oleszek, członek AMU PAN- dr hab. Justyna Cybulska.

II. ZEBRANIA ODDZIAŁU

1. Sesje Zgromadzenia Ogólnego Członków Oddziału

W roku sprawozdawczym odbyły się dwie sesje zwyczajne Zgromadzenia Ogólnego Członków Oddziału:

26 maja 2017

40. sesja Z.O. w siedzibie Oddziału PAN w Lublinie z programem:

- Sprawozdanie z działalności Oddziału w 2016 roku.
- Informacja o bieżącej działalności Oddziału w 2017 roku.
- Wręczenie Wyróżnień Prezesa Oddziału PAN w Lublinie dla studentów i młodych pracowników naukowych za najlepszą pracę naukową na Lubelszczyźnie w 2016.

23 listopada 2017

41. sesja Z.O. w Arenie Lublin, Ul. Stadionowa 1. Program sesji:

- Informacja o działalności Oddziału w 2017 roku i plan na rok 2018.
- Zaproszenie uczestników Z.O. do uczestnictwa w odbywającej się równocześnie -IV Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Innowacje w praktyce” zorganizowanej przez Oddział PAN w Lublinie i Centrum Innowacji Naukowo-Edukacyjnych.

2. Posiedzenia Prezydium Oddziału

W roku sprawozdawczym odbyło się sześć posiedzeń Prezydium Oddziału.

13 stycznia 2017

W siedzibie Oddziału PAN w Lublinie. Porządek obrad:

- Omówienie zasad przyznawania wyróżnienia Prezesa O.L. PAN za najlepszą pracę studenta i młodego pracownika naukowego.
- Sprawa wyboru władz oddziału w związku z upływem w 2018 r. czteroletniej kadencji.
- Plan konferencji, wydawnictw i otwartych wykładów Wszechnica w 2017 r.
- Przyszłość wydawania czasopism przez PAN.
- Rozpatrzenie pisma prof. Zbigniewa Patera, dziekana Wydziału Mechanicznego Politechniki Lubelskiej w sprawie objęcia patronatem Oddziału PAN w Lublinie czasopisma „Advances in Science and Technology Research Journal”.

22 lutego 2017

Posiedzenie w Instytucie Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa- Państwowy Instytut Badawczy w Puławach, gdzie omawiano:

- Sprawozdanie z wykonania zadań w 2016 r.
- Szczegółowy plan działalności w 2017 r.
- Wybory władz Oddziału PAN w Lublinie na kolejną kadencję 2019-2022 (pozyskanie nowych Członków dla Oddziału).
- Zatwierdzono treść projektu Wyróżnienia Prezesa Oddziału PAN w Lublinie (z poprawką umożliwiającą przyznawania również nagrody pieniężnej).
- Zatwierdzenie wniosków zgłoszonych przez przewodniczących Komisji dot. powołania nowych członków.

6 marca 2017

W siedzibie Oddziału. Porządek obrad:

- Informacja o zadaniach dofinansowanych w ramach działalności upowszechniającej naukę (DUN) w 2017 roku.
- Reaktywowanie koncepcji przyznawania Nagrody – Wyróżnienia Prezesa Oddziału w Lublinie dla młodych naukowców.
- Informacja o idei powołania Uniwersytetu Polskiej Akademii Nauk.

21 marca 2017

W siedzibie Oddziału, gdzie omawiano:

- Sprawa wniosku do rektorów KUL, UMCS, UP i UM o dofinansowanie w 2017 roku czasopism Oddziału, które otrzymały część środków w ramach DUN.
- Pismo Politechniki Lubelskiej w sprawie objęcia honorowym patronatem PAN cyklu wystaw planowanych w 2017 roku przez Galerię Sztuki Współczesnej.
- Ustalenie terminu i programu wiosennej sesji Zgromadzenia Ogólnego Oddziału w 2017 r.
- Realizacja zadań bieżących Oddziału.

11 kwietnia 2017

W siedzibie Oddziału PAN z udziałem przewodniczących Komisji. Plan obrad:

- Pismo Przewodniczącego Komisji ds. DUN BUPN/58/2017 z dnia 23 marca 2017 r. dot. obecnych kryteriów oceny czasopism i reguł finansowania publikacji ze środków DUN od 2018 r.
- Informacja o działalności wydawniczej Oddziału PAN w Lublinie.

13 grudnia 2017

W siedzibie Oddziału, gdzie:

- Omawiano etap końcowy oraz rozliczenia finansowe i merytoryczne zadań, tj.: 10 tomów wydawnictw i 10 konferencji naukowych, realizowanych w 2017 r.
- Ustosunkowano się do pisma prof. Andrzeja Górskiego- zastępcy przewodniczącego Komisji ds. Etyki w Nauce, skierowanego do prof. Eugeniusza Niebelskiego redaktora naczelnego TEKI Komisji Historycznej PAN Oddział w Lublinie.
- Plan wydania kalendarza ściennego z widokami Lubelszczyzny (autorstwa prof. E. Niebelskiego) z okazji przypadającego w 2018 roku Jubileuszu 20-lecia Oddziału.
- Wniosek o wymianę zużytego wyposażenia w siedzibie Oddziału.

III. KONFERENCJE NAUKOWE

1. Cele konferencji:

- prezentacja aktualnej wiedzy z zakresu nauk przyrodniczych, medycznych, technicznych, humanistycznych;
- integracja regionalnego i krajowego środowiska naukowego;
- współpraca z zagranicznymi ośrodkami naukowymi, w szczególności z Ukrainą;
- prezentacja rozwoju wiedzy w ramach cyklicznych spotkań naukowych;
- inspiracja w tworzeniu nowej tematyki badawczej poprzez panele i fora dyskusyjne;
- wskazówki dla praktycznych zastosowań wiedzy teoretycznej.

Liczba konferencji ogółem:

Konferencje: 10, w tym liczba zaprezentowanych:

- referatów : 298;

- posterów : 199;

- prezentacji ustnych: 233.

KONFERENCJE NAUKOWE

LP	TEMAT	ZASIĘG	TERMIN I MIEJSCE	ORGANIZATOR	LICZBA WY- STĄPIEŃ
1.	XIII Międzynarodowa Konferencja Nauko- wo-Techniczna nt. gospodarki energetycznej w przemyśle „ENERGIA 2017”	Międzynarodowa	17-19.05.2017 r., Kijów, Ukra- ina	Polska Akademia Nauk Oddział w Lu- blinie - Komisja Motoryzacji i Energe- tyki Rolnictwa, Narodowy Uniwersytet Zasobów Naturalnych i Ochrony Środo- wiska Ukrainy w Kijowie, Przedstawi- cielstwo PAN w Kijowie	233 prezen- tacje, w tym 25 referatów plenarnych
2.	Kodeks Prawa Kanonicznego w badaniach młodych naukowców VI	Krajowa	03.06.2017 r., Lublin	Polska Akademia Nauk Oddział w Lublinie – Komisja Prawnicza; Ka- tedra Kościelnego Prawa Publicznego i Konstytucyjnego KUL; Stowarzyszenie Absolwentów i Przyjaciół Wydziału Pra- wa KUL; Stowarzyszenie Kanonistów Polskich; Wydział Nauk Prawnych To- warzystwa Naukowego KUL	44 referaty

3.	16th International Workshop For Young Scientists BIOPHYS SPRING`2017	Międzynarodowa	1-3.06.2017 r., Lublin	Polska Akademia Nauk Oddział w Lublinie ; Instytut Agrofizyki im. Bohdana Dobrzańskiego PAN w Lublinie; Czech University of Life Sciences, Prague, Czech Republic; Szent István University, Gödöllő, Hungary; Slovak University of Agriculture, Nitra, Slovak Republic	41 referatów
4.	Plant - the source of research material (Roślina – źródłem materiału badawczego).	Krajowa	21-24.06.2017 r., Lublin	Polska Akademia Nauk Oddział w Lublinie – Komisja Nauk Medycznych , Lubelskie Towarzystwo Wspierania Nauk Farmaceutycznych	21 wykładów plenarnych, 133 postery
5.	Motoryzacja i Energetyka Rolnictwa MO-TROL 2017	Międzynarodowa	30.06–01. 07. 2017 r., Lublin	Polska Akademia Nauk Oddział w Lublinie –Komisja Motoryzacji i Energetyki Rolnictwa ; Wyższa Szkoła Inżynieryjno-Ekonomiczna w Rzeszowie	46 referatów
6.	„EU - ASEAN. Models of Integration”	Międzynarodowa	18-20.09.2017 r. Lublin,	Komisja Politologii i Stosunków Międzynarodowych PAN Oddział w Lublinie , Wydział Politologii UMCS w Lublinie	1 debata; 38 referatów

7.	XXXVIII Ogólnopolski Zjazd Agrometeorologów i Klimatologów – Innowacje na rzecz adaptacji wobec zmian klimatu – poświęcony pamięci prof. dr. hab. Tadeusza Górskiego	Międzynarodowa	18-20.09.2017 r., Puławy	Komisja Agrometeorologii i Klimatologii Stosowanej PAN Oddział w Lublinie; Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa – Państwowy Instytut Badawczy w Puławach, Instytut Ochrony Środowiska w Warszawie, Lubelskie Towarzystwo Naukowe – Wydział V Nauk o Ziemi i Nauk Górniczych, Instytut Agrofizyki im. Bohdana Dobrzańskiego PAN w Lublinie	23 referaty, 18 posterów
8.	Literatura polska na ziemiach obecnej Ukrainy	Krajowa	19.10.2017 r., Lublin	Komisja Polsko-Ukraińskich Związków Kulturowych PAN Oddział w Lublinie, Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II	11 referatów
9.	Cyberprzestrzeń jako nowy wymiar przestrzeni międzynarodowej	Krajowa	23.11.2017 r., Lublin	Komisja Politologii i Stosunków Międzynarodowych PAN Oddział w Lublinie, Wydział Politologii UMCS	20 referatów
10.	Ogólnopolska IV Konferencja „Innowacje w Praktyce” oraz VI Wystawa Innowacyjnych Rozwiązań Urzędzeń Badawczo-Pomiarowych i Nowych Technologii	Krajowa	23-24.11.2017 r., Lublin	Komisja Rozwoju i Promocji Osiągnięć Młodych Naukowców Oddziału PAN w Lublinie, Centrum Innowacji Naukowo-Edukacyjnych (CINE)	29 referatów połączonych z warsztatami, 48 posterów

Problematyka wymienionych konferencji była udostępniania na bieżąco mediom (radio, telewizja, prasa), a także zamieszczona na stronie internetowej Oddziału.

IV. DZIAŁALNOŚĆ WYDAWNICZA ODDZIAŁU

Oddział wydał **10 punktowanych (w MNiSW) czasopism naukowych** (7 roczników i 3 kwartalniki) oraz Biuletyn Informacyjny PAN Oddział w Lublinie (rocznik), oraz t. 4 „Kodeks prawa kanonicznego w badaniach młodych naukowców.

Czasopisma prezentują różne dziedziny nauki: historię, prawo, architekturę, ochronę środowiska, politologię, technikę, związki kulturowe i nauki medyczne przedstawiając aktualne trendy w nauce.

Celem jest integracja środowiska naukowego krajowego oraz współpraca z zagranicą, w szczególności z Ukrainą, poprzez wspólne wydawanie czasopism.

Czasopisma PAN Oddział w Lublinie.

Tytuł czasopisma	Numer ISBN	Aktualna punktacja
TEKA Komisji Architektury, Urbanistyki i Studiów Krajobrazowych	1895-3980	9
TEKA Komisji Historycznej	1733-5388	7
TEKA Komisji Motoryzacji i Energetyki Rolnictwa	1641-7739	8
TEKA Komisji Ochrony i Kształtowania Środowiska Przyrodniczego	1733-4233	8
TEKA Komisji Politologii i Stosunków Międzynarodowych	1896-8279	11
TEKA Komisji Polsko-Ukraińskich Związków Kulturowych	1733-2249	9
TEKA Komisji Prawniczej	1899-7694	11
MOTROL Motoryzacja i Energetyka Rolnictwa	1730-8658	6
ECONTECHMOD. An International Quarterly Journal on Economics of Technology and Modelling Processes	2084-515	12
TEKA Achieves of the Commission of Medical Sciences	2300-4576	5

V. AKTYWNOŚĆ KOMISJI ODDZIAŁU

Oddział poprzez działalność Komisji integrował środowisko naukowe regionu oraz utrzymywał kontakty z placówkami zagranicznymi z: Białorusi, Japonii, Niemiec, Rosji, Ukrainy, Włoch i Szwajcarii. Ze względu na specyfikę usytuowania na pograniczu wschodnim, Oddział współpracował aktywnie z placówkami naukowymi na Ukrainie, organizował wspólne cykliczne konferencje i wydawnictwa, utrzymywał ponadto bliski kontakt z Przedstawicielstwem PAN w Kijowie.

Komisja Chemii Plazmy Niskotemperaturowej (KChPN)

Aktywności członków KChPN obejmują badania naukowe podstawowe w obszarach fizyki, chemii i inżynierii plazmy niskotemperaturowej oraz badania stosowane, których wyniki wykorzystywane są w inżynierii ochrony środowiska, biomedycznej, materiałowej oraz upowszechniane w publikacjach, patentach i na konferencjach naukowych.

W 2017r. członkowie Komisji uczestniczyli i współorganizowali konferencje, wyjeżdżali do innych ośrodków naukowo-badawczych w celu prowadzenia badań, wygłaszania wykładów i upowszechniania osiągnięć ośrodków, które reprezentują. Członkowie Komisji współpracują i są członkami organizacji, towarzystw naukowych i Komitetów PAN, takich jak: Komisja Teorii Elektrotechniki, Komisja Materiałów i Technologii Elektrotechnicznych; Lubelskie Towarzystwo Naukowe (LTN), Polskie Towarzystwo Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej (PTETiS), Polskie Towarzystwo Zastosowań Elektromagnetyzmu PTZE.

Członkami komisji są pracownicy naukowcy ośrodków akademickich w Polsce, współpracujący z ośrodkami zagranicznymi w Australii, Czechach, Francji, Irlandii, Japonii, Korei, Niemczech, Nowej Zelandii, Słowacji, Stanach Zjednoczonych, Szwajcarii, Turcji, Ukrainy i Wielkiej Brytanii. Obecnie KChPN liczy 34 członków krajowych i 20 zagranicznych.

W ramach działalności Komisji odnotowano:

- posiedzenie Komisji w dniu 20 października 2017 w Pałacu Czartoryskich, w sali seminaryjnej Oddziału podczas którego, prof. dr hab. inż. Jacek Tyczkowski – członek Komisji, z Katedry Inżynierii Molekularnej, Politechniki Łódzkiej, wygłosił wykład zatytułowany „Zimna plazma - niezwykle narzędzie w nanotechnologii”.
- Członek Komisji dr hab. inż. Joanna Pawłat, prof. PL uzyskała finansowanie międzynarodowego projektu badawczego: „Zaprojektowanie nanowektorów do pracy z plazmą w celu wzmocnienia teranostyki w medycynie regeneracyjnej” w konkursie UE M-ERA.NET2, który realizowany jest wspólnie w ramach konsorcjum naukowego Uniwersytetu Medycznego w Lublinie, - obejmują obróbkę plazmową wybranych skafoldów z nanowektorami przed testami mechanicznymi, fizykochemicznymi i biologicznymi.

- Członkowie KChPN wzięli udział w 23rd International Conference on Advanced Oxidation Technologies for Treatment of Water, Air and Soil (AOTs-23), w dniach 12-16 listopada 2017 r. Członkami International Scientific Committee tej konferencji są Prof. Stryczewska i dr hab. Joanna Pawłat prof. PL. Prof. Stryczewska, wygłosiła zaproszony wykład nt. „Mobile Installations of Air, Water and Soil Treatment with Ozone” przygotowany wspólnie z Prof. Kenji Ebiharą członkiem agranicznym KChPN i Robertem Muszańskim właścicielem firmy WOFIL. Dr hab. J. Pawłat i dr inż. J. Diatczyk, z doktorantami Michałem Kwiatkowskim i Piotrem Terebunem przedstawili wykład na temat: „Atmospheric Pressure Plasma Applications for Selected Heat-Sensitive Materials.
- Członkowie Komisji uczestniczyli w 9 międzynarodowej konferencji ELMECO'2017, organizowanej co 3 lata przez Instytut Elektrotechniki i Elektrotechnologii Wydziału Elektrotechniki i Informatyki PL. (więcej o konferencji w dziale: Kontakty z zagranicą)
- W okresie od 3 do 11 grudnia 2017 r., po raz kolejny przebywała w Politechnice Lubelskiej w ramach umowy o wymianie międzynarodowej, reprezentacja studentów z uniwersytetu Sojo w Kumamoto z Prof. Shin-ichi Aoqui- członkiem agranicznym KChPN. Podczas zebrania naukowego na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki PL prof. Aoqui przedstawił swoje badania związane z zastosowaniami nietermicznej plazmy. Podpisano umowy dotyczące mobilności pracowników i studentów uczelni partnerskich Politechniki Lubelskiej z Japonii: Sojo, Kumamoto, Saga w ramach programu ERAZMUS+.
- Członek KChPN dr inż. Paweł Mazurek wykonał w 2017r. 4 ekspertyzy dla podmiotów gospodarczych w Lublinie, Warszawie, Bydgoszczy i Jastkowie, które dotyczyły badań kompatybilności elektromagnetycznej typu pre-compliance dla maszyn do kalibracji turbosprężarek samochodowych oraz wykonania testów jakości obiektów w zakresie EMC i analizy kompatybilności.

Komisja Podstaw i Zastosowań Fizyki i Chemii w Technice, Rolnictwie i Medycynie

W ramach działalności Komisji zorganizowano:

- V Konferencję Naukowo-Techniczną „Fizyka Uszkodzeń Eksploatacyjnych”, która odbyła się w dniach 29-31 maja 2017 roku w Krynicy-Zdroju. Współorganizatorami konferencji byli: Polskie Naukowo-Techniczne Towarzystwo Eksploatacyjne, Wyższa Oficerska Szkoła Sił Powietrznych w Dęblinie, Instytut Transportu Samochodowego w Warszawie, Uniwersytet Techniczno-Humanistyczny w Radomiu oraz Politechnika Lubelska. Prof. A. Niewczas był przewodniczącym, a inni Członkowie Komisji (prof., prof. J. Gliński, M. Grądzka-Dahlke, H. Komsta, D. Mazurkiewicz, M. Orkisz i B. Surowska) byli członkami Komitetu Naukowego Konferencji. Członek

Komisji dr hab. A. Krzyżak była przewodniczącą Komitetu Organizacyjnego Konferencji.

Celem konferencji była prezentacja osiągnięć, wymiana doświadczeń oraz integracja zespołów badawczych zajmujących się fizyką uszkodzeń eksploatacyjnych oraz niezawodnością maszyn, urządzeń mechanicznych i układów biomechanicznych. Ważnym obszarem tematycznym konferencji była aplikacja wiedzy z zakresu fizyki uszkodzeń do praktyki inżynierskiej związanej z techniką oraz medycyną.

W konferencji uczestniczyło 32 naukowców (oraz 4 doktorantów) reprezentujących 14 krajowych i 1 zagraniczną jednostkę naukową. W trakcie trzech sesji plenarnych wygłoszono 13 referatów oraz zaprezentowano 14 posterów na sesji plakatowej.

• Członkowie Komisji: dr hab. D. Mazurkiewicz jest Redaktorem Naczelnym, dr hab. T. Klepka – Zastępcą Redaktora Naczelnego, prof. A. Niewczas przewodniczącym Rady Naukowej, a prof. M. Orkisz i prof. D. Valis członkami Rady Naukowej kwartalnika „Eksplotacja i Niezawodność – Maintenance and Reliability”, wydawanego pod patronatem naukowym Oddziału PAN w Lublinie. Kwartalnik jest indeksowany w Journal Citation Report (IF=1.145) i znajduje się na liście punktowanych czasopism Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego (25 punktów).

Komisja Biotechnologii

W ramach działalności Komisji odbyło się 15 posiedzeń naukowych, na których zaproszeni wykładowcy prezentowali referaty dotyczące problemów biotechnologii i jej zastosowań w naukach medycznych i biologicznych. Członkowie komisji realizowali również szereg projektów dydaktycznych, badawczych, naukowych i ekspertyzy.

Wygłoszono wykłady:

- Oportunistyczne *Corynebacterium* - problemy diagnostyki zakażeń, dr hab. Alina Olender z Katedry i Zakładu Mikrobiologii Lekarskiej UM w Lublinie;
- Izotiocyjaniiny jako związki antybakteryjne: molekularne mechanizmy hamowania wzrostu komórek bakterii oraz kontroli ekspresji genów kodujących enterotoksyny, prof. dr hab. Agnieszka Szalewska-Pałasz z Wydziału Biologii Uniwersytetu Gdańskiego;
- What the Hox is going on – chicken in biomedical research, prof. dr hab. Przemysław Tylżanowski z Katolickiego Uniwersytetu w Leuven w Belgii i Uniwersytetu Medycznego w Lublinie
- Wpływ flory bakteryjnej na biologię owadów: symbioza czy pasożytnictwo?, dr Agnieszka Kaczmarczyk z Katedry Genetyki i Biosystematyki, Wydziału Biologii Uniwersytetu Gdańskiego;

- Oddziaływania białko-ligand i białko-białko w procesach regulacji ekspresji genów, dr hab. Anna Niedźwiecka ze Środowiskowego Laboratorium Fizyki Biologicznej Instytutu Fizyki PAN w Warszawie;
- Niebezpieczne związki? Symbioza entomopatogenicznych nicieni i bakterii z rodzajów *Photorhabdus* i *Xenorhabdus*, dr Waldemar Kazimierzak z Laboratorium Biokontroli, Produkcji i Aplikacji EPN, KUL;
- Microbial toxins - część 1, prof. dr Otto Holst z Research Center Borstel w Niemczech;
- Microbial cell envelope - structures and functions, dr Katarzyna Duda z Research Center Borstel w Niemczech;
- Microbial toxins część 2, prof. dr Otto Holst z Research Center Borstel w Niemczech;
- Allergy: the epidemic of the XX century, dr Katarzyna Duda z Research Center Borstel w Niemczech;
- Grzyby białej zgnilizny drewna jako potencjalne narzędzie biomedyczne, dr hab. Magdalena Jaszek z Zakładu Biochemii, UMCS w Lublinie;
- Nowe układy modelowe w badaniu zaburzeń metabolicznych w jasnokomórkowym raku nerki, dr hab. Tomasz Sarnowski z IBB PAN Warszawa i dr n. med. Elżbieta Sarnowska z Centrum Onkologii, Instytut im. Marii Skłodowskiej-Curie w Warszawie;
- Gąbczasta encefalopatia bydła (BSE) jako zoonoza, prof. dr hab. Mirosław P. Polak z Zakładu Wirusologii, Państwowego Instytutu Weterynaryjnego w Puławach;
- Badania strukturalne nietypowego inhibitora kinazy białkowej RSK2 - czyli co krystalografia może nam pokazać gdy inne metody zawodzą, prof. Zygmunt S. Derewenda z Department of Molecular Physiology and Biological Physics University of Virginia School of Medicine (USA);
- The silent human virome, prof. dr hab. Agnieszka Szuster-Ciesielska z Zakładu Wirusologii i Immunologii UMCS w Lublinie.

Udział w projektach naukowych, dydaktycznych, grantach:

- Projekt międzynarodowy: „Experimental in vitro study as a first step to assess the anti-endotoxin (LPS) effect of Potencil vs a fluoroquinolonen”. Project No 1/2015 Virbac - University of Life Science Lublin - University of Maria Curie-Skłodowska Lublin (2015-2017) - prof. dr hab. Agnieszka Szuster-Ciesielska - główny wykonawca;
- udział w projektach naukowych - prof. dr hab. Jana Fiedurka:
 - Modyfikacja materiałów biomedycznych inhibitorami enzymów proteolitycznych (OPUS 13; ID376957, NZ7), Narodowe Centrum Nauki;
 - Charakterystyka i znaczenie nowej oksydazy kwasu szczawiowego (OXO-Ab) w odpowiedzi *Abortiporus biennis* na obecność metali ciężkich w środowisku wzrostu (Opus 5; 2014/13/B/NZ9/02106), Narodowe Centrum Nauki;

- Modyfikacja materiałów biomedycznych inhibitorami enzymów proteolitycznych (OPUS 13; ID376957, NZ7), Narodowe Centrum Nauki;
- Jednorazowy wyrób chłonny dla dorosłych o właściwościach przeciwzapalnych i przeciwdrobnoustrojowych – RPPK.01.02.00-18-0029/17, 1.2. „Badania przemysłowe, prace rozwojowe oraz ich wdrożenia”, typ projektu: „Prace B+R” Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020; koordynator – firma EkoStyl z Leżajska;
- Analiza właściwości biologicznych i fizyko-chemicznych egzopolimerów wytwarzanych przez szczep *Rhodococcus opacus* FCL1069 (Preludium 11; 2016/21/N/NZ9/2309), Narodowe Centrum Nauki, kierownik projektu - mgr Magdalena Czemińska;
- Unieruchomiona lakaza grzybowa jako uniwersalny katalizator w transformacji związków aromatycznych (Preludium 9; 2015/15/N/NZ9/03647), Narodowe Centrum Nauki, kierownik projektu - mgr Kamila Wliźło;
- Analiza wybranych właściwości fizykochemicznych, biologicznych i farmakologicznych materiałów biomedycznych zmodyfikowanych syntetycznym inhibitorem proteaz serynowych (Preludium 8; 2014/15/N/NZ7/04092), Narodowe Centrum Nauki, kierownik projektu - mgr Katarzyna Szałapata;
- prof. dr hab. Jerzy Jamroz z UP przygotował ocenę, zgłoszonego do nagrody Prezesa Rady Ministrów, doktoratu Artura Wiktora „Badanie wpływu pulsacyjnego pola elektrycznego (PEF) na przebieg suszenia i zamrażania tkanki roślinnej oraz jej wybrane właściwości” (D-291-III-65/17) z upoważnienia Prof. Stanisława Mikołajczaka, Przewodniczącego Zespołu ds. Nagród, 2017 r;
- prof. dr hab. Zdzisław Targoński z UP otrzymał Nagrodę Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za całokształt pracy naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej;

Udział w ekspertyzach:

- prof. dr hab. Marek Tchórzewski - Członek Zespołu Ekspertów w dziale Nauki o Życiu, Research Grants Council of Hong Kong, 2017;
- dr hab. Monika Janczarek – Członek Zespołu Ekspertów w Natural Sciences and Engineering Research Council of Canada (NSERC), 2017.

Komisja Motoryzacji i Energetyki Rolnictwa

W ramach działalności członkowie Komisji

- byli współorganizatorami międzynarodowych konferencji naukowo-technicznych :
 - „MOTROL 2017 - Motoryzacja i Energetyka Rolnictwa”- Lublin,
 - „ENERGIA 2017” - Kijów
 - „ENERGOBIOTECHNOLOGIA” - Dublany.

Wymienione konferencje były organizowane we współpracy z :

- Narodowym Uniwersytetem Zasobów Naturalnych i Ochrony Środowiska Ukrainy w Kijowie;

- Narodowym Uniwersytetem Biologicznych Źródeł Energii i Wykorzystania Przyrody w Kijowie;
- Lwowskim Narodowym Uniwersytetem Rolniczym w Dublanach;
- Uniwersytetem Przyrodniczym w Lublinie;
- Wyższą Szkołą Inżynieryjno-Ekonomiczną w Rzeszowie;
- Przedstawicielstwem PAN w Kijowie.

Podczas konferencji omawiano zagadnienia dotyczące racjonalnego wykorzystania energii. Przedstawiono analizy i oceny aktualnych problemów z zakresu budowy maszyn, techniki budownictwa, gospodarki komunalnej, mechanizacji i elektryfikacji rolnictwa oraz przemysłu rolno-spożywczego, agrobiotechnologii, biopaliw w kompleksie agroprzemysłowym w aspekcie zwiększenia efektywności i jakości badań naukowych.

- uczestniczyli w działalności wydawniczej.

- TEKA t. 17 (nr 1-4),
- MOTROL t. 19 (nr 1-4),
- ECONTECHMOD t.6 (nr 1-4).

Działalność wydawnicza była oparta o współpracę naukową z Białorusią, Litwą, Słowacją, a głównie z Ukrainą, w tym z:

- Państwowym Uniwersytetem Rolniczym w Kamieńcu Podolskim;
- Narodowym Uniwersytetem Nauk Przyrodniczych i Środowiskowych Ukrainy w Kijowie;
- Kijowskim Narodowym Uniwersytetem Budownictwa i Architektury w Kijowie;
- Lwowskim Narodowym Uniwersytetem Rolniczym w Dublanach;
- Charkowskim Narodowym Uniwersytetem Budownictwa i Architektury w Charkowie;
- Charkowskim Narodowym Uniwersytetem Techniki Rolniczej im. Petro Vasilenki w Charkowie;
- Narodowym Uniwersytetem Rolniczym w Mykołajewie;
- Ukraińskim Narodowo-Doświadczalnym Instytutem Prognozowania i Badań Techniki i Technologii w Rolnictwie im. Pohoryłego w Wasilkiwsku;
- Państwowym Uniwersytetem Rolniczym w Melitopolu;
- Narodowym Uniwersytetem w Winnicy;
- Wschodnioukraińskim Narodowym Uniwersytetem im. Wołodymyra Dala w Siewierodonecku (przeniesiony z Ługańska).

Komisja Polsko-Ukraińskich Związków Kulturowych

W ramach prac Komisji wyróżniono wydarzenia:

- międzynarodową konferencję naukową nt. Literatura polska na ziemiach obecnej Ukrainy (19.10.2017). Była ona poświęcona badaniu polskiego dziedzictwa narodowego w zakresie literatury oraz życia kulturalno-literackiego na terenach, które kiedyś należały do Rzeczypospolitej. Przedmiotem zainteresowań referentów i innych uczestników konferencji była zarówno

literatura polska, powstała na terenach obecnie należących do Ukrainy, jak też toczące się tam życie kulturalno-literackie, wspomagające je instytucje, autorzy urodzeni na Ukrainie lub tam zamieszkujący, wzajemne wpływy i przenikanie się twórczości literackiej polskiej i ukraińskiej, w końcu literacka refleksja twórców o polsko-ukraińskich związkach kulturowych. Reprezentowane były następujące ośrodki naukowe: z Polski – Uniwersytet Warszawski, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II; z Ukrainy – Kijowski Uniwersytet Narodowy im. Tarasa Szewczenki, Pedagogiczny Uniwersytet Narodowy im. Mychajła Drahomirnowa (Kijów), Akademia Ostrogska, Podkarpacki Uniwersytet Narodowy im. Wasyla Stefanyka w Iwano-Frankiwsku.

- wydano XII tom TEKI Komisji Polsko-Ukraińskich Związków Kulturowych Oddziału PAN w Lublinie pod red. M. Ołdakowskiej-Kuflowej, M. Borciuch oraz M. Jastrzębskiego. Tegoroczny tom czasopisma zawiera 9 artykułów naukowych umieszczonych w dwóch rozdziałach (I. Językoznawstwo, II. Literaturoznawstwo). Studia językoznawcze są przede wszystkim poświęcone problematyce badań nad osobliwościami języka pisarzy i poetów ukraińskich. Teksty te dotyczą: dialektyzmów w twórczości poetyckiej Iwana Franki oraz w nowelistyce Wasyla Stefanyka, leksyki sakralnej w twórczości prozatorskiej Marii Matios, analizy pola semantycznego *przestrzeń* w utworach poetyckich Jewhenija Małaniuka oraz językowego obrazu poety w twórczości Ołeha Olżycza. Teksty językoznawcze uzupełnia artykuł poświęcony celowości włączenia transkrypcji praktycznej do programu nauczania języka ukraińskiego jako obcego. Na dział literaturoznawczy składają się trzy artykuły, każdy poświęcony innemu pisarzowi polskiemu wielorako powiązanemu z ziemią oraz kulturą ukraińską. Pierwszy z nich jest przypomnieniem postaci Władysława Chodźkiewicza (ok. 1820-1898), pisarza, orientalisty, inżyniera, tłumacza utworów Bohdana Zaleskiego na język ruski. Dwa pozostałe artykuły poświęcone są interpretacji utworów literackich: powieści „ukraińskich” Teodora Tomasza Jeża (Zygmunta Miłkowskiego) oraz zbiór opowiadań „Od Poznania do Kijowa wszędzie Polska Jednakowa” oraz powieść „Na krasnym dworze Franciszka Rawity-Gawrońskiego”. Zarówno prace językoznawcze jak i literaturoznawcze unaocniają zazębianie się polskiego i ukraińskiego dziedzictwa kulturowego. Dowodzą także, iż jego badanie wciąż prowadzi do odsłaniania nowych, wcześniej nie opisanych obszarów.

Komisja Rolnictwa i Weterynarii

W ramach działalności członkowie Komisji:

- współorganizowali 4 konferencje:
 - Międzynarodowa konferencja „Europa rynkiem dla naszych jabłek” (28 marca 2017 r.), z udziałem ponad 20 uczestników z zagranicy (głównie z Chin i Ukrainy);

- Ergonomia, bezpieczeństwo i higiena pracy w rolnictwie, (11 maja 2017 r.);
- Genetyka i metody hodowli zwierząt - aktualne badania naukowe, działalność dydaktyczna i usługowa, (3-5 lipca 2017 r.);
- Kierunki wykorzystania oraz ochrona zasobów genetycznych zwierząt gospodarskich w warunkach zrównoważonego rozwoju. Kraków, (9 października 2017 r.);
- Współpracowali z Ministrem Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz władzami samorządowymi Lubelszczyzny. Współpraca polegała między innymi na opracowaniu opinii i ekspertyz, które dotyczyły istotnych problemów rozwoju rolnictwa w kraju i w województwie lubelskim.
- brali udział w:
 - opracowaniu ekspertyzy na temat „Hodowala bydła mięsnego jako forma rozwoju regionalnego w kontekście synergii polityki spójności i wspólnej polityki rolnej”, przygotowana na zlecenie Komisji Europejskiej, przekazana europosłowi Krzysztofowi Hetmanowi;
 - opracowaniu ekspertyzy dotyczącej epidemiologicznej dynamiki szerzenia się ASF w Polsce, dla Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi;
 - przygotowaniu opinii w sprawie zakazu polowań na obszarze zagrożonym wścieklizną oraz ograniczeń w przemieszczaniu zwierząt gospodarskich dla Głównego Lekarza Weterynarii, Główny Inspektorat Weterynarii.

Komisja Ochrony i Kształtowania Środowiska Przyrodniczego

Członkowie komisji:

- skupili się na przygotowaniu kolejnego XIV tomu Teki Komisji Ochrony i Kształtowania Środowiska Przyrodniczego
- brali udział:
 - dr hab. Danuta Urban prof. UP - w Monitoringu Siedlisk Natura 2000 zleconego przez Instytut Ochrony Przyrody PAN w Krakowie oraz Monitoringu Wybranych Siedlisk Natura 2000 na terenie Poleskiego Parku Narodowego, zleconego przez PPN w Urszulinie,
 - Prof. dr hab. Roman Dziedzic - jako kierownik projektu: Planowanie pozyskania zwierzyny na podstawie ogólnokrajowej sieci monitoringu szkód na lata 2016/2018, zlecony przez Generalną Dyрекcję Lasów Państwowych.

Komisja Ekonomii i Zarządzania

- zorganizowała dwa posiedzenia merytoryczne. W ramach spotkań dyskutowano nad zagadnieniami związanymi z proponowanymi zmianami w ustawie o Szkolnictwie Wyższym oraz pracami nad jej reformą, a także zagadnieniami związanymi z rozwojem dziedziny nauk ekonomicznych, a szczególnie dyscyplin zarządzanie, finanse i ekonomia. W trakcie posiedzeń Komisji rozważano również problemy i wnioski wynikające z oceny parametrycznej jednostek. Analizę porównawczą jednostek regionu zaprezentował dr hab. R. Mącik, prof., UMCS.

- patronowała dwóm konferencjom naukowym:
 - W dniach 17-19 maja 2017 r. w Lublinie odbyła się Międzynarodowa Konferencja Make Learn & TIIM Joint International Conference 2017: Management Challenges in a Network Economy, będąca siódmą edycją tego wydarzenia naukowego. Konferencja organizowana była z inicjatywy: International School for Social and Business Studies (Słowenia), Politechnica University of Timisoara (Rumunia), Kasetsart University (Tajlandia) i Wydziału Ekonomicznego Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej (Polska). Tegoroczna edycja zgromadziła ponad 180 uczestników z 18 krajów, którzy podczas kilkudziesięciu paneli przedstawili wyniki swoich badań oraz mogli wziąć udział w wielu panelach, m.in. panelu Edytorów międzynarodowych czasopism, panelu Rektorów czy panelu biznesowym. Wydarzenie obfitowało w wiele wydarzeń towarzyszących, mających na celu nawiązanie współpracy i wymianę spostrzeżeń w środowisku naukowo-biznesowym.
 - w dniach 24-26 listopada w Kazimierzu Dolnym odbyła się XX Międzynarodowej Konferencja Naukowa pt. „Nowa jakość zarządzania. New Quality 2017”. Organizatorem była prof. dr hab. Elżbieta Skrzypek, członek Komisji.

Komisja Historyczna

W ramach prac członkowie Komisji:

- wzięli udział w uświetnieniu 700-lecia Lublina, przypadającego w 2017 r., opracowując nowe wątki w kilkunastowiecznej historii miasta, które następnie stały się podstawą dwóch publikacji: 14 tomu, rocznika TEKA Komisji Historycznej PAN Oddział w Lublinie, oraz kilkusetstronicowej pracy zbiorowej (pod naukową redakcją E. Niebelskiego) „Lublin przez siedem wieków. Wydarzenia i ludzie” (Lublin 2017, Wyd. KUL);
- wzięli udział w posiedzeniu, tematem którego były sprawy związane z działalnością Komisji, połączone z wykładem historyka UMCS dr. Dariusza Wróbla (UMCS) „Sąsiad i wróg – postawy wobec Krzyżaków w okresie wczesnojagiellońskim” oraz prezentacja jego nowej książki „Elity polityczne Królestwa Polskiego wobec problemu krzyżackiego w czasach Władysława Jagiełły” (Lublin 2017).

Komisja Nauk Medycznych

Komisja Nauk Medycznych składa się z czterech Sekcji: Medycyny, Medycyny Wsi, Nauk Farmaceutycznych oraz Psychologii Klinicznej i Edukacji Zdrowotnej. Członkowie poszczególnych sekcji brali udział w:

- organizacji dwóch międzynarodowych konferencji:
 - 5th International Conference and Workshop: „Plant – the source of research material”; June 21-24, 2017, Lublin;
 - 8th Lviv-Lublin Conference of Experimental and Clinical Biochemistry 18-20 September 2017, Lublin, Poland;
- w pięciu posiedzeniach komisji, na których zostały wygłoszone referaty:

- Izotiocyaniany jako związki antybakteryjne: molekularne mechanizmy hamowania wzrostu komórek bakterii oraz kontroli ekspresji genów kodujących enterotoksyny, prof. dr hab. Agnieszka Szalewska-Pałasz z Wydziału Biologii Uniwersytetu Gdańskiego;
- What the Hox is going on – chicken in biomedical research, prof. dr hab. Przemysław Tylżanowski z Katolickiego Uniwersytetu w Leuven w Belgii i Uniwersytetu Medycznego w Lublinie;
- Wpływ flory bakteryjnej na biologię owadów: symbioza czy pasożytnictwo? dr Agnieszka Kaczmarczyk z Katedry Genetyki i Biosystematyki, Wydziału Biologii Uniwersytetu Gdańskiego;
- „Niebezpieczne związki? Symbioza entomopatogenicznych nicieni i bakterii z rodzajów *Photorhabdus* i *Xenorhabdus*”, dr Waldemar Kazimierczak z Laboratorium Biokontroli, Produkcji i Aplikacji EPN, KUL;
- „Nowe układy modelowe w badaniu zaburzeń metabolicznych w jasnokomórkowym raku nerki”, dr hab. Tomasz Sarnowski z IBB PAN Warszawa i dr n. med. Elżbieta Sarnowska z Centrum Onkologii, Instytut im. Marii Skłodowskiej-Curie Warszawa.
- zorganizowaniu i wygłoszeniu wykładów otwartych w ramach WSZECHNICY. Przedstawione referaty:
 - Metoda CRISP-R - możliwości ingerencji w genom człowieka - aspekty techniczne, prawne i etyczne.
 - Molekularne mechanizmy regulacji zegara dobowego człowieka.
 - Współczesna diagnostyka chorób pasożytniczych.
 - Technika sekwencjonowania następnej generacji (NGS): genomu, transkryptomu i mikroRNomu człowieka - zastosowanie w medycynie.
 - Predyspozycje genetyczne do nowotworów człowieka.
 - Nowoczesne metody cytogenetyczne klasyczne i molekularne - zastosowanie w medycynie.
 - Współczesna diagnostyka i profilaktyka chorób cywilizacyjnych człowieka ch. Alzheimer, autyzmu, chorób psychicznych i chorób układu krążenia.
- Wykonano następujące ekspertyzy dla :
 - Sądu Okręgowego w Białymstoku – 2 opinie sądowo-lekarskie;
 - Sądu Rejonowego w Koszalinie – 3 opinie sądowo-lekarskie;
 - Sądu Okręgowego w Radomiu – 1 opinia sądowo-lekarska;
 - Sądu Rejonowego w Lublinie – 47 opinii sądowo-lekarskich;
 - Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie – 2 opinie sądowo-lekarskie;
 - Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie - 1 opinia sądowo-lekarska;
 - Sądu Okręgowego w Lublinie – 1 opinia sądowo-lekarska.
- Przygotowano do druku piąty numer czasopisma naukowego: TEKA Komisji Nauk Medycznych PAN Oddziału w Lublinie.

Komisja Prawnicza

W ramach działalności Komisja:

- spotykała się na 6 posiedzeniach naukowych, podczas których wygłaszane były referaty, odbywały się nad nimi dyskusje, a także zajmowano się aktualnymi zagadnieniami: w prawie Unii Europejskiej, polskim i kanonicznym. Zaprezentowane zostały referaty:
 - Konsekwencje wadliwości czynności karno-procesowych, dr. hab. Ireneusz Nowikowski, prof. UMCS;
 - Bezpieczeństwo prawne w prawie karnym – podstawowe problemy, prof. Tadeusz Bojarski;
 - Pojęcie i znaczenie bezpieczeństwa prawnego w prawie karnym, dr. hab. Jadwiga Potrzeszcz;
 - Organy i procedura mediacyjna w prawie kanonicznym, dr. Agnieszka Romanko;
 - Stosunki organizacyjne w praktyce ZUS, dr. Juliusz Petraniuk;
 - Zasada ochrony zaufania obywatela do państwa i do stanowionego przez nie prawa, dr. hab. Jadwiga Potrzeszcz.
- wydała X tom rocznika TEKA Komisji Prawniczej PAN Oddział w Lublinie.
- była współorganizatorem konferencji pt. "Kodeks Prawa Kanonicznego w badaniach młodych naukowców - VI".

Komisja Nauk Nieliniowych

W ramach działalności zorganizowano wykłady:

- MFM - modulatory przepływu jako nowe technologie w leczeniu tętniaków aorty i naczyń obwodowych, dr. Wacław Karakuła;
- Nieliniowe aspekty ruchu kosteczek słuchowych zrekonstruowane protezą z materiału z pamięcią kształtu, mgr inż. Joanna Rękas.

Komisja Politologii i Stosunków Międzynarodowych

Aktywność Komisji skoncentrowana była na:

- działalności wydawniczej. Wydano XII tom TEKI Komisji Politologii i Stosunków Międzynarodowych - 3 zeszyty tomu 13/2017
- zorganizowaniu 2 konferencji:
 - EU-ASEAN. Models of Integration, 18-20.09.2017
 - Cyberprzestrzeń jako nowy wymiar przestrzeni międzynarodowej, 23.11.2017r.

Komisja Architektury, Urbanistyki i Stosunków Krajobrazowych

W ramach prac Komisji odnotowano:

- współpracę z Urzędem Miasta Lublin, Wydziałem Ochrony Środowiska, Politechniką Lubelską, Uniwersytetem Przyrodniczym w Lublinie oraz Ośrodkiem Brama Grodzka, Teatr NN w Lublinie. W ramach prowadzonych

badan naukowych kontynuowano gromadzenie dokumentacji zasobów dziedzictwa architektoniczno - urbanistycznego oraz krajobrazowego Lublina. Prowadzono badania stanu zachowania obiektów architektury krajobrazu, w tym przestrzeni publicznych osiedli mieszkaniowych oraz dokumentację architektury modernizmu i postmodernizmu w tym COP-Centralnego Okręgu Przemysłowego, w skład którego wchodziły tereny Polski centralnej, w tym Lubelszczyzna i Lublin. Komisja w roku 2017 podjęła współpracę z Miejskim Konserwatorem Zabytków w Lublinie.

- opublikowano XII tom TEKI Komisji Architektury, Urbanistyki i Studiów Krajobrazowych - 4 numery, które zostały poświęcone architekturze, zagadnieniom konserwacji zabytkowej architektury i studiom krajobrazowym. Prezentowane w nich artykuły są wynikiem prac badawczych autorów pochodzących z różnych ośrodków naukowych krajowych i zagranicznych. Kontynuowano współpracę z placówkami naukowymi, m.in z: Uniwersytetem w Lund, Uniwersytet w Równem, Iwanofrankiwsku i z Politechniką Lwowską.
- W ramach działalności eksperckiej członkowie Komisji wykonali:
 - inwentaryzację architektoniczną (przy użyciu skanera 3d) budynku dawnej słodowni Vetterów, na potrzeby wykonania ekspertyzy technicznej;
 - ekspertyzę geofizyczną ulic: Rynku, Rynku 2, Rynku I, ul. Podwale i Wzgórza Zamkowego w Łęcznej, dla UM Łęczna;
 - skan 3d ruin budynku w okolicy miejscowości Wielkie gm. Abramów, dla Stowarzyszenia Przyjaciół Gminy Abramów;
 - skaning 3D i inwentaryzacja architektoniczno - konserwatorska Baszty Gotyckiej w Lublinie, dla Gminy Lublin.
- członkowie komisji uczestniczyli jako eksperci w:
 - Zespole ds. Wznoszenia pomników na terenie Miasta Lublin,
 - Zespole opiniującym i wybierającym projekty w ramach „Zielonego Budżetu” UM Lublin,
 - Zespole oceniającym oferty i w Komisji Przetargowej UMCS na „Wykonanie kompletnej dokumentacji budowlanej i wykonawczej wszystkich branż w zakresie budowy zespołu dwóch budynków dydaktycznych oraz sprawowanie nadzorów autorskich”.

Komisja Teologii

- Pod patronatem Komisji zorganizowane były 2 konferencje ogólnopolskie:
 - Katecheza specjalna – dobre praktyki - 38. Ogólnopolskie Sympozjum Katechetyczne;
 - 100 lat teologii fundamentalnej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II”. V edycja Marian Rusecki Memorial Lectures.
- ks. prof. dr hab. Mirosław Wróbel, członek Komisji – opublikował pod patronatem PAN 2 książki: Targum Neofiti 1: Księga Wyjścia (Lublin 2017) oraz Wprowadzenie do Biblii Aramejskiej (Lublin 2017).

Komisja Agrometeorologii i Klimatologii Stosowanej

W ramach działalności Komisji odnotowano:

- We wrześniu 2017 r. w Puławach przeprowadzono ogólnopolską konferencję pt. XXXVIII Ogólnopolski Zjazd Agrometeorologów i Klimatologów – Innowacje na rzecz adaptacji wobec zmian klimatu, poświęcony pamięci prof. dr. hab. Tadeusza Górskiego. Obrady toczyły się w Pałacu Czartoryskich – siedzibie IUNG-u, a warsztaty terenowe Zjazdu i połączone z nimi Warsztaty terenowe projektu LCAgri – w dwóch Zakładach Doświadczalnym IUNG-u: w Osinach i Grabowie (gmina Zwolen). Uczestnikom Zjazdu umożliwiono zwiedzanie hal produkcyjnych oraz „sterownię” Zakładów Azotowych w Puławach. Atrakcją dla uczestników było także zwiedzanie nowoczesnego, w skali Europy, a zarazem największego w Polsce zakładu – producenta kwiatów – JMP Flowers Stężyca.

Tematyka obrad zjazdowych dotyczyła obszarów badań z zakresu meteorologii i klimatologii stosowanej, ekologii, ekologicznych i gospodarczych skutków współczesnych zmian klimatu, strategii adaptacyjnych do tychże zmian, klimatu i mikroklimatu obszarów chronionych, wykorzystania systemów GIS i pozostałych problemów będących przedmiotem najnowszych osiągnięć naukowych uczestników Zjazdu, a związanych z problematyką adaptacji rolnictwa do zmieniającego się klimatu.

- Kolejną formą działalności Komisji był udział w konferencjach organizowanych w ukraińskich ośrodkach naukowych. Nawiązano też kontakt z Instytutem Badawczym im. Pohoritogo w Kijowie, kierowanym przez prof. Wołodymira Krawczuka.

- Przewodniczący Komisji uczestniczył ponadto w uroczystościach związanych z 119 rocznicą powstania Narodowego Uniwersytetu Zasobów (Biore-sursiv) i Przyrodniczego Wykorzystania Ukrainy.

Komisja Rozwoju i Promocji Osiągnięć Młodych Naukowców

W ramach prac Komisji:

- Zorganizowano cztery zebrania dotyczące konferencji i warsztatów.
- Członkowie Komisji byli głównymi organizatorami Panelowych Spotkań Dyskusyjnych PSD-2017. W ramach tego wydarzenia zorganizowano: „IV Ogólnopolską Konferencję INNOWACJE w PRAKTYCE”, warsztaty tematyczne, a także „VI Wystawę Urządzeń Badawczo-Pomiarowych i Nowych Technologii”. W wydarzeniu uczestniczyli pracownicy naukowcy lubelskich uczelni, studenci - doktoranci oraz przedstawiciele przedsiębiorstw przemysłowych.

- Komisja w roku 2017 objęła swoim patronatem następujące konferencje:
 - „Diagnostyczny Maj” - trzecia edycja - zorganizowana przez Lubelski Oddział Polskiego Towarzystwa Diagnostyki Laboratoryjnej, Stowarzyszenie na Rzecz Leczenia Ciężkich Krwotoków, Centrum Onkologii Ziemi Lubelskiej im. św. Jana z Dukli – Lublin 12-13 maja 2017.

- „Nauki społeczne wobec zmiany” zorganizowana przez Zakład Socjologii Zmiany Społecznej oraz Zakład Socjologii Ogólnej i Badań nad Migracjami (Instytut Socjologii UMCS) – Lublin 14-15 września 2017.

• Członkowie Komisji wykonali 14 ekspertyz (opinie o innowacyjności). Przygotowaniu opinii w sprawie importu zwierząt ze strefy występowania epizoofii BTV4, dla Małopolskiego Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii w Krakowie.

- Dr hab. inż. Tomasz Klepka, prof. PL - Opinia o innowacyjności sporządzona dla: PPH ENIGMA D. Motyka, Opracowanie opinii o innowacyjności na temat: Mała maszyna stołowa Eryka M400 S-3D z funkcją pracy w trybie 3D imitującym pracę ręki cukiernika;

- Dr hab. inż. Marek Macko - prof. nadzw. UKW Opinia o innowacyjności sporządzona dla: ZAKŁAD MECHANICZNY ELTECH SP. z o.o., Elbląg - ul. Grunwaldzka 2, 82-300 Elbląg - temat: Technologii wytwarzania wałów maszynowych;

- Dr hab. inż. Marek Macko - Opinia o innowacyjności sporządzona dla: Zakład Stolarski „ART-RAM” Edward Kudyba, 22-400 Zamość, ul. Zamoyckiego 5/34 - temat: Metoda przeformowywania jednoczesnego i trwałego powierzchni i krawędzi graniaka z płyty pilśniowej porowatej oraz Krosno malarskie do nowego typu podobrazia i naciągu płótna malarskiego;

- Dr hab. inż. Marek Macko - prof. nadzw. UKW - Opinia o innowacyjności sporządzona dla: PPH CERKAMED Wojciech Pawłowski, ul. Kwiatkowskiego 1, Stalowa Wola - temat Innowacyjne fantomy zębów szkoleniowych.

- Jarosław Zubrzycki- Opinia o innowacyjności sporządzona dla: FP-H LUKS, ul. Przemysłowa 1, 08-500 Ryki, NIP: 7161208815, REGON: 430746589 „Opracowanie opinii o innowacyjności dla technologii pozycjonowania knota oraz dwóch nowych produktów zniczy zapachowych oraz zniczy uniwersalnych z tubą centrującą;

- Jarosław Zubrzycki- Opinia o innowacyjności sporządzona dla: AUTOMOBILIS sp. z o.o. ul. Turystyczna 32, 20-207 Lublin, NIP: 9462657638, REGON: 363718176 „Opracowanie opinii o innowacyjności nowoczesnej aplikacji do zamawiania taksówek Taximobilis”;

- Tomasz Rydzkowski, I. Michalska-Požoga- Opinia o innowacyjności sporządzona dla: ZAKŁAD CUKIERNICZY MICHAŚ SP. J. ul. Pułaskiego 123, 42-200 Częstochowa Opracowanie opinii o innowacyjności modernizacji wdrażanej w piekarni Michaś Sp. J. w Częstochowie;

- Tomasz Rydzkowski- Opinia o innowacyjności sporządzona dla: BROWAR PINTA SPÓŁKA z o.o. ul. Na Oklu 22 34-300 Żywiec Opinia o innowacyjności technologii wymrażania piwa oraz produkcji piw „lodowych” w Browarze PINTA;

- Tomasz Rydzkowski, I. Michalska-Požoga- Opinia o innowacyjności sporządzona dla: W-TOOLS Krzysztof Wacnik ul Jordana 1 41-948 Piekary

Śląskie - Opinia o innowacyjności na temat Narzędzia do produkcji nowych wyrobów wytłaczanych zastosowanych w telekomunikacji i medycynie.

- Tomasz Rydzkowski - Opinia sporządzona dla: PPHU MARTEX MARTA A. TROCHIMCZYK, ul. Suwalska 11B, 19-300 Ełk Oczekiwania rynkowe dotyczące worków na śmieci wraz z koncepcją nowego produktu i technologii jego wytwarzania;

- Tomasz Rydzkowski, I. Michalska-Požoga- Opinia o innowacyjności sporządzona dla: DOM-STYR IGIES i WSPÓLNICY SJ. Ul. Martyniaków 8, 43-603 Jaworzno Opinia o innowacyjności produktowej i procesowej dla technologii produkcji płyt zespolonych (wielowarstwowych) metodą wtryskową;

- Agnieszka Wójtowicz - Opracowanie dla: PZZ LUBELLA SP. z o.o. Sp.K. w Lublinie, opracowanie zaleceń w zakresie prawidłowego doboru urządzeń dla tworzonego Centrum B+R;

- Agnieszka Wójtowicz - Opinia o innowacyjności sporządzona dla: NATURO Sp. z o.o. w Lublinie, opinia na temat innowacyjności rozwiązań technologicznych dotyczących pakowania produktów spożywczych związana z zakupem maszyny Velteko HSV280;

- Aneta Tor-Świątek - Opinia o innowacyjności sporządzona dla: KRONO-FLOORING MIELEC Sp. z o.o., Opracowanie opinii o innowacyjności na temat: Kompozytowa płyta PVC ze zwiększonym udziałem składników mineralnych z innowacyjną powłoką foliową umożliwiającą bezpośredni nadruk cyfrowy bez udziału komponentów gruntujących, stanowiąca bazę pod panele z nadrukiem cyfrowym, pokryte specjalnie dobraną powłoką akrylową utwardzana promieniami UV.

Zebranie Komisji Rozwoju i Promocji Osiągnięć Młodych Naukowców PAN O/Lublin

Przewodniczący, dr hab.inż. Tomasz Klepka, prof. Politechniki Lubelskiej

Foto: Andrzej Rożek

PAN
POLSKA AKADEMIA NAUK

Lublin, 23.11.2017

VI. DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWA CZŁONKÓW ODDZIAŁU PAN W LUBLINIE

Prof. Stanisław J. Czuczwar

- Temat badawczy:

Poszukiwanie wspólnych czynników patologicznych w niedokrwionym mózgu i w chorobie Alzheimera – DS. 475/17; (Uniwersytet Medyczny w Lublinie).

- Publikacje:

- Barbara Miziak, Kinga Borowicz-Reutt, Radosław Rola, Barbara Błaszczyk, Mirosław Czuczwar, **Stanisław J. Czuczwar**, The prophylactic use of antiepileptic drugs in patients scheduled for neurosurgery. *Curr. Pharm. Des.* [online] 2017; 1-64. Dostępny w: <http://www.eurekaselect.com/156621>.

- Marzena Ułamek-Kozioł, Janusz Kocki, Anna Bogucka-Kocka, Sławomir Januszewski, Jacek Bogucki, **Stanisław J. Czuczwar**, Ryszard Pluta, Autophagy, mitophagy and apoptotic gene changes in the hippocampal CA1 area in a rat ischemic model of Alzheimer's disease. *Pharmacol. Rep.* 2017; 69: 1289-1294.

- Agata Błachnio, Aneta Przepiorka, **Stanisław J. Czuczwar**, Type D personality, stress coping strategies and self-efficacy as predictors of Facebook intrusion. *Psychiatry Res.* 2017; 253: 33-37.

- Iwona Żarnowska, Jarogniew J. Łuszczki, Tomasz Żarnowski, Piotr Właż, **Stanisław J. Czuczwar**, Maciej Gąsior, Proconvulsant effects of the ketogenic diet in electroshock-induced seizures in mice. *Metab. Brain Dis.* 2017; 32:351-358.

- Karol Wróblewski, Anna Petruczynik, Iwona Radzik, **Stanisław J. Czuczwar**, Monika Waksmundzka-Hajnos, Determination of selected antiepileptic drugs in mouse brain homogenates by HPLC-DAD. *Acta Chromatogr.* 2017; 29: 219-234.

- Mirosław Zagaja, Barbara Miziak, Maria W. Kondrat-Wróbel, Marta Andres-Mach, Paula Wróblewska-Łuczka, Piotr Adamczuk, Robert Chmura, **Stanisław J. Czuczwar**, Jarogniew J. Łuszczki, Interactions of retigabine with topiramate in the mouse tonic-clonic seizure model and chimney test - an isobolographic analysis. *J. Pre-Clin. Clin. Res.* [online] 2017; 11: 61-65. Dostępny w: <https://doi.org/10.26444/jpccr/74557>.

- Krzysztof Łukawski, Grzegorz Raszewski, **Stanisław J. Czuczwar**, Interactions of aliskiren, a direct renin inhibitor, with antiepileptic drugs in the test of maximal electroshock in mice. *Eur J Pharmacol.* 2017; 819:108-113.

- Odznaczenia, nagrody:

- Nagroda naukowa I-go stopnia JM Rektora Uniwersytetu Med. w Lublinie.

- Dodatkowe Informacje:

- Współczynnik Hirscha = 45 (wg. bazy Web of Science w dniu 9.01.2017)

- Całkowita liczba cytowań = 8742 (wg. bazy Web of Science w dniu 9.01.2017)
- Recenzje publikacji nadesłanych do czasopism naukowych z IF: 18. Ponadto recenzje prac doktorskich (3), dorobku na stopień doktora habilitowanego (1), dorobku na tytuł profesora (1).

Prof. Jan Kiszyński

- Publikacje:
 - Preprint 751, February 2017, pp.1-20, „On the exchange between convolution and multiplication via the Fourier transformation”.
 - Preprint 752, May 2017, pp.1-26, „On rapidly decreasing distributions.

Prof. Wiesław Oleszek

- Temat badawczy:
 - Udział w zespołach międzynarodowych:
European Union Nitrogen Expert Panel on Nitrogen Use Efficiency (NUE)
 - Realizowane projekty badawcze:
Kierowanie projektem badawczym międzynarodowym „New Strategies on Bioeconomy in Poland”, H2020;
Kierowanie projektem badawczym krajowym „Wsparcie dla rolnictwa niskoemisyjnego – zdolnego do adaptacji do zmian klimatu obecnie oraz w perspektywie lat 2030 i 2050 (LCAgri), Biostrateg INCBR.
- Publikacje:
 - Olech, M., Nowak, R., Załuski, D., Kapusta, I., Amarowicz, R., **Oleszek, W.** Hyaluronidase, acetylcholinesterase inhibiting potential, antioxidant activity and LC-ESI-MS/MS analysis of polyphenolics of rose (*Rosa rugosa* Thunb.) teas and tinctures. *International J. Food. Prop.* 20, 516-525, 2017 (125 pkt).
 - Ben Said, R., Hamed I.A., Mahalel, U., Al-Ayed, S., Kowalczyk, M., Moldoch, J., **Oleszek, W.**, Stochmal, A. Tentative characterization of polyphenolic compounds in the male flowers of *Phoenix dactylifera* by liquid chromatography coupled with mass spectrometry and DFT. *Int. J. Mol. Sci.* 18, 512-530, 2017.
 - Perez, A., Pecio, L., Kowalczyk, M., Kontek, R., Gajek, G., Stopinsek, L., Mirt, I., Stochmal, A., **Oleszek, W.**, Cytotoxic triterpenoids isolated from sweet chestnut heartwood (*Castanea sativa*) and their health benefits implication. *Food Chem. Toxic.* 109, 863-870, 2017.
 - Ben Said, R., Hamed, I.A., Essalah, K., Al-Ayed, A., Boughdiri, S., Tangour, B., Kowalczyk, M., Moldoch, J., Mahalel, U., **Oleszek, W.**, Stochmal, A. Fast characterization of C-glycoside acetophenones in *Medemia argun* male racemes (an ancient Egyptian palm) using LC-MS analyses and computational study with their antioxidant effect. *J. Mol. Struc.* 2017, 1145, 230-239.
 - Perez, J.A., Pecio, L., Kowalczyk, M., Kontek, R., Gajek, G., Stopinsek, L., Mirt, I., **Oleszek, W.**, Stochmal, A. Triterpenoid components from oak

heartwood (*Quercus robur*) and their potential health benefits. *J. Agric. Food Chem.*, 65, 4611–4623, 2017.

- Dodatkowe Informacje:

- Udział w redakcjach czasopism:

Allelopathy Journal, Phytochemical Analysis, Phytochemistry Letters, Polish Journal of Food and Nutrition Sciences.

- Organizacja konferencji:

- Ogólnopolska Konferencja Doktorantów i Młodych Naukowców „Adaptacja do Zmian Klimatu w Rolnictwie” 14-15 września 2017r.

- Referaty na międzynarodowych konferencjach:

Secondary metabolites in industrial and biomass plants, 13rd International Conference on: Renewable Resources and Biorefineries, June 7-9, Wrocław Poland.

Synergies in agriculture between different EU programmes – IUNG’s case, Third Bioeconomy Stakeholders workshop for Bio-NCPs “Synergies between Agriculture funding programmes” organized by the BioHorizon project on October 13, Oeiras (Portugal).

Climate Action in Agriculture: concept and practice, 6th meeting of European Union Expert Panel 26-27 October 2017, Berlin.

Prof. Lucjan Pawłowski

- Temat badawczy:

- ocena sekwestracji CO₂ przez ekosystemy lądowe;

- ocena zasobów energetycznych w szczególności biopaliw i wpływu ich upraw na realizację paradygmatów zrównoważonego rozwoju.

- Nagrody i wyróżnienia:

- nagrodę II stopnia Ministra Nauki i szkolnictwa Wyższego,

Wyróżniony tytułem profesora honorowego:

- 15.05.2017 przez Politechnikę Lubelską;

- 15.06.2017 przez Uniwersytet: Zhejiang A&F University;

- 16. 06.2017 przez Institute of Urban Environment Chinese Academy of Science.

Prof. Zygmunt Pejsak

- Temat badawczy:

Działalność statutowa:

S/242 Zastosowanie analizy poubojowej zmian w płucach w ocenie sytuacji zdrowotnej stad świń.

S/243 Opracowanie i optymalizacja metod hodowli *Mycoplasma hyopneumoniae* oraz diagnostyki zakażeń tym patogenem z wykorzystaniem metod biologii molekularnej wraz z oceną sytuacji epizootycznej w Polsce.

S/288 Rola dzików w epidemiologii choroby Aujeszkiego, chlamydiozy oraz gorączki Q.

- Program Badań Stosowanych (PBS):B/03 Opracowanie i ocena właściwości biologicznych antygenów cirkowirusa świń typu 2 (PCV2) w aspekcie przydatności do produkcji szczepionki i zestawu diagnostycznego:

B/03/7.0 Ocena immunogenności i nieszkodliwości antygenów PCV2 (peptydy, rekombinowane białka kapsydowe).

B/03/8.0 Ocena efektywności uzyskanych produktów pod kątem odpowiedzi immunologicznej humoralnej i komórkowej, poziomu wirerii na gatunku docelowym, w warunkach eksperymentalnych.

B/04 Preparat synbiotyczny do profilaktyki zdrowotnej zwierząt monogastycznych i zapobiegania wystąpienia chorób bakteryjnych i zatruc wywołanych toksynami oraz poprawiającego bezpieczeństwo żywienia i wydajności chowu zwierząt:

B/04/1.3 Wpływ opracowanych preparatów synbiotycznych oraz komercyjnych preparatów probiotycznych na zdrowotność loch oraz warunki produkcyjne prosiąt. Ocena parametrów immunologicznych i klinicznych świń oraz morfologicznych i histologicznych cech jelit po zastosowaniu produktów synbiotycznych.

• Publikacje:

- **Pejsak Z.**: Afrykański pomór świń a przyszłość rynku wieprzowiny w Polsce. *Lecznica dużych zwierząt* 1, 2017, 4-10.

- **Pejsak Z.**: Czynniki decydujące o skuteczności szczepień. *Lecznica dużych zwierząt* 2, 2017, 11-16.

- **Pejsak Z.**, Truszczyński M: Wybrane zagadnienia zaprezentowane na sesjach plenarnych. 9. Europejskie Sympozjum Stowarzyszenia Zarządzania Zdrowiem Świń, Praga 2017. *Lecznica Dużych Zwierząt – Monografia*, 7 Ogólnopolska Konferencja Echa Kongresu ESPHM, Praga 2017, 30-35.

- **Pejsak Z.**, Truszczyński M: Wybrane zagadnienia zaprezentowane na konferencji – doniesienia ustne. 9. Europejskie Sympozjum Stowarzyszenia Zarządzania Zdrowiem Świń, Praga 2017. *Lecznica Dużych Zwierząt – Monografia*, 7 Ogólnopolska Konferencja Echa Kongresu ESPHM, Praga 2017, 41-43.

- **Pejsak Z.**: Wybrane zagadnienia z sesji satelitarnej „Oddychaj łatwiej”. 9. Europejskie Sympozjum Stowarzyszenia Zarządzania Zdrowiem Świń, Praga 2017. *Lecznica Dużych Zwierząt – Monografia*, 7 Ogólnopolska Konferencja Echa Kongresu ESPHM, Praga 2017, 44-48.

- Woźniakowski G., Truszczyński M., **Pejsak Z.**: Rosnące znaczenie genomiki w rozpoznawaniu chorób zakaźnych zwierząt z uwzględnieniem potrzeb OIE. *Medycyna Weterynaryjna* 73 (1), 2017, 10-14.

- **Pejsak Z.**: Afrykański pomór świń ogromne zagrożenie dla produkcji tych zwierząt w Polsce. *Pasje Wrocławski Magazyn Ekologiczno-Łowiecki*, 1 (2), 2017, 5-8.

- Truszczyński M., **Pejsak Z.**: Biegunka prosiąt ssących i odsadzonych wywołana przez enterotoksigeniczne szczepy *Escherichia coli* w świetle danych 24. Kongresu Specjalistów Chorób Świń w Dublinie. *Życie Weterynaryjne* 92, 1, 2017, 38-42.
- Truszczyński M., **Pejsak Z.**: Grypa świń w świetle danych ze zjazdu Amerykańskiego Stowarzyszenia Specjalistów 1) Chorób Świń w 2016 r. *Życie Weterynaryjne* 92, 2, 2017, 108-111.
- Truszczyński M., **Pejsak Z.**: Kolibakterioza neonatalna i poodсадzeniowa prosiąt z uwzględnieniem innych chorób biegunkowych. *Życie Weterynaryjne* 92, 3, 2017, 184-187.
- **Pejsak Z.**, Woźniakowski G., Śmietanka K., Ziętek-Barszcz A., Bocian Ł., Frant M., Niemczuk K.: Przewidywany rozwój sytuacji epizootycznej w zakresie afrykańskiego pomoru świń w Polsce. *Życie Weterynaryjne* 92, 4, 2017, 255-260.
- **Pejsak Z.**, Truszczyński M.: Autoszczepionki dla zwierząt z uwzględnieniem wymagań legislacyjnych Unii Europejskiej. *Życie Weterynaryjne* 92, 5, 2017, 352-354.
- **Pejsak Z.**, Truszczyński M.: Bioasekuracja – podstawowy sposób ochrony zwierząt przed chorobami zakaźnymi. *Życie Weterynaryjne* 92, 6, 2017, 427-430.
- **Pejsak Z.**, Truszczyński M.: Analizy epidemiologiczne afrykańskiego pomoru świń w krajach nadbałtyckich i w Polsce. *Życie Weterynaryjne* 92, 7, 2017, 486-488.
- **Pejsak Z.**, Truszczyński M.: Problemy związane z ochroną zdrowia świń w stadach o wysokim potencjale genetycznym. *Życie Weterynaryjne* 92, 8, 2017, 553-555.
- **Pejsak Z.**, Woźniakowski G.: Dziki rezerwuarem wirusa afrykańskiego pomoru świń i źródłem zakażenia świń. *Życie Weterynaryjne* 92, 9, 2017, 648-651.
- **Pejsak Z.**, Truszczyński M.: Propozycja „Strategii zwalczania ASF we wschodniej części Unii Europejskiej”, przygotowana przez Dyrektoriat Generalny do spraw Zdrowia i Bezpieczeństwa Żywności Unii Europejskiej. *Życie Weterynaryjne* 92, 10, 2017, 728-731.
- **Pejsak Z.**, Woźniakowski G.: Przeciwdziałanie szerzeniu się ASF ze szczególnym uwzględnieniem roli zakładów utylizacyjnych. *Życie Weterynaryjne* 92, 11, 2017, 804-808.
- **Pejsak Z.**, Truszczyński M.: Oporność wirusa afrykańskiego pomoru świń na warunki środowiska oraz czynniki fizyczne i chemiczne. *Życie Weterynaryjne* 92, 12, 2017, 880-882.
- Czyżewska-Dors E., Dors A., Kwit K., **Pejsak Z.**, Pomorska-Mól M.: Serological survey of the influenza A virus in Polish farrow-to-finish pig herds in 2011-2015. *Bulletin of the Veterinary Institute in Pulawy (Journal of Veterinary Research)* 2017, 2 (61), 157-161.

- Jia N., Ou Y., **Pejsak Z.**, Zhang Y., Zhang J.: Roles of African swine fever virus structural proteins in viral infection. *Bulletin of the Veterinary Institute in Pulawy (Journal of Veterinary Research)* 2017, 2 (61), 135-143.
- Frant M., Woźniakowski G., **Pejsak Z.**: African swine fever (ASF) and ticks. No risk of tick-mediated ASF spread in Poland and Baltic states. *Bulletin of the Veterinary Institute in Pulawy (Journal of Veterinary Research)* 2017, 4 (61), 375-380.
- Lipowski A., Szczotka-Bochniarz A., **Pejsak Z.**: Prevalence of antibodies to Aujeszky's disease virus in wild boar in Poland, between 2011 and 2014: a retrospective study. *Bulletin of the Veterinary Institute in Pulawy (Journal of Veterinary Research)* 2017, 4 (61), 397-404.
- M. Kulok, K. Wojtas, M. Porowski, **Z. Pejsak**, R. Kołacz: Effect of lack of movement in sows during pregnancy period on cortisol, acute phase proteins and lymphocytes proliferation level – a pilot study. *Berl Munch Tierarztl Wochenschr*, 2017. DOI 10.2376/0005-9366-16005.
- Dors A., Czyżewska-Dors E., Pomorska-Mól M., **Pejsak Z.**, Biosecurity in Polish pig farms - a questionnaire survey. *Berliner und Münchener Tierärztliche Wochenschrift* 2017, doi 10.2376/0005-9366-16059,
- Woźniakowski G., Frączyk M., Kowalczyk A., Pomorska-Mól M., Niemczuk K., **Pejsak Z.** Polymerase cross-linking spiral reaction (PCLSR) for detection of African swine fever virus (ASFV) in pigs and wild boars. *Scientific Reports* 2017 Feb 15;7:42903.
- Pomorska-Mól M., Dors A., Kwit K., Kowalczyk A., Stasiak E., **Pejsak Z.**: Kinetics of single and dual infection of pigs with swine influenza virus and *Actinobacillus pleuropneumoniae*. *Veterinary Microbiology* 2017, 201, 113–120.
- Pomorska-Mól M., Czyżewska-Dors E., Kwit K., **Pejsak Z.**: Enrofloxacin in therapeutic doses alters cytokine production by porcine PBMCs induced by lipopolysaccharide. *Drug and Chemical Toxicology* 2017, doi 10.1080/01480545.2016.1223093.
- Urbaniak K., Markowska-Daniel I., Kowalczyk A., Kwit K., Pomorska-Mól M., Frącek B., **Pejsak Z.**: Reassortment process after co-infection of pigs with avian H1N1 and swine H3N2 influenza virus. *BMC Vet Res* 2017, 13:215.
- Pomorska-Mól M., Dors A., Kwit K., Czyżewska-Dors E., **Pejsak Z.**: „Co-infection modulates inflammatory responses, clinical outcome and pathogen load of H1N1 swine influenza virus and *Haemophilus parasuis* infections in pigs”, *BMC Veterinary Research* 2017 13:376.
- Ekspertyzy, opinie:
 - Opinia kandydata na członka korespondenta PAN prof. dr. hab. Andrzeja K. Siwickiego wydana na zlecenie Wydziału II Nauk Biologicznych i Rolniczych PAN, Warszawa.

- Opinia opracowana na zlecenie Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów, dotycząca wniosku o nadanie dr hab. Renacie Urban-Chmiel tytułu profesora nauk weterynaryjnych.
- Opinia naukowa nt. ograniczeń handlowych związanych z wystąpieniem afrykańskiego pomoru świń opracowana dla Animex Foods.
- Ekspertyza pt. „Analiza epidemiologiczna dynamiki szerzenia się ASF w Polsce w aspekcie konieczności upowszechnienia, wdrożenia i konsekwentnego egzekwowania zasad bioasekuracji we wszystkich gospodarstwach utrzymujących świnię; w celu ochrony krajowej produkcji trzody chlewnej” opracowana dla Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.
- Opinia w sprawie uchwały o nadaniu tytułu naukowego profesora nauk weterynaryjnych Panu dr. hab. Rolandowi Kozdrowskiemu opracowana na zlecenie Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów.
- Rekomendacja dla kandydata (prof. dr. hab. dr. h.c. Włodzimierza Klucińskiego) do nagrody za całokształt dorobku w związku z przygotowywanym wnioskiem do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego opracowana na zlecenie Wydziału Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie.
- Opinia na temat sytuacji epizootycznej fermy Włodowice w zakresie występowania grypy świń wydana na zlecenie Agro Gobarto Sp. z o.o.

Prof. Tomasz Trojanowski

• Wybrane publikacje:

- Size and location correlations with higher rupture risk of intracranial aneurysms. Grochowski C., Litak J., Kulesza B., Szmygin P., Ziemianek D., Kamieniak P., Szczepanek D., Rola R., **Trojanowski T.**, J. Clin Neurosci. 2018 Feb;48:181-184. doi: 10.1016/j.jocn.2017.10.064. Epub 2017 Oct 31.
- Immunohistochemical assays incorporating SP142 and 22C3 monoclonal antibodies for detection of PD-L1 expression in NSCLC patients with known status of EGFR and ALK genes. Krawczyk P., Jarosz B., Kucharczyk T., Grenda A., Reszka K., Pankowski J., Wojas-Krawczyk K., Nicoś M., Szumiło J., **Trojanowski T.**, Milanowski J., Oncotarget. 2017 Jul 31;8(38):64283-64293. doi: 10.18632/oncotarget.19724. eCollection 2017 Sep 8.
- Evaluation of ALK gene rearrangement in central nervous system metastases of non-small-cell lung cancer using two-step RT-PCR technique. Nicoś M., Krawczyk P., Wojas-Krawczyk K., Bożyk A., Jarosz B., Sawicki M., **Trojanowski T.**, Milanowski J., Clin Transl Oncol. 2017 Dec;19(12):1447-1453. doi: 10.1007/s12094-017-1676-4. Epub 2017 May 22.
- Primary central nervous system lymphoma as a neurosurgical problem. Szczepanek D., Wąsik-Szczepanek E., Stoma F., Sokołowska B., **Trojanowski T.**, Neurol Neurochir Pol. 2017 Jul - Aug;51(4):319-323. doi: 10.1016/j.pjnns.2017.04.004. Epub 2017 Apr 19.
- Prevalence of NRAS, PTEN and AKT1 gene mutations in the central nervous system metastases of non-small cell lung cancer. Nicoś M., Krawczyk P.,

Jarosz B., Sawicki M., **Trojanowski T.**, Milanowski J., Brain Tumor Pathol. 2017 Jan;34(1):36-41. doi: 10.1007/s10014-016-0276-2. Epub 2017 Jan 17.

- Screening for ALK abnormalities in central nervous system metastases of non-small-cell lung cancer. Nicoś M., Jarosz B., Krawczyk P., Wojas-Krawczyk K., Kucharczyk T., Sawicki M., Pankowski J., **Trojanowski T.**, Milanowski J., Brain Pathol. 2018 Jan;28(1):77-86. doi: 10.1111/bpa.12466. Epub 2017 Mar 2.

• Nagrody i wyróżnienia:

- Honorowy Przewodniczący Komitetu Nauk Neurologicznych PAN;
- Medal 700 - lecia Lublina;
- Nagroda „Bryła Bursztynu” Hospicjum dla dzieci w Gdyn i Ambasady Francuskiej;
- Statuetka „Złotego Hipolita” i Godność „Wybitna Osobistość Pracy Organizacyjnej”;
- Nagroda Naukowa Rektora UM w Lublinie.

• Ekspertyzy, opinie:

- 6 opinii w zakresie neurochirurgii dla Ministerstwa Zdrowia i 3 dla Narodowego Funduszu Zdrowia.

• Dodatkowe Informacje:

- Udział w działalności struktur akademickich i naukowych:

Członek Komitetu Etyki w Nauce PAN;

Członek Komitetu Bioetyki PAN;

Członek Komitetu Nauk Klinicznych;

Doradca Prezydenta Cypru w sprawie Uniwersytetu Medycznego.

• Działalność redakcyjna:

- Acta Neurochirurgica (Wiedeń) - komitet redakcyjny;
- Przewodnik Lekarza – rada naukowa;
- Journal of Neurosurgical Sciences (Rzym) – assistant editor;
- Life Sciences Journal (France) komitet redakcyjny;
- Neuroskop (Poznań) – komitet redakcyjny;
- Neurologia i Neurochirurgia Polska – współredaktor działu neurochirurgicznego;
- Journal of Korean Neurosurgery;
- Chirurgia Narządu Ruchu i Ortopedia Polska;
- World Neurosurgery.

• Działalność dydaktyczna:

- Opieka nad 3 habilitacjami, 2 doktoratami, autorstwo rozdziałów w 2 podręcznikach dla lekarzy, prowadzenie 2 egzaminów specjalistycznych z neurochirurgii
- Recenzje dorobków na tytuł profesora (5), doktora honoris causa (1), wniosków habilitacyjnych (12) i doktoratu (1).
- Recenzje redakcyjne 12 artykułów w czasopismach krajowych i ponad 20 zagranicznych.

Prof. Marian Truszczyński

• Publikacje:

- Pejsak Z., **Truszczyński M.**: Wybrane zagadnienia zaprezentowane na sesjach plenarnych. 9. Europejskie Sympozjum Stowarzyszenia Zarządzania Zdrowiem Świń, Praga 2017. Lecznica Dużych Zwierząt – Monografia, 7 Ogólnopolska Konferencja Echa Kongresu ESPHM, Praga 2017, 30-35.
- Pejsak Z., **Truszczyński M.**: Wybrane zagadnienia zaprezentowane na konferencji – doniesienia ustne. 9. Europejskie Sympozjum Stowarzyszenia Zarządzania Zdrowiem Świń, Praga 2017. Lecznica Dużych Zwierząt – Monografia, 7 Ogólnopolska Konferencja Echa Kongresu ESPHM, Praga 2017, 41-43.
- Woźniakowski G., **Truszczyński M.**, Pejsak Z.: Rosnące znaczenie genomiki w rozpoznawaniu chorób zakaźnych zwierząt z uwzględnieniem potrzeb OIE. Medycyna Weterynaryjna 73 (1), 2017, 10-14.
- **Truszczyński M.**, Pejsak Z.: Biegunka prosiąt ssących i odsadzonych wywołana przez enterotoksygeniczne szczepy *Escherichia coli* w świetle danych 24. Kongresu Specjalistów Chorób Świń w Dublinie. Życie Weterynaryjne 92, 1, 2017, 38-42.
- **Truszczyński M.**, Pejsak Z.: Grypa świń w świetle danych ze zjazdu Amerykańskiego Stowarzyszenia Specjalistów 1) Chorób Świń w 2016 r. Życie Weterynaryjne 92, 2, 2017, 108-111.
- **Truszczyński M.**, Pejsak Z.: Kolibakterioza neonatalna i poodсадzeniowa prosiąt z uwzględnieniem innych chorób biegunkowych. Życie Weterynaryjne 92, 3, 2017, 184-187.
- Pejsak Z., **Truszczyński M.**: Autoszczepionki dla zwierząt z uwzględnieniem wymagań legislacyjnych Unii Europejskiej. Życie Weterynaryjne 92, 5, 2017, 352-354.
- Pejsak Z., **Truszczyński M.**: Bioasekuracja – podstawowy sposób ochrony zwierząt przed chorobami zakaźnymi. Życie Weterynaryjne 92, 6, 2017, 427-430.
- Pejsak Z., **Truszczyński M.**: Analizy epidemiologiczne afrykańskiego pomoru świń w krajach nadbałtyckich i w Polsce. Życie Weterynaryjne 92, 7, 2017, 486-488.
- Pejsak Z., **Truszczyński M.**: Problemy związane z ochroną zdrowia świń w stadach o wysokim potencjale genetycznym. Życie Weterynaryjne 92, 8, 2017, 553-555.
- Pejsak Z., **Truszczyński M.**: Propozycja „Strategii zwalczania ASF we wschodniej części Unii Europejskiej”, przygotowana przez Dyrektoriat Generalny do spraw Zdrowia i Bezpieczeństwa Żywności Unii Europejskiej. Życie Weterynaryjne 92, 10, 2017, 728-731.
- Pejsak Z., **Truszczyński M.**: Oporność wirusa afrykańskiego pomoru świń na warunki środowiska oraz czynniki fizyczne i chemiczne. Życie Weterynaryjne 92, 12, 2017, 880-882.

Prof. Jan F. Żmudziński

• Temat badawczy:

- Analiza różnorodności genetycznej wirusów grypy koni z zastosowaniem metody genomowego sekwencjonowania (NGS);
- Ocena zmienności genetycznej oraz ewolucja wirusa wścieklizny w trakcie trwania epizootii w województwie małopolskim i podkarpackim z wykorzystaniem metody sekwencjonowania genomowego;
- Ocena zmienności genetycznej wirusa EAV u trwale zakażonych ogierów na podstawie sekwencjonowania genomowego (NGS);
- Występowanie zakażeń wirusem grypy u psów na podstawie badań serologicznych;
- Występowanie zakażeń wywołanych przez herpeswirusy koni typu 2 (EHV-2) i 5 (EHV-5) w populacji koni w Polsce;
- Wdrożenie i ocena metod wykrywania antygenu i kwasów nukleinowych wirusa choroby guzowatej skóry bydła (LSDV);

Realizacja zadań Programu Wieloletniego dla Głównego Lekarza Weterynarii i Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi:

- Rejestracja występowania wścieklizny (genotyp 1), wykrywanie zakażeń lyssawirusami EBLV u zwierząt domowych i wolno żyjących oraz badanie stabilności miana wirusa szczepionkach do doustnej immunizacji lisów przeciwko wścieklicznie pobranych z terenów, na których została ona zastosowana;
- Ocena występowania zakażeń wirusem Schmallenberg w Polsce;
- Ocena występowania zakażeń herpeswirusem bydła typ 1 (BHV1) w populacji buhajów w centrach pozyskiwania nasienia;
- Ocena występowania zakażeń buhajów wirusem biegunki bydła i choroby błon śluzowych (BVD-MD) w populacji buhajów w centrach pozyskiwania nasienia.

• Publikacje:

- Smreczak M., Marzec A., Orłowska A., Trębas P., Reichert M., Kycko A., Koraka P., Osterhaus Ab., **Żmudziński J.F.**: The effect of selected molecules influencing the detrimental host immune response on a course of rabies virus infection in murine model. *Vaccine*: <https://doi.org/10.1016/j.vaccine.2017.10.098>.
- Laska M., Grochowska M., Lechowski L., **Żmudziński J.F.**: Abundance and species composition of *Culicoides* spp. biting midges near cattle and horse in south-eastern Poland. *Acta Parasitologica*, 2017, 62(4), 739-747; D) I:10.1515/ap-2017-0089.
- **J. F. Żmudziński**, M. Smreczak, A. Orłowska, P. Trębas, A. Marzec, J. Rola: Problemy z interpretacją wyników badań PCR i cELISA w kierunku wirusa choroby niebieskiego języka. *Życie Weterynaryjne* 2017, 92(8), 556-560

• Doniesienia na zjazdy:

- Orłowska A., Smreczak M., Trębas P., Marzec A., **Żmudziński J.F.**: Status epizootyczny choroby niebieskiego języka w Polsce. IV Lubelskie Dni Wirusologiczne II Zjazd Polskiego Towarzystwa Wirusologicznego, 21-23 września 2017, 37.
- Orłowska A., Smreczak M., Trębas P., Marzec A., **Żmudziński J.F.**, Rola J.: Aktualna sytuacja epizootyczna wścieklizny w Polsce z analizą filogenetyczną krajowych szczepów lyssawirusów. IV Lubelskie Dni Wirusologiczne II Zjazd Polskiego Towarzystwa Wirusologicznego, 21-23 września 2017, 38.
- Ekspertyzy, opinie:
 - Opinia/ekspertyza dla sądu w Gnieźnie w sprawie choroby IBR/IPV i upadków cieląt w gospodarstwie.
 - Opinia do projektu rozporządzenia o zwalczaniu IBR/IPV i BVD-MD w stadach krów mlecznych dla Departamentu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.
 - Opinia dla sądu w Gnieźnie odpowiedzi na pytania pełnomocników powoda i pozwanej. Rozprawa sądowa 29.09.2017.
 - Opinia do projektu szczegółowej strategii doustnych szczepień lisów wolno żyjących przeciwko wściekliznie na 2018 dla Głównego Lekarza Weterynarii, Główny Inspektorat Weterynarii, Warszawa.
 - Opinia w sprawie zakazu polowań na obszarze zagrożonym wścieklizną oraz wprowadzania na obszarze zagrożonym, wyznaczonym wokół ogniska wścieklizny stwierdzonego u nietoperzy, środków dotyczących sposobu utrzymywania zwierząt domowych i gospodarskich oraz ograniczeń w przemieszczaniu tych zwierząt dla Głównego Lekarza Weterynarii, Główny Inspektorat weterynarii, Warszawa.
 - Opinia w sprawie laboratorium BSL3 dla Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu.

LICZBOWE ZESTAWIENIE

DZIAŁALNOŚCI ODDZIAŁU W ROKU 2017

RODZAJ DZIAŁALNOŚCI	LICZBA
Zgromadzenia Ogólne Oddziału PAN w Lublinie	2
Posiedzenia Prezydium Oddziału	6
Integracyjne posiedzenia naukowe (Wszechnica)	7
Konferencje naukowe	
• krajowe	5
• międzynarodowe	5
(referaty i prezentacje)	703
Pozycje wydawnicze Oddziału lub pod patronatem Oddziału	13
Zadania realizowane przez Członków Oddziału PAN w Lublinie:	
• prace badawcze	23
• ekspertyzy, recenzje, opinie	45
Publikacje członków O.L. PAN	66

Tomasz Trojanowski
Jan Gliński
Marek Rozmus

Prof. dr hab. n. med. Tomasz Trojanowski jest prezesem Oddziału PAN w Lublinie.

Prof. dr hab. Jan Gliński jest wiceprezesem Oddziału PAN w Lublinie.

Mgr inż. Marek Rozmus jest naczelnikiem Oddziału PAN w Lublinie.

Wyróżnienie Prezesa Oddziału PAN w Lublinie dla studentów i młodych pracowników naukowych za najlepszą pracę naukową

Wyróżnienie przyznawane jest co roku za najlepsze prace lub zespół prac (tematycznie ściśle ze sobą powiązanych) z obszaru nauk: humanistycznych i społecznych, biologicznych i rolniczych, ścisłych i nauk o ziemi, technicznych, medycznych, wykonane przez studentów i młodych pracowników naukowych z terenu działania Oddziału.

W 2017 r wręczono trzy wyróżnienia Prezesa Oddziału Polskiej Akademii Nauk w Lublinie za najlepszą pracę naukową na terenie Lubelszczyzny:

- dla Bartosza Przybysia, Emilii Wicik i Cecylii Sadurskiej ze Studenckiego Koła Naukowego Architektury i Budownictwa Naturalnego „Archinature” Politechniki Lubelskiej, za pracę pt. *Zdrowo w Naturalnym Domu – Technologie Strawbale i Hempcrete*;
- dla mgr. farm. Daniela Zalewskiego, doktoranta z Katedry i Zakładu Biologii z Genetyką Uniwersytetu Medycznego w Lublinie za pracę pt. *Zastosowanie Techniki Openarray do Analizy Ekspresji Mirna Metodą Real-Time Pcr*;
- dla dr Agnieszki Romanko z Katedry Kościelnego Prawa Publicznego i Konstytucyjnego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II za monografię pt. *Mediacja w Sprawach Administracyjnych w Prawie Kanoniczym i w Prawie Polskim*.

Redakcja

Konferencja ELMECO

Istotą aktywności Komisji Chemii Plazmy Niskotemperaturowej Oddziału PAN w Lublinie jest współorganizowanie cyklicznych konferencji międzynarodowych HAKONE i ELMECO (Technologie Plazmowe w Energetyce i Inżynierii Środowiska). Konferencje w swym zakresie tematycznym obejmują badania podstawowe w obszarach fizyki, chemii i inżynierii plazmy niskotemperaturowej oraz badania stosowane. Wyniki tych badań wykorzystywane są w inżynierii ekologicznej, biomedycznej, materiałowej, a także w technologiach oczyszczania, wytrawiania, pokrywania i modyfikacji powierzchni, zwłaszcza nieodpornych na wysokie temperatury, takich jak tkanki, polimery, materiały na opakowania, stosowane w przemyśle spożywczym, rolnym i w medycynie.

W składzie międzynarodowego Komitetu Naukowego i Organizacyjnego konferencji znajdują się członkowie Komisji Chemii Plazmy Niskotemperaturowej ELMECO – 9 członków krajowych Komisji – prof., prof. T. Janowski, H. D. Stryczewska, Z. Kołaciński, J. Pawłat, J. Mizeraczyk, doktor P. Mazurek, J. Diatczyk, J. Majcher, Boguta oraz trzech członków międzynarodowych Komisji z Japonii – prof., prof. Kenji Ebihara, Shin-ichi Aoqui, Chobei Yamabe.

Akronim konferencji ELMECO powstał od angielskiej nazwy konferencji Electromagnetic Devices and Processes in Environment Protection i oznacza wykorzystanie technologii elektromagnetycznych, plazmowych i nadprzewodnikowych w ekologii, które związane są problematyką badawczą Instytutu Elektrotechniki i Elektrotechnologii Politechniki Lubelskiej oraz uruchomionego w 2003 r., w ramach V Programu Ramowego Unii Europejskiej, Centrum Doskonałości CoE ASPPECT – Application of Superconductivity and Plasma Technologies in Power Engineering.

Było to jedno z trzech centrów powołanych na Lubelszczyźnie w konkursie na centra doskonałości w 2002 r., obok CoE AGROPHYSICS przy Instytucie Agrofizyki PAN w Lublinie i CoE AGRIPSAFE w Instytucie Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach i konferencja ELMECO jest organizowana co 3 lata, od 1994 r., cieszy się dużym zainteresowaniem naukowców pochodzących z niemal całego świata, prowadzących badania zbieżne z jej tematyką. Dotychczas odbyło się 9 konferencji, w których wzięli udział uczestnicy ze Stanów Zjednoczonych, Szwajcarii, Japonii, Korei, Turcji, Francji, Irlandii, Niemiec, Wielkiej Brytanii, Czech, Słowacji, Estonii, Ukrainy, Białorusi, Rosji. Ośrodki krajowe reprezentowane były przez naukowców z politechnik: Warszawskiej, Łódzkiej, Poznańskiej, Śląskiej, Wrocławskiej, Świętokrzyskiej, Lubelskiej, Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego, Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie, Uniwersytetu Marii Curie-

Skłodowskiej w Lublinie, Uniwersytetu Warmińsko Mazurskiego w Olsztynie, Instytutu Maszyn Przepływowych w Gdańsku, Instytutu Tele- i Radiotechnicznego, ABB Corporate Research Center i Instytutu Elektrotechniki.

Od 2000 roku konferencje ELMECO odbywają się przy współudziale Komisji Chemii Plazmy Niskotemperaturowej, która powstała jako pierwsza komisja w powołanym do życia w 1998 r. przy Oddziale Polskiej Akademii Nauk w Lublinie. Trzykrotnie konferencja ELMECO uzyskała dofinansowanie w ramach działalności upowszechniającej naukę (DUN), za pośrednictwem Akademii i Komitetu Elektrotechniki PAN. Ostatnia konferencja odbyła się w dniach 3-6 grudnia 2017 r. w Nałęczowie, podobnie jak poprzednie, w ośrodku Szkoleniowo Wypoczynkowym PGE „ENERGETYK” i była objęta patronatem Komitetu Elektrotechniki PAN oraz sponsoringiem technicznym Polskiej Sekcji IEEE (http://www.ieee.org/conferences_events). Współorganizatorami konferencji byli: Oddział Lubelski Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej (PTETiS), Komisja Chemii Plazmy Niskotemperaturowej PAN Oddział w Lublinie, Stowarzyszenie Elektryków Polskich (SEP) i Lubelskie Towarzystwo Naukowe (LTN). Wsparcia finansowego ELMECO 2017 udzieliły: Laboratorium Badań i Rozwoju z Lublina oraz Komitet Elektrotechniki PAN w ramach Dotacji Upowszechniającej Naukę (DUN).

W tematyce konferencji znajdują się aktualnie badane i rozwijane technologie, które dają nadzieję na rozwiązanie problemów wytwarzania, przetwarzania i użytkowania energii elektrycznej, takich jak: wyczerpywanie się zasobów energii, obniżanie jej jakości i straty mocy; problemów ekologicznych związanych z zanieczyszczeniem powietrza, wód i gleb oraz technologie energii odnawialnych.

Od 2003 r. konferencji ELMECO towarzyszy seminarium Application of Superconductors (AoS).

Obszar tematyczny konferencji ELMECO i seminarium AoS obejmuje: zastosowania urządzeń elektromagnetycznych w procesach ochrony środowiska; kompatybilność elektromagnetyczną EMC; wpływ pól elektromagnetycznych, hałasu i drgań na organizmy żywe; monitorowanie środowiska; współpracę odnawialnych źródeł energii z urządzeniami elektrycznymi; komputerowe projektowanie urządzeń i procesów elektromagnetycznych; nanomateriały i nanotechnologie; inżynierię biomedyczną, inteligentne instalacje elektryczne; zjawiska w nadprzewodnikach; układy chłodzenia urządzeń nadprzewodnikowych; nadprzewodnikowe druty, taśmy i kable elektroenergetyczne; elektromagnesy stosowane w separacji i lewitacji, ograniczniki prądu i zasobniki energii; zastosowania nadprzewodnictwa w metrologii, elektronice i medycynie.

Znaczna część problematyki naukowo-badawczej konferencji ELMECO dotyczy plazmy niskotemperaturowej, jej generacji, diagnostyki i zastosowań; plazmowych metod ograniczania emisji zanieczyszczeń gazowych i stałych w energetyce konwencjonalnej i ze źródeł alternatywnych; generacji i zastosowań

ozonu w uzdatnianiu wody, fumigacji gleby oraz w procesach sterylizacji i dezynfekcji, a także kompatybilności elektromagnetycznej urządzeń plazmowych.

Technologiczne zastosowania zjonizowanego gazu (plazmy) zostały zapoczątkowane jeszcze w dziewiętnastym wieku przez braci Simens – Wernera i Williama, którzy zbudowali w 1857 r. pierwszy ozonator, a w 1878 r. elektryczny piec łukowy. Niedługo potem (Nicea 1907 r. i Sankt Petersburg 1908 r.), wprowadzono do technologii oczyszczania wody ozon (O_3), wytwarzany w reaktorach plazmowych z wyładowaniami barierowymi, zwanych ozonatorami. W większości krajów świata ta technologia wykorzystywana jest do dzisiaj. Zalety ozonu w stosunku do innych znanych i wykorzystywanych utleniaczy chemicznych, takich jak chlor czy fluor, sprawiają, że technologia ozonowania nie ma, póki co, alternatywy.

Współczesne zastosowania plazmy i reaktorów plazmowych dzieli się na dwie zasadnicze grupy: zastosowania analityczne (spektrometria analityczna, chemiczna i optyczna) oraz zastosowania technologiczne (technologie materiałowe, chemiczne, ochrony środowiska, biotechnologie). Podstawą podziału zastosowań plazmy dla celów technologicznych jest jej oddziaływanie na cząsteczki gazu, którego skutkiem jest zmiana właściwości chemicznych, pędu i energii cząstek plazmy. Transformacja właściwości fizycznych i chemicznych cząstek plazmy jest podstawą technologii chemicznych, takich jak: modyfikacja i funkcjonalizacja powierzchni, wytrawianie, osadzanie cienkich warstw, wytwarzanie proszków, generacja ozonu, plazmowe oczyszczanie gazów i ścieków, termiczna utylizacja odpadów. Transformacje pędu i energii cząstek plazmy wykorzystuje się do uzyskiwania wiązek plazmy dla celów technologii laserowych, napędów rakietowych, do generacji promieniowania oraz w plazmowych źródłach światła. W praktyce przemysłowej metalurgia wykorzystująca łuk elektryczny, oraz plazmowe źródła światła należą do najstarszych, ale wciąż z powodzeniem stosowanych technologii plazmowych. Ostatnie dekady dwudziestego wieku to renesans metod plazmowych i nowe zastosowania dla wykorzystywanych już wyładowań elektrycznych, które zawsze były głównym źródłem plazmy dla celów technologicznych. Należą tu tak wielkie obszary zastosowań, jak: mikroelektronika, technologie wytwarzania materiałów półprzewodnikowych, nadprzewodnikowych, organicznych, bio- i nanomateriałów. Dwudziesty pierwszy wiek to era nowych materiałów i technologii ich wytwarzania, które bazują w większości na technologiach plazmowych i laserowych. Te ostatnie są ściśle związane z plazmą, stanowiącą często medium wzmacniające wiązkę laserową (pompowanie laserów) i są zaliczane wprost do technologii plazmowych.

Znaczny postęp obserwowany jest w obszarze badań dotyczących zastosowań „zimnej” plazmy w medycynie, inżynierii biomedycznej oraz rolnictwie. W tych zastosowaniach plazma nietermiczna jest medium umożliwiającym prowadzenie procesów biochemicznych przy ciśnieniu atmosferycznym, w temperaturach otoczenia i bez szkodliwych dla środowiska odpadów, co czyni ją konkurencyjną w

stosunku do metod chemicznych, wciąż powszechnie stosowanych jako utlenia-cze, dezynfekanty, nawozy sztuczne, fumiganty.

Nowe zastosowania nietermicznej plazmy znajdują odbicie w tematyce prac nadsyłanych na konferencję ELMECO. Na ostatniej konferencji ELMECO'2017 znalazły się prace przedstawiające najnowsze badania dotyczące: syntezy nanorurek węglowych w plazmie łukowej [1], nanocząstek srebra [2] i nanostruktur złota w plazmie wytwarzanej na granicy faz gazowej i ciekłej [3]; oddziaływania plazmy nietermicznej helowo-tlenowej na bakterie, grzyby i mszyce żerujące na wybranych roślinach – we współpracy z Uniwersytetem Przyrodniczym i Uniwersytetem Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie [4][5][6]; energoelektronicznego układu zasilania mini reaktora plazmowego ze ślizgającym się wyładowaniem łukowym [7] oraz pomiarów temperatury jego elektrod [8]; bio-czujników z powłokami uzyskiwanymi w plazmie wyładowania koronowego, stosowanych do wykrywania rutyny [9]; badań fumigacji gleby i sterylizacji szkodników roślin ozonem i mgłą ozonową - prowadzone wspólnie z uniwersytetami Kumamoto i Sojo w Japonii, z którymi Instytut Elektrotechniki i Elektrotechnologii Politechniki Lubelskiej współpracuje w obszarze zastosowań niskotemperaturowej plazmy od ponad 15 lat [10][11]. Współautorami 10 z 11 przedstawionych powyżej referatów są członkowie krajowi i zagraniczni Komisji Chemii Plazmy Niskotemperaturowej PAN Oddział w Lublinie.

Prace prezentowane na konferencjach ELMECO drukowane były jako recenzowane materiały pokonferencyjne; część prac po recenzjach drukowana była w Przeglądzie Elektrotechnicznym; dwukrotnie wybrane prace po rozszerzeniu i recenzjach, opublikowane zostały w specjalnych zeszytach Journal of Advanced Oxidation Technologies AOTs (Elmeco 4 – Vol. 7, No 1, 2004 i Elmeco 5 – Vol. 9, No 2, 2006), wydanych przez Science & Technology Network, Inc. Prace prezentowane podczas ostatniej konferencji, po rozszerzeniu i recenzjach (double blind peer-review), zostały umieszczone w IEEE Xplore Digital Library. (<http://ieeexplore.ieee.org/search/searchresult.jsp?newsearch=true&queryText=ELMECO%202017>)

Międzynarodowa konferencja ELMECO wraz z seminarium AoS na stałe wpisały się do kalendarium spotkań naukowych organizowanych przez środowisko lubelskie w zakresie urządzeń elektromagnetycznych, technologii plazmowych, nadprzewodnikowych i ich zastosowań w energetyce i ekologii.

Bibliografia

- [1] G. Raniszewski: Arc discharge plasma for effective carbon nanotubes synthesis, DOI: 10.1109/ELMECO.2017. 8267749
- [2] O. Kolomiiets ; O. Prysiachna ; V. Chernyak ; D. Hamazin ; A. Goriachko; V. Lendiel; A. Trohimchuk; O. Legenchuk: Silver nanoparticles synthesis in plasma-liquid secondary microdischarge system, DOI: 10.1109/ELMECO.2017. 8267747
- [3] A. Dzimitrowicz; P. Jamroz; P. Pohl: Examination of the interactions occurring

- in the gas and liquid phases of atmospheric pressure glow discharge generated in contact with a liquid electrode leading to production of size-defined gold nanostructures, DOI: 10.1109/ELMECO.2017.8267741
- [4] M. Kopacki, J. Pawlat, P. Terebun, M. Kwiatkowski, A. Starek, P. Kiczorowski: Efficacy of non-thermal plasma fumigation to control fungi occurring on onion seeds, DOI: 10.1109/ELMECO.2017.8267746
- [5] J. Pawlat, M. Kwiatkowski, P. Terebun, B. Chudzik, M. Gagoś: Candida albicans inactivation with DBD He/O₂ plasma jet, DOI: 10.1109/ELMECO.2017.8267745
- [6] M. Kopacki; A. Starek; P. Kiczorowski; J. Pawlat; J. Diatczyk: Efficacy of ozone fumigation to control Euptryx decemnotata in rosemary growing under cover, DOI: 10.1109/ELMECO.2017.8267738
- [7] P.Krupski; H.D. Stryczewska: Gliding arc discharge push-pull power supply, DOI: 10.1109/ELMECO. 2017. 8267748
- [8] K. Shuto; K. Eto; F. Mitsugi; H. Kawasaki; S. Aoqui: Electrode temperature measurement of low temperature gliding arc discharge device, DOI: 10.1109/ELMECO.2017.8267744
- [9] J. Jaroszyńska-Wolińska ; S. Malinowski; P. Anthony F. Herbert; C. Wardak: Laccase biosensors from bio-coatings deposited by corona plasma SPP for rutin determination, DOI: 10.1109/ELMECO.2017.8267752
- [10] K. Ebihara; Y. Yamashita; T. Yamashita; S.Baba; S. Aoqui; F. Mitsugi; T. Ikegami ;H.D. Stryczewska: Ozone-mist sterilisation and web-based management for greenhouse agriculture, DOI: 10.1109/ELMECO.2017.8267740
- [11] F. Mitsugi; K. Nagahama; N. Horibe; S. Aoqui: Ozone treatment of soil, DOI: 10.1109/ELMECO.2017.8267742

H. D. Stryczewska

Prof. dr hab. Henryka Danuta Stryczewska, jest przewodniczącą Komisji Chemii Plazmy Niskotemperaturowej Oddziału PAN w Lublinie.

Teologiczne i prawne podstawy relacji Kościół-państwo

Relacje między Kościołem i państwem zawsze były i są delikatne oraz skomplikowane. O randze i złożoności tej problematyki świadczy chociażby fakt, że w czasie pogłębiania i rozwijania współczesnej doktryny o Kościele i państwie przez Sobór Watykański II, który pierwotnie nie przewidywał oddzielnego dokumentu regulującego to zagadnienie, w efekcie Komisje soborowe, przygotowując konstytucję duszpasterską o Kościele w świecie współczesnym *Gaudium et spes*¹, opracowały aż 17 schematów jej nr 76, który aktualnie określa stanowisko społeczności kościelnej do państwowej.

Podstawowe zasady relacji Kościół-państwo proklamowane przez Sobór Watykański II są nadal aktualne i głoszone w społecznym nauczaniu papieży posoborowych: Pawła VI, Jana Pawła II i Benedykta XVI².

Zanim przeanalizowane zostaną obowiązujące zasady kościelnego prawa publicznego sformułowane przez Sobór Watykański II w formie postulatów pod adresem państw, należy wskazać podstawy teologiczne i prawne relacji Kościół-państwo i wyjaśnić ich ewolucję w ciągu dziejów.

1. Teologiczne podstawy relacji Kościół-państwo

Podstawy teologiczne i prawne relacji Kościół-państwo znajdują się w Piśmie Świętym. Jezus Chrystus, założyciel Kościoła, stwierdził: „oddajcie więc cesarowi to, co należy do cesarza, a Bogu to, co należy do Boga” (Mt 12, 17). Dlatego Kościół od zarania swoich dziejów stał na stanowisku, iż są dwie odrębne, oryginalne i niezależne od siebie społeczności – Kościół i państwo³. Obie społeczności, kościelna i państwowa, pochodzą od Boga; pierwsza bezpośrednio, druga zaś pośrednio, jako że jest konsekwencją społecznej natury człowieka (Rz 13, 1-2; 1P 2, 13-17). Obydwie służą człowiekowi; pierwsza prowadzi do celu nadprzy-

1. Sacrosanctum Concilium Oecumenicum Vaticanum II, *Constitutio pastoralis de Ecclesia in mundo huius temporis Gaudium et spes*, 7 XII 1965, AAS 58 (1966), p. 1025-1115; tekst polski w: Sobór Watykański II, *Konstytucje, dekryty, deklaracje. Tekst polski, nowe tłumaczenie*, Poznań 2002, s. 526-606.

2. Szerzej zob. *Kościelne prawo publiczne. Wybór źródeł*, red. M. Sitarz, M. Grochowińska, M. Lewicka i in., Lublin 2012, s. 318-510.

3. T. Bertone, *Il rapporto giuridico tra Chiesa e Comunità Politica*, AA.VV., *Il Diritto nel Ministero della Chiesa*, Quaderni Apolinaris, IV, Lateranense, Roma 1980, s. 295-494; L. Spinelli, *Il Diritto Pubblico Ecclesiastico dopo il Concilio Vaticano II. Lezioni di Diritto Canonico*, Milano 1985.

rodzonego, druga umożliwia realizację celów doczesnych. Wspólne pochodzenie od Boga i służba człowiekowi domaga się, aby między tymi społecznościami istniała harmonijna współpraca. Gdyby stała ona w sprzeczności z prawem Bożym, czyli w razie sprzeciwu władzy świeckiej wobec woli Boga, trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi (Dz 5, 29).

Historia wzajemnych stosunków między Kościołem i państwem zna różne formy wzajemnego powiązania tych społeczności. Również na temat tych powiązań wyrażano w ciągu wieków wiele poglądów. Pierwszą oficjalną ingerencją państwa w sprawy Kościoła uważa się 380 r., czyli moment ogłoszenia chrześcijaństwa za religię państwową przez cesarza Teodozjusza Wielkiego. Choć uznanie to sprzyjało rozwojowi chrześcijaństwa w granicach Cesarstwa Rzymskiego, zrodziło jednak niebezpieczeństwo cesaropapizmu, według którego władza świecka i kościelna spoczywa w ręku monarchy⁴. System ten przyjął się na Wschodzie. Natomiast na Zachodzie ugruntował się pogląd o ścisłym związku Kościoła z państwem. Chrześcijańskiego cesarza uważano za pomazańca Bożego. Cesarz przez liturgiczną koronację uzyskiwał określone uczestnictwo we władzy duchowej. Z kolei próba narzucenia cesaropapizmu przybrała inne formy. W wyniku walki o inwestyturę⁵ za papieża Innocentego III (1161-1216) doszło do papocezaryzmu, czyli skumulowania władzy kościelnej i duchowej w ręku papieża⁶.

Doktrynę Kościoła o wzajemnej niezależności porządku kościelnego i państwowego wyłożył w 494 r. papież Galezy I w liście skierowanym do cesarza Anastazego I⁷; natomiast w czasach nowożytnych papież Leon XIII w wielu encyklikach, zwłaszcza *Immortale Dei* z 1885 r.⁸ Idea Kościoła, jako społeczności doskonałej⁹ oraz idea państwa katolickiego i jego obowiązku wobec religii, według koncepcji Leona XIII były głoszone do Soboru Watykańskiego II.

Według Kongregacji Doktryny Wiary Sobór Watykański II, zastanawiając się nad swoim stosunkiem do świata i nad swoją działalnością w nim¹⁰, ani nie zamie-

4. Z. Zieliński, *Cesaropapizm*, „Encyklopedia Katolicka” t. 3, kol. 41-42.

5. A. Weiss, *Inwestytura*, EK t. 7, kol. 421-422.

6. T. Pawluk, *Prawo kanoniczne według Kodeksu Jana Pawła II. Zagadnienia wstępne i normy ogólne*, t. I, Olsztyn 2002, s. 174-175; B. Szlachta, *Papocezaryzm*, EK t. 14, kol. 1309-1310.

7. Epistola VIII Gelasii Papae I ad Anastasium Imperatorem, 494, w: *Sacrorum Conciliorum Nova et Amplissima Collectio*, red. J. D. Mansi, t. VIII, Florentiae 1762, kol. 30-35; tekst polski w: *Kościelne prawo publiczne*, s. 45-48.

8. Leo PP. XIII, Epistola encyclica de civitatum constitutione Christiana *Immortale Dei*, 1 XI 1885, ASS 18 (1885), p. 161-180.

9. H. Insadowski, *Ustrój prawny Kościoła Katolickiego*, Lublin 1926, s. 29-60.

10. J. Sieg, *Refleksja Soboru nad obecnością Kościoła w świecie współczesnym*, w:

rzeź zmieniać, ani faktycznie nie zmienił tej nauki, jedynie ją rozwinął, pogłębił i obszerniej wyłożył¹¹. Kościół pogłębił i odnowił także doktrynę dotyczącą swej misji w świecie. Uczynił to poprzez interpretację charakterystycznego dla kultury chrześcijańskiej dualizmu religijno-politycznego. Sobór zwrócił uwagę na konieczność rozszerzenia tego dualizmu na relacje zachodzące między dwiema społecznościami odmiennego typu: kościelną i państwową, do których jednocześnie, chociaż z innych racji, należą ci sami ludzie¹². Wskazania relacji Kościoła do świata skoncentrowane zostały wokół następujących zasad: 1) poszanowania wolności sumienia i religii w wymiarze indywidualnym, wspólnotowym i instytucjonalnym; 2) autonomii i niezależności Kościoła i państwa, każdego w swojej dziedzinie; 3) współdziałania między Kościołem i państwem w osiągnięciu dobra wspólnego osoby ludzkiej¹³.

2. Zasada autonomii i niezależności Kościoła i państwa

Sobór Watykański II podkreślając potrzebę właściwego ułożenia relacji Kościoła – jako wspólnoty Ludu Bożego i państwa – jako wspólnoty politycznej, na pierwszym miejscu postawił zasadę autonomii i niezależności w zakresie zadań, dla których realizacji zostały one powołane.

Według Soboru „Wspólnota polityczna i Kościół są, każde na własnym terenie, od siebie niezależne i autonomiczne. Jednak i wspólnota polityczna, i Kościół, choć z różnego tytułu, służą osobistemu i społecznemu powołaniu tych samych ludzi. Służbę tę będą mogli pełnić dla dobra wszystkich tym skuteczniej,

Kościół w świetle Soboru. Praca zbiorowa, red. H. Bogacki, S. Moysa, Poznań 1968, s. 491.

11. *Congregatio pro Doctrina Fidei*, *Responsa ad quaestiones de aliquibus sententiis ad doctrinam de Ecclesia pertinentibus*, 29 VI 2007, AAS 99 (2007), p. 604-608, tekst polski w: „L'Osservatore Romano” 9 (296) 2007, s. 58 (wyd. pol.). Zob. także: M. Sitarz, *Kompetencje organów kolegialnych w Kościele partykularnym w sprawowaniu władzy wykonawczej według Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1983 roku*, Lublin 2008, s. 13.

12. J. Krukowski, *Kościół i państwo. Podstawy relacji prawnych*, Lublin 2000², s. 85.

13. J. Krukowski analizując teksty Soboru Watykańskiego II, a zwłaszcza konstytucji GS nr 76 wyprowadza także zasadę poszanowania społeczeństwa pluralistycznego. Stwierdził: „(...) społeczeństwo globalne, w którym istnieje państwo i Kościół, nie jest monolitem wyznaniowym (...) Z faktu istnienia społeczeństwa pluralistycznego wynika także obowiązek poszanowania zarówno przez Kościół, jak i przez państwo zjawiska pluralizmu Kościołów, tzn. istnienia w tym samym społeczeństwie globalnym obok Kościoła katolickiego innych Kościołów lub wspólnot religijnych, a w konsekwencji rezygnację w przyszłości przez Kościół z wszelkich przywilejów, jeśli powodowałoby to poczucie dyskryminacji po stronie innych Kościołów lub związków wyznaniowych”, szerzej zob.: tenże, *Kościelne prawo publiczne. Prawo konkordatowe*, Lublin 2013, s. 115-117.

im lepiej prowadzić będą ze sobą zdrową współpracę, uwzględniając także okoliczności miejsca i czasu” (GS 76).

Poprzez „autonomię i niezależność” Sobór podkreślił wzajemny szacunek jednej instytucji wobec drugiej. Autonomia przysługuje Kościołowi znajdującemu się w granicach terytorium danego państwa. Państwo zaś posiada autonomię w stosunku do Kościoła, ale to właśnie dziedziny działalności obydwu społeczności wyznaczają granice ich autonomii¹⁴. W związku z tym Sobór dostrzegł konieczność rozgraniczenia kompetencji Kościoła i państwa. Podkreślił, że Kościół w żaden sposób nie utożsamia się ze wspólnotą polityczną i nie łączy się z żadnym systemem politycznym, ale jest znakiem i obroną transcendentnej osoby ludzkiej (GS 76) oraz narzędziem wewnętrznego zjednoczenia z Bogiem i jedności całego rodzaju ludzkiego (LG 1)¹⁵. Podstawę odrębności obydwu społeczności stanowi misja Kościoła i aktualne problemy, które trzeba rozwiązywać.

Państwo i Kościół istnieją dla dobra ludzi – państwo dla dobra swoich obywateli, a Kościół dla dobra wiernych. Kościół nie utożsamia się z państwem, a sprawy ziemskie przedstawia z punktu widzenia moralności. Rzeczami ziemskimi posługuje się na tyle, na ile wymaga tego realizacja Jego misji. Od Soboru Watykańskiego II Kościół zdecydowanie podkreśla swoją niezależność od państwa. Wspólnota polityczna także posiada swoją wartość oraz rządzi się swoimi prawami, które Kościół winien uszanować. Jej autonomia obejmuje różne formy działalności ludzkiej, które powinny być skierowane na dobro wspólne¹⁶. Równocześnie zakłada ona niekompetencję państwa w sprawach religijnych. Państwo nie ma prawa ingerować w sprawy wiary, ani podejmować prób jej podporządkowania¹⁷. Nie powinno mieć wpływu na organizację i działalność Kościoła. W ten sposób Kościół domaga się uznania swojej niezależności ze strony państwa. Kościół i państwo są to dwa odrębne porządki prawne, z których każdy jest autonomiczny i niezależny z racji swoich zadań, których nie wolno zamieniać.

Obowiązek pochodzący z istotnych różnic między Kościołem a państwem i z konieczności pracy w tej samej przestrzeni i w tym samym czasie, dla tych samych ludzi, wyznacza relacje prawne między tymi instytucjami¹⁸. Zasada

14. J. Krukowski, *Stanowisko Soboru Watykańskiego II wobec rozdziału Kościoła od państwa*, „Roczniki Teologiczno-Kanoniczne” 27 (1980), z. 5, s. 55.

15. Sacrosanctum Concilium Oecumenicum Vaticanum II, *Constitutio dogmatica de Ecclesia Lumen Gentium*, 21 XI 1964, AAS 57 (1965), p. 5-67; tekst polski w: Sobór Watykański II, *Konstytucje, dekryty, deklaracje...*, s. 104-166.

16. J. Krukowski, *Autonomia i niezależność Kościoła i wspólnoty politycznej*, „Kościół i Prawo” 4 (1985), s. 58-59.

17. P. Hemperek, *Współpraca między Kościołem a państwem*, „Kościół i Prawo” 4 (1985), s. 89.

18. Wójcik, *Wytyczne w układaniu stosunków Kościół-Państwo według Vaticanum II*, „Duszpasterz Polski Zagranicą” 26 (1975), nr 1, s. 44; por. P. Mikat, *Kirche Und Staat*,

wzajemnej autonomii i niezależności Kościoła i wspólnoty politycznej w swojej dziedzinie obejmuje więc nie tylko płaszczyznę moralną, ale również prawną. W tym aspekcie niezależność każdej z tych dwóch społeczności odmiennej natury utożsamiana jest z suwerennością¹⁹. Suwerenność²⁰ zaś powinna być atrybutem każdego państwa. Potwierdzeniem tego jest zwyczaj międzynarodowy, który wyróżnia dwa typy suwerenności: doczesną i duchową. Pierwsza przysługuje państwom (narodom) i reprezentującym je organom władzy, druga – Kościołowi reprezentowanemu przez Stolicę Apostolską²¹. Suwerenność ta stanowi podstawę podmiotowości publicznoprawnej Stolicy Apostolskiej w stosunkach międzynarodowych²². Dlatego też, zgodnie z zasadą autonomii i niezależności, każda z suwerennych wspólnot, zarówno Kościół, jak i państwo, powinny podejmować

„Sacramentum mundi. Theologisches Lexikon für die Praxis” 2 (1968), s. 1314.

19 Krukowski, *Kościół i państwo...*, s. 121.

20 Termin „suwerenność” wywodzi się z łac. *superanus* – wyższy; *superans*, *-ntis* – mający przewagę, dominujący, niezrównany, przewyższający, *Słownik łacińsko-polski*, red. J. Korpanty, t. 2, Warszawa 2003, s. 806; J. Sondel, *Słownik łacińsko-polski dla prawników i historyków*, Kraków 2009, s. 919. Według *Słownika wyrazów obcych* suwerenność oznacza: a) niezależność władzy państwowej od jakichkolwiek czynników zewnętrznych, b) najwyższą władzę, zwierzchnictwo, c) niepodległość, niezależność, niepodzielne zwierzchnictwo nad terytorium państwa, *Słownik wyrazów obcych PWN*, red. J. Tokarski, Warszawa 1980, s. 714; W. Kopaliński, *Słownik wyrazów obcych i zwrotów obcojęzycznych z almanachem*, Warszawa 1999, s. 481. W nauce prawa państwowego jedni uczeni rozumieją przez suwerenność najwyższą, przez nikogo nie ograniczoną poza państwem władzę, inni natomiast dwa przymioty tej władzy, tj. samowładność, czyli prawną niezależność od jakichkolwiek czynników zewnętrznych, i całowładność, czyli kompetencje normowania wszystkich stosunków wewnątrz państwa. Samowładność określana jest jako suwerenność zewnętrzna, a całowładność jako suwerenność wewnętrzna, J. Barcik, T. Srogosz, *Prawo międzynarodowe publiczne*, Warszawa 2007, s. 45; por. L. Ehrlich, *Prawo międzynarodowe*, Warszawa 1958, s. 123. Współcześnie suwerenność państwa pojmowana jest w dwóch płaszczyznach: wewnętrznej (*ad intra*) i zewnętrznej (*ad extra*). Pierwsza oznacza, że na terytorium państwa nie ma władzy wyższej od jego centralnych organów, czyli że nie ma innych organów władzy, które by im nie podlegały w podejmowaniu decyzji politycznych. Suwerenność w płaszczyźnie zewnętrznej oznacza niepodległość państwa, czyli że najwyższe organy państwa w podejmowaniu swoich decyzji politycznych nie podlegają organom znajdującym się poza jego terytorium, mogą samodzielnie podejmować decyzje w granicach swojego terytorium i zobowiązania wobec innych podmiotów prawa międzynarodowego, J. Krukowski, *Wstęp do nauki o państwie i prawie*, Lublin 2002, s. 23.

21. Krukowski, *Autonomia i niezależność Kościoła i wspólnoty politycznej...*, s. 72-73; tenże, *Kościół i państwo...*, s. 121.

22. Krukowski, *Wstęp do nauki o państwie i prawie...*, s. 22; J. Barcik, Srogosz, *Prawo międzynarodowe publiczne...*, s. 152.

działania w ramach swoich kompetencji, tak, aby wносиły wkład do wspólnego dobra poszczególnych ludzi i całego społeczeństwa.

3. Zasada wolności religijnej

W Deklaracji o wolności religijnej Sobór Watykański II proklamował zasadę indywidualnej i społecznej wolności człowieka w sprawach religii (DH 2)²³. Prawo do wolności religijnej należy do katalogu podstawowych praw osoby ludzkiej. Podstawą poszanowania tego uprawnienia jest prawo sumienia, zaś źródłem godność osoby ludzkiej (PT 14)²⁴, która powinna być fundamentem każdego prawa²⁵. Sobór Watykański II opracował pojęcie wolności sumienia i religii oraz oświadczył, że osoba ludzka ma prawo do wolności religijnej. Polega ona na tym, że wszyscy ludzie powinni być wolni od przymusu ze strony jednostki, grup społecznych i władzy, aby nikt nie był zmuszany do postępowania przeciwnego swemu sumieniu i nie doznawał przeszkód działając zgodnie z nim, zarówno prywatnie, jak i publicznie oraz indywidualnie lub wspólnotowo.

Zasada wolności religijnej przejawia się w dwóch wymiarach: indywidualnym i wspólnotowym. W pierwszym z nich podmiotem wolności jest jednostka. Wolność ta stanowi podstawowe prawo człowieka do wolności sumienia i wyznania oraz do równego udziału w życiu publicznym bez względu na wyznanie. Z kolei wolność religijna w wymiarze wspólnotowym (społecznym), której podmiotem jest wspólnota ludzka (zbiorowość), odnosi się do zespołu uprawnień należnych wspólnotom religijnym, dzięki którym mogą one swobodnie spełniać swoje zadania²⁶. Obydwa te aspekty wolności religijnej są ze sobą ściśle powiązane i nawzajem się warunkują. Tam, gdzie nie ma wolności w wymiarze indywidualnym, nie ma jej także w społecznym, a tam, gdzie nie ma jej w społecznym, nie

23. Sacrosanctum Concilium Oecumenicum Vaticanum II, *Declaratio de libertate religiosa Dignitatis humanae*, 7 XII 1965, AAS 58 (1966), p. 929-946; tekst polski w: Sobór Watykański II, *Konstytucje, dekryty, deklaracje...*, s. 410-421.

24. Ioannes PP. XXIII, *Litterae encyclicae de pace omnium gentium in veritate, iustitia, caritate, libertate constituenda, Pacem in terris*, 11 IV 1963, AAS 55 (1963), p. 257-304; tekst polski w: „Ojciec Święty Jan XXIII, Encyklika *Pacem in terris* o pokoju między wszystkimi narodami opartym na prawdzie, sprawiedliwości, miłości i wolności”, Kraków 2003.

25. T. Bertone, *La dognita umana unico fondamento dei diritti dell'uomo*, w: tenże, *La Diplomazia Pontificia in un mondo globalizzato*, a cura di V. Buonomo, Città del Vaticano 2013, s. 241-279.

26. S. Stawny, *Niektóre aspekty wolności religijnej w listach pasterskich Prymasa i Episkopatu Polski w latach 1945-1981*, „Kościół i Prawo” 7 (1990), s. 203. R. Sobański, *Kościół jako podmiot prawa*, Warszawa 1983, s. 219.

może być mowy o wymiarze indywidualnym²⁷. Sobór domagał się, aby wolność religijna była przez wszystkich uznawana i respektowana, również w relacjach między Kościołem a państwem²⁸. Poleca, aby prawo osoby ludzkiej do wolności religijnej było uwzględnione w prawnym porządku społecznym, aby stało się ono prawem państwowym (DH 2). Dopiero, gdy zasada wolności religijnej stosowana jest w praktyce, wówczas Kościół zyskuje warunki prawne do realizowania zasady autonomii i niezależności Kościoła od państwa (DH 13). Wolność religijna jest więc źródłem jego stosunków z państwami. Stanowi podstawowy warunek ich wzajemnych relacji opartych na współdziałaniu. Kościół chce swobody, a nie władzy bezpośredniej czy pośredniej nad społecznością polityczną. Jest to prawo elementarne, którego urzeczywistnianie jest jednym z podstawowych sprawdzianów ludzkości w każdym ustroju, społeczeństwie, systemie czy środowisku (RH 17)²⁹. Władza państwowa, która dla siebie rezerwuje prawo do kierowania aktami religijnymi lub zabrania ich praktykowania, przekracza swoje kompetencje (DH 3).

4. Zasada współdziałania Kościoła i państwa

Wśród podstawowych zasad, na jakich powinny być oparte relacje między państwem i Kościołem znajduje się również zasada współdziałania, a w pewnych sprawach także współpracy³⁰. Punktem wyjścia do współdziałania jest podkreślenie służebnej roli państwa i Kościoła. Służba osobistemu i społecznemu powołaniu tych samych ludzi, która pełniona i realizowana jest odpowiednio do swoich zadań, zarówno przez państwo, jak i przez Kościół, implikuje do stwierdzenia, że przedmiotem współdziałania jest dobro wspólne (*bonum commune*). Ono zaś jest poszanowaniem praw i obowiązków osoby ludzkiej (PT 60). Obejmuje sumę warunków życia społecznego, dzięki którym człowiek może pełniej i szybciej osiągnąć własną doskonałość³¹. Do stwarzania takich warunków

27. R. Sobański, *Kościół jako podmiot prawa*, Warszawa 1983, s. 219.

28. Hemperek, *Współpraca między Kościołem a państwem...*, s. 90.

29. Ioannes Paulus PP. II, *Litterae encyclicae Redemptor hominis*, 4 III 1979, AAS 71 (1979), p. 257-324; tekst polski w: „Encykliki Ojca Świętego Jana Pawła II”, Kraków 1996, s. 5-76.

30. J. Krukowski, Zasada współdziałania między państwem i Kościołem w ujęciu Prymasa Stefana Wyszyńskiego, „Rocznik Nauk Prawnych” 12 (2002), nr 1, s. 220. J. Krukowski wyjaśnia, że w języku polskim odpowiednikiem *cooperatio* jest raczej „współdziałanie”, aniżeli tylko „współpraca”. Jego zdaniem, współpraca ma miejsce wówczas, kiedy dwie strony wykonują to samo zadanie przy użyciu tych samych środków; a współdziałanie wtedy, gdy każda ze stron spełnia swoje własne zadania, lecz obie zmierzają do wspólnego celu, Krukowski, Kościół i państwo..., s. 124, przypis 21.

31. Ioannes PP. XXIII, *Litterae encyclicae de rectionibus rerum socialium processibus*

są zobowiązane zarówno państwo, jak i Kościół, dlatego ich współdziałanie w urzeczywistnianiu tego dobra jest nie tylko pożyteczne, ale i niezbędne³². Prawne znaczenie dobra wspólnego sprowadza się do uznania go za taki porządek społeczny, który pozwala każdemu korzystać z praw i wolności wynikających z godności osoby ludzkiej.³³ Realizacja dobra wspólnego urzeczywistnia się w perspektywie licznych form uspołecznienia. Ten pluralistyczny porządek rozpoczyna się od rodziny i poprzez różnorakie grupy sięga Kościoła i państwa.³⁴ Dobro wspólne obecne jest więc we wszystkich przejawach życia społecznego i obejmuje trzy podstawowe komponenty³⁵: dobro człowieka³⁶, dobro rodziny³⁷

ad Christiana praecepta componendis, *Mater et Magistra*, 15 V 1961, AAS 53 (1961), p. 401-464; tekst polski w: „Papież Jan XXIII, Encyklika o współczesnych przemianach społecznych w świetle nauki chrześcijańskiej (*Mater et Magistra*)”, Paris 1963, nr 58.

32. Hemperek, *Współpraca między Kościołem a państwem...*, s. 93.

33. Sieg, *Refleksja Soboru nad obecnością Kościoła w świecie...*, s. 506.

34. H. Krzemienowski, W kierunku posoborowej koncepcji odniesień między Kościołem a państwem, „*Colloquium Salutis. Wrocławskie Studia Teologiczne*” 9 (1977), s. 53.

35. Krukowski, *Kościół i państwo...*, s. 127. Zob. także: A. Ulaczyk, Podmiot osobowe go dobra wspólnego w społecznym nauczaniu Kościoła, w: *In persona Christi. Księga na 80-lecie Księdza Profesora Czesława S. Bartnika*, red. K. Góźdz, t. 2, Lublin 2009, s. 95-106.

36. Dobro człowieka stanowi podstawę jedności społeczeństwa. Wynika to z faktu społeczeństwa pluralistycznego oraz z poszanowania wolności człowieka. Osoba jest podmiotem praw i obowiązków. Kieruje się rozumem i wolną wolą. Ma obowiązek szukania prawdy, do której głoszenia zobowiązany jest Kościół. Sobór Watykański II naucza, że człowiekowi trzeba udostępnić i zapewnić wszystko, czego potrzebuje do prawdziwie ludzkiego życia, tzn. pożywienie, ubranie, mieszkanie, prawo do wolnego wyboru stanu życia i założenia rodziny, wykształcenia, pracy, dobrej opinii, poszanowania, odpowiedniej informacji, postępowania zgodnego z własnym sumieniem, do ochrony życia prywatnego i do sprawiedliwej wolności, także w sprawach religijnych (GS 26). Wszystkie formy życia społecznego są podporządkowane człowiekowi. Współdziałanie Kościoła i państwa ma więc polegać na świadczeniu człowiekowi pomocy w osiągnięciu należnych mu dóbr duchowych i materialnych. Dlatego też dobro wspólne jako przedmiot współdziałania i najwyższa wartość społeczna staje się najwyższą normą prawną, która uzasadnia i określa osobowe prawa człowieka. Por. J. Wiślicki, Prawa świeckich w Kościele katolickim, w: *Księga pamiątkowa ku czci Jego Ekscelencji X. Biskupa Mariana Leona Fulmana. Część II. Wydział Prawa i Nauk Społeczno-Ekonomicznych*, Lublin 1939, s. 365-451; zob. także: M. Sitarz, Prawa wiernych świeckich chrześcijan w interpretacji Jana Wiślickiego, w: *Vir Ecclesiae deditus. Księga dla uczczenia Księdza Profesora Edwarda Góreckiego*, red. W. Irek, Wrocław 2011, s. 243-257; J. Kondziela, Normatywny charakter bonum commune, „*Śląskie Studia Historyczno-Teologiczne*” 2 (1969), s. 67.

37. Priorytet osoby ludzkiej w kontekście dobra wspólnego jest także uznawany w rodzi-

i dobro narodu³⁸.

Z racji że państwo i Kościół powołane zostały do tego, aby służyć tym samym ludziom, powinny one ze sobą współpracować. Sobór Watykański II zalecił, aby wzajemne współdziałanie obydwu społeczności było zdrowe i uwzględniało okoliczności czasu i miejsca (GS 76). Forma i sposób, w jaki ma się ono dokonywać, nie zostały przez Vaticanum II bliżej zdefiniowane. Mają one uwzględniać

nie. Jest ona podstawową wspólnotą rodziców i dzieci, nabudowaną na dobrowolnym akcie umowy dwojga ludzi, nakierowaną na realizację dobra osoby; jako następstwo związku małżeńskiego mężczyzny i kobiety zakłada różnicę płci, umożliwiającą urodzenie człowieka oraz nieustanne doskonalenie się w człowieczeństwie przez międzyludzkie akty życia osobowego. Analogicznie jako osoba ludzka, rodzina jest podmiotem właściwych sobie praw i obowiązków względem siebie oraz innych bytów społecznych, a w szczególności względem Kościoła i państwa. Podstawę praw rodziny stanowią prawa osób, które składają się na rodzinę jako całość. Ta podstawowa komórka społeczna posiada obowiązki wobec narodu, państwa i rodziny ludzkości. Stanowi podstawowy ośrodek wychowania. Z niej rodzą się obywatele i dzięki niej rozrasta się Chrystusowy Kościół. W związku z tym trzeba przyjąć, że najszerszym obszarem współdziałania Kościoła i państwa jest troska i świadczenie pomocy rodzinie w dziedzinie wychowania dzieci i młodzieży. Państwo zobowiązane jest do zapewnienia odpowiednich zasobów i środków w celu wspomagania rodziny w wypełnianiu przez nią swych zadań. Kościół natomiast winien wspomagać rodzinę w zakresie wychowywania. Rodzina, zwłaszcza przez religijne wychowanie swych dzieci, ma zdolność ukazywania wspólnego dobra i obowiązku miłości bliźniego. M. A. Krąpiec, *Rodzina*, „Powszechna Encyklopedia Filozofii” t. 8, s. 796; F. J. Mazurek, *Personalistyczno-integralne ujęcie katolickiej nauki społecznej w eksplikacji Stefana Kardynała Wyszyńskiego*, Lublin 1999, s. 32-33; Krukowski, *Kościół i państwo...*, s. 131.

38. Korelatem osoby ludzkiej i rodziny jest naród, którego dobro wspólne również stanowi przedmiot zasady współdziałania. Sam naród jest naturalną wspólnotą związaną w całość przez wspólną historię, język, kulturę, tradycję i religię, ukształtowaną w dążeniu do osiągnięcia najwyższych wartości duchowych, które tworzą dobro wspólne. Naród posiada własną świadomość, która skierowana jest ku wspólnemu dobru. Ma także własną godność. Ona stanowi źródło jego podstawowych praw i wolności. Takie ujęcie świadczy o jego personalistycznym charakterze narodu. Naruszenie praw osoby ludzkiej w równym stopniu wiąże się z pogwałceniem praw narodu (RH 17). Respektowanie praw narodu stanowi podstawowe zadanie społeczności państwowej i kościelnej, które jest niezbędne do osiągnięcia dobra wspólnego. Wśród tych praw można wymienić chociażby prawo do życia biologicznego i duchowego, prawo do własnej świadomości i wolności, prawo do światopoglądu, religii i kultury, prawo do samostanowienia we wspólnocie narodów. W związku z tym konieczny jest podział zadań spełnianych przez Kościół i państwo, a także celowe współdziałanie dla dobra narodu. Realizacja kompetencji społeczności państwowej oraz urzeczywistnianie posłannictwa Kościoła względem narodu nigdy nie mogą posiadać cech dominacji. Winny to być działania o charakterze służebnym. Krukowski, *Wstęp do nauki o państwie i prawie...*, s. 46; M. Sitarz, *Zadania Kościoła względem Narodu w nauczaniu Prymasa Wyszyńskiego*, „Roczniki Nauk Prawnych” 22 (2002), nr 2, s. 22.

i być odpowiednie do konkretnie istniejących warunków. Dlatego też Sobór celowo użył ogólnego sformułowania „z uwzględnieniem okoliczności miejsca i czasu” (*attentis locorum temporumque adiunctis*, GS 76). Kwestię relacji i form współdziałania pozostawił nierozstrzygniętą³⁹. Kościół w sprawach doczesnych nie może dostarczać gotowych rozwiązań. Inne są systemy ustrojowe w różnych krajach, inny też jest w nich stosunek do religii i Kościoła. Dlatego żadna forma społecznienia nie jest kompetentna do przedstawienia świata gotowych rozwiązań w tej dziedzinie. Zmieniające się wciąż warunki i systemy polityczne w państwach sprawiają, że jakakolwiek próba sporządzenia zamkniętego katalogu form współdziałania Kościoła i państwa, już na samym początku skazana byłaby na niepowodzenie⁴⁰. Istnieją sposoby tego współdziałania, ale mają one charakter umowy. W celu ich urzeczywistnienia, współdziałanie między państwem i Kościołem powinno być uzgodnione przez obydwie strony⁴¹. W związku z tym, że Sobór Watykański II, proklamując zasadę zdrowego współdziałania Kościoła i państwa na rzecz dobra wspólnego, nie wskazał sposobów i form jego realizacji, problematykę tę można wyjaśnić stosowaną praktyką. Według J. Krukowskiego uzgodnienie współdziałania Kościoła i państwa powinno zostać zagwarantowane przez kompetentne władze obydwu społeczności w drodze umowy, np. konkordatowej. Środkiem wiodącym do tego uzgodnienia powinien być dialog, zmierzający do porozumienia się stron, co do warunków współdziałania lub współpracy⁴². Pozostawanie na płaszczyźnie dialogowej równości między partnerami jest uzasadnione tym, że druga strona nie zna autorytetu religijnego Kościoła i równocześnie ma poczucie, że przysługuje jej prawo do wolności religijnej. Kościół zaś uważa je za prawo przysługujące każdej osobie ludzkiej. Uznanie godności osoby ludzkiej i uszanowanie prawa człowieka do głoszenia swoich przekonań i do działania według własnego sumienia stanowią nieodzowny warunek nawiązania autentycznego dialogu⁴³. Kościół i państwo są równorzędnymi partnerami dialogu, którzy komunikują sobie swoje opinie w sprawach budzą-

39. Białczyk, *Rozdział między Kościołem a państwem w świetle nauki Kościoła katolickiego*, Lublin 1978, mps w Archiwum KUL, s. 255.

40. Szerzej zob. A. Słowikowska, *Origin of principle of cooperation between the Catholic Church and the State in preparatory documents for the Second Vatican Council*. Outline, „Teka Komisji Prawniczej. Polska Akademia Nauk Oddział w Lublinie” t. VI (2013), s. 152-168.

41. J. Krukowski, *Zasada współdziałania między państwem i Kościołem w ujęciu Prymasa...*, s. 231-232.

42. J. Krukowski, *Podstawy współdziałania Kościoła i państwa*, „Kościół i Prawo” 8 (1992), s. 29.

43. Sieg, *Refleksja Soboru nad obecnością Kościoła w świecie...*, s. 499.

cych obustronne zainteresowanie. Takie wzajemne ustosunkowywanie uwypukla relatywną autonomię świata i dziedzin doczesnych ⁴⁴.

Wnioski

Powyższa analiza podstawowych zasad relacji Kościół-państwo pozwala na wyciągnięcie następujących wniosków:

1. Społeczności: kościelna i państwowa pochodzą od Boga;
2. Podstawę tych relacji stanowi nakaz Chrystusa: „oddajcie więc cesarzowi to, co należy do cesarza, a Bogu to, co należy do Boga” (Mt 12, 17);
3. W historii stosunków między Kościołem i państwem istniały różne formy ich wzajemnego powiązania;
4. Aktualne zasady relacji Kościół-państwo wyznaczył Sobór Watykański II. Zasady: wolności religijnej, autonomii i niezależności Kościoła od państwa oraz wzajemnego współdziałania między nimi, są przedmiotem współczesnego nauczania społecznego Kościoła.

Ks. Mirosław Sitarz

Ks. dr hab. Mirosław Sitarz, prof. KUL, jest wiceprzewodniczącym Komisji Nauk Prawnych Oddziału PAN w Lublinie.

44. Tamże, s. 510.

Odkrycie spuścizny ks. prof. Piotra Kremera – współpracownika Założyciela KUL

Nigdy nie przypuszczałem, że będąc teologiem badającym głównie współczesny stan wiarygodności chrześcijaństwa i Kościoła można dokonać naukowego odkrycia. A jednak...

W roku 2018 KUL świętuje stulecie istnienia. Jest to też jubileusz Wydziału Teologii i Katedry Teologii Fundamentalnej, które zostały utworzone wraz z zaistnieniem KUL. Jako pracownik Instytutu Teologii Fundamentalnej KUL kilka lat temu zainteresowałem się początkami tej teologicznej dyscypliny w Lublinie.

Wiedziałem, że pierwszym teologiem fundamentalnym był tu ks. Piotr Kremer. Z kilku krótkich biogramów (np. M. Ruseckiego, w: *Leksykon Teologii Fundamentalnej*, red. M. Rusecki i in., Lublin-Kraków 2002 s. 690-691) można się dowiedzieć, że żył w latach 1878-1951. W 1898 r. podjął studia filozoficzno-teologiczne w seminarium duchownym we Włocławku, a w latach 1903-07 studiował teologię dogmatyczną i fundamentalną w Akademii Duchownej w Petersburgu, która była jedynym miejscem gdzie duchowni katolicy mogli zdobywać wyższe wykształcenie na terenie zaboru rosyjskiego (zob. I. Wodzianowska, *Rzymskokatolicka Akademia Duchowna w Petersburgu 1842-1918*, Lublin: TN KUL 2007). Była kontrolowana przez władze carskie. W niej studiował i wykładał także ks. Idzi Radziszewski – Założyciel Uniwersytetu Lubelskiego (potem KUL) w 1918. W 1907 r. ks. Kremer uzyskał tytuł magistra, potem wykładał w seminarium duchownym we Włocławku. Od 1915 r. zaczął wykładać teologię fundamentalną w Akademii Duchownej w Petersburgu, gdzie w 1917 r. uzyskał stopień doktora teologii. W 1918 r. pomagał ks. Radziszewskiemu zakładać Uniwersytet Lubelski i wszedł w skład jego Komitetu Organizacyjnego. Został profesorem zwyczajnym KUL, pierwszym Dziekanem Wydziału Teologicznego i pierwszym kierownikiem Katedry Teologii Fundamentalnej. Przez wiele lat koordynował działalność Związku Zakładów Teologicznych w Polsce, czyli zrzeszenia wykładowców seminariów duchownych, organizując jego zjazdy. Pełnił prawdopodobnie funkcję przewodniczącego. Po wybuchu II wojny światowej został aresztowany wraz z innym profesorami KUL. Zwolniono go z powodu złego stanu zdrowia. Zamieszkał w Izabelinie u sióstr franciszkanek Rodziny Maryi. Do pracy w KUL już nie powrócił ze względów zdrowotnych. Od 1941 r. był sparaliżowany, a 5 lat później prawie całkowicie stracił wzrok.

Jako naukowiec opowiadał się za neoscholastyczną koncepcją teologii fundamentalnej. Podejmował problematykę na styku nauki i wiary w kontekście neopozytywizmu i materializmu, zagadnienie poznania teologicznego i źródeł teolo-

gii, a także eklezjologiczną, w ramach której badał dzieje eklezjologii i nauczanie Vaticanum I o Kościele. Uprawiał też teologię porównawczą katolicyzmu i prawosławia rosyjskiego, które znał z racji pracy w Akademii Duchownej w Petersburgu. Był kierownikiem Sekcji Teologii Porównawczej w KUL. Opublikował kilka artykułów naukowych, przeglądowych i ponad 20 recenzji. Według informacji zebranych przez ks. Romualda Łukaszyka (w artykule Pięćdziesięciolecie teologii fundamentalnej na KUL (1919-1968), „Roczniki Teologiczno-Kanoniczne” 15:1968, z. 2, s. 5-53) ks. Kremer prowadził m.in. następujące wykłady i seminaria tematyczne: „Kościół jako podmiot władzy”, „Idea Kościoła u ojców apostołskich” (w roku akad. 1918/19), „Prymat św. Piotra w świetle ksiąg Nowego Testamentu”, „Wartość apologetyczna teorii czterech znamion” (1919/20), „Nauka katolicka o Kościele w oświeceniu teologów prawosławnych”, „Rozbiór krytyczny ważniejszych zarzutów teologii prawosławnej przeciw papiestwu” (1920/21), „Kościół stróżem i nauczycielem słowa objawionego” (1928/29), „O nieomyślności Urzędu Nauczycielskiego” (1929/30). Pod jego kierunkiem, w okresie 1918-39, powstały 4 rozprawy doktorskie: ks. Michała Krzywickiego „Prymat papieski a Kościoły wschodnie w okresie nestorianizmu”, ks. Henryka Hlebowicza „Nauka o jedności Kościoła u św. Jana Chryzostoma”, ks. Marcina Wojciechowskiego „Nieomyślność Kościoła Chrystusowego według A. S. Chomiakowa i jego zwolenników” i ks. Stanisława Cieślika „Siła dowodowa cudu”.

Autorzy biogramów o ks. Kremerze zgodnie kończyli je informacją, że jego spuścizna znajduje się w klasztorze karmelitów bosych w Czernej pod Krakowem. Pod koniec 2015 r. postanowiłem to zbadać. Poprosiłem swego doktoranta, by skontaktował się z karmelitami. Ku memu zaskoczeniu powiedział, że mają oni tę spuściznę i stanowi ona dla nich problem, bo nie wiedzą co z nią zrobić. Znajduje się ona nie w Czernej, lecz w Archiwum Krakowskiej Prowincji Zakonu Karmelitów Bosych w Krakowie. Na wiosnę 2016 r. wraz z ks. dr. hab. Jacentym Mastejem udałem się tam. Przyniesiono nam 6 teczek formatu A4. Były dość starannie uporządkowane. W jednej z nich znajdowały się osobiste dokumenty. Na wierzchu była legitymacja. Ponieważ dość pobieżnie zapoznaliśmy się z nią, to myśleliśmy, że jest to legitymacja na zniżkowe przejazdy kolejowe. Dopiero po powrocie do Lublina i dzięki pomocy pracowników Muzeum Uniwersyteckiego KUL dowiedzieliśmy się, że jest to legitymacja pracownika KUL i to z nr 1. Po jakimś czasie karmelici przysłali jeszcze 4 teczek spuścizny ks. Kremera i oficjalnie przekazali ją KUL pismem z dnia 22 IV 2016 roku.

Na moją prośbę jej wstępnego skatalogowania dokonała dr Irena Wodzianowska z Instytutu Historii KUL. Spuścizna ks. Kremera obejmuje dokumenty prywatne (w tym np. świadectwo maturalne), korespondencję, rękopisy publikacji, skrypty wykładów i notatki z obrad rady wydziału.

Mam świadomość, że stuletnie dzieje teologii w KUL, nie tylko fundamentalnej, kryją jeszcze wiele innych białych plam. Na przykład ostatnio odkryłem, że jezuita o. doc. (dr hab., zastępca prof.) Bogusław Waczyński (1907-81), który

był kierownikiem Sekcji Teologii Fundamentalnej, otrzymał zakaz prowadzenia wykładów w KUL w latach 1951-56 wydany przez ministerstwo szkolnictwa wyższego. W czasie okupacji ratował Żydów. Został wpisany na listę sprawiedliwych Muzeum Polaków Ratujących Żydów Podczas II Wojny Światowej im. Rodziny Ulmów w Markowej.

Ks. Krzysztof Kaucha

Ks. dr hab. Krzysztof Kaucha, prof. KUL jest przewodniczącym Komisji Teologii PAN Oddział w Lublinie.

Konferencja „Oblicza Kościoła w Polsce. 1050. rocznica Chrztu”

5 kwietnia 2016 r. w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II odbyła się ogólnopolska konferencja naukowa „Oblicza Kościoła w Polsce. 1050. rocznica Chrztu” zorganizowana przez Instytut Teologii Fundamentalnej KUL i Oddział Lubelski PAN we współpracy ze Stowarzyszeniem Teologów Fundamentalnych w Polsce.

Chrzest Mieszka był początkiem nie tylko chrześcijaństwa w Polsce i Kościoła, lecz także polskiej państwowości, kultury i narodowej tożsamości. Organizatorzy konferencji rok przed nią zaczęli opracowywać jej koncepcję. Każda „okrągła” rocznica, zwłaszcza wydarzenia tak fundamentalnego, domaga się refleksji i podsumowań z różnych perspektyw. Organizatorzy chcieli dokonać syntezy 1050-letniej obecności Kościoła w Polsce na podstawie rzetelnej wiedzy i obiektywnego namysłu, głównie teologicznego. Zdawali sobie sprawę, że tego rodzaju podsumowania są trudne, lecz konieczne, jeśli chce się wydobyć cenne osiągnięcia wielu minionych pokoleń oraz określić współczesną tożsamość Polski, Polaków i Kościoła katolickiego, jako największej wspólnoty religijnej w kraju nad Wisłą. Zaprosili jako prelegentów 5 naukowców z Polski i 4 osoby z innych krajów, długo mieszkające w naszym kraju.

Po Mszy świętej w Kościele Akademickim KUL, której przewodniczył abp prof. dr hab. Stanisław Budzik, naukową część konferencji otworzył prodziekan Wydziału Teologii KUL o. dr hab. Ireneusz Sławomir Ledwoń, prof. KUL. Następnie w imieniu współorganizatora – PAN Oddziału w Lublinie – prof. dr hab. Jan Gliński powitał wszystkich uczestników i pogratulował organizatorom konferencji, przypominając że odbywa się ona tuż przed centralnymi obchodami rocznicy Chrztu Polski.

W słowie wprowadzenia ks. dr hab. Jacenty Mastej z Instytutu Teologii Fundamentalnej KUL przypomniał, że ten instytut zorganizował w przeszłości, z inicjatywy śp. ks. prof. dr hab. Mariana Ruseckiego, dwie konferencje poświęcone obliczom i wiarygodności Kościoła, które odbyły się w bliskości ważnych wydarzeń („Wiarygodność Kościoła wobec przemian w Polsce. Quo vadis Ecclesia Polonorum?” w 1991 r. po upadku komunizmu, „Europo, bądź sobą! Europejskie Forum w Lublinie o roli i zadaniach Kościoła w jednoczącej się Europie” w 2004 r., w związku ze wstąpieniem Polski do Unii Europejskiej). Wyjaśnił też, że obecna konferencja ma na celu dokonanie podsumowania ukazującego – w perspektywie dziejowej i aktualnej – cztery wiodące obszary (oblicza) Kościoła w naszym kraju: kulturowe, „spełnione” w sylwetkach polskich świętych i błogosławionych, charytatywne i niezłomne w okresie reżimu komunistycznego.

Pierwszym prelegentem był prof. dr hab. Tadeusz Boruta (UR Rzeszów), artysta i malarz, teoretyk sztuki, publicysta i wykładowca akademicki. W wykładzie zatytułowanym „Kulturowe oblicze Kościoła w Polsce” zajął się tylko jedną sferą kultury, najbardziej sobie znaną – sztukami plastycznymi. Podkreślił, że właśnie w niej najmocniej dokonuje się „walka” o idee i wartości we współczesnej przestrzeni kulturowej. Na przykładach zaczerpniętych ze sztuki pozasakralnej wskazał, w jaki sposób w Polsce przesłanie i wartości religijne stały się dziedzictwem kultury i jak są odbierane w przestrzeni publicznej.

Referat „Święte oblicze Kościoła w Polsce” wygłosił o. dr Gabriel Bartoszewski OFMCap, postulator wielu procesów kanonizacyjnych, absolwent KUL. Zarysował sylwetki świętych i błogosławionych, którzy wpisali się w historię Polski i mają znaczenie dla współczesności. Do dnia dzisiejszego Polska może szczycić się liczbą 29 świętych i 154 błogosławionych. W nich Kościół w Polsce spełnił się, ukazał swoje dojrzałe i piękne, często bohaterskie oblicze.

Trzeci referat, zatytułowany „Charytatywne oblicze Kościoła w Polsce”, wygłosiła s. Małgorzata Chmielewska ze wspólnoty Chleb Życia. Najpierw nakreśliła dzieje charytatywnej działalności Kościoła w Polsce. Na tym tle przedstawiła jej współczesny stan oraz najważniejsze osiągnięcia i wyzwania. Zwróciła uwagę, że właśnie w Polsce powstały bardzo oryginalne i pionierskie dzieła charytatywne, a nawet ich wzorce, jak choćby zapoczątkowane przez Brata Alberta Chmielowskiego, Ignacego Kłopotowskiego i Różę Czacką.

Kolejny referat poświęcony „niezłomnemu” obliczu Kościoła w okresie dyktatury komunistycznej miał wygłosić senator RP prof. dr hab. Jan Żaryn (UKSW Warszawa). Z powodu obowiązków musiał w ostatnim momencie odwołać przyjazd i organizatorzy postanowili pokazać film przygotowany przez Instytut Pamięci Narodowej zatytułowany „Tysiąclecie kontra Millenium”. Następnie rozpoczęła się półgodzinna dyskusja.

Druga część konferencji, po przerwie południowej, rozpoczęła się od panelu zatytułowanego „Blaski i cienie Kościoła w Polsce” prowadzonego przez ks. dr. Pawła Borto (Instytut Teologii Fundamentalnej KUL). Czterech zaproszonych prelegentów: s. Nazarena Scopelitti (Włochy-Polska, diecezja kielecka), prof. dr hab. Viara Maldijeva (Bułgaria-Polska, UMK Toruń), ks. dr Manfred Deselaers (Niemcy-Polska, Centrum Dialogu i Modlitwy Oświęcim), dr hab. Max Stebler (Szwajcaria-Polska, KUL), od wielu lat mieszkających w Polsce, podzieliło się własnymi obserwacjami dotyczącymi Kościoła w Polsce. Organizatorom zależało, by na Kościół w naszej Ojczyźnie spojrzeć także z nieco zewnętrznego punktu widzenia. Paneliści zwrócili uwagę, że Kościół katolicki nad Wisłą charakteryzuje żywa wiara, bogate praktyki religijne, wspaniała przeszłość związana z Janem Pawłem II i czasem Solidarności. Niektórzy zwrócili uwagę na niebezpieczeństwo stopienia się katolicyzmu z polskością.

Konferencję zakończył referat zatytułowany „Tożsamość Kościoła w Polsce i zadania płynące z Chrztu”, który miał charakter podsumowujący. Ks. dr hab. Krzysztof Kaucha, prof. KUL, podjął w nim próbę określenia tego, jaką tożsa-

mość wypracował Kościół w Polsce na przestrzeni minionych 1050 lat, podkreślając, że właśnie od tego zależą w konsekwencji zadania, jakie stoją przed tym Kościołem dzisiaj.

W słowie kończącym prowadzącą konferencję ks. J. Mastej podziękował prelegentom i uczestnikom (ok. 80 osób) oraz podkreślił, że treści konferencji stawiają pytania o przyszłość Kościoła w Polsce. Życzył też, aby to, co stało się udziałem uczestników w czasie sympozjum – doświadczenie Kościoła żywego – było dalej kontynuowane, także w refleksji naukowej.

Należy dodać, że jako owoc konferencji została opublikowana książka „Oblicza Kościoła katolickiego w Polsce. 1050. rocznica Chrztu” (red. J. Mastej, K. Kaucha, P. Borto, Lublin: Wydawnictwo KUL 2016) zawierająca nie tylko materiały konferencyjne, lecz także inne opracowania poświęcone wymiarom (obliczom) Kościoła w Polsce, np. społecznemu, moralnemu, w religijności ludowej, ekumenicznemu, w ruchach religijnych i kościelnych oraz misyjnemu. Redaktorzy tej publikacji w grudniu 2017 r. otrzymali zespołową nagrodę I stopnia Rektora KUL.

Ks. dr Paweł Borto
Ks. dr hab. Krzysztof Kaucha

Ks. dr hab. Krzysztof Kaucha, prof. KUL jest przewodniczącym Komisji Teologii PAN Oddział w Lublinie, ks. dr Paweł Borto jest pracownikiem naukowym KUL.

700-lecie Lublina i inicjatywa Komisji Historycznej Oddziału PAN w Lublinie

W Wielki Jubileusz Lublina – 700-lecia nadania praw miejskich – obchodzony z wyjątkową okazałością w 2017 roku włączyła się także aktywnie Komisja Historyczna oddziału lubelskiego PAN, uznając potrzebę zaprezentowania lublinianom nowości historycznych o ich grodzie oraz trwałego wyeksponowania osiągnięć środowiska naukowego. Kierowano się przy tym zarówno misją naukową, jak i zobowiązaniem wobec własnego miasta i jego społeczności. Już w przeddzień Jubileuszu, w październiku 2016 roku, mając organizacyjne i materialne wsparcie urzędu Prezydenta Miasta Lublin, zorganizowano dwudniową udaną konferencję poświęconą dziejom miasta, która odbyła się w Trybunale Koronnym, zyskawszy zainteresowanie głównie środowisk akademickich, ale także lublinian i lubelskich mediów.

Sesja to było równocześnie zobowiązanie, że następnie powstanie książka. I w końcu roku jubileuszowego powstała, także przy wsparciu prezydenta Lublina. A faktycznie powstały dwie zwarte publikacje: książka i kolejny rocznik TEKA Komisji Historycznej PAN Oddział w Lublinie. Złożyło się na to wiele tekstów: historyków, historyków sztuki, polonistów, muzealników i bibliotekarzy, z różnorodnymi wątkami dziejów miasta na przestrzeni kilkuset lat. Książka nosi tytuł „Lublin przez siedem wieków. Wydarzenia i ludzie” (Wyd. KUL, 2017). W słowie wstępnym Prezydent Miasta Lublin dr Krzysztof Żuk napisał m.in.: „Cieszę się, że w roku jubileuszowym udało się zebrać w jednej publikacji tyle ciekawych historii miasta i społeczności lubelskiej, od XIV wieku po czasy współczesne. Dziękuję pasjonatom [...] pracownikom Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Instytutu Pamięci Narodowej oraz Muzeum na Majdanku za zaangażowanie w przygotowanie powyższej publikacji. Dzięki starannemu opracowaniu tego zbioru mieszkańcy Lublina i nasi goście będą mogli poznać historie opowiadające o wielowiekowym dziedzictwie miasta i tożsamości lokalnej”.

Rzeczywiście, książka przywraca pamięć wielu zapomnianych lub zapożyczonych zdarzeń, miejsc i ludzi. Warto wskazać na kilka wątków, z racji ich oryginalności i historycznych związków ze współczesnością. Oto jest, m.in. tekst o wydarzeniach przed powstaniem styczniowym, który wskazuje na miejsca i przestrzenie (kościół Kapucynów, Dominikanów, pomnik Unii Lubelskiej, Brama Krakowska) religijno-politycznych manifestacji oraz formy protestu i sprzeciwu (msze za Ojczyznę, śpiew „Boże coś Polskę”, noszone znaki protestu), co powtórzy się w XX wieku prawie jak kalka w latach „Solidarności”; inny przypominał o wojennym obozie przy ul. Lipowej (obok cmentarza), w którym przez kilka

pierwszych lat II wojny Niemcy przetrzymywali Żydów, pośród których również jeńców żołnierzy września 1939 roku (dziś na tym miejscu stoi handlowy gmach „Plaza”); kolejny – o pomocy lublinian dla walczących o wolność Węgrów w 1956 roku, płynącej w postaci leków, paczek, odzieży, zebranej społecznie gotówki (ok. 420 tys. zł); około 40 lekarzy i pielęgniarek zgłosiło chęć wyjazdu, powołano Komitet Pomocy Węgrom.

Z innej kategorii przypomnień historycznych należy wskazać na kulturę i twórców. Z czasach I wojny światowej opisano grupę wojskowych austriackich, żołnierzy artystów (wiedeńczyków), którzy w ramach głoszenia chwały nowych zdobywców Lublina pozostawili po sobie utwory rysunkowe i malarskie miasta i jego oryginalności, m.in. obrazek rodzajowy ulicznej kawiarni lub piwiarni pokazujący „rosyjską Polskę”, stary lubelski kirkut, nieistniejącą już dziś ulicę Szeroką, gmach Generalnego Gubernatorstwa (dziś budynek UMCS przy Placu Litewskim), czy barwną panoramę starego miasta („z koronkowym obrysem wszystkich wież i sygnaturek miasta”), malowaną od strony Zamku. Te wszystkie „lubliniana” przechowywane są do dziś w jednym z muzeów w Wiedniu. Na ważny i interesujący wątek z dziejów lubelskiej architektury, obok której w samym Śródmieściu codziennie przechodzimy, najczęściej nie uświadamiając sobie, kto i kiedy je tworzył. To historia architekta-artysty Henryka Paprockiego i jego oryginalnych, efektownych, ozdobnych budowli, powstałych w pierwszych trzech dekadach XX wieku: m.in. okazałych kamienic przy Krakowskim Przedmieściu 57 i 59 (przylegające do parku Saskiego), na rogu Krakowskiego i Wieniawskiej, przy ul. Wyszyńskiego 1 (narożna) oraz po obu krańcach ul. Górnej (także przy Narutowicza 22).

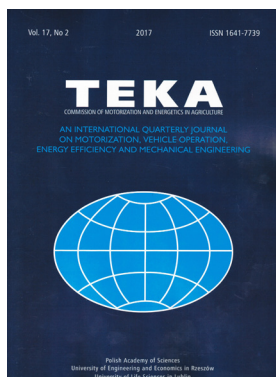
Na całą książkę składa się siedemnaście tekstów, tworzących trzy działy: „Lublinianie i czasy przełomów”, „Kościoły i wspólnoty” oraz „Twórcy i artyści”. Są w tym jeszcze „dzieje lubelskiego herbu, różne wybrane wątki przełomowych zdarzeń, początki lubelskiego Kościoła, powstanie 1863 roku, pierwsza i druga wojna światowa [...], przeróżne przejawy życia kulturalnego wspólnoty. Poznajemy m.in. spiskowców, polityków, duchownych, architektów, malarzy i poetów. Choć nie jest to pełna historia Lublina, jednak daje przekrój życia miasta i jego społeczności”.

Lublinianie docenili wysiłek swoich naukowców i odkrywaną przez nich historię miasta – książka przyjęta została z dużym zainteresowaniem i aplauzem; dowiodła tego m.in. bardzo udana promocja książki odbyta w Bibliotece im. Hieronima Łopacińskiego, noty prasowe oraz stałe zainteresowanie czytelników i księgarzy. I to jest ten oczekiwany efekt: ożywiona historia miasta i poczytność publikacji. Trwała cegiełka dla uczczenia 700-lecia lubelskiego grodu, „zbudowana” z inicjatywy członków Komisji Historycznej Oddziału PAN w Lublinie i środowiska lubelskich uczonych.

Eugeniusz Niebelski

Prof. dr hab. Eugeniusz Niebelski jest przewodniczącym Komisji Historycznej PAN Oddział w Lublinie.

TEKI Komisji Oddziału PAN w Lublinie Motoryzacja i energetyka rolnictwa

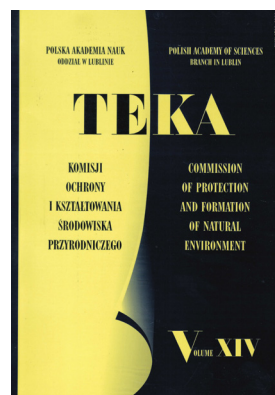
Ukazał się 17/2017 tom (nr 1-4) anglojęzycznego kwartalnika TEKA Komisji Motoryzacji i Energetyki Rolnictwa PAN Oddział w Lublinie, zawierający 47 artykułów autorów z Polski i Ukrainy. Wszystkie artykuły zostały opracowane redakcyjnie przez prof. Eugeniusza Krasowskiego, wydrukowane przez stronę polską (nr 1 i 4) i ukraińską (nr 2 i 3) w ramach współpracy naukowej. Tom obejmuje m.in. zagadnienia: silników i samojedźnych maszyn rolniczych, monitorowania, modelowania i sterowania pracą agregatów rolniczych, symulacji procesów roboczych, gospodarowania energią i oceną aktualnego stanu wiedzy, dotyczącego ich racjonalnego użytkowania, w różnych gałęziach działalności gospodarczej, takich jak: produkcja rolno-

-spożywcza, budownictwo, konstrukcja maszyn, mechanizacja rolnictwa.

TEKA Commission of Motorization and Energetics in Agriculture. An International Quarterly Journal on Vehicle Operation Energy and Mechanical Engineering, Vol. 17 Nos 1-4 pod red. Eugeniusza Krasowskiego. Wydawca: Polska Akademia Nauk (Komisja Motoryzacji i Energetyki Rolnictwa Oddziału PAN w Lublinie), Wyższa Szkoła Inżynierjno-Ekonomiczna w Rzeszowie, we współpracy z Uniwersytetem Nauk Przyrodniczych i Środowiska w Kijowie, Lwowskim Narodowym Uniwersytetem Rolniczym w Dublanach, Uniwersytetem Przyrodniczym w Lublinie, Kijowskim Narodowym Uniwersytetem Budownictwa i Architektury. Lublin-Rzeszów 2017, ss. 370.

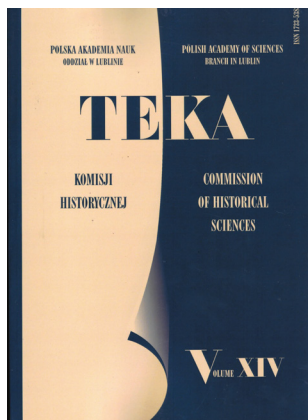
Ochrona i kształtowanie środowiska

Tom XIV/2017 TEKI Komisji Ochrony i Kształtowania Środowiska Przyrodniczego PAN Oddział w Lublinie zawiera 16 artykułów w języku angielskim, dotyczących szeroko pojętej ochrony środowiska, w tym hydrobiologicznej, ekologicznej, krajobrazowej i bioindykacyjnej, florystycznej i faunistycznej.

TEKA Komisji Ochrony i Kształtowania Środowiska Przyrodniczego PAN Oddział w Lublinie, tom XIV, pod red. Jacka Łętowskiego, red. tomu Joanny Sender. Wydawnictwo Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie. Lublin 2017, ss. 172.

Historia

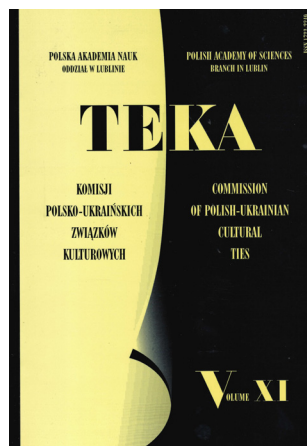

XIV tom TEKI Komisji Historycznej PAN Oddział w Lublinie zawiera 19 artykułów monograficznych w całości poświęconych tematyce związanej z 700-leciem lokacji miasta Lublin. W części „Dzieje” są przedstawione mało znane dzieje Lublina zarówno z epoki przedrozbiorowej, jak i okresu zaborów i walk o niepodległość, po okres dwudziestolecia międzywojennego oraz czas II wojny światowej, w tym nieznane fakty z zagłady lubelskich Żydów. Część „Źródła” przybliża dzieło leksykograficzne „Encyklopedia Katolicka” oraz element kolekcji zbiorów Biblioteki KUL.

TEKA Komisji Historycznej PAN Oddział w Lublinie, tom XIV, pod red. Eugeniusza Niebelskiego, red. tomu Ewa Ziółek. Wydawnictwo Polihymnia. Lublin 2017, ss. 357.

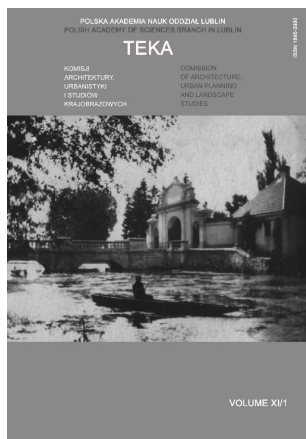
Związki polsko-ukraińskie

Ukazał się XII tom TEKI Komisji Polsko-Ukraińskich Związków Kulturowych PAN Oddział w Lublinie. Zawiera 9 artykułów naukowych umieszczonych w dwóch rozdziałach (I. Językoznawstwo, II. Literaturoznawstwo). Studia językoznawcze są przede wszystkim poświęcone problematyce badań nad osobliwościami języka pisarzy i poetów ukraińskich. Teksty te dotyczą: dialektyzmów w twórczości poetyckiej Iwana Franki oraz w nowelistyce Wasyla Stefanyka, leksyki sakralnej w twórczości prozatorskiej Marii Matios, analizy pola semantycznego przestrzeni w utworach poetyckich Jewhenija Małaniuka oraz językowego obrazu poety w twórczości Ołeha Olżycza. Na dział literaturoznawczy składają się trzy artykuły, każdy poświęcony innemu pisarzowi polskiemu wielorako powiązanemu z ziemią oraz kulturą ukraińską. Pierwszy z nich jest przypomnieniem postaci Władysława Chodźkiewicza (ok. 1820-1898), pisarza, orientalisty, inżyniera, tłumacza utworów Bohdana Zaleskiego na język ruski. Dwa pozostałe artykuły poświęcone są interpretacji utworów literackich: powieści „ukraińskich” Teodora Tomasza Jeża (Zygmunta Miłkowskiego) oraz zbiór opowiadań *Od Poznania do Kijowa* wszędzie Polska Jednakowa oraz powieść *Na krasnym dworze* Franciszka Rawity-Gawrońskiego.

TEKA Komisji Polsko-Ukraińskich Związków Kulturowych PAN Oddział w Lublinie, tom XII, pod red. Mirosławy Ołdakowskiej-Kuflowej. Wydawnictwo Polihymnia. Lublin 2017.

Architektura

Ukazał się tom XIII (4 zeszyty) TEKI Komisji Architektury, Urbanistyki i Stosunków Krajobrazowych PAN Oddział w Lublinie, w którym, wzorem lat poprzednich, zostały przedstawione wyniki badań z różnych ośrodków naukowych dotyczących metod tworzenia nowej zrównoważonej przestrzeni zabudowanej, ochrony istniejących walorów przestrzennych, kulturowych i historycznych oraz zagadnień z zakresu studiów krajobrazowych.

TEKA Komisji Architektury, Urbanistyki i Studiów Krajobrazowych PAN Oddział w Lublinie, tom XIII (1-4) pod red. Elżbiety Przesmyckiej. Wydawca: Politechnika Lubelska Lublin 2017.

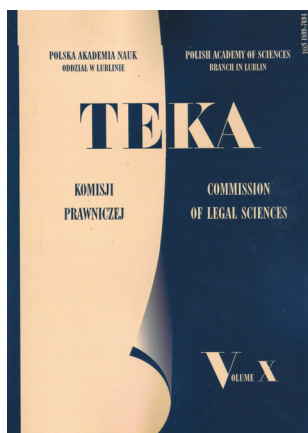
Politologia

Tom XII/2017 (1-3) TEKI Komisji Politologii i Stosunków Międzynarodowych zawiera 27 prac w językach polskim, angielskim i francuskim. Składa się z trzech numerów, z których nr 1 pod redakcją Bartosza Bojarczyka jest poświęcony problematyce Syrii i odniesienia do niej Rosji, USA, Turcji, Izraela, Palestyny. Nr 2 pod redakcją Davida Jervisa i Michała Łuszczuka omawia politykę Obamy i problemy Arktyki. Nr 3 pod redakcją Katarzyny Marzędy-Młynarskiej i Agaty Wiktorii Ziętek naświetla oblicza współczesnej migracji.

TEKA Komisji Politologii i Stosunków Międzynarodowych PAN Oddział w Lublinie, tom XII (nr 1, 2,3) pod red. Marka Pietrasia. Wydawnictwo Polihymnia, Lublin 2017, ss.489.

Prawo

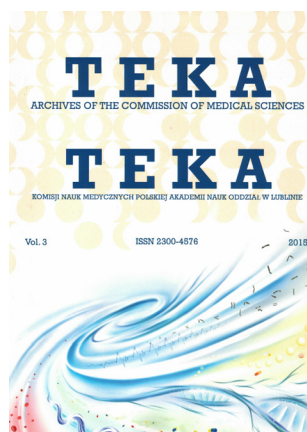

Tom X/2017 *TEKI Komisji Prawniczej* zawiera 23 artykuły w językach angielskim i polskim, m.in. na temat: stosunków między elitami (szlachtą) z okresu I Rzeczypospolitej, prawa szariatu, prawnego aspektu zbrojnego ruchu oporu, wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej, reform papieża Franciszka, koncepcji europejskiej przyszłości człowieka, odpowiedzialności funkcjonariuszy ONZ, pojęcia „dziecko” w Kodeksie karnym, informacjom niejawnym w wojsku, zakłamywaniu Polski w czasopiśmie niemieckim.

TEKA Komisji Prawniczej PAN Oddział w Lublinie, tom X, pod red. ks. Mirosława Sitarza, Wydawnictwo Polihymnia Lublin, Lublin 2017, ss. 313.

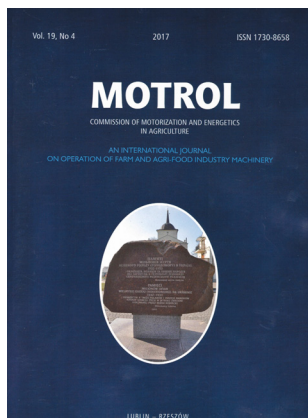
Medycyna

TEKA Komisji Nauk Medycznych tom V jest unikalnym w skali czasopism medycznych interdyscyplinarnym forum cyklicznie wymieniających doświadczenia naukowe wielu autorów. Skupia naukowców środowiska medycznego, prezentujących poszczególne dyscypliny, m.in. medycynę, stomatologię, farmację, zdrowie publiczne, pielęgniarstwo, fizykoterapię czy nowoczesne technologie medyczne oraz naukowców spoza zawodów medycznych – pedagogów, psychologów, logopedów – pracujących również z tymi samymi pacjentami.

TEKA Komisji Nauk Medycznych PAN Oddział w Lublinie, tom V, pod red. Janusza Kockiego. Wydawnictwo Polihymnia. Lublin. 2017.

Motrol

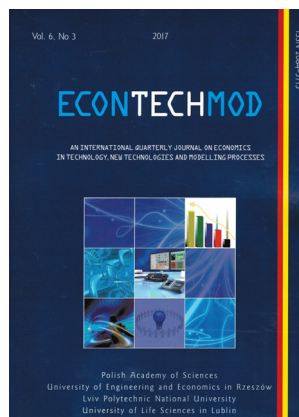

Kolejny 16 tom MOTROL-u (nr 1-4) zawiera 59 artykułów autorów z Polski i Ukrainy, w większości w języku angielskim. Wszystkie artykuły zostały opracowane redakcyjnie przez prof. Eugeniusza Krasowskiego i wydrukowane przez stronę polską i ukraińską w ramach współpracy naukowej. Tom obejmuje m.in. zagadnienia: dotyczące wyników badań poznawczych i stosowanych w zakresie: pracy silników ciągnikowych i samojezdnych maszyn rolniczych w rolnictwie, emisji toksycznych składników spalin, paliw ekologicznych, a w szczególności wykorzystanie biopaliw w rolnictwie, analizy pracy agregatów maszynowych, badań symulacyjnych oraz technologii napraw pojazdów, a także prac naukowych z zakresu zmniejszenia toksycznych składników spalin, utylizacji odpadów przemysłowych i rolniczych, modelowania procesów w przemyśle rolno-spożywczym.

Motrol Commission of Motorization and Energetics in Agriculture. An International Journal on Operation of Farm and Agri-Food Industry Machinery Vol. 16 19 Nos. 1-4 pod red. Eugeniusza Krasowskiego. Wydawca: Polska Akademia Nauk (Komisja Motoryzacji i Energetyki Rolnictwa Oddziału PAN w Lublinie) we współpracy z Wyższą Szkołą Inżynieryjno-Ekonomiczną w Rzeszowie i Uniwersytetem Przyrodniczym w Lublinie, a ponadto z: Uniwersytetem Nauk Przyrodniczych i Środowiska w Kijowie, Lwowskim Narodowym Uniwersytetem Rolniczym w Dublinach, Uniwersytetem Przyrodniczym w Lublinie, Kijowskim Narodowym Uniwersytetem Budownictwa i Architektury. Lublin-Rzeszów, 2017, ss. 398.

ECONTECHMOD

Ukazał się kolejny tom Vol. 6/2017, Nos. 1-4, zawierający prace, międzynarodowego anglojęzycznego kwartalnika ECONTECHMOD wydawanego wspólnie przez Polską Akademię Nauk (Oddział PAN w Lublinie), Wyższą Szkołę Inżynieryjno-Ekonomiczną w Rzeszowie i Politechnikę Lwowską, przy udziale Lwowskiego Narodowego Uniwersytetu Rolniczego w Dublinach i Wydziału Inżynierii Produkcji UP w Lublinie. W skład Rady Redakcyjnej wchodzi specjalści z wielu krajów Europy. Czasopismo jest poświęcone zagadnieniom ekonomii w technologii, nowym technologiom i modelowaniu procesów. Jest ono otwarte dla autorów z Centralnej i Wschodniej Europy, a szczególnie z Polski i Ukrainy.

ECONTECHMOD An International Quarterly Journal on Economics in Technology, New Technologies and Modelling Processes Vol. 6/2017, Nos 1-4, pod red. Eugeniusza Krasowskiego i Yuriy Bobalo. Wydawca: Polska Akademia Nauk (Komisja Motoryzacji i Energetyki Rolnictwa Oddziału PAN w Lublinie), Wyższa Szkoła Inżynieryjno-Ekonomiczna w Rzeszowie, Politechnika Lwowska. Lublin-Rzeszów, 2017, ss. 495.

Kwartalnik pod naszym patronatem

W roku bieżącym ukazał się kolejny 1 (1-4) tom (umieszczonego na Liście Filadelfijskiej) dwujęzycznego polsko-angielskiego kwartalnika *Eksploatacja i Niezawodność* (Maintenance and Reliability), wydawanego od roku 2001 przez Polskie Naukowo-Techniczne Towarzystwo Eksploatacyjne (Warszawa), pod patronatem Oddziału Polskiej Akademii Nauk w Lublinie. Zaprezentowano w nim recenzowane artykuły naukowe dotyczące problemów motoryzacji, eksploatacji urządzeń, transportu publicznego, techniki, mechaniki itp.

Eksploatacja i Niezawodność – Maintenance and Reliability, 16/2014. Polskie Naukowo-Techniczne Towarzystwo Eksploatacyjne, Warszawa. 2014.

Czasopisma Polskiej Akademii Nauk

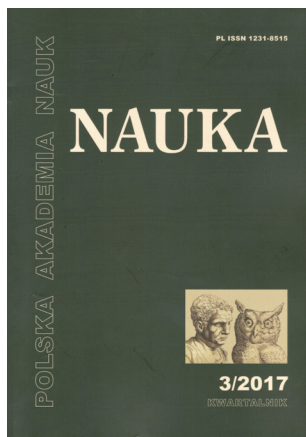
Academia (Magazyn PAN)

Polska Akademia Nauk począwszy od roku 2004 wydaje magazyn (kwartalnik) w dwóch wersjach językowych (polskiej i angielskiej) pod nazwą ACADEMIA. W tym czasopiśmie są publikowane artykuły wybitnych polskich naukowców z różnych dziedzin, jak: archeologia, astronomia, botanika, ekologia, etnologia, geografia, historia, mikrobiologia, nauki o Ziemi, oceanologia, paleontologia, parazytologia. Artykuły promują osiągnięcia nauki zarówno polskiej, jak i światowej. Rocznik 2017 dotyczy w kolejnych numerach (49-52) - WOLNOŚCI, KOBIETY, OBECNOŚCI POLSKI NA BIEGUNACH POLARNYCH.

Academia. Magazyn Polskiej Akademii Nauk. Nr 1-4, 2017. Wyd. Polska Akademia Nauk. Biuro Upowszechniania i Promocji Nauki. Warszawa, PKiN 2017.

Nauka

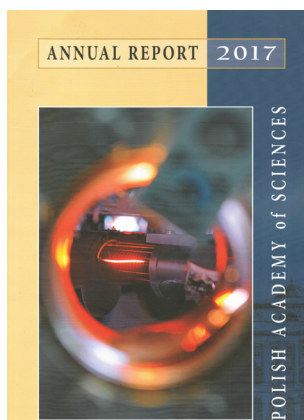

Nauka jest czasopismem Polskiej Akademii Nauk wydawanym kwartalnie w języku polskim lub angielskim. Publikuje recenzowane prace naukowe, artykuły przeglądowe, polemiczne, wspomnieniowe, recenzje oraz wspomnienia pośmiertne. Zeszyty Nr 1-4/2017 zawierają, m.in. artykuły poświęcone: krytyce IF, trendom gospodarki światowej w XXI wieku, dobrym obyczajom w nauce, kierunkowi reformy PAN, innowacjom i nowym technologiom, inżynierii genetycznej, anarchokapitalizmowi, naukowej pasji M.C. Skłodowskiej, kategoryzacji uniwersytetów, technice „bio”.

Nauka 1-4/2017. Wyd. Polska Akademia Nauk. Biuro Upowszechniania i Promocji Nauki. Warszawa, PKiN 2017.

Rocznik PAN

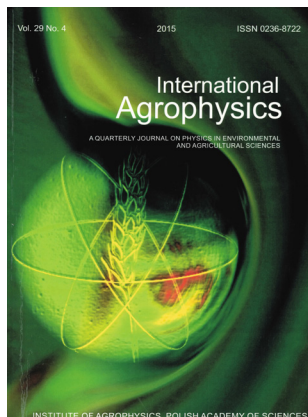
Ukazał się rocznik PAN w języku angielskim Annual Report 2017 podsumowujący działalność Akademii w roku 2016. We wstępie zawiera on adres Prezesa PAN, a następnie składy osobowe Prezydium PAN, Wydziałów, działalność i ważniejsze osiągnięcia Wydziałów i ich placówek naukowych, omówienie współpracy zagranicznej, działalności edukacyjnej i promocyjnej PAN, sylwetki laureatów FNP 2016 (prof. Jan Kozłowski z UJ, prof. Marek Samoć z UW, prof. Józef Spałek z UJ) wydawnictwie tym jest również podana struktura finansowania Akademii, adresy stacji zagranicznych i Komitetów naukowych PAN. Ponadto jest zamieszczona mapka rozmieszczenia na terenie Polski Oddziałów i placówek badawczych PAN. Na ostatniej stronie okładki została zamieszczona w skrócie historia Polskiej Akademii Nauk.

Annual Report 2017. Wydawca Biuro Promocji Nauki PAN, Warszawa 2017, ss. 113.

Wydawnictwa Instytutu Agrofizyki im. Bohdana Dobrzańskiego PAN w Lublinie

Międzynarodowa agrofizyka

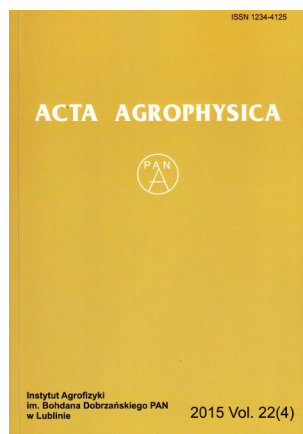
W roku 2017 ukazał się 31. tom kwartalnika *International Agrophysics* o zasięgu międzynarodowym, (umieszczony na Liście Filadelfijskiej). Czasopismo to, publikowane w języku angielskim, jest ukierunkowane na zagadnienia dotyczące fizycznych właściwości i procesów wpływających na produkcję roślinną, a także na środowisko przyrodnicze. Czasopismo nie ma odpowiednika wśród światowych czasopism naukowych. Prezentuje wyniki podstawowych badań agrofizycznych, dotyczących transportu masy (wody, powietrza, składników mineralnych) i energii (ciepła i światła) w układzie gleba – roślina – atmosfera oraz sposobu ich regulacji w celu uzyskania wysokiej jakości biomasy. Wysoki poziom czasopisma gwarantuje międzynarodowy, 29-osobowy zespół redakcyjny z 16 krajów

oraz umieszczenie na Liście Filadelfijskiej.

International Agrophysics, vol.31/2017, red. nac. Józef Horabik, Instytut Agrofizyki PAN w Lublinie, Lublin 2017.

Krajowa agrofizyka

Z przeznaczeniem na kraj są wydawane *Acta Agrophysica* w języku polskim lub angielskim. Jest to czasopismo ciągłe, wydawane jako półrocznik, zawierający rozprawy naukowe i okazjonalnie monografie monotematyczne. *Acta* odgrywają dużą rolę w propagowaniu osiągnięć agrofizyki – zastosowań fizyki w badaniach rolniczych i w ochronie środowiska przyrodniczego. Oprócz autorów polskich, mają możliwości publikowania swoich prac autorzy z zagranicy. W roku 2017 ukazał się tom 24 (3 zeszyty) *Acta Agrophysica*.

Acta Agrophysica, t. 24 (zeszyty 1 - 3). Red. nac. Małgorzata Brzezińska, Instytut Agrofizyki im. Bohdana Dobrzańskiego PAN w Lublinie, Lublin 2017.

Konferencje, warsztaty

Biofiz

Ukazały się streszczenia (w j. angielskim) materiałów z kolejnych 16. Międzynarodowych warsztatów *BioPhys Spring 2017*, które odbyły się w Lublinie. Organizatorami warsztatów są: Instytut Agrofizyki PAN w Lublinie oraz uniwersytety rolnicze w: Nitrze (Słowacja), Pradze (Czechy), Gadöllo (Węgry), przy udziale Oddziału PAN w Lublinie. Celem warsztatów jest szkolenie i wymiana doświadczeń młodych naukowców w zakresie zastosowań fizyki w systemach biologicznych, rolniczych i żywnościowych. Niniejsze wydawnictwo obejmuje streszczenia 6 wykładów i 42 prezentacji młodych naukowców z wymienionych ośrodków.

16 International Workshop for Young Scientists. 1-3.06.2017 Lublin. Book of Abstracts. Int. Agrophysics PAN. Lublin, 2017, ss. 79.

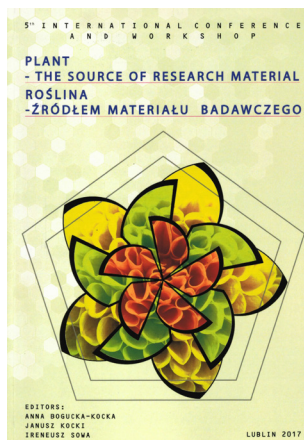
Meteorologia i klimatologia

38 streszczeń referatów i 44 posterów z 38. Ogólnopolskiego zjazdu agrometeorologów i klimatologów dotyczyło: szeroko rozumianych obszarów badań z zakresu meteorologii i klimatologii stosowanej, ekologii, ekologicznych i gospodarczych skutków współczesnych zmian klimatu, strategii adaptacyjnych do tychże zmian, klimatu i agroklimatu obszarów chronionych, wykorzystania systemów GIS i najnowszych osiągnięć 100. uczestników Zjazdu związanych z problematyką adaptacji rolnictwa do zmieniającego się klimatu, charakteryzującego się zwiększeniem częstotliwości anomalii termicznych i opadowych oraz wydłużeniem meteorologicznego okresu wegetacyjnego.

XXXVIII Ogólnopolski Zjazd Agrometeorologów i Klimatologów „Innowacje na rzecz adaptacji wobec zmian klimatu” IUNG-PIB Puławy. 18-19.09.2017. Puławy, 2017, ss. 146.

Roślina

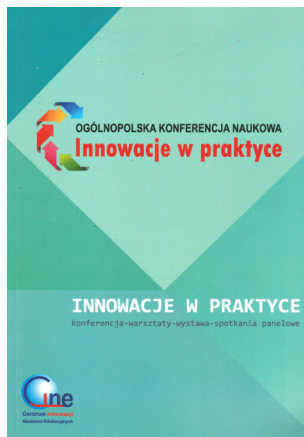

Streszczenia wystąpień - referatów (176 w języku angielskim) z 5. Międzynarodowej Konferencji i Warsztatów nt. Plant – the source of research material (Roślina – źródłem materiału badawczego) (Lublin 21-24.06.2017) zawierają obszerny materiał dotyczący badań i wykorzystania substancji roślinnych jako materiału badawczego w wielu dyscyplinach naukowych (przemysłe, rolnictwie i medycynie. Przedstawiono najnowsze wyniki badań interdyscyplinarnych prowadzonych z wykorzystaniem substancji pochodzenia roślinnego. Przedstawiono również wyniki badań substancji roślin egzotycznych. Zwrócono uwagę na problemy ochrony środowiska naturalnego i możliwości wykorzystania różnych organizmów do walki z zanieczyszczeniem środowiska.

Plant – the source of research material (Roślina – źródłem materiału badawczego). Red. Anna Bogucka-Kocka, Janusz Kocki, Ireneusz Sowa. (Lublin. 21-24.06.2017) ss. 189.

Innowacje w praktyce

Materiały z konferencji- warsztatów nt. "Innowacje w praktyce" zawierają streszczenia zagadnień naukowych i technicznych metod badań oraz nowych technologii wytwarzania w inżynierii i biomedycynie. Streszczenia opisują poszczególne panele, liczne warsztaty, które umożliwiły uczestnikom pozyskanie nowej wiedzy i umiejętności w zakresie innowacyjnych trendów w nauce i medycynie, a także nawiązanie współpracy z przedsiębiorstwami produkcyjnymi oraz dyskusję nad bieżącymi problemami technologicznymi.

Ogólnopolska konferencja naukowa *Innowacje w praktyce*, Lublin. 23-24.11.2017 r., wyd. Centrum innowacji Naukowo-Edukacyjnych, ss. 186.

Biotechnologia

Materiały z ogólnopolskiej konferencji nt. biotechnologii zawierają streszczenia 16 referatów i 42 plakatów obejmujące zagadnienia: znaczenia biotechnologii w przemyśle, środowisku, ochronie zdrowia. Były również poświęcone m.in. biotechnologicznemu potencjałowi w tworzeniu niskoemisyjnych źródeł energii, mikrobiologicznej produkcji wodoru i metanu, znaczeniu zwierząt bezkręgowych w biotechnologicznej stymulacji metagenezy w polskich węglach brunatnych, złożom węgla stanowiących środowisko życia mikroorganizmów, oraz etycznym aspektom biotechnologii.

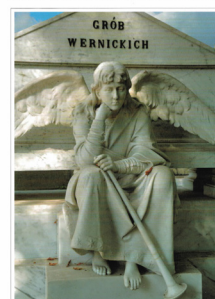
I Ogólnopolska konferencja naukowa „Biotechnologia- Energia jutra”. Lublin 19-20.10.2017. Wyd. KUL, Lublin 2017, ss. 79.

Architektura i Sztuka

Wiadomości konserwatorskie

Kolejny tom *Wiadomości Konserwatorskich Województwa Lubelskiego rok 2017* zawiera: Przegląd prac konserwatorskich w woj. lubelskim w roku 2016, wykonanych przy zabytkach archeologicznych nieruchomych i ruchomych, m.in. wykonano dokumentację geodezyjną dla 108 kurchanów, uzupełniono bazę danych w 12 obszarach powiatów opolskiego i ryckiego (Część I). Materiały poświęcone zabytkom poczynawszy od XV wieku (kościół w Kraśniku), poprzez renesans (kościół w Kurowie), barok (Archikatedra), modernizm, aż po obóz zagłady w Bełżcu (Część II i III). Kronika – kalendarium wydarzeń w 2016 roku (Część IV).

ROK 2017
WIADOMOŚCI
KONSERWATORSKIE

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Wiadomości konserwatorskich województwa Lubelskiego Rok 2017 Red. Dariusz Kopicowski, Barbara Stolarz, Anna Frąckiewicz. Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Lublinie, 2017, ss. 362.

Fortyfikacje Lubelszczyzny

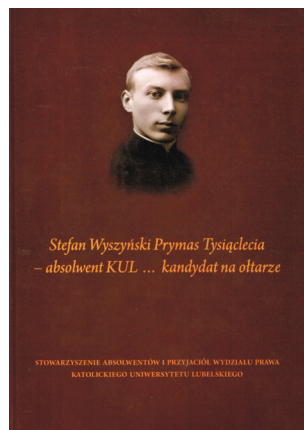
Tom jest poświęcony: fortyfikacjom miejskim Lublina, miast południowej Lubelszczyzny, Zamościa (XVI- XIX w.), obiektom rezydencjalnym typu dwory na terenie Lubelszczyzny od czasów średniowiecza do końca XVII wieku, fortyfikacjom polowym z okresu I i II wojny światowej w okolicy Puław. Twierdza Dęblin i Przedmieście Terespolskiej Twierdzy Brzeskiej. Zamieszczona została mapa fortyfikacji.

Fortyfikacje Lubelszczyzny. Badania archeologiczne. Praca zbiorowa pod redakcją Ewy Banasiewicz-Szykuły. Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Lublinie, Lublin 2017, ss. 212.

Historia

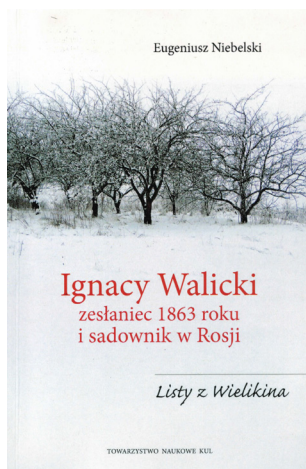
Stefan Wyszyński

Książka *Stefan Wyszyński Prymas Tysiąclecia* wydana z okazji 100-letniej rocznicy powstania KUL. W części pierwszej – merytorycznej wybitni znawcy tematu z Polski, Włoch i Ukrainy przedstawili najpierw lata młodości i studenckie Kardynała, następnie omówili Jego wkład w dzieło Soboru Watykańskiego II, Jego uprawnienia wobec reżimu komunistycznego, kompetencje względem grekokatolików oraz troskę o kształcenie chrześcijańskie i wychowanie Narodu Polskiego. Część druga obejmuje materiały archiwalne dotyczące działalności w Lublinie. Prymas został również ukazany jako kandydat na ołtarze.

Stefan Wyszyński Prymas Tysiąclecia – absolwent KUL... kandydat na ołtarze. Red. Ks. Mirosław Sitarz, Anna Słowikowska, Agnieszka Romanko, Stowarzyszenie Absolwentów i Przyjaciół Prawa KUL. Lublin, 2017, ss. 179.

Ignacy Walicki

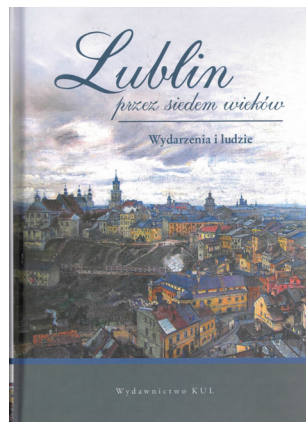

Ukazało się drugie wydanie po 2013 roku uzupełnione, zmienione i poprawione książki *Ignacy Walicki zesłaniec 1863 roku i sadownik w Rosji. Listy z Wielikina*. Książka jest poświęcona mało znanemu w Polsce, a także w Rosji zesłańcowi, rewelacyjnemu ogrodnikowi i sadownikowi zasłużonemu i docenianemu w Carskiej Rosji. Książka zawiera również barwne uroki Petersburga oraz cytowane w niej listy Walickiego do Henryka Wiercieńskiego w Nałęczowie traktujące o roślinach, sadach i uczonych ogrodnikach.

Eugeniusz Niebelski *Ignacy Walicki zesłaniec 1863 roku i sadownik w Rosji. Listy z Wielikina*. Tow. Naukowe KUL. Lublin 2017, ss. 104.

700-lecie Lublina

Autor książki *Lublin przez siedem wieków. Wydarzenia i ludzie* – profesor Eugeniusz Niebelski prezentuje w niej „wybrane historie miasta i społeczności – od wieku XIV po czasy współczesne: dzieje lubelskiego herbu, różne wątki przełomowych zdarzeń, początki lubelskiego Kościoła, powstanie 1863 roku, pierwszą i drugą wojnę światową, inicjatywy pomocowe lublinian dla powstania węgierskiego w 1956 roku, przeróżne przejawy życia kulturalnego miasta.

Eugeniusz Niebelski *Lublin przez siedem wieków. Wydarzenia i ludzie*. Wydawnictwo KUL, Lublin 2017, ss. 414.

Prawo

Kodeks prawa kanonicznego

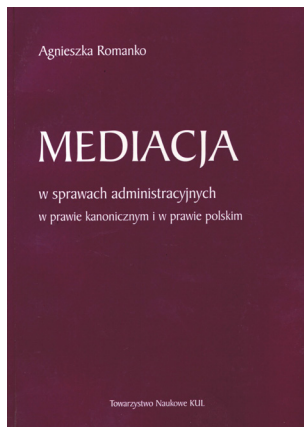
Monografia tom IV *Kodeks Prawa Kanonicznego w badaniach młodych naukowców* zawiera 16 artykułów doktorantów i doktorów z 3 ośrodków uniwersyteckich w Polsce: Lublin (KUL), Warszawa (UKSW), Kraków (Uniwersytet Papieski Jana Pawła II). Artykuły zostały usystematyzowane w czterech działach: Kościelne prawo konstytucyjne. Uświęcające zadania Kościoła. Prawo małżeńskie, Kościelne prawo majątkowe i karne. Wszystkie prace zostały opracowane w języku polskim i opatrzone streszczeniami i słowami kluczowymi w języku angielskim.

Kodeks Prawa Kanonicznego w badaniach młodych naukowców IV, pod red. Ks Mirosława Sitarza. Wyd. Towarzystwo Naukowe KUL Lublin, Polska Akademia Nauk Warszawa. 2017, ss. 264.

Mediacje

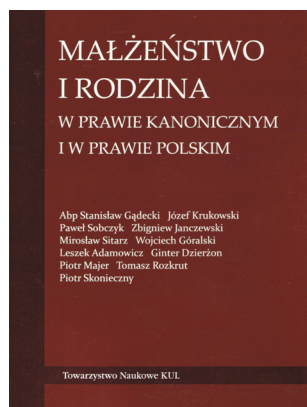
W książce *Mediacje w sprawach administracyjnych w prawie kanonicznym i prawie polskim* przedstawiono zagadnienia mediacji dotyczące spraw administracyjnych w prawie kanonicznym i polskim, których celem jest rozwiązywanie konfliktów powstających w relacjach międzyludzkich w społeczności religijnej i państwowej. Szczególną uwagę zwrócono na możliwość użycia pozasądowego sposobu rozwiązywania sporu w Kościele.

Część pierwsza książki zawiera wyjaśnienia podstawowych pojęć. W części drugiej zostały omówione organy medacyjne w prawie kanonicznym i prawie polskim.

Agnieszka Romanko. *Mediacje w sprawach administracyjnych w prawie kanonicznym i prawie polskim*. Tow. Naukowe KUL. Lublin 2016, ss. 321.

Małżeństwo i rodzina

Książka *Małżeństwo i rodzina w prawie kanonicznym i w prawie polskim* dotyczy aktualnych zagadnień prawa małżeńskiego i rodzinnego w odniesieniu do dwóch grup. Grupa pierwsza obejmuje zagadnienia prawa kanonicznego i prawa polskiego w oparciu o posynodalne adhortacje apostolskie papieża Franciszka *Amoris laetitia*. Grupa druga dotyczy praktycznych zagadnień reformy procesu kanonicznego o stwierdzeniu nieważności małżeństwa w oparciu o *Mitis Iudex Dominys Iesus* papieża Franciszka.

Małżeństwo i rodzina w prawie kanonicznym i prawie polskim. Zespół 11 autorów pod red. Józefa Krukowskiego, Mirosława Sitarza i Janusza Gręzlikowskiego. Tow. Nauk. KUL. Lublin 2017, ss. 205.

Literatura

Książka wybitnego literaturoznawcy prof. Michała Łesio-
wa *Literatura chłopska w powojennej Polsce*. Prace zebrane stanowią kronikę autorskiej literatury chłopskiej w Polsce drugiej połowy XX wieku. Rozdział „Literatura chłopska i jej język” przedstawia 13 tekstów, w których autor zwraca uwagę na celowe użycie gwar twórczości pisarzy chłopskich podhalańskiej, kaszubskiej, śląskiej i mazowieckiej, a także wskazuje na zjawiska charakterystyczne dla pogranicza językowo-kulturowego. W rozdziale „Twórcy” zamieszczono 25 tekstów poświęconych każdemu autorowi tych tekstów. Książka jest uzupełniona bibliografią przedrukowanych prac, indeksem osób oraz indeksem geograficznym.

Michał Łesio-
wa *Literatura chłopska w powojennej Polsce*. Prace zebrane pod red. Włodzimierza Pilipowicza. Przemysł 2017, ss. 417.

Piotr Gliński

Dr Piotr Gliński jest pracownikiem Oddziału PAN w Lublinie.

KRONIKA ODDZIAŁU

2017

Styczeń

- 4, czwartek* W siedzibie Lubelskiego Towarzystwa Naukowego odbyło się spotkanie noworoczne przedstawicieli środowiska naukowego Lubelszczyzny z udziałem członków Oddziału PAN w Lublinie. Spotkanie połączone było z wręczeniem Lubelskiej Nagrody Naukowej za rok 2017. Po raz pierwszy w historii konkursu wyłoniono dwóch laureatów. Dr hab. Arkadiusz Bereza prorektor UMCS, został wyróżniony za książkę „Sąd Najwyższy 1917-2017. Prezesi, sędziowie, prokuratorzy Sądu Najwyższego” i dr hab. inż. Sławomir Juściński, z Uniwersytetu Przyrodniczego za pracę pt. „Logistyka transportu ładunków nienormatywnych”. Podczas uroczystości wyróżnienie odebrał ks. dr hab. Piotr Stanisław z KUL za wydaną w języku angielskim książkę „Religion and Law in Poland” oraz prof. Andrzej Wysokiński, kardiolog z Uniwersytetu Medycznego otrzymał odznaczenie „Zasłużony dla Lubelskiego Środowiska Naukowego”.
- 13, piątek* Posiedzenie Prezydium Lubelskiego Oddziału PAN w Pałacu Czartoryskich w Lublinie. W trakcie posiedzenia podsumowano dotychczasowe działania wydawnicze i konferencyjne, a także uzgodniono zasady przyznawania wyróżnienia Prezesa Oddziału za najlepszą pracę studentów i młodego pracownika naukowego.
- 16, poniedziałek* W siedzibie Oddziału odbyło się posiedzenie Komisji Prawniczej Polskiej Akademii Nauk Oddział PAN w Lublinie. W trakcie zebrania dr hab. Ireneusz Nowikowski, prof. UMCS wygłosił referat nt. „Konsekwencje wadliwości czynności karno-procesowych”.
- 24, wtorek* Posiedzenie Prezydium Polskiej Akademii Nauk.
- 30, poniedziałek* Spotkanie Prezydium lubelskiego Oddziału PAN z wiceprezesem PAN prof. S. J. Czuczwarem w sprawie czasopism Oddziału PAN.

Luty

- 20, poniedziałek* Posiedzenie Komisji Prawniczej Oddziału PAN w Lublinie. Podczas spotkania wygłoszono dwa referaty:
- „Bezpieczeństwo prawne w prawie karnym – podstawowe problemy”, prof. Tadeusz Bojarski;
 - „Pojęcie i znaczenie bezpieczeństwa prawnego w prawie karnym”, dr hab. Jadwiga Potrzeszcz.
- Członkowie Komisji dyskutowali też nad projektem zorganizowania konferencji na temat „Bezpieczeństwo prawne w prawie karnym w procesie integracji europejskiej”.

- 22, *środa* Posiedzenie Prezydium lubelskiego Oddziału PAN w Instytucie Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach. Przedmiotem posiedzenia były kwestie związane z organizacją kolejnej sesji Zgromadzenia Ogólnego Członków O.L. PAN oraz sprawa wyboru władz Oddziału PAN w Lublinie na kadencję 2019-2022.

Marzec

- 6, *poniedziałek* W siedzibie Oddziału PAN w Lublinie odbyło się wspólne posiedzenie Prezydium Oddziału PAN w Lublinie z przewodniczącymi Komisji Oddziału. Przekazano informację o zadaniach dofinansowanych w ramach działalności upowszechniającej naukę (DUN) w 2017 roku. Poruszono także sprawę dalszego wydawania czasopism.
- 7, *wtorek* W Trybunale Koronnym miała miejsce uroczystość wręczenia listów gratulacyjnych stypendystom „Miejskiego programu stypendialnego dla studentów i doktorantów”, realizowanego przez Miasto Lublin.
- 14, *wtorek* Posiedzenie Prezydium Polskiej Akademii Nauk.
- 13-17, *poniedziałek-piątek* W Poznaniu miał miejsce 9. Tydzień Mózgu zorganizowany przez Polską Akademię Nauk Oddział w Poznaniu wraz z Instytutem Chemii Bioorganicznej PAN i Instytutem Genetyki Człowieka PAN. Wykłady i prezentacje były poświęcone ludzkiemu mózgowi i jego możliwościom. W programie tegorocznych wykładów znalazły się między innymi: choroby i wady rozwojowe mózgu, mózg molekularny i język mózgu, sposoby leczenia depresji, muzyka, a geny oraz zaburzenia tikowe, zapobieganie i leczenie udarów mózgu.

Kwiecień

- 11, *wtorek* Posiedzenie Rady ds. Innowacji odbyło się w siedzibie Lubelskiego Centrum Konferencyjnego. W trakcie spotkania omówiono aktualny stan polityki innowacyjności w województwie lubelskim oraz kwestie utworzenia 4 grup roboczych ds. Inteligentnych Specjalizacji województwa lubelskiego.
- 11, *wtorek* W budynku Politechniki Lubelskiej - Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii miało miejsce pierwsze spotkanie organizacyjne nowej 19 Komisji Rozwoju i Promocji Osiągnięć Młodych Naukowców Polskiej Akademii Nauk Oddział w Lublinie. Komisja została powołana podczas Zgromadzenia Ogólnego Oddziału PAN w Lublinie, w dniu 23.11.2016 r., a przewodniczącym Komisji został dr hab. inż. Tomasz Klepka, prof. PL. W trakcie posiedzenia przedyskutowano cele i zakres działania Komisji oraz zasady organizacji i tworzenia jej struktury.

11, wtorek Posiedzenie Prezydium z udziałem Przewodniczących Komisji Oddziału PAN w Lublinie. W trakcie posiedzenia przedmiotem dyskusji były sprawy związane z dalszą działalnością wydawniczą Oddziału PAN w Lublinie w oparciu o pismo BUPN/58/2017 z dnia 23 marca 2017 r. dot. obecnych kryteriów oceny czasopism i reguł finansowania publikacji ze środków DUN od 2018 r.

18, wtorek W Pałacu Czartoryskich mieszczącym się przy Placu Litewskim Fundacja Polskiej Akademii Nauk zorganizowała kolejny panel tematyczny w ramach projektu „Step by Step” w ramach Programu Operacyjnego Wiedza, Edukacja, Rozwój, Oś priorytetowa IV. Projekt dotyczył szans zatrudnienia i integracji z rynkiem pracy osób młodych.

Maj

3, środa U Wojewody Lubelskiego Przemysław Czarnka odbyło się uroczyste spotkanie z okazji obchodów 226. rocznicy uchwalenia Konstytucji 3-maja. Uczestniczył w nim Prezes Oddziału PAN w Lublinie, który pełnił godność członka Komitetu Honorowego obchodów.

12, piątek Na Wydziale Humanistycznym UMCS odbyła się uroczystość odsłonięcia tablicy pamiątkowej ku czci śp. Profesora Michała Łesiowa, założyciela i byłego przewodniczącego Komisji Polsko Ukraińskich Związków Kulturowych Oddziału PAN w Lublinie.

15, wtorek W trakcie uroczystego posiedzenia Senatu z okazji Święta Politechniki Lubelskiej nadano tytułu honorowego profesora Politechniki Lubelskiej, prof. Lucjanowi Pawłowskiemu, czł. koresp. PAN.

18, piątek Prof. J. Gliński uczestniczył w uroczystości święta Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie.

17-19, środa-piątek W ramach współpracy naukowej pomiędzy Oddziałem PAN w Lublinie i środowiskiem naukowym na Ukrainie odbyła się w Kijowie konferencja pt. XIII Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Techniczna nt. gospodarki energetycznej w przemyśle „ENERGIA 2017” zorganizowana przez: Narodowy Uniwersytet Zasobów Naturalnych i Ochrony Środowiska Ukrainy w Kijowie, Przedstawicielstwo PAN w Kijowie oraz Komisję Motoryzacji i Energetyki Rolnictwa Polskiej Akademii Nauk Oddział w Lublinie.

26, wtorek W siedzibie Oddziału miała miejsce XL sesja zwyczajna Zgromadzenia Ogólnego Członków Oddziału PAN w Lublinie. W trakcie sesji Prezes i Wiceprezes przedstawili sprawozdanie z działalności Oddziału w 2016 r. i plan na 2017 r. Następnie odbyło się uroczyste wręczenie Wyróżnień Prezesa Oddziału PAN w Lublinie dla studentów i młodych pracowników naukowych za najlepszą pracę naukową na Lubelszczyźnie w 2016 r.

Czerwiec

1-3, czwartek-sobota

W Instytucie Agrofizyki im. B. Dobrzańskiego, Polskiej Akademii Nauk, odbyła się 16th International Workshop For Young Scientist BioPhys Spring 2017. Celem cyklicznych Międzynarodowych Warsztatów dla Młodych Pracowników Naukowych „BioPhys Spring” jest wymiana doświadczeń badawczych, doskonalenie warsztatu pracy naukowej młodych naukowców, umiejętności prezentacji wyników badań, integracja środowiska naukowego oraz tworzenie powiązań sieciowych młodych naukowców zajmujących się zastosowaniem fizyki do badania obiektów biologicznych.

6, wtorek

W Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II w Lublinie miała miejsce VI Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. „Kodeks Prawa Kanonicznego w badaniach młodych naukowców”, organizowana przez Katedrę Kościelnego Prawa Publicznego i Konstytucyjnego KUL, Wydział Prawa Kanonicznego UKSW w Warszawie, Komisję Prawniczą Oddziału PAN w Lublinie, Wydział Nauk Prawnych TN KUL, Stowarzyszenie Absolwentów i Przyjaciół Wydziału Prawa KUL, Stowarzyszenie Kanonistów Polskich.

9, piątek

Pod patronatem Oddziału PAN w Lublinie odbyło się Forum Młodych Naukowców pod hasłem „Młodzi Interdyscyplinarni”. Celem wydarzenia było zainspirowanie młodych naukowców do prowadzenia badań interdyscyplinarnych, oraz integracja lubelskiego środowiska naukowego. Przedsięwzięcie powstało z inicjatywy prorektora UMCS ds. Nauki i Współpracy Międzynarodowej, prof. dr hab. Radosława Dobrowolskiego. W wydarzeniu uczestniczył prof. J. Gliński, wiceprezes Oddziału PAN w Lublinie.

13-14, wtorek-środa

W Domu Zjazdów i Konferencji w Jabłonnej odbyło się spotkanie z Kierownictwem Kancelarii PAN. Oddział reprezentował naczelnik Oddziału - mgr inż. Marek Rozmus.

21, środa

Zmarł prof. dr hab. Artur Korobowicz, profesor nauk prawnych, nauczyciel akademicki UMCS, prezes Lubelskiego Towarzystwa Naukowego w Lublinie.

21-24, środa-sobota

W hotelu Victoria w Lublinie odbyła się konferencja pt. „Roślina - źródło materiału badawczego”. Współorganizatorem konferencji była Komisja Nauk Medycznych Oddziału PAN w Lublinie i Towarzystwo Wspierania Nauk Farmaceutycznych. Piąta z kolei konferencja organizowana cyklicznie była unikalnym forum wymiany doświadczeń na temat badań roślin i wykorzystania substancji roślinnych jako materiału badawczego w wielu dyscyplinach naukowych. Podczas konferencji uczestnicy mieli możliwość wysłuchania prezentacji z różnych dziedzin tj: biotechnologii, biologii komórki, fitochemii, szeroko pojętej analizy materiału roślinnego, wyznaczania aktywności biologicznej substancji pochodzenia roślinnego, etnofarmakologii, farmakologii i toksykologii, a także wymiany doświadczeń oraz nawiązania współpracy z innymi ośrodkami naukowymi.

- 27, wtorek W siedzibie Oddziału PAN w Lublinie w Pałacu Czarotoryskich odbyło się kolejne posiedzenie oddziałowej Komisji Prawniczej, podczas którego dr Agnieszka Romanko wygłosiła referat nt. „Organy i procedura mediacyjna w prawie kanonicznym”.
- 30, piątek W Pałacu Czarotoryskich odbyło się posiedzenie Rady Fundacji Polskiej Akademii Nauk.
- 30.06-01.07, środa-sobota W Pałacu Czarotoryskich odbyła się XV Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Techniczna nt. „Motoryzacja i Energetyka Rolnictwa MOTROL 2017”. Współorganizatorem konferencji była - Komisja Motoryzacji i Energetyki Rolnictwa PAN Oddział w Lublinie i Wyższa Szkoła Inżynierijno - Ekonomiczna z siedzibą w Rzeszowie.

Lipiec

- 7, piątek Na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie miało miejsce wspólne posiedzenie Prezydów KRASP, PAN i RGNiSW.
- 25, wtorek Zmarł prof. dr hab. Henryk Chołaj, członek korespondent PAN, jeden z najwybitniejszych polskich ekonomistów, specjalista w zakresie ekonomii politycznej, tranzytologii i globalistyki.

Wrzesień

- 12, wtorek Posiedzenie Prezydium Polskiej Akademii Nauk w Poznaniu.
- 18-20, poniedziałek-środa XXXVIII Ogólnopolski Zjazd Agrometeorologów i Klimatologów pod hasłem „Innowacje na rzecz adaptacji wobec zmian klimatu” poświęcony pamięci prof. dr. hab. Tadeusza Górskiego, został zorganizowany w Puławach. Obrady toczyły się w pomieszczeniach Pałacu Czarotoryskich w siedzibie IUNG-u, a warsztaty terenowe Zjazdu i połączone z nimi Warsztaty terenowe projektu LCAGri w dwóch Zakładach Doświadczalnym IUNG-u: w Osinach i Grabowie (gmina Zwolen). Organizatorami konferencji były: Komisja Agrometeorologii i Klimatologii Stosowanej PAN Oddział w Lublinie; Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa - Państwowy Instytut Badawczy w Puławach; Instytut Ochrony Środowiska w Warszawie; Lubelskie Towarzystwo Naukowe Wydział V Nauk o Ziemi i Nauk Górniczych, Instytut Agrofizyki im. Bohdana Dobrzańskiego PAN w Lublinie.
- 18-20, poniedziałek-środa Na wydziale Politologii UMCS w Lublinie miała miejsce konferencja pt. „EU - ASEAN. Models of Integration”. Celem konferencji była analiza procesów integracyjnych w Europie i Azji. W konferencji uczestniczyli badacze i eksperci z czterech kontynentów, ambasadorowie Japonii i Filipin w Polsce, przedstawiciele Komisji Europejskiej, Departamentu Azji i Pacyfiku w Ministerstwie Spraw Zagranicznych oraz byli ambasadorowie Polski. Jako gość specjalny były minister spraw zagranicznych Polski prof. Adam Daniel Rotfeld, który wygłosił wykład otwierający konferencję. Konferen-

cja była współorganizowana przez: Komisję Politologii i Stosunków Międzynarodowych Oddziału PAN w Lublinie, Wydział Politologii UMCS w Lublinie oraz Fundację Badań Międzynarodowych.

24-30, nie-
dziela-
sobota

XIV Lubelski Festiwal Nauki odbył się pod tytułem „Nauka – między tradycją a współczesnością”. Głównym organizatorem Festiwalu w tym roku był Katolicki Uniwersytet Lubelski, zaś w organizację zaangażowane były wszystkie uczelnie, a także liczne środowiska naukowe i kulturalne Lublina oraz Lubelszczyzny. W ramach Festiwalu po raz kolejny zaprezentowano na wiele sposobów informacje z różnych dziedzin nauk medycznych, humanistycznych, artystycznych i ścisłych. Organizatorzy w programie nawiązali także do dwóch ważnych wydarzeń historycznych: 700-lecia nadania Lublinowi praw miejskich oraz 100-lecia KUL.

Październik

2, poniedziałek

Prezes Oddziału PAN w Lublinie prof. T. Trojanowski uczestniczył w uroczystej inauguracji roku akademickiego w Uniwersytecie Medycznym w Lublinie.

3, wtorek

Uroczysta inauguracja roku akademickiego w Uniwersytecie Przyrodniczym w Lublinie.

4, środa

Uroczysta inauguracja roku akademickiego w Politechnice Lubelskiej.

7, sobota

W uroczystości inauguracji roku akademickiego Wyższej Szkoły Inżynieryjno-Ekonomicznej w Rzeszowie, w której uczestniczył prof. E. Krasowski, przewodniczący Komisji Motoryzacji i Energetyki Rolnictwa PAN Oddział w Lublinie.

10, wtorek

Spotkanie Komitetu Honorowego w sprawie obchodów Święta Narodowego - 11 Listopada. Członkiem Komitetu jest Prezes O.L. PAN.

10, wtorek

Badanie składu powietrza w siedzibie Oddziału PAN w Lublinie. Zlecenie ekspertyzy dotyczyło zapachu w pomieszczeniach biurowych Oddziału pod kątem substancji szkodliwych dla zdrowia.

11, środa

Inauguracja roku akademickiego w Wyższej Szkole Ekonomii i Innowacji w Lublinie.

13, piątek

W Auli Collegium Maius Uniwersytetu Medycznego w Lublinie miała miejsce sesja obchodów 700-lecia Lublina pt. „Medycy Lublinowi”.

15, niedziela

Wiceprezes - prof. J. Gliński uczestniczył w uroczystej inauguracji roku akademickiego w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II.

18, środa

Inauguracja roku akademickiego w Wyższej Szkole Przedsiębiorczości i Administracji w Lublinie.

- 19, czwartek* W sali konferencyjnej Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II miała miejsce międzynarodowa konferencja nt. „Literatura polska na ziemiach obecnej Ukrainy” zorganizowana przez Komisję Polsko-Ukraińskich Związków Kulturowych Oddziału PAN w Lublinie. W bieżącym roku konferencja była poświęcona badaniu polskiego dziedzictwa narodowego w zakresie literatury oraz życia kulturalno-literackiego na terenach, które kiedyś należały do Rzeczypospolitej, a potem długo jeszcze, zarówno w czasach zaborów, jak też w czasie istnienia Związku Radzieckiego były zamieszkiwane przez znaczną liczbę Polaków.
- 20, piątek* W Sali posiedzeń Komisji Oddziału Lubelskiego PAN odbyło się seminarium podczas którego prof. Jacek Tyczkowski z Politechniki Łódzkiej, członek Komisji Chemii Plazmy Niskotemperaturowej Oddziału Lubelskiego PAN wygłosił wykład nt. „Zimna plazma - niezwykle narzędzie w nanotechnologii”. Seminarium było współorganizowane przez: Komisję Chemii Plazmy Niskotemperaturowej Oddziału Lubelskiego PAN, Katedrę Geotechniki Wydziału Budownictwa i Architektury oraz Instytut Elektrotechniki i Elektrotechnologii Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej.

Listopad

- 11, sobota* Na zaproszenie Wojewody Lubelskiego i Marszałka Województwa Lubelskiego prezes Oddziału uczestniczył, jako członek Komitetu Honorowego, w obchodach Święta Niepodległości.
- 13, poniedziałek* W siedzibie Oddziału odbyło się posiedzenie naukowe Komisji Prawniczej Oddziału PAN w Lublinie, na którym dr Juliusz Petraniuk wygłosił referat pt. „Stosunki organizacyjne w praktyce ZUS”.
- 20, poniedziałek* Na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II odbyła się uroczysta ceremonia wręczania medali i dyplomów honorowych pt. „Sprawiedliwy wśród narodów świata”. Tytuły nadawane są od 1963 r przez Instytut Yad Vashen w Jerozolimie.
- 21, wtorek* Posiedzenie Prezydium Polskiej Akademii Nauk.
- 23, czwartek* W Sali konferencyjnej Arena Lublin miała miejsce 41 Sesja Zgromadzenia Ogólnego Oddziału PAN w Lublinie. Sesja połączona była z IV Ogólnopolską Konferencją „Innowacje w Praktyce” oraz VI Wystawą Innowacyjnych Rozwiązań Urzędów Badawczo-Pomiarowych i Nowych Technologii. W trakcie sesji omówiono, m.in. sprawozdanie z działalności Oddziału za 2017 r. oraz przedstawiono plan działań na 2018 r. W wydarzeniu uczestniczyli pracownicy naukowcy lubelskich uczelni, studenci - doktoranci oraz przedstawiciele przedsiębiorstw przemysłowych, a w warsztatach medycznych - pracownicy ośrodków zdrowia i szpitali. Podczas Spotkań Panelowych można było zapoznać się z innowacyjnymi rozwiązaniami technologiczno-konstrukcyjnymi sprzętu naukowo-badawczego wiodących Firm polskich i zagranicznych.

- 23, czwartek Konferencja naukowa pt. „Cyberprzestrzeń jako nowy wymiar przestrzeni międzynarodowej” współorganizowana przez Komisję Politologii i Stosunków Międzynarodowych PAN Oddział w Lublinie, Wydział Politologii UMCS miała miejsce na Wydziale Politologii UMCS.
- 28, wtorek W Liceum ogólnokształcącym im. Unii Lubelskiej w Lublinie odbył się wykład WSZECHNICY. Podczas spotkania referat nt. „Molekularne mechanizmy regulacji zegara dobowego człowieka” wygłosił prof. Janusz Kocki, Przewodniczący Komisji Nauk Medycznych Oddziału PAN w Lublinie.

Grudzień

- 4, poniedziałek Otwary wykład w ramach Wszechnicy z zakresu nauk medycznych miał miejsce w I Liceum Ogólnokształcącym im. W. Broniewskiego w Świdniku. Referat nt. „Technika sekwencjonowania następnej generacji (NGS): genomu, transkryptomu i mikromomu człowieka - zastosowanie w medycynie” wygłosił prof. Janusz Kocki, Przewodniczący Komisji Nauk Medycznych PAN w Lublinie.
- 7, czwartek W Sali Lustrzanej Pałacu Staszica w Warszawie odbyła się Sesja Zgromadzenia Ogólnego Polskiej Akademii Nauk.
- 11, poniedziałek W siedzibie Oddziału PAN w Lublinie odbyło się kolejne posiedzenie oddziałowej Komisji Prawniczej, podczas którego dr hab. Jadwiga Potrzeszcz wygłosiła referat nt. „Zasada ochrony zaufania obywatela do państwa i do stanowionego przez nie prawa”.
- 14, czwartek W Pałacu Czartoryskich odbyło się posiedzenie oddziałowej Komisji Historycznej, podczas którego poruszono temat członkostwa na kadencję w latach 2019-2022, a także omówiono przyszłość wydawania TEKI Komisji Historycznej PAN Oddział w Lublinie. W trakcie zebrania referat nt. „Sąsiad i wróg - postawy wobec Krzyżaków w okresie wczesnojęgiellońskim” - wygłosił dr Dariusz Wróbel z UMCS w Lublinie.
- 18, poniedziałek W siedzibie Oddziału PAN w Lublinie odbyła się kontrola Archiwum Państwowego w Lublinie.
- 21, czwartek Prof., prof. T. Trojanowski i J. Gliński wzięli udział w rocznym spotkaniu opłatkowym w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II.

Iwona Czopska-Gródek

Mgr Iwona Czopska-Gródek jest pracownikiem Oddziału PAN w Lublinie.

PRO MEMORIA

Profesor Henryk Chojaj, czł. koresp. PAN, - 1.1.1927 r - 25.07.2017 r.

Specjalność naukowa: ekonomia polityczna, tranzytologia, globalistyka

Członek korespondent PAN od 1973 roku

Emerytowany profesor zwyczajny Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie (w latach 1949-91pn. Szkoła Główna Planowania i Statystyki)

Działalność naukowa i naukowo-organizacyjna:

Stopień doktora nauk ekonomicznych uzyskał w 1959 roku, tytuł profesora 1968; wypromował 26 doktorów nauk. Najważniejsze opublikowane prace, m.in.:

- Procent jako kategoria ekonomiczna (1963);
- Kontraktacja produktów rolnych (1963);
- Cena ziemi w rachunku ekonomicznym (1966);
- W cieniu wielkiego przemysłu (1973);
- Globalny świat- wyzwanie i spory. Wstęp do globalistyki (1991);
- Kolumb, Europa, Świat (1995);
- Transformacja systemowa w Polsce. Szkice teoretyczne (1998);
- Wstęp do teorii transformacji (2000);
- Etatyzm a geneza kapitalizmu (2002);
- Ekonomia polityczna globalizacji (2003);
- Powrót olbrzyma w globalnym świecie (2011),
- Chiny a współczesny świat (2013),
- Konfucjonistyczny kapitalizm (2014).

Funkcje w strukturach PAN:

- Zastępca sekretarza Wydziału I Nauk Społecznych PAN (1972-82); zastępca sekretarza naukowego PAN (1982-89);
- Zastępca przewodniczącego Komitetu Nauk Ekonomicznych PAN (1977-80);
- Członek Prezydium PAN (1984-89).
- Przewodniczący Rady Naukowej Instytutu Rozwoju Wsi i Rolnictwa PAN

(1974-76);

- Członek rad naukowych: Instytutu Nauk Ekonomicznych PAN (1998-2006), Zakładu Krajów Pozaeuropejskich PAN (2007-10).

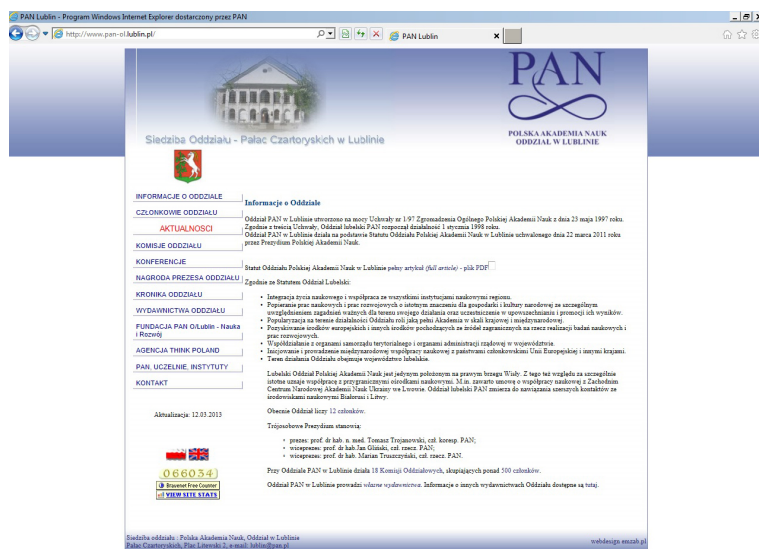
Funkcje poza strukturami PAN:

- Kierownik: Katedry Ekonomii Politycznej Uniwersytetu im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie (1963-69); Katedry Ekonomii Politycznej Szkoły Głównej Handlowej (1949-91) pn. Szkoła Główna Planowania i Statystyki w Warszawie (1969-91).
- Dyrektor Spółdzielczego Instytutu Badawczego w Warszawie (1966-72).
- Redaktor naczelny „Spółdzielczego Kwartalnika Naukowego” (1965-77).
- Członek Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego (lata 70. XX wieku) oraz Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów Naukowych (kilka kadencji).

Nagrody, wyróżnienia i odznaczenia, min.:

- Doktor *honoris causa* Ritsumeikan University, Kyoto, Japonia (1990)
- Odznaczenia: Krzyż Partyzancki, Medal Komisji Edukacji Narodowej.

Redakcja

www.pan-ol.lublin.pl

DIRECTORY PAS BRANCH IN LUBLIN

The Lublin Branch was established on May 23, 1997. It presently includes 13 members of the Academy. In accordance with its statutes, the Branch helps to integrate the academic life of the region in cooperation with all its universities and research institutes, especially in the two main scientific centers of the region – Lublin and Puławy – which include about 6,000 scientists and 80,000 students. It maintains a close relationship with the only institute of the Polish Academy of Sciences in this region of Poland: the Institute of Agrophysics in Lublin and the Foundation of the Polish Academy of Sciences. The Branch also supports and carries out research of considerable importance for the national economy and culture, with special consideration given to the Lublin region. The Branch also helps local authorities with their strategic innovation programs for the Lublin voivodship. The Branch plays an integrative role, both among local scientific institutions and between them and public administration.

The Branch operates in the Lublin and South-east part of Poland. That is why it considers cooperation with scientific centers in neighboring countries – Ukraine, Belarus, Russia, and Lithuania – to be especially important. The Branch has gained wide acceptance in the region, as has been confirmed by local scientific and administrative authorities.

There are 19 scientific commissions operating within the Branch (together with about 800 members), covering various disciplines represented by the universities and institutes of the region: humanities, technological sciences, agriculture, environment protection, medicine, economics, legal studies, architecture, and theology. The results of the commissions' work were published in the TEKA, MOTROL and ECONTECHMOD journals (presenting the files of commissions) and monographs published by the Lublin Branch. Every year about 10 national and international cyclic conferences in cooperation with Polish and foreign partners are organized. Important international conferences held in recent years have included: ECOENERGY (Kijv), ELMECO – Electromagnetic Devices and Processes in Environment Protection (Lublin), Workshops for Young Scientists Biophys Spring (Lublin, Prague, Nitra, Gödöllő). Together with the Lublin Society of Science there are organized popular lectures WSZECHNICA.

Once a year the Branch issues a Bulletin presenting the Branch's activities, scientific research, and events, and biographies of distinguished scholars associated with the region. A quarterly journal Maintenance and Reliability is also published under the auspices of the Branch. Additionally, a bilingual website is being continuously updated and developed.